

DIARI DE SESSIONS DEL **PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

Número 89

I Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs
i Il·lustre Sr. Pere Gonçal Aguiló i Fuster

Sessió celebrada els dies 24 de Març del 1987,
a les 17 hores i següents

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt Únic.—Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei de Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma per al 1987.

EL SR. PRESIDENT:

Comença la Sessió.

Transcorregut el termini de 48 hores que marca el Reglament, es mantenen diverses esmenes vives per part dels diversos Grups Parlamentaris.

Debitem, en primer lloc, les esmenes relatives a l'articulat de la Llei, per passar, posteriorment, al debat de cadascuna de les Seccions.

No se m'ha fet a saber, per part del Govern, el nom de cap Conseller per fer la presentació del Projecte, ni tampoc, per part de la Comissió.

El debat s'integrarà d'un torn a favor, d'una durada de deu minuts, a favor de la defensa de les esmenes, em referesc, i un torn en contra per als Grups que vulguin intervenir, rèplica de cinc minuts i contrarèplica del mateix temps. I votació de les esmenes i, finalment, votació de cadascun dels articles.

Per tant, comença la Sessió i el debat.

A l'article 1r del Projecte de Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma per al 1987, no s'hi ha presentat cap esmena ni hi ha cap esmena viva. Per tant, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació de l'article 1r. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 1r, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen?

No n'hi ha.

Resultat de la votació de l'article 1r: a favor, 24 vots; en contra, 15.

Passam a l'article 2n. L'article 2n manté l'esmena 202/87-1, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, esmena de supressió. Per defensar l'esmena, té la paraula, en nom del Grup, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Estam davant els darrers pressuposts d'aquesta Legislatura i, en conseqüència, estam davant uns pressuposts que nosaltres desitjariem que ja que s'han presentat i ja que s'han debatut en Ponència i en Comissió, davant aquest Plenari, fóssim capaços tots els Diputats d'aconseguir que sortissin uns Pressuposts, jo diria que els millors possibles d'aquesta Comunitat Autònoma i que fossin uns Pressuposts que, governàs qui governàs, els mesos que vénen, fins acabar aquest any 87, d'alguna manera aconseguíssim que fossin eficaços i, sobretot, fossin transparents i, sobretot, fossin uns Pressuposts que mitjançant els mecanismes de participació ciutadana, a través d'aquest Parlament o els mecanismes de control que hi pugui haver a través dels mitjans de comunicació social o a través dels ciutadans que sollicitassin informació, fos possible tenir un seguiment dels Pressuposts, el més concret possible, el més coherent i, en definitiva, i, en definitiva, Sres. i Srs. Diputats, uns Pressuposts que fos altament controlat des de la perspectiva democràtica. Per això, Esquerra Nacionalista-PSM ha hagut de plantejar aquesta esmena de supressió en aquest cas, d'un paràgraf que és el que fa que, certament, si no se suprimeix, resulta que l'Executiu pot perfectament passar les quantitats d'una banda a una altra, i fa que sigui molt difícil, terriblement difícil fer un seguiment de amb

què es gasten els doblers, quan es gasten i cada circumstància saber, a cada moment, saber les circumstàncies que van canviant els crèdits o que van canviant, en definitiva, l'execució pressupostària. Per això, la nostra esmena de substitució és senzillament per evitar excepcionalitats i per evitar que es tergiversi la despesa proposada entre el que es pugui aprovar en aquest Parlament o el que després es pugui executar.

Insistim que és una esmena clara, de control, per part d'aquest Parlament i per part de tota la ciutadania i, és perquè nosaltres desitjam, es presenta aquesta esmena de supressió, és una supressió perquè desitjam, en definitiva, un control i una transparència absoluts damunt l'exercici pressupostari.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, parla vostè com a Conseller o com a Diputat?

Com a Conseller.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors. És clar que el Grup que dona suport al Govern, tant en Ponència com en Comissió, ha estat, pel que deia el Sr. Serra, de garantir el control del Legislatiu damunt l'Executiu en relació amb tota la normativa pressupostària. I creim que som una de les Comunitats Autònomes on més instruments hi ha per dur a terme aquest control, ara bé, això farà, és a dir, més ben dit, això no implica que l'Executiu hagi d'addicar d'una sèrie de competències en favor del Legislatiu, en aquest sentit. És a dir, una cosa és el control per part del Legislatiu damunt l'Executiu, i l'altra és que el Legislatiu intervengui en qüestions que pràcticament estan lligades amb l'actuació de l'Executiu.

Per tant, estam, en aquest cas, davant una esmena que el que pretén, com vostè deia molt bé, és que la vinculació que el Govern fa a nivell d'article, vostès volen suprimir aquest apartat, amb la qual cosa jo crec que més que supressió hauria d'haver estat una modificació, dient que, en tot cas, la vinculació hauria d'haver estat a nivell de partides, no és, amb la qual cosa, si se suprimeix això, sempre es pot pensar que la vinculació seria a nivell de partida. Ara bé, tampoc no queda explícit. Nosaltres no estam d'acord amb aquesta esmena, entenem que igual que els anys anteriors, ha estat la vinculació a nivell d'articles, entenem que s'ha de mantenir aquesta excepcionalitat quant a la vinculació, és una cosa que està recollida a totes les normatives pressupostàries, és a dir, no és que la Comunitat Autònoma, no és que el Govern de la Comunitat Autònoma de Balears faci una excepció en això, sinó que és una excepció que dins tota la pressupostació per programes, començant per l'Administració Central fins a la darrera Comunitat Autònoma mantenen aquest criteri quant a vinculació, perquè, precisament, dona una major agilitat, sense perdre tampoc el sentit del que aprova el Parlament, per un motiu molt clar, i és que no es canvia per a res la naturalesa econòmica, no estam introduint canvis quant a naturalesa econòmica. Quan vostè feia referència a passar d'una banda a l'altra, podia flotar un poc dins el Parlament la sensació que es podia fer el que volia amb això, no. És a dir,

la naturalesa econòmica dins cada article es manté, que això és un requisit, des del nostre punt de vista, essencial.

En fi, és donar només un cert marge de maniobra a l'Executiu, per dur a terme un Pressupost per programes, cosa normal aquí i pràcticament tots els organismes que fan pressupost per programes i que, al mateix temps, com dic, no suposa un canvi dins la naturalesa econòmica, ni menyscar la naturalesa econòmica del que aprova el Parlament. Per tant, la postura del Govern és que es rebutgi aquesta esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Serra, vol replicar, té un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Soler, em cregui, nosaltres venim presentant aquesta esmena reiteradament o unes esmenes d'aquesta naturalesa, de manera reiterada, perquè pensam que, en definitiva, no justifica, en absolut, que altres Comunitats Autònomes o el mateix poder del Govern de l'Estat segueixin aquesta dinàmica. Nosaltres sabem que amb aquesta proposta nostra estam perfectament dins la legalitat, és a dir, no hi ha cap problema de normativa legal, es pot fer així com Esquerra Nacionalista proposa, això és indubtable. El que passa és que nosaltres estam un poc cansats d'abusos que fan les distintes Administracions, pràcticament totes, i amb això li don la raó, és a dir, el problema no és del Govern de la Comunitat Autònoma a les Illes Balears, el problema és dels distintos poders que estan avesats a actuar d'aquesta manera, és a dir, que estan avesats, de cada vegada més a complir molt menys amb els deures de control, per part dels distintos Parlaments, per part dels papers que tocaria exercir a les distintes oposicions. Però, com que precisament Esquerra Nacionalista-PSM desitjaria, i ho desitja no només l'any 87, sinó que ho ha desitjat abans, però afortunadament no hem canviat de criteri al respecte, i desitjam que hi hagi el mínim d'excepcionalitats, que les Illes Balears es puguin treure com a model, en positiu, de funcionament de les institucions, perquè resulta que ens veim capaços de controlar adequadament, i creim que el Govern, maldament no tenguí aquesta maniobrabilitat tan grossa que vostè diu, creim que pot actuar, és, en definitiva, que amb aquesta fe i aquesta confiança, continuam plantejant aquest tipus d'esmenes.

Per altra banda, a part d'aquesta filosofia profunda sobre el que és el control parlamentari i sobre el que és el poder o sobre els distintos poders i com s'estan avesant a una etapa democràtica, a ser aquests poders molt omnipotents, cosa que nosaltres no desitjam, és per això que presentam aquest tipus d'esmena. Però és que endemés, creim que el Govern de la Comunitat Autònoma, durant el 85 i el 86, ha fet massa excepcionalitats, si no n'hagués fetes tantes, pentura no ho batriem amb tanta fe.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. No, només per recalcar-li una vegada més, Sr. Serra, perquè en això pareix que

no em vol escoltar, que estam davant una tècnica pressupostària totalment normal sobre la pressupostació per programes, que no suposa aquesta clàusula un abús per part de l'Executiu en relació amb el Legislatiu, i, per tant, no hi ha, vostès cada any han tengut una oposició concreta a aquest apartat de l'articulat concret, i nosaltres entenem que és una prevenció excessiva i, per tant, demanam, una vegada més, que es rebutgi aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació de l'esmena. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats, que votin a favor d'aquesta esmena 202/87-1, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Resultat de la votació: a favor, 2 vots; en contra, 27; abstencions, 18. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a la votació de l'article. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 2, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 2, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació de l'article 2n: a favor, 27 vots; en contra, 2; abstencions, 18. Queda aprovat l'article 2 de la Llei.

L'article 3 manté dues esmenes vives, les dues, del Grup Parlamentari Socialista. La primera és la 204, per defensar-la, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Crec que es fa necessària una petita explicació prèvia per situar l'esmena en el seu context. L'article 3.2, diu que els crèdits ampliables a què es refereixen els punts c, d, e i f d'aquest article, referents, bàsicament tots a qüestions de personal, de l'apartat anterior no se subjectaran a les limitacions de l'article 53.1 de la Llei de Finances. L'article 53.1 de la Llei de Finances diu, 1a), diu, les transferències de crèdit a què es refereixen els articles 50, 51 i 52, és a dir, aquelles transferències de crèdit que pot fer el Consell de Govern, el Conseller d'Economia o els Consellers, estaran subjectes a les següents limitacions. El punt 1a) és, no afectaran a crèdits ampliables ni extraordinaris concedits durant l'exercici ni els destinats a subvencions nominatives. Aquesta darrera part, ni destinats a subvencions nominatives, no afecta el punt de l'article 3.2. En canvi, tota l'altra part, no afectaran als crèdits ampliables, sí l'afecta. És a dir, el Govern ens proposa que els crèdits ampliables que es puguin prendre en temes d'augment de nòmines, pagament d'avanços, bestretes reintegrables puguin ser, no tenguin la limitació que ens diu l'article 53. Això vol dir que el Govern ens demana, en aquest article, que a un crèdit extraordinari o a

un crèdit ampliat no hi hagi les limitacions que venguin a la Llei, per exemple, d'aquest crèdit extraordinari en temes de personal. Exactament, és el que ens demana.

Nosaltres creim que el tema és, entre d'altres coses, delicat. Perquè, què passa quan, i ens limitarem al crèdit extraordinari, que és la cosa més clara, també és dins l'article, què passa quan hi ha un crèdit extraordinari? En primer lloc, quan hi ha un crèdit extraordinari és una acció especial d'aquest Parlament, a través d'una llei especial, i se suposa que quan un Govern du un crèdit extraordinari al Parlament, intenta ser precís, perquè el Parlament li pugui aprovar aquella acció específica. És a dir, que sap perfectament el Govern quines són les necessitats, quina és la despesa que anirà a aquest crèdit extraordinari, se suposa que és això. A la Llei de Finances, quan la discutim, es va posar precisament aquesta limitació, que no es puguin ampliar crèdits extraordinaris, precisament per la naturalesa específica del crèdit extraordinari. I avui, el Govern ens proposa, via Llei de Pressuposts, i ho pot fer, evidentment, que aquestes limitacions, en temes de personal, nòmines, vacants, etc., no afectin. Nosaltres creim que això no és l'esperit de la Llei de Finances, ni l'esperit del que ha de ser una Administració Pública.

Anteriorment, el Sr. Serra deia que s'havien de limitar les actuacions a nivell d'article, nosaltres ens hem abstès clarament perquè creim en l'agilitat que ha de tenir el Govern, el que no creim és que aquesta agilitat passi perquè ens dugui crèdits extraordinaris sense estar perfectament calculats i controlats.

El tema, com pot veure, com poden veure els Srs. Diputats, no és un tema merament tècnic, sinó que és un tema que afecta la seriositat dels Projectes de Llei de crèdit extraordinari que puguin venir a aquest Parlament. Perquè és clar, per a nosaltres és claríssim, que si un crèdit, el Govern necessita una ampliació de crèdit, via crèdit extraordinari, via transferència de crèdit, és necessari que sàpiga perfectament com organitza, com s'ha de produir la despesa d'aquest crèdit extraordinari, perquè si és així, resulta que no l'ha previst dins el Pressupost, si l'hagués previst dins el Pressupost, tendria l'agilitat, si no l'ha previst dins el Pressupost, senyors del Govern, el millor és que es limitin a les prohibicions clares que té la Llei de Pressuposts, que no són tan altes i que només afecten aquesta acció de crèdits ampliables i de crèdits extraordinaris.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té la paraula.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en relació amb aquesta defensa que ha fet, Sr. Alfonso, indubtablement de dins tots els possibles supòsits que es pot donar aquesta excepció, vostè, bàsicament ho centra tot en el que són els crèdits extraordinaris. Bé, jo li puc dir, des d'aquesta tribuna, que no hi hauria cap inconvenient per part nostra que aquesta por o aquest temor que té en relació amb aquesta excepció, que no funcionés per als crèdits extraordinaris, fins i tot, crec que podem arribar a una transacció en aquest sentit, no ens hi oposarem. Prova d'això, és que aquest article no està pensat bàsicament per a aquest aspecte. El que passa

és que l'article 53, el primer, en relació amb la Llei de Finances, quan parla d'aquests aspectes, juntament amb molts d'altres, juntament amb molts d'altres, fa una referència, dins el 53.1a), fa una referència, juntament, amb els crèdits ampliables, extraordinaris aconseguits dins l'exercici i els destinats a subvencions nominatives, dins un dels tres apartats que té aquest sub-apartat concret, el paràgraf 1r, fa una menció concreta d'aquest aspecte. Li puc dir, abans de res, que nosaltres a això no ens hi oposam, creim que si vostè proposa una transacció en aquest sentit no ens hi oposaríem, perquè no està pensat precisament per als crèdits extraordinaris, està pensat per a altres coses. I per què? Per què en aquests moments, com vostè sap, la Comunitat Autònoma encara no té la plantilla orgànica i es pot donar el cas de qualque reestructuració administrativa o qualque reestructuració dins una Conselleria, que sigui necessari fer ús d'aquesta facultat en concret. Precisament es posa això, perquè no acceptar això, suposaria, entre d'altres coses, pràcticament encotillar el Capítol I i no poder dur a terme cap reorganització administrativa.

Ara, si vostè matisa, perquè pareix, per l'exposició que ha fet, que tots els temors, la vinculació que pot tenir aquest article amb els crèdits extraordinaris, si vostè fa una matisació en aquest sentit, no crec que el nostre Grup tengués cap inconvenient per acceptar-la-hi.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sr. Conseller. Bé, he fet una exposició referida als crèdits extraordinaris, perquè dels tres supòsits que hi ha a aquest article, n'hi ha un que no afecta, els destinats a subvencions nominatives, no afecta, un altre que el consideram lògic, els crèdits ampliables, el consideram lògic, i el que no consideràvem normal, que hi hagués, que inclogués dins el mateix sac que els crèdits ampliables, els extraordinaris. Nosaltres estam disposats a fer una transacció, i no hi ha cap problema si es lleva, excloent els crèdits extraordinaris, perfecte, i hem acabat la discussió.

EL SR. PRESIDENT:

Entén aquesta Presidència, després d'escoltar les dues parts, abans demanaré als altres Grups si volen intervenir, que estan disposats a transaccionar aquest apartat 2n de l'article 3r, que diu que els crèdits ampliables a què es refereixen els punts c, d, e i f dels apartats anteriors no estaran subjectes a les limitacions de l'article 53.1 de la Llei de Finances, i que estan disposats a presentar una transacció sobre aquest particular. En aquest punt, jo vull recordar el que disposa l'article 123, que ens diu que només es podran admetre a tràmit esmenes de transacció entre les ja presentades i el text del Dictamen, si cap Grup Parlamentari no s'oposa a l'admissió i si aquesta comporta la retirada de l'esmena respecte de la qual es transigeix. Aquestes esmenes es presentaran per escrit a la Presidència.

Per tant, suplic al Sr. Conseller i al Sr. Diputat que facin arribar per escrit a aquesta Presidència l'esmena de transacció i al mateix temps deman a la Cambra, primer, retiraran vostès l'esmena que tenen presentada? Sí. Tenen vostès inconvenient, senyors dels diversos

Grups? No. Per assentiment queda aprovada la possibilitat de millora amb l'esmena transaccional. Per tant, per favor, em volen fer arribar el text per sotmetre'l a votació? Sí.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Es afegir a l'article 2, després de «la Llei de Finances, exceptuant els crèdits extraordinaris».

EL SR. PRESIDENT:

Queda, en conseqüència, retirada l'esmena 204, de supressió, variant el text, en aquest sentit. Passam al debat de l'esmena 205, que és d'addició. La defensa (també el Grup Parlamentari Socialista).

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena és, com diríem el Conseller d'Economia i Hisenda i tots els de la Comissió d'Economia, una esmena clàssica. I intenta que les modificacions de crèdit, que el Govern té potestat per fer-les i possibilitat de fer-les, referides a aquells crèdits que hagin estat modificats en aquest Parlament, en el debat parlamentari, bé en Comissió, bé en Ple, no puguim sofrir cap tipus de modificacions, sense, òbviament, un acord previ del Parlament.

Per què aquesta esmena i per què la insistència del Grup Socialista en aquesta qüestió? Nosaltres creim que hi ha unes raons tan clares que quasi quasi no importaria ni defensar-ho, guanyaríem molt de temps. Què passa amb una modificació de crèdit que afecti un acord, per esmena o per acord del Parlament, d'una partida? Què passa amb això?

Miri, posarem un exemple típic. Dins Comissió es va acordar transaccionar una esmena respecte de Normalització Lingüística. Dic aquesta, perquè n'hi ha de vers tres i, per tant, són molt poques. Bé, aquests milions de Normalització Lingüística, 20 milions, estan acordats i s'incorporaran al Pressupost. Resulta que aprovat el Pressupost, el Govern, via modificació de crèdit, en aquests 20 milions els pot deixar reduïts per voluntat del Sr. Gilet, passat a Consell de Govern, a 200.000 ptes., i el Govern, és a dir, el Parlament se n'assabentarà, estic exagerant un poc, perquè no s'atrevirien, però, i el Parlament se'n pot temer l'any que ve, devers el desembre, amb un poc de sort. Jo crec que això seria riure-se'n de la voluntat del Parlament, manifestada en un acord pres a una Comissió o a un Ple.

Quines limitacions suposa la gestió del Govern en això? En general, molt poques, perquè esmenes de quantitat en passen comptades, passen qualcuna del Grup Regionalista, en aqueixa Cambra, molt poques del PSOE i qualcuna de rebot, la veritat, és així, i no afecta moltes partides, però sí és un principi important, i és que la voluntat del Parlament es mantengui per damunt de la voluntat i de les maniobres del Govern. I aquesta és tota la discussió que vostès no volen admetre, encara no sé per què.

Vostès s'imaginin el difícil que seria per a un Govern modificar qualsevol partida quan un Parlament amb majoria distinta, però que no vulgui controlar aquest Govern, per exemple, aquest Parlament, que volgués presentar uns Pressuposts un poc distints, i el Govern li votassin en contra o els acceptàs, i l'endemà, via modificació de crèdit tornàs als seus Pressu-

posts anteriors. Causa claríssima de rebuig del Govern, però és que els Grups Parlamentaris no ens en temeríem, és que el Parlament no se'n temeria, llavors, hi hauria un engany. Nosaltres proposam que això no només no ho pugui fer el Govern, sinó que quedi refrenat, no ho pugui fer políticament el Govern, sinó que quedi refrenat via un article que li ho prohibeixi legalment.

Les explicacions jo crec que són òbvies, són claríssimes, i no he acabat d'entendre, cap dels tres anys en què ho hein discutit, com vostès rebutgen una situació tan clara, senzillament, la situació, torn a dir les darreres paraules, que vostès no puguin actuar a esquena del Parlament, en contra del Parlament i sense que se'n temi el Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, com deia vostè mateix, Sr. Alfonso, estam davant d'una esmena clàssica Llei de Pressuposts al Parlament. Allà on vostè tenen una pretensió que el Govern, una vegada estiguin aprovades les esmenes dels distints Grups, s'hagin inclòs dins el Projecte, que el Govern faci un canvi, i esmenes que s'han aprovat dins Cultura, per posar un exemple, que és el que ha posat vostè, a través d'una modificació de crèdit es torni a la situació inicial. Bé, això, indubtablement, Sr. Alfonso, suposa una prevenció excessiva contra el Govern, en aquest sentit, i jo el que li diria és que cada any ha presentat aquesta esmena, cada any se li ha rebutjada, però del que pot tenir seguretat és que cap any el Govern no ha fet cap modificació de crèdit en aquest sentit. I no em digui que no té accés a les modificacions de crèdit. En tot cas, mirant la liquidació dels Pressuposts, se'n podria adonar perfectament de si s'ha fet alguna modificació en aquest sentit. Per tant, entenem que no és acceptable aquesta esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí. Sr. Conseller, nosaltres presentam aquesta esmena per una qüestió, en aquest aspecte, de principis. Nosaltres creim que el Govern, no només no ho ha de poder fer políticament, sinó que no ho ha de poder fer legalment. L'argument que em diu, vostè ho miri, bé, en primer lloc, passen molt poques esmenes, se'n podrien passar d'altres, enguany se'n passen un parell més de quantitat, se n'han passades molt poques, però, quan vol que ho miri, a la liquidació de Pressuposts, si encara no hem liquidat el del 84, no ha passat per aquest Ple, ha passat només per Comissió, no hem liquidat el 84, tenim la del 85 en què això és quasi quasi impossible de veure, només ho pot veure pels Decrets, i no hem de tornar a parlar del Decret de Modificacions de Crèdit, en varem parlar la setmana passada.

Per tant, la realitat és que el Govern podria perfectament fer això, passar tot un any, i els Grups Parlamentaris no saber-ho. Que quan ho sabessin podrien, bé, protestar seriosament? Evidentment, però només

això, ja no tendria, realment, remei, i això és el que no volem. Que hi hagi una prohibició legal per fer-ho, no una voluntat política que en qualsevol moment es pot saltar i que pot tenir mil explicacions, com amb l'exemple que donàvem, de normalització lingüística, que el Conseller digués, és que no hi ha hagut manera de gastar-los i a qualque banda els havia de gastar. No costaria massa sobretot a certes Conselleries donat el grau d'execució que tenen. Per tant, no és tan difícil que es produïssin aquestes situacions, i, sobretot, sempre tendrien una resposta, no és illegal, no ho seria. Si s'aprova aquesta esmena nostra, seria illegal i no ho podrien fer.

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Conseller.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Pel mateix motiu que vostè diu que per a vostè és una qüestió de principis, per al Govern també és una qüestió de principis mantenir l'articulat en aquest sentit. Per tant, entenem, una vegada més, que no hi ha motiu, el Govern no ha fet mai ús d'aquesta teòrica atribució que li quedaria, vostè ho sap perfectament, sap que damunt la liquidació es dona relació de totes les partides que han tengut modificació de crèdit, això consta dins el tom de la liquidació. Pot ser que la liquidació del 84 encara no estigui aprovada pel Parlament, bé, el que hem d'anar a mirar és a veure si el Govern la va remetre en període dins el 85, que era quan s'havia de presentar, el Govern la va remetre i no en té cap culpa que l'aprovació hagi anat retardada, s'hagués pogut aprovar fa unes setmanes dins Comissió, però unes circumstàncies especials varen provocar que això no fos possible. És a dir, en això, no vulgui acusar el Govern, que la liquidació no estigui aprovada. El Govern va remetre la liquidació abans de 31 d'abril del 85. Sí. I si la liquidació és aquí, no és culpa del Govern que no s'hagi vist. I, com li he dit, vostè, després d'una sèrie de mesos d'haver aprovat la liquidació, des del moment que la rebí, té perfecta informació de les partides que han tengut modificació de crèdit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

No.

Aleshores, passam a la votació de l'esmena 205, addició. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor de l'esmena, 22 vots; en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'article 3r. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article 3r, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Resultat de la votació: a favor, 27 vots; en contra, cap; abstencions, 22. Queda aprovat l'article 3r de la Llei.

L'article 4t manté viva l'esmena 202/87-2, de substitució, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. Per defensar aquesta esmena té la paraula, en nom del Grup, el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Serà breu la nostra defensa del text que proposam. Parlam d'un tema que ens ha preocupat a tots els Grups Parlamentaris sempre, i és el de les despeses plurianuals. Nosaltres creim, per tant, i per això proposam un text de substitució, que han de quedar els conceptes molt clars. Per això pensam que el nostre text té l'avantatge de la claredat conceptual, però, per altra banda, pensam que és important seguir, en tots els aspectes, la Llei General Pressupostària. D'aquí ve l'esmena que hem presentat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra.

Sr. Conseller d'Economia, Hisenda i Pressuposts, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en principi, dir que com va quedar de manifest en Ponència i en Comissió, no estam d'acord amb aquesta proposició que entén Esquerra Nacionalista, quant a l'aplicació de la despesa plurianual. Si s'accepta aquesta esmena no es podrien dur a terme els projectes més complicats, pensi, per exemple, en una carretera de la qual el primer any s'aprovi el Projecte i llavors, posteriorment, es vagi duent a terme l'execució, en aquest cas, hi hauria perill que es paralitzàs la inversió. Ja sé que l'argument no serveix, però en certa manera es pot tenir en compte a l'hora d'anotar els criteris de tècnica pressupostària, l'Estat ho aplica així, fins i tot als darrers manuals d'oposicions que han sortit, el Cos de Gestió d'Hisenda de l'Estat, quant a aquest aspecte de l'aplicació de la despesa plurianual, hi ha un exercici concret de desenvolupament d'aquest aspecte, i s'usa el mateix sistema que estam usant nosaltres. És a dir, és una prova més en aquest sentit. Per tant, Sr. President, proposam que es rebutgi aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, té vostè la paraula.

Disposa de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, Sr. Soler, sí, vostè és un bon aprenent dels mecanismes que l'Estat fa així com li convé i dels manuals d'oposicions i de totes aquestes coses que circulen. Però la Llei General Pressupostària, em pareix que ens dona raó a nosaltres. I, per altra banda, també voldria insistir en un detall. Vostè ho ha dit, obres complicades, pentura no se'n podrien fer, perquè si s'aprova el projecte, després resulta que no es fa, tal. Clar, evident, evident, és que nosaltres el que volem és que entre fer un projecte, realitzar una cosa es faci aviat i sempre d'acord amb una dinàmica de molta d'eficàcia, i no una cosa aprovada per aquí i una execució que arriba o no arriba, i, de vegades, quan arriba, ja té poc a veure amb el Projecte inicial.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics

Passam, aleshores, a la votació de l'esmena 202/87-2, d'Esquerra Nacionalista. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

Resultat de la votació de l'esmena: a favor, 19 vots; en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a la votació de l'article 4, I deman a la Cambra:

Sres. i Srs., ...

Sí, Sr. Alfonso.

Sí, Sr. Alfonso, té raó, hi ha una esmena, 207 viva, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula per defensar-la.

Esmena de supressió. Disposa de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Demanam la supressió de l'article 4, apartat 3, que intenta donar la competència, de qui és la competència quant a les despeses plurianuals. I l'intent de definir de qui és la competència, en la nostra opinió està directament en contra de l'article 45 de la Llei de Finances. I crec que això és una qüestió de filosofia, la Llei de Finances, i una qüestió de filosofia del que ens intenten als Pressuposts. Quan es discutia la Llei de Finances i a l'article 45 de la Llei de Finances, es va quedar, perquè era un tema que havia preocupat molt a aquesta Cambra, es va quedar que les despeses plurianuals estarien quantificades en el Pressupost.

En unes altres paraules, que hi hauria un apartat d'aquests Pressuposts on es diria, el Govern tindrà, l'any 1987, una despesa plurianual de nou, despesa nova plurianual de 600 milions de pessetes, 500 milions, 200 milions. I a que a partir d'aquesta quantitat globalitzada, s'aplicarien els percentatges previstos a la Llei de Finances i a la Llei dels Pressuposts.

A l'esmena anterior, defensada pel Sr. Serra, parlava clarament del crèdit globalitzat, i vostès, a la defensa que ens han fet de l'article, diuen que el crèdit globalitzat és el crèdit total del Pressupost de la Comunitat Autònoma, amb la qual cosa la despesa plurianual possible se'ns situaria, com a base de l'any 1987, en 16.000 milions de pessetes. I que, a partir d'aquí, aplicant els percentatges del 70, 60 i 50, es podrien anar adquirint despeses plurianuals. A mi m'agradaria que recordàssim el que deïem a la Llei de Finances i recordàssim sobretot les manifestacions que certs Grups que donen suport al Govern i, en aquest cas, era el Sr. Albertí, ho deïa, deïen a aquesta Cambra. Recordant que la gran preocupació, en aquest cas, d'Unió Mallorquina, del Grup Regionalista, era el nivell d'endeutament de la Comunitat Autònoma, fins al punt que l'any passat vàrem retardar quatre mesos els Pressuposts, perquè el nivell d'endeutament es reduís a la més mínima expressió. Fins al punt que el 1986, jo no sé perquè el necessiten, però a 1987, aquest endeuta-

ment nou, no n'hi ha de previst, però deïm, no n'hi ha de previst als Pressuposts, però segons la interpretació d'aquest article, el nivell d'endeutament pot posar els pèls de punta, pot posar els pèls de punta. La base, 16.000 milions, per tant, vostès es poden endeutar fins a 8.000 milions a futur? Fins a 12.000 milions a futur? Enguany? Ho podrien fer. Nosaltres el que proposam és una interpretació, creim, correcta de la Llei de Finances, que els crèdits globalitzats base any 1987, quedïn reflectits en el Pressupost, que és el que creim que deïa la Llei de Finances. Ara ja pareix que diu una altra cosa, creim que deïa. I si diu això la Llei de Finances, òbviament, el número 3, en aquest Pressupost on no hi ha quantitat globalitzada, no hi cap aquest article 4.3. Si la nostra interpretació és correcta, el que passaria amb l'article 4.3 és que, via article dels Pressuposts, vostès es passarien per damunt tots els acords consensuats de la Llei de Finances, si és la interpretació que dona el Conseller, la veritat, no sé què consensuarem respecte de despeses plurianuals amb la Llei de Finances, i creim que és un engany a tota la Comissió, que quedi així de clar. L'explicació, la discussió completa de la Llei de Finances era que el Govern es comprometia a un endeutament determinat, no a un endeutament on la quantitat globalitzada fos tot el Pressupost. Per aquesta via serà, en el futur, molt mal de fer consensuar res, perquè haurem de cridar tots els advocats del país perquè ens ho interpretin paraula per paraula.

Nosaltres creim, senyors del Govern, que s'han de fer despeses plurianuals, que s'han de fer les que siguin necessàries, però que aquestes despeses han de ser previstes pel Govern i quantificades, quant a la seva primera anualitat, dins els Pressuposts de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Alfonso, nosaltres no compartim estrictament la interpretació que fa vostè en relació amb l'article 45 de la Llei de Finances. Entenem que el que feim amb aquest apartat 3r de l'article 4t és simplement atribuir la competència per a l'autorització de despesa plurianual, atès que l'article 45 de la Llei de Finances no especifica, des del nostre punt de vista, qui serà que tindrà la capacitat formal per autoritzar, concretament, la despesa plurianual.

Per altra part, aquestes prevencions que tenen en aquest sentit, nosaltres no les veim. Per una part, de despesa plurianual no se'n fa dins aquests Pressuposts 85, 86, 87, no s'en fa, com vostè en té coneixement, no es fa un ús abusiu, és una tècnica que s'usa bàsicament en les inversions d'Obres Públiques, allà on, a més, en el moment, en virtut del qual s'aprova, es redacta, per part del Govern, el Projecte de Llei de Pressuposts, no hi ha una quantificació concreta que pugui permetre fer les imputacions necessàries de cada projecte concret que s'inclou damunt els Pressuposts, la qual cosa fa que la tècnica de signar concretament les quantitats específiques sigui mala de fer, però, per altra part, no entenem, des del Govern, que no suposa un compromís davant tercers, sempre i quan no hi hagi, sempre i quan no hi hagi partida pressupostària, és a dir, que si el Govern avui aprova una despesa plu-

rianual en Obres Públiques, i llavors, dins l'any que ve, no té partida pressupostària suficient per dur a terme la segona anualitat, indubtablement no ho podrà fer, en tot cas, està subordinat sempre a les partides pressupostàries, i així es posa, dins els plecs de prescripcions administratives, quan es du a terme a contractació. Per tant, aquesta pretensió que té, nosaltres no la veim per cap banda.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, Srs. Diputats. El tema, per a nosaltres té molta importància, perquè, com li deia, quan vàrem discutir la Llei de Finances, quedava bastant clar que el tema de l'endeutament era un tema preocupant, i que tot l'endeutament havia de ser conegut per aquest Parlament, bé sigui en deute públic, sigui, en crèdit, i ens quedava sempre un poc a l'aire la despesa plurianual, i consideràvem, i ho varen considerar tots els membres de la Comissió, que no era lògic, en certs casos, en certes situacions, que el Parlament tengués coneixement d'una despesa plurianual, i jo li diré qualsevol exemple. Si es compra, la Conselleria, un cotxe i el paga en dos anys, o el Govern, un cotxe i el paga en dos anys, jo crec que no és un tema de Parlament, com altres coses, lloguers, també són temes que no s'havien d'incloure dins aquesta limitació a acord parlamentari. I vàrem arribar a una solució bona, primera, que a les despeses plurianuals, el muntat global, totalitzat, globalitzat, diu exactament, estaria inclòs dins el Pressupost. 1987, no n'hi ha, segons la nostra interpretació. I ara li diré per què crec que és la bona.

No n'hi ha, per tant, l'article 4.3 no fa gens de falta. El Govern no podria prendre cap acord de despesa plurianual, cap ni un, perquè no n'hi ha de globalitzat, segons la nostra interpretació. Nosaltres creim que és la bona aquesta interpretació, perquè si no fos així, si no fos que parlàssim de crèdit globalitzat, no hi hauria cap necessitat que hi hagués l'article 45.3, que diu, «de les limitacions anteriors, s'exceptuen les despeses a convenis». Si no tenguéssim, quan varen redactar aquest article, la idea que s'havia de posar un muntant global no definit, que el defineix el Govern, de despesa plurianual perquè a partir d'aquest muntant global es poguessin aplicar el 70, 60 i 50, aquest 45.3, a què ve? No hi escau.

Per tant, creim que la interpretació nostra és la bona, i com que vostès, si aquesta interpretació és la bona, vostès no han previst ni un sol duro de despesa plurianual, cosa que ens va sorprendre moltíssim, perquè esperàvem que n'hi hagués, esperàvem que haguessin dit, 300 milions, 500 milions, exceptuant el 45.3 que els permet firmar tots els convenis amb l'Estat, tots, no importa, no feia falta res, 500 milions, bé, ja tenen marge per jugar, i no importa ser exacte, basta fer una previsió ampla, i l'haguéssim pogut discutir un poc, 100 milions envant o enrera, perquè era una previsió de despesa plurianual, res més. Però vostès no en posen, i després em diuen que, en tots els casos, serà el Consell de Govern que la prengui. La nostra interpretació d'aquest article 4.3, és que volen adquirir despeses plurianuals, sense estar incloses dins els Pressuposts, interpretant que el crèdit globalitzat és tot el

Pressupost. Nosaltres creim que és una interpretació incorrecta i que, a més, és illegal.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Conseller. Té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

No estam d'acord amb la interpretació que fa el Sr. Alfonso en aquest sentit, i, a més, una dada que jo he afegit a la meua exposició, havent-hi la prevenció que la disponibilitat en certa manera, per així dir-ho, de la segona partida, és a dir, de l'anualitat corresponent al segon any, per posar un exemple, queda supeditada per tots els plecs de clàusules administratives que estableix el Govern de la Comunitat Autònoma a la contractació, al fet de l'efectivitat de la partida pressupostària, al moment que s'ha de pagar l'anualitat, indubtablement això és una garantia perquè això no passi en aquest sentit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, només és una cosa, com pot comprendre no hi haurà cap Grup ni amb canvi de Govern, que si vostès, un Govern determinat ha adquirit un edifici, amb despesa plurianual, rompi un acord d'un Govern. Això no ho fa cap Govern a cap lloc, excepte que sigui un acord lesiu, per molta despesa plurianual que sigui, s'hauria d'arribar a un acord, però això no ho fan els Governos. Per tant, això no és una solució. La solució, Sr. Soler, és la interpretació que donam, que, a més, no és interpretació, és que si no fos així com nosaltres pensam, no hi hauria l'excepció de l'article 45.3, i això, qualsevol persona que sàpiga el que és situació normal i situació excepcional, sap que no hi posen excepcions si la situació normal no és una determinada. Si hem posat una excepció dels convenis, és perquè pensaven que es podien produir convenis al marge de la quantitat globalitzada. Això ho sap vostè i ho sap qualsevol membre d'aquest Govern que s'aturi un moment a pensar-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació de l'esmena 207/87, de supressió. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació de l'esmena: a favor, 19 vots; en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada.

I ara passam a la votació de l'article 4. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article 4, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor de l'article, 27; en contra, 19; abstencions, cap. Queda aprovat l'article 4.

A l'article 5è hi ha una esmena viva, la 202/87-3, de substitució, presentada pel Grup Parlamentari o mantinguda pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista. Per defensar l'esmena, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. I desitjaria que ningú fos sord. Aquest article, estam parlant molt clarament de modificacions de crèdits, i es tracta d'establir tota la dinàmica de com es poden modificar els crèdits, tot el procés de gestió i tota l'execució pressupostària, en definitiva. En primer lloc, sorprèn a Esquerra Nacionalista que un article d'aquesta importància s'hagi liquidat en dos apartats i molt senzillats, i estam parlant de les normes generals de modificacions de crèdit, tema que ens ha preocupat molt a l'oposició i suposam que també preocupa molt el Govern i els seus aliats. Però, hem de dir, d'entrada, que hi ha una altra sorpresa, i és com el Govern o per què ha fuit una mica de la dinàmica que mantenia fins a la Llei del 85 i fins i tot un poc a la Llei del 86, del 86, debats que vàrem tenir i sobretot l'experiència de la Llei del 86, i respecte de la Llei del 85, hi ha substitució de fons i de forma, perquè clar, per a nosaltres el bàsic és que a l'hora de fer una modificació de crèdit, per exemple, puguem conèixer els expedients motivats i d'alguna manera amb el que és el Capítol més important pressupostari, que és el Capítol VI, Inversions Reals, pensam que el Parlament hi ha de tenir cosa a dir i cosa a dir de ver, quan toca dir-ho.

En definitiva, estam en una esmena que nosaltres l'hem dividida en quatre grans apartats, l'hem clarificada, l'hem especificada i creim que, en definitiva, millora substancialment, no només el control parlamentari o la possible opinió pública respecte de l'execució del Pressupost, sinó que millora, fins i tot, també el text, així com ha vingut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en relació amb aquesta esmena, en primer lloc, dir que l'article cinquè ha quedat molt reduït precisament perquè, com diu el seu apartat 1r, es remet en tota la legislació de les modificacions de crèdit a la Llei de Finances, i si a la Llei de Finances el tema està completament regulat, el lògic és que no s'entri a fer tota la regulació general de les modificacions de crèdit dins l'apartat corresponent a la Llei Pressupostària, a la Llei de Pressuposts concreta. Llavors també, hem de tenir en compte un altre aspecte, i em referesc a la relació de preocupació que té vostè per la inversió, en relació amb el Capítol VI, allà on, des del nostre punt de vista, el que pretén en aquest sentit, que les autoritzacions de les modificacions de crèdit dins el Capítol VI sigui com a conseqüència de l'aprovació, per part de la Comissió d'Economia i Hisenda, nosaltres no estam d'acord, pensam que en aquest aspecte suposa una intromissió de la Comissió dins les facultats executives del Govern, endemés, com a argument a més abundament, tenir en compte que es va transaccionar, que es va fer una trans-

sacció en relació amb el tema de les modificacions de crèdit, en el sentit que d'operacions de capital no es podien buidar, per així dir-ho, les partides corresponents a operacions de capital, dins les quals, bàsicament és inversió, per dur operacions de despesa corrent, la qual cosa, això sí que suposa una mesura de cautela del Parlament en relació amb l'Executiu. Ara bé, entrar ja, en aquest cas concret, que l'aprovació concreta de modificacions de crèdit dins apartat d'inversions hagi de ser la Comissió d'Economia, Hisenda del Parlament, la que doni l'aprovació prèvia, entenem que no és oportú.

I, per altra part, en relació amb el segon apartat, perquè vostès fan una esmena en quatre apartats, dels quals, pràcticament el primer i el quart estan recollits damunt la Llei, és a dir, a l'article cinquè, i, pel que fa al segon apartat, com és lògic, totes les modificacions de crèdit que fa el Govern indiquen expressament el programa, el concepte o l'article afectats per la modificació de crèdit, és a dir, que la modificació de crèdit té un expedient concret, regulat per les normes de comptabilitat de la Conselleria d'Economia i Hisenda, en virtut del qual, totes aquestes dades han de ser a l'expedient.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquesta esmena, 202/87-3. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació de l'esmena: a favor, 2 vots; en contra, 22; abstencions, 17. Rectifica la Secretària que en contra són 27 vots, i abstencions, 17. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'article 5. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 5, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació: a favor, 27 vots; en contra, 2; abstencions, 17. Queda aprovat l'article 5è.

Article 6. L'article 6 manté viva l'esmena 202/87-4, de substitució, també, del Grup Esquerra Nacionalista. Per defensar l'esmena, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Estam davant una esmena que no només és tècnica, sinó que va un poc més enllà d'aspectes senzillament tècnics. El Govern ens ha dut una llei on, realment, aquest article sembla lògic,

sembla normal, però ens adonam que nosaltres tenim aprovada una Llei de Finances i, a la vegada, tenim un pressupost per programes, aleshores aquí hi ha una inadequació i, per tant, un possible conflicte que necessitarà clarificació a l'hora de la gestió i execució del Pressupost, perquè creim, en definitiva, que la Llei de Finances, amb tota lògica, no es va fer coneixent que hi havia uns pressuposts per programes i en canvi, ara, s'intenta que els pressuposts siguin per programes, cosa que nosaltres creim que és la més convenient.

Per tant, aquí hi ha una disfunció entre Llei de Finances i Pressupost per programes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, en relació amb aquesta disfunció que vostè diu que hi ha entre la Llei de Finances i una pressupostació per programes, nosaltres, senzillament, Sr. Serra, no la veim enlloc. No la veim enlloc perquè quan es va presentar el Projecte de Llei de Finances i quan es va redactar el Projecte de Llei de Finances ja s'havia començat, crec que els primers pressuposts que es varen preparar o que es varen presentar en la tècnica de pressupostació per programes varen ser del 84, la Llei de Finances es va aprovar, crec que va ser el gener o el febrer del 86, és a dir, ja havien passat dos anys. I, al mateix temps, si vostè creu que hi havia aquestes disfuncions, en lloc que pràcticament treguéssim per unanimitat o per consens la Llei de Finances, perquè va ser una llei treta pràcticament per consens entre tots els Grups, vostès haguessin presentat les esmenes concretes, una vegada estudiades les disfuncions que vostè posa de relleu. Dic això pel que suposa la primera part de la intervenció.

Pel que fa al contingut concret de l'esmena, bé, aquí, el que volen fer vostès a través d'aquesta esmena és limitar purament les modificacions de crèdit dels Consellers al Capítol II, vostès entenen que en altres capítols, el Capítol VI i el Capítol VII, amb els mecanismes de control que ja hi ha posats en el sentit que no es pugui treure per dur operacions corrents i els Capítols I, IV, etc., que els Consellers no tinguin cap tipus d'atribució en relació a aquestes possibles modificacions de crèdit, i és clar, si no ho tenen els Consellers, això vol dir que passaria al Consell de Govern en ple. Nosaltres entenem que aquesta limitació, limitació dins el mateix Govern, no l'entenem acceptable, que l'òrgan gestor de cada Conselleria, com així ho marca la Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma és el mateix Conseller, i que ha de ser cada Conseller qui ha de tenir l'atribució per dur a terme aquestes modificacions de crèdit. Per tant, Sr. President, no acceptem aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra.

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquesta esmena 202/87-4. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin, que s'abstinguin?

Resultat de la votació —poden seure, moltes gràcies— és el següent: a favor, 2 vots; en contra, 26; abstencions, 18. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'article 6. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article 6, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, cap; abstencions, 20. Queda aprovat l'article.

L'article 7 du vines dues esmenes, la 202/87-5 de substitució del Grup Esquerra Nacionalista, i la 208, de supressió, del Grup Socialista.

Passam al debat de l'esmena 202/87-5. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres, aquí, Sr. Soler, sí que li volem limitar un poc les competències i, certament, nosaltres creim que d'acord amb l'article 51 de la Llei de Finances, creim que només s'haurien de fer transferències de crèdit dels Capítols I, II i IV, és a dir, despeses de funcionament i no altres despeses.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra. Sr. Conseller, per favor, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí. No estam d'acord amb aquesta proposta d'esmena, amb aquesta esmena concreta. L'article 51 de la Llei de Finances especifica que el Conseller d'Economia i Hisenda podrà acordar transferències de crèdit dins una mateixa secció pressupostària proposada pel Conseller titular d'aquesta, vostès, crec que en lloc de l'apartat g), perquè l'apartat g) no existeix, deu ser l'apartat b), el que proposen és que només afecti els Capítols I, II i IV. Realment, amb això, una vegada més, és una qüestió d'organització interna del Govern, en base a la Llei de Règim Jurídic i la Llei de Finances s'atribueixen unes competències del Conseller d'Economia i Hisenda i si aquesta esmena anàs endavant el que faria seria que qui hauria de resoldre aquests casos seria l'òrgan superior, que seria el Consell de Govern en aquest sentit, en ple. Nosaltres entenem que aquest criteri, quant a l'organització està d'acord amb la Llei de Finances i amb la mateixa Llei de Règim Jurídic de la Comunitat Autònoma, per tant, entenem que no és acceptable aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, matisar només que la nostra proposta no té res d'il·legal, el que té és una altra filosofia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

Passam a la votació de l'esmena 202/87-5. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Resultat de la votació —poden seure, moltes gràcies—: a favor, 2; en contra, 25; abstencions, 19. Queda rebutjada l'esmena 202.5.

Quant a l'esmena 208/87, del Grup Parlamentari Socialista, per defensar-la, té la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Les esmenes 208 i 209, el Grup les retira.

EL SR. PRESIDENT:

208 i 209 queden retirades.

I passam a la votació de l'article 7, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Resultat de la votació —poden seure, moltes gràcies—: a favor, 25 vots; en contra, cap; abstencions, 21. Queda aprovat l'article 7.

Passam a la votació directa de l'article 8, que no té cap esmena viva. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

L'article 9 manté viva, després de la retirada de la 209, les esmenes 202.7, 202.8, del Grup Esquerra Nacionalista, que les podrà defensar agrupades. Té vostè la paraula per defensar les dues a la vegada.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, aquí hi ha, són dues esmenes, que pregaria que es votin per separat després, perquè tenen naturalesa un poc diferent.

La primera és perquè nosaltres entenem que el text així com ve, ve en contra de l'article 46.3 de la Llei de Finances i, en canvi, la segona esmena, senzillament, nosaltres volem afegir-hi, com sempre, aquesta mica de control, perquè pensam que no poden ser objecte de transferència certs tipus de crèdits.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, tenguí en compte que es defensen les dues esmenes a la vegada.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en relació amb l'esmena n.º 7, no estam d'acord, estam una vegada més davant una limitació, entenem que aquests tipus de reincorporacions s'han de poder dur a terme. Ara, estudiada a fons l'esmena n.º 8, pels serveis tècnics de la Conselleria d'Hisenda, en aquest cas, si es limitàs,

si es limitàs als temes de Fons de Compensació i convenis, estariem disposats a acceptar una transacció en relació amb aquestes transferències o modificacions sobre el reincorporat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, sí, gràcies, Sr. President. Nosaltres tenim la filosofia, Esquerra Nacionalista-PSM, de voler-ho tot, però quan no es pot arribar més que a qualche cosa, l'agafam i l'acceptam.

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, els he de recordar el procediment que els he indicat abans per a les esmenes de transacció. Retiren vostès l'esmena 202.8.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, sí, la retiram, perquè entenem i acceptam la transacció que ofereix la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

La resta dels Grups tenen inconvenient?

Volen fer arribar a aquesta Presidència, ...

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, el Sr. Conseller ens ha explicat com seria l'esmena, però, en aquest cas, sí que ens agradaria sentir-la.

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, volen fer arribar a aquesta Presidència el text escrit d'aquesta esmena?

(Pausa).

Aquest article 9 tendria un apartat 3r, que diria: Els crèdits incorporats segons l'establert en —no entenc la lletra— ...

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Els crèdits incorporats, segons l'establert a aquest article no poden ser objecte de transferència, excepte els crèdits aprovats, procedents del Fons de Compensació Interterritorial i convenis per a inversions».

EL SR. PRESIDENT:

Correcte?

EL SR. SOLER CLADERA:

«Aprovats», no, «incorporats».

EL SR. PRESIDENT:

Incorporats.

Aleshores, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació de l'esmena 202/87-7, que s'ha demanat que es votàs independentment de la 202.8, que votarem a continuació, que ha estat objecte de transacció.

Quant a la primera, deman a la Cambra, 202/87-7:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.
Resultat de la votació de l'esmena 202.7: a favor, 20 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada.
L'esmena 202.8, de la qual s'ha fet lectura i ha estat transaccionada, deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que aprovin aquesta esmena, aquest article 9, amb aquesta addició, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

I passam a la votació de l'article 9:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 9, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, cap; abstencions, 20. Queda aprovat l'article 9.

Passam a l'article 10, que té una esmena viva d'addició, del Grup Parlamentari Socialista, la 210. Per defensar l'esmena, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estam amb una esmena de les clàssiques, també, i es refereix a les retribucions d'alts càrrecs de la Comunitat Autònoma, què proposam nosaltres en aquesta esmena? Nosaltres proposam en aquesta esmena la clarificació de la retribució econòmica dels alts càrrecs de la Comunitat Autònoma. Que els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma cobrin pel que fan i no cobrin pel que no fan. Així de senzill i així de demagògic, si volen. Perquè resulta que a la distribució de sous dels alts càrrecs de la Comunitat Autònoma, hi ha un apartat, no diré quantitats perquè jo crec que és un tema que aquí no ve a conte, hi ha quantitats que es diuen dedicació absoluta, i es diu dedicació absoluta, 1 milió, 2, no sé quina quantitat, però una quantitat important, 1.600.000 pessetes, una cosa d'aquestes, a l'any. I nosaltres demanam, aquests senyors que tenen dedicació absoluta que es dediquin absolutament a la seva feina. La distinció entre dedicació total, absoluta i aquesta terminologia administrativa que no ve d'una manera clara a conte aquí, i nosaltres volem deixar palesa, en el seu sentit, és la següent. Dedicació absoluta, en la nostra opinió, per a un alt càrrec, un Conseller, és que no faci res més que la feina a la Conselleria, que no pugui rebre cap altra remuneració o no pugui realitzar cap altre treball remunerat, que no sigui, òbviament, l'administració del seu patrimoni familiar. I és curiós que vostès, el Govern digui que no, quan aquesta incompatibilitat la té el President del Govern. És curiós que un Conseller no vulgui passar per això, sigui el que sigui, quan fa passar d'aquesta incompatibilitat al President del Govern, és curiós. Què és què passa, que el President del Govern quant a retribucions ha d'estar molt més fermat que els Consellers? Jo crec que no. Jo crec que el President del Govern, igual que cada Conseller, ha de tenir aquest complement de dedicació absoluta i dedicar-se, absolutament, a la seva feina de la Conselleria.

Recorden perfectament que el President del Govern l'únic que pot fer és l'administració del seu patrimoni familiar. Si mirem les escales de salaris del President del Govern respecte dels Consellers, ens donaria, dona la casualitat, que hi ha una diferència normal, no molt

grossa, que pot quedar disminuïda o desapareguda des del moment que hi ha qualche Conseller que sigui Diputat, i per les dietes, el President no ve a Comissions, com és lògic, i, sobretot, pot quedar superdisminuïda quant a retribució, des del moment que hi ha Consellers que tenen, Consellers i alts càrrecs que tenen altres feines remunerades. Creim que això, realment, no és de rebut. No pareix que sigui feina del Grup Socialista defensar el President del Govern de la Comunitat Autònoma, però l'hem de posar, en aquest cas, com a exemple comparatiu. El President de la Comunitat Autònoma és incompatible amb qualsevol altre treball remunerat, els Consellers de la Comunitat Autònoma, els Directors Generals de la Comunitat Autònoma, els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma, no ho són. Això, la veritat, tal vegada tots sabem que és així, però ho contes al carrer i no s'ho creu ningú.

I, per què no ho són? Bé, supòs que perquè hi deu haver interessos de què no ho siguin. Però no només és això, és que cobren com a dedicació absoluta, i aquí hi ha el quid, encara podria ser, encara podríem admetre, malament, perquè creim que és important el negoci de la Comunitat Autònoma, creim que és importants l'administració de la Comunitat Autònoma, que és suficientment important perquè deu senyors, dotze senyor, manco, potser, s'hi dediquin d'una forma absoluta, però no és això, només, podríem passar que aquest complement no el cobassin, però no és ver, tots els Consellers i alts càrrecs de la Comunitat Autònoma tenguin dedicació total a la Comunitat Autònoma o no en tenguin, la cobren. Si a vostès els pareix lògic, a mi no m'ho pareix.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Estam, una vegada més en una d'aquestes esmenes clàssiques del projecte de Llei de Pressuposts, en relació amb el text articulat. I bé, i cada any ha quedat de manifest, vostè ha fet una exposició molt semblant a aquesta, jo li he replicat que, amb això, el que es pretén és anar a implantar incompatibilitats que no són previstes a la Llei de Règim Jurídic, és a dir, la Llei de Règim Jurídic és la que preveu les incompatibilitats que hi ha en aquest sentit, i posa per al President unes incompatibilitats que no posa per als Consellers. Per tant, si a aquest text legal, que és el que s'usa, la Llei de Règim Jurídic per implantar les incompatibilitats, no estam d'acord que es vulgui usar la Llei de Pressuposts per avançar en aquest aspecte de les incompatibilitats. I llavors, un altre element a tenir en compte, encara no ens hem arribat a posar mai d'acord, durant aquests quatre anys, en relació amb el que és dedicació absoluta i el que és dedicació exclusiva, perquè no és el mateix la dedicació absoluta que la dedicació exclusiva, i aquí hi ha indubtablement el quid de la qüestió.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller d'Economia, vostè defensa l'indefensable, i supòs que ho sap. No xerram d'incompatibilitats, xerram de duros, que és una cosa distinta, xer-

ram de cobrar, no d'incompatibilitats. L'únic que nosaltres deim és que aquell senyor, Conseller o alt càrrec, que cobra dedicació absoluta, es dediqui absolutament a la seva feina, no pugui cobrar d'un altre lloc per fer una altra feina. No xerram que aquest Conseller és incompatible perquè fa això, no senyor, si vol ser compatible, cosa a la qual nosaltres no li donàrem suport, però ho pot ser, dins aquesta esmena, que no cobri la dedicació absoluta. Per tant, no xerram ni de Llei de l'Administració de la Comunitat Autònoma ni d'incompatibilitats, xerram de duros, de res més, de duros. I perquè xerram de duros, vostès no volen passar per això. Perquè xerràssim de teoria, tal vegada hi passarien per aquí, però resulta que hi pot haver certs alts càrrecs, certs Consellers que no serien Consellers si això existís o deixarien de guanyar 1.200.000 ptes. més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. Alfonso, sí, indubtablement, sempre que es parla de qüestió d'incompatibilitats, indubtablement, es parla de duros, és a dir, que totes les qüestions d'incompatibilitats es tradueixen en qüestió de duros, i vostè, a part d'això, vostè aquí mateix, des de la tribuna, deia que s'hi dediquen exclusivament. Sí, però és que si el complement fos de dedicació exclusiva, estaria d'acord amb el que diu, però el complement no és de dedicació exclusiva, és dedicació absoluta, i la dedicació absoluta no és el mateix que la dedicació exclusiva.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups?

Passam a la votació de l'esmena 210, d'addició. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 20 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 210.

I passam a la votació de l'article 10. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor de l'article 10, 26 vots; en contra, 20; abstencions, cap. Queda aprovat l'article 10.

L'article 11 no té cap esmena viva, se sotmet directament a votació, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 11, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

S'ha aprovat per unanimitat. Moltes gràcies. Queda aprovat l'article 11.

L'article 12 manté viva una esmena, la n.º 212/87, de substitució, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar l'esmena té la paraula, en nom d'aquest Grup, el Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estam amb una esmena que no per curta deixa de ser poc important. Nosaltres proposam, en contra del que proposa el Govern, que no puguin ser modificades les vacants de la plantilla pressupostària en casos especials i justificats, a petició d'una Conselleria, i demanam que se substitueixi per «poder ser modificades situacions específiques». Per què aquesta, també, reiterada petició nostra?

La raó és molt clara, perquè és molt més reiterat encara l'incompliment del Govern en presentar plantilles orgàniques. L'any 1983 o 84, ja fa tant de temps que un no se'n recorda, el Govern ens prometia a la Llei de Pressuposts presentar plantilles orgàniques, l'any 1985, el Govern ens prometia presentar plantilles orgàniques, l'any 1986 ens prometia presentar plantilles orgàniques, i l'any 1987, continua prometent presentar plantilles orgàniques. I ens presenta plantilles pressupostàries que no són de rebut. Hem estat comprovant aquestes plantilles, hem dit en aquest Ple que hi ha uns increments de nivells, alguns justificats, per error, però algun justificat, que són impresentables, càlcul pressupostari. Hem dit que hi ha errors de plantilla pressupostària de tota classe. Avui, avui, mirant aquestes plantilles ens hem trobat senyors que deien que feien feina a una Conselleria i no hi eren. És a dir, hi ha molts d'errors, hi ha moltes vacants que ningú no sap per què hi són, que duen anys sense cobrir-se, i continuen així. I damunt ens diuen que un Conseller pugui modificar aquestes vacants, canviar-les, col·locar-les aquí on vulgui, quan per haver-hi vacants, en la nostra opinió, hi hauria d'haver plantilles orgàniques estructurades, la Comunitat Autònoma hauria d'haver acabat l'estudi de SOFEMASA i hauria d'haver presentat tenir una plantilla orgànica del personal de la Comunitat Autònoma.

Nosaltres no intentam evitar que hi pugui haver modificacions de personal, ben alerta, ben alerta, perquè creim que són necessàries moltes modificacions de personal, moltes, el que sí intentam és que no es modifiquin vacants, entre d'altres coses, perquè voldríem llevar-les totes o quasi totes, sinó que es puguin modificar situacions específiques de certs treballadors o col·lectius o de qualque treballador. És a dir, que si un Conseller, per exemple, el d'Obres Públiques, té un tècnic superior i troba que li sobra, que pot ser, a un programa o a una secció determinada el pugui canviar de lloc, i no siguin vacants, sinó que siguin situacions determinades. O si té necessitat d'una persona, la pugui canviar d'un lloc a un altre. Això són modificacions de situacions específiques. Però no modificacions de les vacants de la plantilla pressupostària, que, com ja hem dit, està molt mal feta, la plantilla pressupostària, les vacants no se sap si estan cobertes, si existeixen, si estan muntades com a laborals, eventuals, temporers o interins, i amb aquest bullit dins les plantilles pressupostàries és molt millor no donar

permissos per embullar-ho encara més, i que no sigui un Conseller, a petició seva o a petició, i després el Conseller d'Interior, que encara hi pugui fer més embulls en aquestes vacants.

Quan tinguem, a aquesta Comunitat Autònoma, unes plantilles orgàniques, tal com ha promès el Govern des del primer dia que es va seure a aquest banc, quan això estigui fet, hi hagi vacants estudiades segons estudis de racionalitat administrativa, i, lògicament, se sapiga quines vacants hi ha a unes Conselleries o a unes altres, quan es produeixi una situació de substitució, malaltia, etc., es podran moure vacants, ara, basta i sobra poder cobrir els canvis en situacions específiques. De vacants, senyors del Govern, avui en dia és millor no parlar-ne, i de temes de personal, tampoc.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres mantenim, en aquest Projecte de Llei, com s'ha mantengut a tots els Projectes de Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma, la possibilitat de dur a terme modificacions de vacants, entre d'altres coses, perquè una Comunitat Autònoma en formació, en un període d'assimilació de les competències que s'han assumit, indubtablement, de vegades, es poden detectar errors concrets en organització que aconsellen una reorganització administrativa i, moltes vegades, no poden ser cobertes únicament mitjançant les modificacions de les situacions específiques, situacions específiques que, per altra part, no són un concepte econòmic pressupostari i entenem que són difícils d'encaixar dins aquestes previsions pressupostàries. Per tant, no acceptam aquesta esmena que, indubtablement, en cas d'aprovar-se, impediria les modificacions de plantilla pel que respecta a les vacants, i creim que aquesta facultat que s'ha vengut mantenint a tots els Projectes de Llei de Pressuposts s'ha de continuar mantenint.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, és evident que la nostra proposta no impediria modificacions, moviments de plantilla, sí impediria, tal vegada, modificacions de plantilla, però els moviments de plantilla són els que donen funcionalitat, i no les modificacions.

EL SR. PRESIDENT:

Volien intervenir els altres Grups sobre aquest tema?

Passam a la votació de l'esmena 212/87. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a la votació de l'article 12. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 12, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, cap; abstencions, 18. Queda aprovat l'article 12.

L'article 13 manté viva una esmena del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, és evident que la constància del Grup Socialista a mantenir esmenes es correspon exactament amb la constància del Govern de no fer-ne cas. És una evidència clara, i aquesta de les dietes és un exemple més clar, encara.

Nosaltres demanem en aquesta esmena que els alts càrrecs de la Comunitat Autònoma no tinguin dietes. Així de senzill, ni 3.000 ptes., ni 4.200, que no tinguin dietes. Que tinguin el que diu l'article 1r, és a dir, l'apartat 1 d'aquest article 13, despeses de desplaçament, es consideren despeses de desplaçament les de transport, manutenció i estada que realitzin amb motius de viatges oficials fora del municipi del lloc de feina. I hi haguéssim afegit i ho haguéssim acceptat, si el Conseller hagués anat viu, hi haguéssim afegit allò de «i despeses per a despeses menors de 2.000 Ptes.», per exemple, o de 3.000, no dieta, el concepte és distint, el concepte és distint.

Perquè és ver que pot ser difícil justificar un bitllet d'autobús, no crec que cap de vostès hi pugui, però és igual, quan van de viatge, de totes maneres, 90 Ptes. o 110 Ptes., l'autobús de l'aeroport de Madrid, sí, és mal de fer, de vegades, justificar-ho, és ver, però un taxi, bé, el taxi és més bo de fer, però això són dietes molt petites, i els dos cafetets que es prenen, tampoc no han de demanar el ticket per llavors presentar-lo, això és ver, però això es podria posar: «i 1.000 Ptes., 2.000 Ptes. de despeses menors». Així no haguéssim mantengut quatre anys aquesta esmena, i vostès tampoc, lògicament, haguessin mantengut aquest concepte abstracte de dieta, que un alt càrrec no ha de tenir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, una vegada més davant una esmena clàssica, allà on les argumentacions són prou conegudes per ambdues parts, i nosaltres, el fet que en aquests casos els Consellers no tinguin partides de despeses reservades, com tenen per altres llocs, en relació a atencions socials, i tal, pensam que és millor que no hi hagi aquests tipus de despeses dins els Pressuposts nostres, i, com a conseqüència d'això, per a aquests casos de despeses, de petites despeses de difícil justifi-

ficació, anam a aquest concepte d'aquesta dieta, que la creim perfectament oportuna.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula, si en vol fer ús.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Perdoni, Sr. Conseller, però són caparruts, vostès. Perquè podrien fer el mateix amb un concepte estricte, podrien ser, jo no crec que estiguin per 1.300 Ptes., la veritat, però posant 2.000 Ptes., o 2.500 per a despeses menors, quedava més maco, i es cobria el mateix expedient que vostè m'ha dit sempre. Per tant, no siguin caparruts, feim una transacció, quedarà guapo, quedarà elegant per als alts càrrecs, i tots estarem contents, vostès seran més elegants del que són, i nosaltres estarem contents, perquè s'haurà transaccionat una esmena.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, en qüestió d'estètica, nosaltres creim que està bastant ben posat així com està, que aquest pegadet que vol posar vostè no creim que sigui necessari, endemés, si es tractàs d'una dieta monumental, indubtablement hi hauria motiu per intentar fer la transacció que vostè diu, però pràcticament estam en unes xifres que, estèticament, queden tan bé com les que vostè volia posar.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquesta esmena 213, de supressió, del Grup Socialista. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

A favor, 20; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'article 13. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 13, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? No n'hi ha.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Resultat de la votació: a favor, 26 vots, en contra, cap, abstencions, 19. Queda aprovat l'article 13.

Els articles 14, 15 i 16 no tenen cap esmena viva i els sotmet directament a votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests articles, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

Passam a l'article 17, que té viva l'esmena 216, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena ...

Queda retirada l'esmena 216.

Passam a la votació dels articles 17 i 18 que no tenen cap esmena viva. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquests articles, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

Article 19. Té viva l'esmena 218 de supressió del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estam amb una esmena que és de difícil explicació. L'article 19.3, el Govern ens proposa que el Govern, mitjançant Decret, posarà el límit establert a l'apartat 1 b), que diu que els Consellers tenen un límit de 5 milions de pessetes per a autorització i disposició de despesa, fins, per a aquells programes, la bona gestió dels quals ho requereixin així. Per què nosaltres ens oposam a una excepció d'aquest tipus?

Intentaré donar dues raons clares. En primer lloc, creim que la limitació de 5 milions de pessetes als Consellers, quant a disponibilitat de despesa, està bé, i crec que no només jo crec que està bé, sinó que creim que tota la Cambra pensa que està bé. S'intenta, amb aquest article ampliar aquesta limitació amb caràcter excepcional. Dins les discussions de Comissió va quedar clar que el que preocupava era que certs programes de gestió, certs pagaments, certes disponibilitats de despesa no es poguessin fer, si el Conseller no tenia agilitat, si el Govern, en definitiva, no autoritzava el Conseller dins certs programes a fer aquesta disponibilitat de despesa. I aquests programes eren, lògicament, i deim lògicament perquè són dels que hi ha més despesa mala de quantificar a nivell de 5 milions, els d'Obres Públiques. Llavors, també se'ns explicava —ho vull explicar un poquet, perquè el tema no és molt clar—, se'ns explicava que el Govern podia fer, si s'aprovava així, podia fer una autorització mitjançant Decret, dient, el Conseller d'Obres Públiques pot tenir disponibilitats lliures, o de 20 milions o de 50 milions, fins als límits que té el Govern, que són, pràcticament, no en té.

Nosaltres creïem que això estava malament, perquè les excepcions són per a casos excepcionals, les excepcions no són amb caràcter general, i per a casos excepcionals, el Consell de Govern pot prendre els acords excepcionals o pot actuar amb les competències que té. El Consell de Govern no té límits per a despesa, per tant, que actuï en competències. Si la Conselleria d'Obres Públiques o la de Cultura ha de pagar 300 milions, què més voldria la de cultura que pagar 300 milions, ha de pagar 300 milions per un programa determinat, llavors, que el Consell de Govern prengui l'acord de pagament, i que no es faci el que es pensa fer amb aquesta excepció, un Decret que digui, al Conseller d'Ordenació del Territori se l'autoritza per a aquell programa o aquell altre, disponibilitats de tal cosa; al Conseller de Sanitat se l'autoritza per a aquell programa o per a aquell altre, disponibilitat de tal cosa; al Conseller X se l'autoritza per a tal programa, tal cosa o tal altra.

Nosaltres creim que això no està bé i rompe les limitacions d'aquest article, perquè ni el Conseller de Sanitat ni el d'Ordenació del Territori, tenen cera del Corpus, tenen programes de més inversió, però no tenen res més. I el Consell de Govern és per a qualque

cosa més que per asseure's al voltant d'una taula i per xerrar del temps, és, entre d'altres coses, per prendre acords de despesa importants, 100, 200, 500 milions. I, a posta, nosaltres no estam d'acord. Si es fa per Decret i d'aquesta manera, com vàrem intuir que es pensava fer i que s'ha fet, ja no era intuïció, sinó que s'ha fet, el que es fa és menjar-se el caràcter general de la limitació i fer general l'excepció, i creim que fer general una excepció, és una mala política. I també creim que el Consell de Govern, els pagaments importants, aquest tampoc no maneja tants de cents de mil de milions de pessetes com per no poder-los tocar el Consell de Govern. 16.000 milions no són 3 milions, els pagaments importants bé està que passin pel Consell de Govern, sense excepcions, i si un dia hi ha una excepció, també el Consell de Govern sense Decrets generals, la pot perfectament fer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sí, pareix que de l'explicació o de la intervenció que fa el Sr. Alfonso en defensa d'aquesta esmena, com si tothom tengués, tots els departaments tenguessin autoritzacions i disposicions de despeses en relació a xifres superiors a la de 5 milions de pessetes, que marca el Projecte. Vostè diu que la xifra de 5 milions està bé, jo fins i tot puc dir que en Comissió, en relació amb aquest sentit, es va oferir una transacció per incrementar la xifra fins a 10 milions de pessetes, mentre no hi hagués, si no record malament, aquesta excepció concreta; es va dir, bé, anem a llevar aquesta excepció, però, si importa, si s'ha d'incrementar un poc més la xifra d'autorització i disposició amb caràcter general, que s'incrementi. Nosaltres, no és aquest sentit, no és la finalitat que es pretén amb això.

Pensem que els 5 milions de pessetes, en general, per a tots els departaments, és una xifra correcta, i això es posa de manifest quan es fixa la normal amb caràcter general. Ara bé, hi pot haver, que no són molts de casos, a departaments concrets, amb un volum d'inversió molt gros, que el Consell de Govern consideri, perquè és el Consell de Govern que ha d'autoritzar aquest Decret, indubtablement, i després amb una motivació i en base a una exposició que faci el Conseller que demani aquesta atribució concreta, tampoc no és que pràcticament un Conseller que pugui dir jo puc autoritzar despeses fins a 20 o 25 milions o 30 milions, tampoc no ens movem en les xifres de 100 i 200, que vostè ha manejat. Aquí, senzillament, Sr. Alfonso, del que es tracta, és que per a aquests programes concrets, de Conselleries eminentment inversores, que ens trobam que el límit de 5 milions de pessetes queda bastant curt, que hi puguin entrar dins tota una sèrie d'inversions que podríem denominar menors, inversions entre 5 i 20 milions de pessetes, que, mitjançant un Decret, el Conseller respectiu pugui fer autoritzacions i disposicions de despesa, en aquest sentit. Nosaltres creim que això està perfectament ajustat a l'esperit d'aquest Projecte de Llei, que està perfectament ajustat a totes les fases d'autorització i disposició, creim que és perfectament lògic i, a més, si s'hagués demostrat durant els anys que ha estat en vigor aquesta norma que s'ha fet un abús en aquest sentit, po-

dria entendre unes prevencions, un recels, per part del Grup de l'oposició cap a aquesta previsió. Aquí hem de dir que només se n'ha fet ús una vegada, ha estat en concret per a Obres Públiques i no ens hem mogut en quanties de 100 o 200 milions de pessetes, sinó simplement incrementar de 5 a 20 pel que respecta al programa d'inversió. Conseqüentment, el fet que l'experiència hagi demostrat en aquest aspecte que a més és convenient, fa que mantenguem la redacció del projecte tal com ve, en aquest sentit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, vostè em dona la raó, me l'ha donada tota. Primer, una transacció que no record, tal vegada és la meua memòria, puc tenir llacunes a la memòria, però, m'ha donat la raó. Ha dit que s'ha fet ús una vegada d'aquesta disponibilitat. Quin problema hi havia, aquesta una vegada, que tanmateix el Conseller va haver d'anar al Consell de Govern, demanar l'autorització, etc., ho va haver d'explicar al Consell de Govern, que ho hagués acordat el Consell de Govern que pot acordar tots els pagaments que siguin necessaris, no hi havia cap inconvenient. De totes maneres, jo em centraria, excepte que aquesta vegada sigui amb caràcter general, que això seria un altre tema. És en això que nosaltres no hi estam d'acord.

Precisament, si és una vegada, no és una vegada, és una vegada amb caràcter general, que el Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que és el que li havíem dit, podrà disposar de fer disposicions de despesa fins a 20 milions de pessetes. Això és el que varen acordar, no és el cas d'una vegada, sinó que és el cas d'una vegada repetida, una vegada moltes vegades, que és amb el que nosaltres no estam d'acord. Estaríem molt més d'acord amb la transacció, perquè no és que desconfiem del Conseller, per favor, a pesar del que hem dit de la dedicació absoluta i que qualche Conseller segur que no se'n tem del que passa per la Conselleria, no desconfiam, en general, dels Consellers. La transacció podria ser possible, no tenim cap inconvenient si la manté, ara, no que l'excepció es faci una vegada repetida, crec que ens hem entès, si manté la transacció, nosaltres la hi acceptarem.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Soler, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, crec que, no sé si encara l'ha entesa en concret, no es tracta que el Conseller d'Obres Públiques, per exemple, que és el que comentam, en aquest cas, si vol autoritzar una despesa concreta de 20 milions de pessetes, que hagi de dur-la al Consell de Govern i que el Consell de Govern autoritzi que ell pugui autoritzar aquesta despesa de 20 milions, és a dir, per a un cas puntual, probablement, Sr. Alfonso, no tendria sentit, perquè més val que ho autoritzi, en tot cas, directament el Consell de Govern, que no que el Consell de Govern autoritzi el Conseller per poder-ho autoritzar, perquè això seria fer el camí de bades en aquest sentit. Sinó que es tracta d'un decret amb caràcter general, general, d'autorització i disposició de la despesa, per part de la Conselleria d'Obres Públi-

ques fins a 20 milions de pessetes per a aquests programes d'inversió. Perquè supòs que vostè em reconeixrà que dins el muntant d'inversions en carreteres, fins i tot, ja no mirant el muntant, sinó mirant l'aspecte d'inversions en carreteres, una despesa de 10 o 12 milions de pessetes, és realment una despesa menor dins l'aspecte de carreteres. Que dins una altra Conselleria, aquest muntant de 10 o 12 milions de pessetes, pot ser una despesa major, per exemple, si ho comparam amb la Conselleria de Cultura, per posar-li un exemple, tot està en funció de dins quines partides ens movem en aquest sentit. I, per tant, el Govern ens estimam més, en aquest sentit que, en lloc d'incrementar la quantitat mínima de 5 a 10 milions de pessetes, general, no, creim que la de 5 milions de pessetes és ajustada, i si hi ha qualche cas concret que hagi de sortir, qualche cas concret a qualche Conselleria concreta, a qualche programa d'inversió concret, endemés, que s'hagi de sortir d'aquesta norma, ens estimam més fer l'excepció per a un cas concret, que no fer l'excepció per a tots els casos.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació de l'esmena 218, de supressió, del Grup Socialista, I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'article 19. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 19, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

Passam a la votació dels articles 20, 21, 22, 23, 24, disposició addicional, disposicions transitòries primera a cinquena, que no tenen cap esmena viva. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que prestin, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

La disposició transitòria sisena manté viva l'esmena 219, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena 219, té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta transitòria no la vàrem entendre a Ponència, no la vàrem entendre a Comissió, i esper, i creim que no l'entendrem ara, però tenim una certa esperança que ens l'expliquin bé. Perquè ens demanen, el Govern ens demana que si es produeix un superàvit a la liquidació dels Pressuposts del 86, es dediqui al Conveni Col·lectiu de la CAIB. És que no ho entenem. Si els Pressuposts estan calculats amb els increments prevists que diu del 5 %, si està calculada l'homologació famosa dels funcionaris de l'Estat, Diputació i Administració

Local, i damunt hi ha un increment de devers el 20 % més de, no se sap gairebé què, a què ve que el Conveni Col·lectiu pugui augmentar això? Ja sabem que es pot fer un conveni col·lectiu que arregli injustícies futures i injustícies socials, ho sabem, possibles injustícies socials, ho sabem, i que està previst a la Llei de Pressuposts, però la veritat és que ja en parlarem més endavant, però el que vostès augmenten a Capítol I posa els pèls de punta com perquè encara ens demanin que si hi ha un superàvit, que pot ser molt gros, per l'experiència que tenim d'altres anys, pot ser molt gros, es dediqui, preferentment, a les obligacions del conveni col·lectiu.

Què és que no tenen idea de per on ha d'anar el conveni col·lectiu? Jo crec que sí, jo crec que tenen idea i que l'han pressupostat i que l'han inflat, i que s'han curat en salut i que damunt no hi ha hagut cap any que hagin cobert, perdó, que no hagin tengut superàvit de Capítol I. Si tot això és així, perquè és així, jo no sé a què ve aquesta transitòria sisena que, damunt és el primer any que ve.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, Sr. Alfonso, indubtablement, quant a les previsions del Conveni Col·lectiu hi ha, en primer lloc, és clar que hi ha la limitació del 5 % sobre la massa salarial, una limitació que acceptam, però així, així com al mateix temps, l'Estat, vostès mateixos a Madrid, una vegada dita tota aquesta limitació del 5 %, s'inclou una borsa dins el Pressupost de l'Estat de 7.000 milions de pessetes, precisament per fer front a increments del nivell retributiu més baixos de l'Administració Central, nosaltres, en aquest cas, preveim, com vostè sap, una partida concreta per destinar a aquest aspecte i, a més, assumpció de possibles càrregues de tipus social com a conseqüència de la negociació del conveni col·lectiu. M'estic referint, en aquest cas, al tema de l'assegurança de vida que, com tenen altres institucions, la Comunitat Autònoma ho té plantejat damunt la taula negociadora del Conveni Col·lectiu, però al mateix temps el fet que, en funció de les disponibilitats concretes, en el moment que es feia el Pressupost, s'incloués la quantitat, jo crec que és de 25 milions que, possiblement, en segons quins aspectes, si s'havien d'atendre, incrementar nivells de la Comunitat més baixos, i, al mateix temps, fer front a càrregues socials, aquesta quantitat de 25 milions podia ser baixa, que teníem previst que pot oscil·lar entre 25, 30 o 35, com que la quantitat concreta era molt mala d'afinar, en aquest sentit, i en lloc d'anar a posar una borsa indiscriminada, el que feim és anar a posar una previsió en relació amb el superàvit que més ni manco deim que en el cas de produir-se superàvit a la liquidació dels Pressuposts del 86, anirà dedicat, preferentment a fer front als compromisos que es derivin de la firma del conveni col·lectiu de la Comunitat Autònoma.

Indubtablement, aquí, en aquest sentit, serà una cosa ajustada en funció del que es negociï en virtut d'aquest conveni col·lectiu, i creim que és necessari que es mantengui aquesta previsió, perquè suposa, únicament, una afectació que fa voluntàriament el Govern i que la du aquí, a aquest Projecte de Llei de Pressuposts, en funció d'una afectació, de delimitar priori-

tats en relació amb el possible superàvit que es produeixi en el 86, a fi de destinar un destí, que, al mateix temps, ja s'han destinat a altres finalitats, perquè, com vostè sap, totes les Lleis de Crèdits Extraordinaris que s'han aprovat aquestes darreres setmanes també van vinculades al superàvit. En definitiva, una limitació que creim que ens hem de posar, una prioritització que creim que s'ha de fer en aquest sentit i que, precisament, el que provoca això és que no hi hagi gran nombre de recursos per poder destinar a aquesta activitat i que només hem pogut pressupostar, 25 milions de pessetes.

I no entraré en aquests moments en el tema del Capítol I, que vostè diu que està calculat exageradament, nosaltres creim que el Capítol I està calculat tirant a justet, és a dir que creim que el Capítol I que hi ha en global a la Comunitat Autònoma i examinat Conselleria per Conselleria, és més bé just, criteri que sé que vostè no entén, perquè ja hi ha hagut la discussió, en aquest sentit en Ponència i en Comissió, i supòs que quan arribem a debatre les esmenes que té a cada Capítol I de cada Conselleria, entrarem en aquesta matèria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí. Sr. Conseller, vostè em diu que això és una previsió igual que la de 17.000 milions del Govern de l'Estat. A mi aquestes comparacions no em valen, ja li ho vaig dir en Comissió, el que, això és una previsió que, en primer lloc, la posen enguany, encara no sabem per què, perquè m'ha explicat el mateix i no em convenç. En segon lloc, que té, d'entrada, ja, una contradicció, pareix que el superàvit del 86 deu ser enorme, hi estan carregant tot el possible i l'impossible, crèdits extraordinaris i, a més, això. Què passaria si no hi hagués superàvit? Que no es podrien cobrir les necessitats del Conveni? No m'ho crec, això.

Bé, el tema és que l'any 84, vostès varen tenir un superàvit, és a dir, una no execució, en matèria de personal, d'un 12 %. L'any 85, varen gastar menys en personal del previst, d'un 11 i busques per cent, és a dir, que normalment el camí que duen no és anar curts, sinó pressupostar llarg. I enguany, com ja veurem més endavant, han pressupostat molt llarg. Damunt, es volen curar en salut, i diuen, aquest superàvit, jo crec que és una cançó al sol, això, que és «un canto a la Virgen», que diuen també, que posen una transitoria per si de cas, per si de cas amb increment del 17 %, del 18 % i de qualque Conselleria del 100 % de personal, jo no crec que hi hagi si de cas, aquí, sinó que han de justificar de qualque manera que hi pugui haver un superàvit, ho diuen per endavant i posen una transitoria sisena.

El Conveni Collectiu, no sé amb quina situació està, lògicament supòs que mantendran aquest 5 %, supòs que intentaran fer un equilibrat, equilibrar, fer els temes dels salaris més baixos, supòs, tot això ho supòs, però també estic absolutament segur que les previsions de Capítol I són més que suficients per fer això i moltes coses més. Per tant, nosaltres continuam mantenint que aquesta transitoria sisena és absolutament innecessària i que s'hauria de llevar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, jo sabia, estava segur que tanmateix, en aquest aspecte, no el convenceria per moltes explicacions que li donàs, les mateixes que li vaig donar en Ponència i en Comissió. Indubtablement, el creixement serà del 5 %, com tenen totes les Administracions, però hi ha voluntat per part d'aquest Govern que els nivells més baixos puguin tenir un increment de la retribució, via una equiparació excepcional en aquest sentit, i que això està perfectament contemplat, ho fan altres administracions. L'Estat mateix ho fa, que a més de l'increment global de la massa salarial del 5 % preveu una borsa per als funcionaris, de 7.000 milions de pessetes. Amb això no anam cap a cap altre sentit, sinó cap a aquest mateix i, indubtablement, el que ha provocat això ha estat la negociació col·lectiva, allà on s'han posat de manifest aquests punts, i el Govern, una vegada estudiat el nivell de sous d'aquestes categories més inferiors de dins l'Administració, estudiant aquest aspecte, som conscients que és necessari fer qualque cosa en aquest sentit, una vegada feta l'homologació i acabar ja tots aquests aspectes i no fer qualque cosa més en aquest sentit, i estam disposats a fer-ho.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquesta esmena, 219. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació de l'esmena: a favor, 21 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de la disposició transitòria sisena. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta disposició transitòria, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 26 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queda aprovada la disposició transitòria sisena.

Votam directament les disposicions finals primera i segona que no tenen cap esmena viva. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes disposicions finals, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovades per unanimitat.

I, per últim, passam a la votació de l'exposició de motius, que té viva l'esmena 220/87, de supressió, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després d'una discussió d'un articulat enredós i farragós, creim que arriba el moment d'entrar un poquet amb humor, perquè el Govern ens proposa una espècie d'exposició de motius un poc còmica, i m'ho permetrà. I crec que val la pena llegir-la, sobretot, el tros del qual demanem la supressió, el paràgraf 2, i després contar el que ha passat. Què ens demana, què ens diu a l'Exposició de Motius el Govern?

«La informació incorporada i remesa al Parlament, juntament amb el Projecte de Pressupost i en especial, la Memòria que s'adjunta, detallen, expliquen i justifiquen els objectius de la política econòmica i social que inspiren el Projecte de Pressupost de la Comunitat Autònoma, així com dels instruments i els mitjans necessaris per desenvolupar i executar-los». Jo crec que llegint això, dir, Srs. Diputats, se n'han temut del que diu aquesta Exposició de Motius?, i anar-me'n, bastaria, però per si un cas qualcú no se n'ha temut, resulta que el Govern ens va presentar un Pressupost on hi faltaven documents essencials, hi faltava, per exemple, l'estat d'execució dels tres primers trimestres, hi faltava una Memòria, hi continua faltant una Memòria seriosa, que no fos fotocòpia de les memòries dels anys anteriors, hi faltava una quantificació dels programes a la memòria, els vull recordar, Srs. Consellers, que cap de vostès no ha quantificat els programes dins la Memòria, hi sobraven repeticions dins els programes de la memòria, record quantitat de pàgines d'aquesta memòria que deien, primer quart de pàgina, les memòries aquestes, els programes estan dividits en quatre quarts, primer quart de pàgina, objectius, pam, pam, pam, segon, el mateix, tercer, el mateix, i quart, el mateix. Crec que s'haguessin estalviat moltes hores de màquina si ho haguessin fet només a una part. I, sobretot, hi faltava el més important, que és objectius de política econòmica i social. Em pareix que els únics objectius de política econòmica que vàrem veure en aquests Pressuposts varen ser els que varen sortir en el Pla de Reindustrialització, que més o manco estan reflectits en els Pressuposts de la Comunitat Autònoma. Però que la documentació lliurada a aquest Parlament hagi estat suficient, ja és realment còmic, Srs. Consellers.

Que s'expliquen els objectius de política econòmica i social, tant de bo que no diu cultural, tant de bo, perquè això ja hagués estat encara més gros, també és bastant graciós. I, en definitiva, no es tracta d'una exposició de motius, fer-la acunyada, es tracta de dir, dins l'exposició de motius, que és el que la Llei de Pressupost preveu, varia, fa, però no contar-nos una història que ningú no se la creu, i molt manco aquest Parlament que vol obligar al Govern a tornar a presentar documentació i suspendre la tramitació, durant cinc dies, perquè no era completa. No li dic ja si hem d'entrar amb el que és regionalització, que ja no és de broma, ja és trist, sobretot, per a les illes menors.

4.000 milions per a la Conselleria d'Obres Públiques, tots absolutament indeterminats, resulta que, a nivell de cada illa, el Conseller, la Conselleria d'Obres Públiques, avui per avui, no sap si hi farà vivendes, si hi farà carreteres ni quines carreteres hi farà, a nivell de cada illa. Si això és documentació completa i justificativa de la política del Govern, jo crec, senyors del Govern, Sr. Conseller d'Economia, que ens ha presentat aquest Pressupost i ha hagut de defensar aque-

tes coses, que era molt millor, és molt millor, encara, llevar aquest paràgraf, i tots, almanco, no creurem que ens volen prendre un poc el pèl, que a qualcú, de vegades, li és necessari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Si, gràcies, Sr. President. Bé, jo no puc estar d'acord, indubtablement, amb les afirmacions que fa el Sr. Alfonso, en aquest sentit, perquè, indubtablement, els Pressuposts de la Comunitat Autònoma són uns Pressuposts allà on, fins i tot en informació que no hi hauria necessitat de remetre al Parlament, i em referesc a aquestes memòries concretes, ja que s'arriba a elaborar un tom de prop de 300 pàgines, allà on hi ha resums explicatius dels programes i subprogrames de cada secció, amb definició dels objectius, activitats i resultats d'aquests, especificant a nivell mínim, màxim i proposat, indubtablement, fa que, des del nostre punt de vista, el volum d'informació que es dona a través dels Pressuposts de la Comunitat Autònoma és suficientment ample com per poder mantenir aquesta exposició de motius.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, tenc a les meves mans el tom de 300 pàgines, ho agafam a ..., la primera pàgina que ha sortida, no és el meu tom, per tant, no ho tenia preparat. Secció 15, Agricultura i Pesca, «obtenir una cabanya en Balears llibre de enfermedades o al menos de un 90 %, así como la eliminación o erradicación y control de los parásitos en los animales». Pressupost: Capítol I, no n'hi ha, Capítol II, no n'hi ha, Capítol IV, no n'hi ha, Capítol VI, no n'hi ha, Capítol VII, no n'hi ha. N'agafam un altre, no ho sé, qualsevol, és igual, pàgina de, no sé quina secció, ni res, perquè està en blanc, Secció 17, està en blanc, no feina falta, en sobra una, ja, de pàgina, la pàgina anterior, està en blanc, la pàgina anterior, Secció 17, Programa 0901, Direcció General d'Obres Públiques, Manteniment dels ports, etc., millora de les instal·lacions. Mitjans, zero, és a dir, no n'hi ha, ni han posat tan sols els Capítols.

Aquesta memòria, en definitiva, aquesta memòria que ens presenten, no voldrà que li llegeixi la memòria textualment, però és que podria ser molt divertit. A part de la memòria dels Pressuposts, que és completa, que serveix, la memòria, la primera de totes, de Presidència, Personal, no se sap, despeses de funcionament, no se sap, transferències, tampoc, inversions, tampoc, transferències, tampoc. Clar que després està en els programes, clar que sí, però aquesta memòria sobra. Perquè, endemés, com li deia, a molts d'aquests apartats, d'aquestes quatre parts, estan repetides, diuen el mateix, a moltes.

Bé, el tema és que no valen 300 pàgines que diuen poc, no valen, que no valen aquests tipus d'exposició per programes, això no val, això no són programes, encara no són programes, duïm tres anys i fa tres anys que no fan programes, el primer any vàrem dir, comencen bé, comencen amb un Pressupost per programes, el

segon any varem dir, senyors, s'equivoquen, no són uns Pressuposts per programes, el tercer any de Pressupost per programes ja, encara hem empijorant.

Bé, el que nosaltres volem dir és que demanem la supressió d'aquest paràgraf dos de l'exposició de motius, que no està justificat per part del Govern en aquesta exposició de la Llei que la documentació és completa, que hi ha unes memòries explicatives, etc., etc., etc. I no està justificat perquè no és ver, i quan una cosa no és ver no importa dir-la o no s'ha de dir, i l'únic que volem és que es llevi, perquè no és ver, amb la resta, l'exposició de motius, diguin, això és la Llei de Pressupost del 87, hi estarem d'acord, perquè sí és ver.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació de l'esmena 220. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a la votació de l'Exposició de Motius. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 28 vots; en contra, 21; abstencions, cap. Queda aprovada l'exposició de motius.

Abans d'entrar al debat de les Seccions, aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, volen fer el favor d'entrar dins la Sala que hem de procedir a una votació?

... impedir l'entrada a la Sala. Procedirem al següent. Le Secció 02 no té cap esmena, i la passam directament a votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Secció 02, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a la Secció 11. Poden entrar els Srs. Diputats.

La Secció 11 té diverses esmenes vives, les quals, després de parlar amb els diversos representats dels Grups Polítics, s'han anat agrupant de la següent manera: esmenes 221, 222 i 223 i 224, fins a la 223 es defensen conjuntament.

Té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

Fa un moment, abans de sortir a descansar, anunciàvem que en parlàriem del tema de Capítol I, i ens toca començar-ne a parlar. Ens toca començar-ne a par-

lar i començarem per la Secció 11, que afecta Presidència. En aquesta Secció, el Grup Socialista presenta tres esmenes que hem agrupades per no fer més avorrit aquest debat i perquè totes es refereixen al mateix, a Capítol I, a l'increment de cost de personal de Capítol I. I proposam, en aquestes esmenes, que es redueixi aquest Capítol I en 7.700, perdó en 7.770.000 Pts., sobre un Pressupost de 267 milions de pessetes. És a dir, una reducció, aproximadament, d'un 3 % que ens pareix no excessiva donat l'increment, perdó, l'increment que el Capítol I té.

I començarem a veure-ho. El Capítol I de Presidència, Srs. Diputats, té un dels increments més baixos de totes les Conselleries de la Comunitat Autònoma, només puja un 17'60 %, i en un any de contenció de la despesa pública, en un any en què les retribucions salarials es mantindran del 5 al 7 %, ens pareix que és una política prudent això de només augmentar el 17 %, però com que nosaltres també volem que ho sigui un poc més, proposam que es redueixi un poquet més, un 3 % més, i quedí en un 14 %.

I amb què es produeix aquest increment? Per què es produeix aquest increment? És obvi que es podria produir per diverses causes, per increment de plantilla, per increment de salaris, per homologació, per increment de nivells, i ja em pareix que no es pot produir per res més. Increment de plantilla, l'increment de plantilla que ens proposa la Presidència, és de 6 treballadors, passa de 98, 1986, a 104, 1987. Si els treballadors, al nivell mitjà de retribució d'aquesta, de Presidència, ens situàrem a 9 milions de pessetes, retribució més Seguretat Social. Li vull dir al President, que supòs que no ho sap, perquè no té per què saber-ho, que el nivell mitjà de retribució de la seva Conselleria, són 2.490.000 Pts., cost global de personal, cost global de personal, 2.480.000 Pts., que està bé, no està malament, amb Seguretat Social. Nosaltres li proposam que, en aquest concepte d'increment de retribucions, vostè no augmenti aquest 17 %, aquests quasi 50 milions de pessetes, i que n'augmenti 7 milions i mig manco. Aquests 9 milions d'augment de plantilla, els podríem sumar al Pressupost de l'any passat i ens donaria, aplicant el 5 % d'increment, més relliscament, més homologació, aproximadament un 11 o un 12 %. Com que nosaltres també creim, com deia el Conseller, que tal vegada els convenis són un poquet durs i s'augmenta un poc més, pensam que s'ha d'augmentar, que podem arribar fins al 14 %. Però és que ens agradaria, per entendre-ho, que qualcú ens explicàs per què es produeixen aquests augments. Per què una Secció o un subprograma o un programa que és la Secretaria General de Presidència, augmenta un 42 % del cost del Personal, ningú no ens ho ha explicat. Per què Relacions Institucionals només augmenta un 3 %? Tampoc ningú no ens ho ha explicat. Per què Direcció General de Presidència, Secretaria General Tècnica augmenta el 17 %, i per què Protocol augmenta el 5 %? Nosaltres no sabem, senyors del Govern si és que s'han equivocat fent el Pressupost, però que amb el mateix nombre de persones, en aquest cas Secretaria General de Presidència, 5 persones, amb el mateix nombre de persones augmenta un 42 %, no ho entén ningú, almanco, jo no ho puc entendre. Perquè no crec, ni ho explica, els increments de nivell que es donen a altres llocs, aquí tampoc no els hem trobat, és que ja pots cercar, pots cercar el que vulguis, i resulta, al final, que ningú no pot explicar aquest increment del 17 %. Tengui

en compte que no estam parlant de xifres petites, en aquest moment parlem d'una xifra petita, de 7.760.000 Pts., però a l'esmena següent que vendrà, parlarem d'una xifra més grossa, que és el tema de les vacants, que és una altra argumentació i és una xifra més grossa. I a certes Conselleries, parlem de 100 milions. Per tant, creim que val la pena una reflexió o, almanco, que aquest Parlament i tota l'opinió pública té dret a l'explicació, si n'hi ha qualcuna, i nosaltres creim que no, de per què el nivell de creixement de la despesa corrent de personal a la Secció 11, Presidència, és del 17'60 %. La nostra esmena pretén deixar-lo reduït al 14, no és massa, creim que un 14 % a un any que l'Estat augmenta un 5 %, sempre ens el treuen d'exemple, aquesta vegada l'havien d'haver tret, el 5 %, que les empreses en general van del 5 al 7 %, vostès s'han passat un molt.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en relació amb el Capítol I, de Presidència, intentaré donar-li una explicació de com està el tema, a veure si fent números arriba a donar per bones les nostres xifres, les que tenim fetes damunt l'exercici de Pressuposts. El Pressupost del 86 tenia consignació en Capítol I, el Pressupost del 86 de Presidència, parlarem en xifres globals, és a dir, no entrarem, tenia 227 milions de pessetes, a aquests 227 milions hi ha d'afegir vostè el 5 %, amb la qual cosa ens situam a 238 milions, és a dir, el 5 % de 227 són 11 milions, per tant, ens trobam a 238. A això hi ha d'afegir l'homologació més la part de la Seguretat Social corresponent a l'homologació, que, segons les dades que tenim, ens dona una xifra aproximada de 7 milions de pessetes, amb la qual cosa hem passat ja de 227 a 238 i n'hi hem afegir 7, i són 245. Però, llavors, com vostè sap, hi ha un concepte nou que s'inclou als Pressuposts, que és la Seguretat Social corresponent dels alts càrrecs, perquè així ho especifica la normativa estatal en la matèria, que per primera vegada s'inclou dins els Pressuposts, i això ens dona una xifra de 6 milions de pessetes, amb la qual cosa en anam de 245, més 6, són 251. Vacants, és a dir, places de nova creació que hi ha dins el 87, dos analistes, amb 6 milions de pessetes, un auxiliar, de nova creació, i una plaça també de nova creació, una netejadora a Marivent, que són 3 milions. Per tant, 251 més 6 són 257 més 3, són 260. Amb la qual cosa, dels 260 als 267 que hi ha pressupostats, com vostè sap, dins el 86 es varen pressupostar moltes vacants amb dotació mitjana, amb dotació de mig any, i, indubtablement, aquests 7 milions són la part proporcional de la pressupostació a l'any d'aquestes mitges vacants que es varen pressupostar dins el 86.

Nosaltres, per consegüent, entenem que el Pressupost de Capítol I de Presidència és ajustat i demanam que es rebutgin aquestes tres esmenes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, ens ha fet una explicació de sumes i restes que no difereix, en excés, de la nostra, només

que quan ho globalitzes tot, les xifres es maregen. L'any passat vàrem proposar una esmena per a homologació, se'n recorda?, una esmena que deia que s'homologàs, i el Conseller d'Interior ens va dir que això costaria de 200 a 250 milions de pessetes. L'homologació que vostè ens conta al nivell de funcionaris de la Comunitat Autònoma resulta que se'n podria anar, enguany, i l'any passat ja s'havia fet feina amb homologació, 155 milions, em pareix que s'havien dedicat, resulta que enguany és de 400 milions. I no ens va, és a dir, això no suma. Però tampoc no m'explica increments de, per exemple, Serveis Generals, com li deia, de Presidència, cinc persones, cinc treballadors, igual, no ha variat, pressupost: 27 milions de pessetes, 1987, 1986, cinc persones, pressupost: 19 milions de pessetes. Aquí són tots els alts càrrecs quant a Seguretat Social? Els alts càrrecs, a la Conselleria, n'hi ha quatre, alts càrrecs, alts càrrecs polítics, dels que paguen nou a Seguretat Social, Consellers, n'hi ha quatre: President, Vice-president, «si cabe», i els dos Consellers sense cartera. Per tant, n'hi ha quatre. Això no val 6 milions de pessetes. Això no ens ho ha explicat.

Les xifres que ha fetes les ha fetes amb números rodons, i amb números rodons, jo crec que a vostè també li han sobrat devers 7 milions de pessetes, que és exactament la nostra esmena, perquè n'ha sumat 67, perdó, 60, fins a 260 i després, per altres conceptes, n'ha posat 7 més, per les vacants, però és que enguany estam al mes de març, ja estan cobertes aquestes vacants, i amb els coneixements que nosaltres tenim de com ha funcionat la Comunitat Autònoma en la qüestió de personal, que és un tema del qual no en puc parlar, però això sí que ho puc dir, perquè no és secret, sí sabem que la majoria d'aquestes vacants s'han anat repetint, han estat repetidors, en el sentit que sis mesos, sis mesos, sis mesos, sis mesos, i que no s'ha aturat de més, podria estar pressupostat com volguessin, però que estaven cobrant de la Comunitat Autònoma, en general, sí. Per tant, tampoc no em conveç. Aquests 7 milions de vacants de sis mesos, sis mesos, la veritat és que no s'ho creu ni vostè, jo no m'ho crec, vist el que he vist o tot el que hem vist de l'anàlisi dels contractes en aquest aspecte.

En definitiva, Sr. Conseller, quasi quasi m'ha donat la raó, que l'esmena de 7.700.000 Pts. està bastant ben calculada, i això que l'hem calculada en termes mitjans, i no m'ha pogut explicar per què els Serveis Generals de Presidència augmenten quasi, exactament 8.100.000 Pts., que és un 42 %, això no ens ho ha pogut explicar, perquè no té explicació, això és clar. Jo crec que Relacions Institucionals, que és Vice-presidència, amb la repercussió dels alts càrrecs, de la Seguretat Social d'alts càrrecs, hauria d'augmentar més d'un 3 %, excepte que els Consellers i el Sr. Vice-president s'hagin disminuït el sou, cosa que no crec.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, vostè, Sr. Alfonso, ha usat, en relació al Capítol I, un procediment deductiu, en base al qual treu un tant per cent d'increments astronòmics, no només a Presidència, ja ha dit que a Presidència és allà on manco hi ha, però a totes les Conselleries, a cada Conselleria ha estat fent això. I jo, sen-

zillament, li he donat unes xifres d'un procediment deductiu, estudiant per què és produeix aquest increment i estudiant quines són les justificacions que tenen aquests increments. No esperava convèncer-lo, però davant aquesta argumentació que varen fer al debat de totalitat, que han fet dins Comissió, i que tornen manifestar a Ple, que el Capítol I està exagerat, jo el que m'he limitat a fer és donar-li, retre-li comptes en el sentit que dels 227 milions de pessetes que hi havia dins el Pressupost del 86 als 267 que hi ha en el Pressupost del 87, quins són els escalons que justifiquen aquest increment, jo que crec que aquest increment ha quedat perfectament justificat, i comprenc que, com que bona part de l'estratègia que té pensada vostè o que du a terme, en relació amb aquest Projecte de Pressupost, es basa en els excessos de Capítol I i Capítol II, que el fet que jo li hagi donat aquí unes xifres que justifiquin aquests increments, poden suposar un mal cop a aquesta estratègia, fa que vostè no accepti aquestes xifres. Jo dic que són les xifres que tenim nosaltres calculades, que són les xifres que encaixen en aquest sentit, i, per tant, rebutjam aquesta esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Molt curt. No es tracta d'una estratègia, respecte d'això. Es tracta de reduir la despesa pública a uns nivells acceptables, acceptables. I ja em pareix exagerat el 14 %, en aquest cas, ja em pareix exagerat, tenint en compte que hi ha 9 milions, i això representa un 4 % d'increment de plantilla, la veritat, bé, ho podem admetre; però no hi ha explicació perquè un subprograma augmenta un 42 %, no hi ha cap explicació, Sr. Soler perquè vostè em digui que els càlculs perme-noritzats que em dona són ver, quan jo li he demostrat que el tema de les vacants de l'any passat o estaven mal pressupostades o s'han pagat malament, perquè, la veritat, és que es compten amb els dits de la mà, i me'n sobren, les vacants que hagin estat sis mesos sense cobrar, que no hagin estat cobertes aquests sis mesos, i, a Presidència, ni una, i això, li ho puc garantir, perquè ho tenc comprovat, i no puc entrar més en aquest tema, com vostè pot comprendre. Per tant, això no justifica, pràcticament, ni un duro. El tema de la Seguretat Social dels alts càrrecs, doncs és una sort que n'hi hagi quatre, però resulta que aquí on n'hi ha tres, només augmenta el 3 %, tampoc no ho justifica.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Bé, en relació amb les vacants del 86, indubtablement, si dins el 86 les vàrem pressupostat únicament per mig any, i qualcuna de les vacants aquestes o bé són cobertes o bé estan en fase de convocatòria, indubtablement, si les pressupostam dins el 87, no les podem pressupostar amb la mateixa quantia que les vàrem pressupostar el 86, si al 86 les havíem pressupostades en mig any, indubtablement dins el 87, s'ha donat tota la pressupostació de tot l'any 87.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Passam, aleshores, a la votació de les esmenes 221, 222 i 223, conjuntament. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que aprovin aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen? No n'hi ha.

Vots a favor, 18; vots en contra, 28; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes tres esmenes.

Passam a debatre l'esmena 224, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena, que és esmena de reducció al Capítol I, vacants, de 34.860.000 Pts., té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Srs. Diputats, aquesta esmena, quantitativament, és més important. Jo li vull explicar, al Sr. Conseller d'Economia, perquè després no ens faci números, el càlcul. Li he dit que hem calculat, perquè no tenim altre mètode per fer-ho, nosaltres no disposam dels funcionaris ni dels ordinadors de la Conselleria d'Economia ni de les altres Conselleries, i ho hem calculat sobre cost mitjà d'un funcionari, que és un càlcul perfectament vàlid i més exacte del que els ha sortit als Pressuposts anteriors, a vostès, així que no ens molesta haver-ho calculat així, ni demanam disculpes, només li dic perquè no ens faci altres càlculs, ho hem calculat així.

El tema d'aquí és el tema de les vacants. L'any 1986, a la Conselleria, perdó, a Presidència, es calculaven 18 vacants, el 1987, Presidència calcula 7 vacants. Com es distribueixen? Una vacant a Relacions Institucionals, 7 vacants a Direcció General de Presidència, 9 vacants a Secretaria Tècnica de Presidència. Total, en definitiva, 17 vacants, i nosaltres creim i ho hem dit moltes vegades que Presidència, en aquest cas, té un conjunt de personal proporcionalment molt elevat dins la Comunitat Autònoma, molt elevat, 104 persones a Presidència, amb les funcions que té Presidència, ens pareix un nombre considerable de personal. D'acord que fa molt poc temps, i posarem un altre exemple, ja que vostès són tan aficionats a posar exemples a nivell d'Estat, que es criticava fa molt poc temps, fa un mes, que es criticava, al Servei de Presidència d'un país com Espanya, que maneja uns quasi 20 bilions de pessetes, se li criticava una estructura de personal important. És obvi que Presidència aquí i a Madrid i a Andalusia i a València ha de tenir una estructura de personal, per moltes raons, perquè dona suport al Govern, perquè dona suport al Consell de Govern, etc., però 104 persones ens pareixen excessives.

A Personal, també, hi tenen ficat el Vice-president, perdó, a Presidència, el Vice-president i hi tenen ficat Estadística, són quatre persones. 104 persones amb 17 vacants que són vacants de sempre, perquè supòs que es cobreixen amb eventuais i transitoris i interins i tota aquesta història, amb 17 vacants, ens pareixen molt excessives. I nosaltres proposam que tenguin prudència, que esperin SOFEMASA, que esperin els estudis que juntament els funcionaris de la Comunitat Autònoma fan amb SOFEMASA, que esperin tenir plantilles orgàniques i, en funció d'aquestes plantilles i en funció de l'estudi de necessitats, si hi ha d'haver una vacant o no, es creï aquesta vacant, no perquè sí, perquè també sabem que el nivell de productivitat, en general, de l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma, no

entrarem a les altres per no posar exemples desagradables, és bastant baixet. Nosaltres li respectam la possibilitat de crear 3 vacants, ben distribuïdes, i demanem que es redueixin, que es deixin de cobrir, de moment, 14 vacants.

I no ens diguin que amb això no es podran dur a terme les coses i tot això, han tengut quatre anys per fer l'estudi aquest, fa quatre anys que van les plantilles orgàniques, és molt de temps, per als 1.800 funcionaris o 1.904 que n'hi ha o 1.912, em pareix que ja són funcionaris, ja és temps, quatre anys.

La reducció de vacants, en general, nosaltres creim que està totalment justificada, nosaltres creim que vostès es passen absolutament amb el tema de vacants, i només té una explicació, i és que no ha muntat una estructura orgànica i administrativa adequada a les necessitats de la Comunitat Autònoma. Si estigués ben estudiat el tema, a nosaltres no ens importaria que Presidència tengués 104, 125 o 98, com l'any passat, així com està en aquests moments organitzada la Comunitat Autònoma en aquesta matèria, creim que és imprudent augmentar les vacants o cobrir aquestes vacants, igual que era imprudent, i cada vegada s'està demostrant més, que era comprar edificis per tot, per tot Palma, per tenir a tot Palma el Govern de la Comunitat Autònoma, les Conselleries, que el Govern només és a un lloc.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, jo, en principi, podria acceptar dins aquesta comparació que fa el Sr. Alfonso, que 104 persones dins Presidència és un nombre excessiu. Ara, hem de tenir en compte, i vostè això ho sap perfectament, que no existeix dins aquesta Comunitat Autònoma una Conselleria de Presidència, com existeix a altres llocs o com existia a un determinat moment el Ministeri de la Presidència, i això fa que des del moment que no existeix aquesta institució, està concentrat tot dins Presidència. És a dir, indubtablement, tenint en compte aquesta circumstància, fa que entenguem que 104 persones no és, en absolut, un nombre exagerat.

I, per altra part, les vacants que hi ha, bé és cert que bona part de vacants del 86 es varen torbar a cobrir-se, i això va fer que en el moment en què es redactaren les plantilles pressupostàries, places que en aquests moments apareixen com a vacants damunt el tom pressupostari, ja estan cobertes o estan en fase de concurs, precisament, per mor d'això, amb la previsió que tenim, en la mesura del possible, deixar les vacants cobertes en un període relatiu de temps, perquè el retard que hi va haver dins el 86 s'està recuperant en aquests moments, entenem que no és oportú acceptar aquesta esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller. El que m'ha dit, quasi el darrer és el que més por m'ha fet, ens posam a tremolar si vostès tenen la intenció de cobrir totes les vacants, de ver,

que havent-hi un període electoral pròxim deixin de cobrir les vacants, racionalitzem o racionalitzin la funció administrativa de la Comunitat Autònoma, i si, després d'haver fet això, és necessari, es cobriran les vacants, no creim una estructura que sigui insuportable, quant a cost per a la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Senzillament, per dir que quan una Conselleria en concret pressuposta una vacant és, perquè, estudiades les funcions i les feines que hi ha dins cada Departament, es considera oportú la creació d'aquesta vacant. Per altra part, el fet que es pressuposti fa que hi hagi voluntat que es cobreixi aquesta vacant, i el Govern, en absolut, no renuncia que les vacants que hi hagi pressupostades dins el 87, dins el sistema normal de convocatòria, es puguin anar anant cobrint, indubtablement. Això és una cosa que és perfectament lògica, perquè hem fet un Pressupost per a tot l'any, i en la mesura que dins aquests mesos es puguin treure concursos, s'aniran treient i s'aniran cobrint les vacants que hi ha previstes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam, aleshores, a la votació de l'esmena 224. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Les esmenes 225, 26, 27, 28, 29 i 30 es defensaran conjuntament pel Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Continuant amb l'estratègia que deia el Sr. Soler, de reducció de la despesa corrent, entrem a un dels Capítols que crec que —és més espectacular d'increment de la despesa corrent. I, al Sr. Soler li ha estat molt difícil fer números, i explicar-ho, com hi ha estat explicar al Capítol I, perquè això no té explicació. La Secció 11, Capítol 2, despesa corrent, veuríem, no crec que valgui la pena llegir que és per a dotació de despeses d'oficina, despeses d'oficina, lloguers, combustible, atencions de caràcter social i representatiu, vestuari, activitats específiques, etc., crec que no val la pena, augmenta per a Presidència amb un 52'75 %. No queden un poc aturats? Perquè jo crec que ens hi podem aturar. Pràcticament, la meitat del que es va gastar l'any 1986, la meitat més el que es va gastar a Pressuposts, passa de 93 milions a 142 milions de pessetes. Passa per damunt amb molt el primer Pressupost de l'any 86, aplicant-li un augment normal, pos normal entre cometes i subrallat, d'un 20 %, encara el supera. Mirin la corba, que ja seria una recta d'un coet, que farien aquests Pressuposts, així com anam, 93 milions, l'any 1986, aprovats; 116, els anteriors, és a dir, els que varen ser presentats, retirats, bé, la història aque-

lla; i 142, enguany. Què passa amb les despeses corrents de Presidència? On se'n van aquestes despeses corrents? Què és això d'augmentar de 27 milions a 46 milions l'article 25? Aquest article és atencions de caràcter social, publicacions i informació, despeses d'equips informàtics, vestuari, material tècnic, despeses diverses i activitats específiques. Com ho explicam, això? Com s'explica que l'article 24 ens augmenti de 6 milions a 8 milions? Com explicam que l'article 28, Promoció i Estudis, curiosament, en època electoral és bo, augmenti de 12 a 19 milions de pessetes? La veritat, aquest increment del 52'75 % en Capítol II no té cap explicació, nosaltres demanem una forta esmena de reducció, precisament, per mantenir la contenció de la despesa corrent de la Comunitat Autònoma que el Grup Regionalista va aconseguir mantenir l'any passat. Curiosament, enguany, el Grup Regionalista els deixa que facin «de su capa un sayo», incrementin tot el que vulguin en despeses corrents, l'increment global és un 46 %, posa els pèls de punta, i la Presidència augmenta el 52'75.

Jo no sé, Sr. Soler, que vostè que és el Conseller d'Economia i no fa tots els Pressuposts, com li han pogut aficar aquesta goleada de les despeses corrents. Jo no sé si és que han tengut massa doblers, i han dit, gastem per aquí on sigui. Jo no sé què ha passat, però és que ningú, dins aquest Parlament, no es pot explicar com de despeses corrents, i ho veurem més endavant en altres Conselleries on fins i tot hi ha anècdotes divertides, i en un Pressupost que hi hagi anècdotes divertides ja és estrany, hi ha anècdotes divertides, jo no sé, Sr. Soler, com ha pogut permetre, des de la Conselleria d'Economia, que els pressuposts de Presidència, clar que el Conseller d'Economia aturar Presidència és molt mal de fer, la veritat és aquesta, aturar una altra Conselleria deu ser més mal de fer, perquè ha augmentat molt més, però vaja, aturar Presidència és mal de fer, com ha permès un augment de la despesa corrent, de despesa, del 52 %. Jo no sé, crec que vostè tampoc, i crec que s'han passat molt en l'increment de la despesa corrent en aquesta Comunitat Autònoma. Tot el que s'ha aconseguit de més en assignacions, que és ver, que el Pressupost ha augmentat molt, tot això, pràcticament, es perd per les bardisses, encara que em digui que l'equilibri pressupostari de percentatges és el mateix, però és que si un milionari ens regalàs 7 o 8.000 milions i mantengués aquest equilibri pressupostari, les despeses corrents, el Sr. Gilet podria fer activitats específiques a balquena, podria gastar el que volgués amb aquestes coses que no sap com es gasten, ho podria fer, i jo crec que no és això, quan hi ha més fons, el que s'intenta és fer activitats que vagin en benefici de la col·lectivitat, i fonamentalment fer activitats de Capítol VI i Capítol VII, i qualcuna de Capítol IV, perquè això és, s'actua directament a la col·lectivitat.

Sr. Soler, 52 % d'augment és un augment tan alt que requereix una tisorada forta que és la que nosaltres li proposam.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, Sr. Alfonso, vostè des del meu punt de vista, en això treu els números fora de context. Al Conseller d'Economia i Hisenda, indubtablement, li preocuparia si dins una estructura pressupos-

tària, per posar una comparació, les despeses corrents, comparant any en any, i vostè en això ha donat la mateixa contestació, com que vostè sap que dins Comissió jo li vaig replicar en aquest sentit, ja va vostè i s'avança amb el que li vaig a dir, però jo és que em mantenc a les mateixes.

Si del 86 al 87, dins l'estructura pressupostària, perquè el que hem de contemplar és una estructura pressupostària en relació a l'altra, no hem d'anar a mirar només els increments concrets, s'ha d'anar a contemplar l'enfocament que és dona del Pressupost i com es manté la correlació dels distints Capítols dins el Pressupost. Bé, si passàssim, per exemple, d'una proposició dins l'estructura pressupostària del 27 %, del que pertoca a Capítol II, al 40 %, o al 32 o al 33 %, indubtablement, en aquest cas, li hauria de donar la raó, li hauria de dir, s'ha disparat la despesa corrent, ara, hem de tenir en compte que dins el que és estructura pressupostària, comparant Pressupost del 86 i Pressupost del 87, es manté, en el Projecte de Pressuposts del 87, es manté la mateixa composició pràcticament de despesa entre tots els Capítols, i això és un indicatiu que, amb aquesta famosa engegada de despesa corrent que vostè manifesta en relació amb aquesta Secció i amb totes les Seccions pressupostàries, que jo no puc començar-la en sentit estricte. Indubtablement, amb més pressuposts, amb més activitats, amb més actuació de la Comunitat Autònoma, s'ha d'incrementar, per pura lògica, la despesa corrent, i l'important des del nostre punt de vista és que es mantinguin les proporcions pressupostàries.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Es veu, Sr. Conseller, que en aquest aspecte ha perdut un poc la moral, vostè, perquè m'ha donat una explicació, la normal de Comissió, però que sap que no és explicació.

Es veu que ha augmentat un 52 %, 52'75 %, la Conselleria de Presidència, la Secció 11, en despesa corrent? És ver, això, indiscutible, és ver. És ver que no s'ha augmentat el volum de serveis, excepte en molt petita mesura? També és ver. Per tant, si aquestes dues afirmacions són ver, no té cap justificació que es mantengui una estructura pressupostària de la despesa corrent. I li he posat les semblances, i ara li faré més gros.

Si Presidència o la Conselleria d'Economia jugàs a la loteria, la lota, la primitiva, i li tocassin sis plens en un any, i tragués 2.000 milions, o 4.000 o 10.000 milions de pessetes, i s'incrementassin al Pressupost, vostè creu que aquests 10.000 milions s'haurien de distribuir igualment entre els distints Capítols? No. Aquests 20.000 milions, o 10.000 milions o 5.000 milions haurien d'anar a aquelles activitats que no fossin creació de despesa corrent perquè no és necessari, quan no és necessària una despesa corrent, no s'ha de fer. I bé és ver que si li ha més pressupost, hi haurà d'haver més papers per justificar la despesa, però tampoc, tampoc no és això, tampoc no es tracta d'augmentar el 52 %.

Jo he estudiat el que he pogut estudiar de les Memòries, i he estudiat, com és lògic, la plantilla orgànica i el nivell de serveis que dona, i l'augment de servei que ha donat a la Secció 11, és senzillament alguna cosa més en estadística, i punt, i res més. Per tant, el que ha d'estar en relació és el nivell de servei i la des-

pesa corrent, això sí que ha d'estar en relació, no una estructura pressupostària pel que li deia, només ens faltaria això, que ara l'Estat tornàs boig, que ara l'Estat Nacional tornàs boig, i ens regalàs 40 o 50.000 milions, vostès passarien a Presidència, en lloc de 142 milions, 300 milions de pesetes en despesa corrent, i es mantendria la mateixa estructura pressupostària. No és així.

Un cert increment, per increment del conjunt global dels Pressuposts, es produeix, però si no hi ha increment de serveis, aquest increment no es pot donar o no s'ha de donar. Vol que li digui el que crec? Vol que li digui realment el que crec? Bé, en certs llocs, l'any passat, vostès es varen estrènyer tant el cinturó, que possiblement s'ofegaven, enguany se l'han deixat tan obert, que passarà el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, en aquest sentit, vostè fa una exageració, indubtablement, ni una cosa ni l'altra, és a dir, ni cinturó totalment estret, però tampoc tan ample. En això, no puc compartir aquesta afirmació que fa en aquest sentit.

És ver, indubtablement, que si es compara el 86 amb el 87, en termes relatius hi ha un increment, ara, jo també li deman si no és més ver, si no és més ver que dins l'estructura pressupostària global es manté el Capítol II dins la proporció mateixa. Això és l'objectiu que s'ha d'anar a aconseguir quant a la contenció de despesa pública de tipus corrent en aquest sentit, és a dir, que no es dispari dins el conjunt de l'estructura pressupostària.

I, per altra part, vostè parla d'aspectes d'atencions de caràcter social i representatiu, sí, però també dins el Capítol II, enguany hi ha partides previstes per a ajudes a la Universitat, etc., a través de dotació de nous serveis, que també va a Capítol II, és a dir, que ho hem de tenir en compte. També es creix, és a dir, endemés del creixement normal, hi ha altres motius que abunden un creixement, i també vostè sap que en aquest Pressupost, el criteri, perquè fins i tot ho ha vist a través d'una esmena, d'un aspecte que ens havíem deixat a la Conselleria d'Agricultura, que es pressupostaven dins Capítol VI, coses que tècnicament havien d'anar a Capítol II, perquè era més correcte. Enguany també s'ha seguit el criteri, que jo ja li vaig explicar, tant dins el debat de totalitat, com dins Ponència, com dins Comissió de forçar al màxim els conceptes del Capítol II, a fi que no hàgim de dur a Capítol VI coses que puguin encaixar dins Capítol II. És un criteri que s'ha seguit en el moment de redactar aquestes Pressuposts. I això també ho ha de tenir en compte vostè, en el moment de fer aquestes observacions.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Aleshores, passam a la votació de les esmenes 225, 226, 227, ... sí, em demana la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

És respecte de l'esmena 231. Hem de pensar el

del Capítol II globalment, però es va arribar, i el Sr. Conseller ho ha recordat, es va arribar a una transacció en aquesta esmena amb una nostra de Cultura, que era respecte del Centre d'Estudis Avancats i altres convenis amb la Universitat. Ho voldria recordar perquè aquesta esmena 231 s'ha transaccionada i no s'hauria de votar, s'ha transaccionada en aquest sentit i no s'hauria de votar, no és per res més que per això.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, senyor. Precisament tenia ja una nota que els havia de demanar a vostè, de 8.500.000 Pts. transaccionada. O sigui, que la xifra definitiva que queda, segons el Dictamen, em poden dir quina és la xifra definitiva? 16.500.000.

Sr. Conseller, pot aclarir vostè aquest tema?

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, que en relació, hi havia una esmena global a Capítol II, i ara, com a conseqüència de la transacció que es va fer, aquesta queda reduïda, per tant, la primera esmena que és la global de la Secció, queda reduïda en aquesta quantitat proporcional.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte, que consti en acta aquesta observació. I, aleshores, passam a la votació de les esmenes debatudes, 225, 226, 227, 228, 229 i 230, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que sabstenen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 28; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

L'esmena 231 queda transaccionada i retirada, en conseqüència.

La 232 i 233, agrupades, són defensades pel Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Tenim dues esmenes de transferències corrents de les quals demanam la reducció a la meitat, aproximadament. És una esmena que també hi ha costum de presentar-la, perquè creim que si no estan, en certa manera, regulats el que a altres bandes es diuen fons disponibles per a Presidència, aquí es diuen transferències corrents i a altres bandes, bé, no importa utilitzar la paraula, però, en definitiva, fons que Presidència té, i nosaltres creim que n'ha de tenir, d'entrada, té per ajudar casos necessaris, certes subvencions, en general, nosaltres creim que n'ha de tenir, creim que 4 milions són suficients, per altra part, altre tipus de subvencions, la meitat, també són suficients, i, a posta proposam l'esmena de reducció a la meitat d'aquestes subvencions que té Presidència. Òbviament, mai no se'ns occorria pensar que Presidència no pogui donar una ajuda per a una necessitat a un cert moment, però aquestes ajudes, que siguin petites, és el que nosaltres procuram.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. Alfonso. Bé, jo estic convençut que si hagués posat una quantitat més reduïda, també hagués fet la proposta de reducció a la meitat, és a dir, que això, en certa manera, cada any s'ha anat en aquest sentit, és a dir, és una esmena amb la qual ja podem dir que ens coneixem, indubtablement. Nosaltres pensam que es manté a unes xifres discretes i, per altra part, també s'ha de tenir en compte que no existeixen despeses reservades ni aquests fons disponibles que vostè deia, sinó que estam davant unes partides concretes que les autoritzacions i disposicions de despeses que es facin en aquest sentit han de ser, a més, perfectament justificades i fiscalitzades per la Intervenció General, no estam davant fons reservats que es puguin donar indiscriminadament, i subvencions que, a qualsevol moment, qualsevol Grup Parlamentari pot tenir accés a aquest tipus de subvencions.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Ja seria curiós que les Comunitats Autònomes tenguessin serveis reservats, d'aquests serveis secrets que no es poden saber i tal, tant de bo que no n'hi ha, d'això basta que n'hi hagi uns al país, i sobra.

No, el que li volem dir és que en el funcionament de les subvencions no hi tendriem massa problemes si estiguessin més reglades, i és una part, que és la que nosaltres deixam, una part per a aquells casos estranys i extraordinaris. Nosaltres mai no hem estat en contra de les subvencions, perquè, tant per corrents com per capital, les subvencions són una forma de millorar l'estat de benestar dels ciutadans i són una forma d'ajudar certs casos de necessitat. Per tant, en això no estam en desacord. Ara, sí estam en desacord amb la falta de regulació, 4 milions, 6 milions sense regulació, no són una quantitat important, i el President suposam que té coneixement suficient, lògicament, justificat, perquè ho han de justificar, ja només faltaria, això, lògicament justificat per tal de distribuir-los bé. Però no tants de milions, per això demanam la reducció a la meitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. Bé, vostè sap, Sr. Alfonso, que hi ha llocs en què aquestes partides ja les posen com a fons reservats, és a dir, nosaltres no feim, no aplicam aquesta política, en aquest sentit. I, per altra part, vostè també sap perfectament que dins tot el conjunt de subvencions de Capítol IV i VII, ja hi ha dels Presupostos de la Comunitat Autònoma, les úniques que no estan reglades, perquè pràcticament és impossible reglar-les, són les de Presidència, però tot, bé, compari la xifra que suposen aquestes subvencions, en relació al muntant global. És a dir, que jo crec que les explicacions, en aquest sentit, són perfectament lògiques.

EL SR. PRESIDENT:

Volem intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquestes dues esmenes, 232 i 233 agrupades, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 28; abstencions, cap. Queden rebutjades les dues esmenes.

Em fan a saber que el Grup Regionalista de les Illes, que tenia viva l'esmena 409, la retira.

Em fan a saber que el Grup Popular, que tenia dos vots particulars al Capítol II i IV, els retira, també.

En conseqüència, només queda viva l'esmena 202 que havia de defensar el Sr. ...

Sí?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

No recordàvem les esmenes que tenien i els vots particulars que hi havia, ens agradaria conèixer-los.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, el nostre Grup havia fet un escrit, en el sentit que es mantienien tots els vots particulars, en principi els mantenia, i fa ús de la facultat de retirar, a qualsevol moment qualche vot particular, com vostè mateix ha retirat una sèrie d'esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

... particular, no hi ha més que el text de la llei original.

Quant a l'esmena del Grup, ...

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, vostè sap que el text del Projecte de Llei el pot mantenir, no només el Grup Popular, sinó qualsevol Grup, és a dir, l'únic que volem és saber-ho, no és que vulguem mantenir el vot particular, volem saber quines esmenes, perquè no ens recordam, res més.

EL SR. PRESIDENT:

Pel que pertoca a l'esmena del Grup Parlamentari Regionalista de les Illes, era una esmena de disminució al subprograma 110.1705, Capítol VI, subconcepte 6.110, demanava la reducció de 6 milions de pessetes. La motivació era per una assignació excessiva. En conseqüència, queda retirada també aquesta esmena.

Té la paraula el Sr. Ramon Orfila, per defensar l'esmena núm. 202/87-43, del Grup Esquerra Nacionalista.

EL SR. ORFILA PONS:

Gràcies, Sr. President. És aquesta també una esmena ja tradicional del Grup d'Esquerra Nacionalista-PSM, una esmena amb una clara motivació: fer patent la necessària solidaritat amb els països desenvolupats per lluitar contra la fam que tristament assola encara una part important de la humanitat. Una Comunitat Autònoma com la nostra que sol ser generosa amb les subvencions, massa, moles vegades, segons el nostre parer, pot perfectament mostrar, encara que sigui simbòlicament, la seva solidaritat amb aquells països que lluiten desesperadament per fer possible la supervivència dels seus habitants. I proposam que es faci a través d'un conveni amb Justícia i Pau, una organització de prestigi internacional, sòlida, amb una credibilitat total, per garantir el control suficient d'aquesta despesa. Afegir únicament que el nostre Grup fa aquesta es-

mena, juntament amb altres que demà i altres dies ja els veurem, que fan referència a la protecció dels propis sectors marginats de la nostra societat.

EL SR. PRESIDENT:

Volen contestar, per part del Govern? El Grup Popular?

EL SR. VERGER POCOVI:

Gràcies, Sr. President. Com que vaig ser dins la Comissió qui, per part del Grup Popular, va defensar l'opinió en contra d'aquesta esmena, dir que nosaltres no donarem suport a aquesta esmena, perquè no creim que les ajudes al tercer món, s'hagin de fer des de Pressuposts de Comunitats Autònomes, sinó des dels Pressuposts Generals de l'Estat, que és des d'allà on s'hauria d'ajudar aquests països. Per consegüent, nosaltres, dins aquesta línia, pensam que no és el lloc adequat i no li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més rèplica, passam a la votació d'aquesta esmena.

Grup Mixt, demana la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dins Comissió ja vaig tenir ocasió d'intervenir en aquesta esmena, i m'hauria sabut greu que hagués passat sense cap tipus de debat i sense cap intervenció que manifestàs que és una esmena realment molt positiva i que denota una sensibilitat amb uns països que no estan en les condicions econòmiques del nostre.

Crec que és una fallàcia, i perdonin l'expressió, refugiar-se dins àrees competencials, suposades àrees competencials de l'Estat per no donar una mostra de solidaritat als països subdesenvolupats, tal com proposa aquesta esmena. Què diu l'esmena? Incrementar fins a 25 milions de pessetes, la partida tal, per tal d'ajudar els països subdesenvolupats a través d'un conveni amb l'organització Justícia i Pau. Crec que, sobretot, una Conselleria que està regida per un Conseller adscrit a una ideologia política, que ha fet de l'humanisme cristià una de les seves banderes, crec que hauria estat molt positiu saber quins són els arguments que hi ha per rebutjar una esmena que és una mostra de solidaritat amb aquests països. Per tant, entenc que refugiar-se, com s'ha dit, que això és una competència de l'Estat, que és l'Estat que ha de ser solidari, no, això és senzillament un error, un error interessat, volgut, que amaga una manca real de solidaritat. Com vaig dir ja dins la Comissió, jo tenia la impressió que no es donava suport a aquesta esmena, a aquesta, diríem, subvenció als països del tercer món, a aquesta ajuda, perquè lamentablement, en aquesta Comunitat Autònoma, s'ha practicat una política de dotar econòmicament, no sectors que ho necessitassin, moltes vegades, sinó sectors a través dels quals es pot aconseguir un determinat rèdit electoral, i, com que els països subdesenvolupats no formen part del cens electoral de les Illes Balears, es prefereix ignorar-ho i passar la pilota cap a l'Estat Espanyol.

Per tant, jo tenc fe que hi haurà una rectificació, tenc l'esperança que aquesta rectificació es produirà, que la consideraran, però, si no ho fan, tendré la caritat, per no dir la misericòrdia, de no ser massa in-

sistent, per no posar-los en conflictes morals ideològics.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Silenci, per favor.

Volen intervenir? Sí, Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, senyors del Govern, aquesta és una esmena que s'ha de tractar, creim, seriosament. No es tracta de 25 milions de subvencions, no es tracta d'això, no es tracta que l'Estat ajudi o no ajudi, ajuda, que ajuda, i no l'Estat, altres Comunitats Autònomes, Ajuntaments i d'altres. Es tracta d'un pur sentit de solidaritat, jo mir ara un Diputat, i estic segur que aquest Diputat, dins ell, diu, per què no hem de votar aquesta esmena? Perquè subvencions, aquesta Comunitat Autònoma en dona moltes, i ens pareix bé que es donin subvencions, subvencions reglades, com la que ha proposat el Grup Esquerra Nacionalista, i si aquestes subvencions, a través d'una organització com Justícia i Pau, es poden encaminar, encara que sigui poc, perquè 25 milions, realment, és poc, a nivell de països del tercer món, és poc, es poden encaminar a millorar un xic, poquet, poqueta cosa les condicions de vida d'aquells ciutadans com nosaltres, de la resta del món, crec que no hem de ser tant avars que no ho facem.

I ho hem de dir, també per una cosa, llegida fa molt poc que qualsevol cosa que afecti un ciutadà del món, m'afecta a mi, i ens afecta a tots, perquè no ens podem considerar, ja, com a persones individuals que no rebem els cops que rep un ciutadà etiòp o de l'Índia, etc., per tant, igual que hem lluitat perquè aquest país visqui millor en la mesura del possible, igual, crec que no ens costaria res reduir altre tipus de subvencions, reduir altre tipus d'assignacions i tocar, encara que un poquet, donar exemple, des de la Comunitat amb més renda d'aquest país, donar exemple de solidaritat amb la resta del món. Traslladar a una organització independent, ni d'esquerres ni de dretes, sempre ha estat més de dretes que d'esquerres, com és Justícia i Pau, aquest petit caramellet de milions de pessetes, perquè pugui anar desenvolupant la seva feina.

I jo voldria tocar la consciència, com deia el Sr. Pons, dels Diputats que som aquí, no passa res per reduir 25 milions de pessetes del Pressupost de la Comunitat Autònoma i traslladar-los a una subvenció d'aquest tipus, no passa res, ningú a aquesta Comunitat Autònoma, cap ciutadà d'aquesta Comunitat Autònoma no se'n ressentirà el més mínim, i, en canvi, hauré donat una prova de solidaritat que tal vegada és exemple a d'altres institucions, que tal vegada és exemple a d'altres Comunitats Autònomes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquesta esmena 202-43, del Grup Esquerra Nacionalista.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 18 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam, per últim, a la votació de la Secció 11, i deman a la Cambra, ...

Sí, em demana la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Anteriorment, no he volgut interrompre la discussió d'aquesta importantíssima esmena, crec que s'ha produït un error, i només per qüestió de transcripció al Diari de Sessions, crec que val la pena salvar-lo. Crec que abans, s'ha retirat, no una esmena, sinó que el que s'ha retirat ha estat el text de la Ponència, i el Grup Popular ha retirat un vot particular. És a dir, UM no ha retirat una esmena, que no la podia retirar perquè no la tenia, això era text de Ponència, perquè es va aprovar a Ponència i a Comissió, i el Grup Popular ha retirat el vot particular. I, no sé fins a quin punt això es podia fer, jo record que aquesta transferència, aquesta reducció, és a dir, aquesta reducció de subvencions, es va aprovar en Comissió, per tant, AP, el Grup Popular mantenia un vot particular, UM només, és igual, tanmateix surt el mateix i no fa falta parlar-ne, però UM no podia retirar, UM o el Grup Regionalista no podia retirar el Dictamen de Comissió, perquè ja no era seu, era de Comissió. Només volia aclarir exactament això, perquè crec que ha estat així.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Regionalista, té la paraula el Sr. Cristòfol Triay Humbert.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, crec que el Sr. Alfonso està equivocacat en aquest tema. O sigui, hi havia una esmena concreta, que és la 409, que no va passar a Comissió i, per tant, nosaltres la varem mantenir per a Ple.

EL SR. PRESIDENT:

Pas a la votació, Sres. i Srs. Diputats, de la Secció. I deman:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Secció, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de la Secció, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 26 vots; en contra, 18; abstencions, cap. Queda aprovada la Secció 11.

Aquesta Presidència suspèn aquest Ple, que recomençarà demà matí, a les 10 del matí. Bones tardes i bon vespre a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia. Recomença la Sessió. Per acord de la Junta de Portaveus, i tenint en compte circumstàncies excepcionals que concorren en el Conseller de Turisme, es posposa el debat de la Secció 12, i començarà el debat d'avui per la Secció 13. En el moment que s'incorpori a aquesta aula, es tractarà aquesta Secció 12.

Entrant a la Secció 13, la primera esmena viva la sostén el Grup Esquerra Nacionalista-PSM, 202, n.º 14 de l'any 87. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat d'aquest Grup Sr. Sebastià Serra i Busquets.

Sí, per qüestió d'ordre.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

A aquesta secció hi ha una esmena a la totalitat, i, com és normal, les esmenes de totalitat sempre van davant, que és l'esmena 243.

EL SR. PRESIDENT:

Però l'esmena de totalitat és a una Secció, no a la integritat del Pressupost i, per tant, aquesta Presidència, ...

A la Secció? No és al Pressupost.

Conforme, podem tractar-la abans. Tractarem la n.º 243, del Grup Parlamentari Socialista. 243, em pareix que és.

Té la paraula el Diputat Sr. Joan Nadal Aguirre.

Té deu minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Socialista ha presentat una esmena a la totalitat de la Secció de la Conselleria de Cultura, Secció 13, perquè creim que aquest Pressupost, el darrer Pressupost que presenta aquest Govern, a pocs mesos d'acabar la Legislatura, no són més que un reflex de les mancances, dels errors que s'han comès dins el mateix Pressupost i dins la política de la Conselleria durant aquests quatre anys que duim.

Creim realment que efectuar una crítica global a aquest Pressupost de la Conselleria, quan finalitza la Legislatura, no és caure en una demagògia fàcil, perquè la Conselleria ha tengut quatre anys per intentar aplicar una política cultural del partit que sustenta el Govern, si és que aquesta existeix, una política cultural del Conseller, si és que aquesta existeix, i nosaltres creim que aquesta política cultural no s'ha donat ni una política cultural del Grup Popular, ni una política cultural del Conseller. No hem vist més que un actuar per solventar els problemes immediats, un actuar per fer, per cobrir realitzacions immediates, un fer feina sense programa, sense un ideari que vagi més enllà d'una actuació puntual i concreta.

Aquest Pressupost, encara, consideram que té més errors, té més necessitats, té més mancances que els Pressuposts anteriors. Aquest Pressupost és un pressupost totalment derrotista, és un Pressupost d'una persona que pràcticament ha renunciat, d'una persona que té una convicció personal, creim, que no continuarà al front de la Conselleria, és un Pressupost no lluitat, és un Pressupost fet amb les restes del que li han donat els altres membres del Govern. En aquest moment, convé recordar que la pràctica totalitat de les esmenes que fa el Grup Socialista són esmenes dirigides a incrementar la dotació pressupostària de la Conselleria de Cultura, dotació pressupostària que nosaltres creim que és molt baixa. Ahir, recollint unes paraules del Conseller d'Hisenda, deia que la Conselleria de Cultura tenia unes partides baixes, d'inversió molt baixes, deia, nosaltres creim que és tota la Conselleria de Cultura que té unes partides baixíssimes, unes partides que demostren un poquet quin és l'interès d'aquest Govern pel tema de la Cultura.

El Conseller recordarà que quan estudiava el batxillerat hi havia unes assignatures que es deien maries, com la gimnàstica, la religió, on els professors i els alumnes els dedicaven poc interès, els donaven poca importància, perquè maldament suspenguessin, no repeties curs. La Conselleria de Cultura és la maria del Govern, és a la que el Govern dóna poca importància, és a la que, maldament no es faci res, això no ens farà ni perdre ni guanyar unes eleccions, deu considerar el Govern. Jo crec que sí, jo crec que és una Conselleria molt important i pot fer perdre unes eleccions.

Però repassem, de qualque forma, quines són les grans àrees, quins són els grans temes d'aquesta Conselleria de Cultura. Restauració, bé, és evident que l'interès és nul, que el que ha fet, ho ha fet malament i a deshora, els hipogeus d'Eivissa, Santa Ponça, Can Gelibert, etc., un etcètera enorme on, a pesar de tenir una Llei de Patrimoni, a pesar d'uns convenis de transferències on es dóna la responsabilitat exclusiva a la Conselleria, el Conseller pràcticament no ha fet res, ha anat a «toro pasado» i pràcticament la política de la Conselleria ha estat el liberalisme dut a l'extrem més absurd, deixar que els particulars, que l'interès particular faci el que vulgui, per favor, per unes pedres velles a unes excavacions, no aturarem una inversió. Aquesta ha estat pràcticament la política que s'ha fet des de la Conselleria. Però encara és molt més sagnant quan es tracta del patrimoni de la mateixa Conselleria o del mateix Govern de la Comunitat Autònoma. Bé, tenim el tema de Can Fàbregas, que és un puntal sagnant, la Conselleria s'encaparrota, en contra de l'opinió de quasi tots els altres Grups a comprar Can Fàbregas, bé, fa quatre anys que està comprat, pràcticament, tres anys i mig, allà està abandonat, ja ha estat objecte de distints reportatges periodístics pel seu deteriorament i abandó, perquè, bé, és més, el pati s'ha convertit en un femer, i bé, aquí està i no el doten pressupostàriament. I l'any passat nosaltres féiem una esmena per dotar-lo pressupostàriament, perquè, consensuada amb el Conseller, endemés, consensuada amb el Conseller, féiem una esmena perquè el dotassin pressupostàriament, perquè l'arreglassin, i Aliança Popular ens derrota l'esmena que nosaltres havíem pactat amb el Conseller de Cultura. I enguany, tornen a presentar Can Fàbregas sense pressupost. Això demostra un poquet quina és la política en el tema de restauració. Fa quatre anys que el Conseller promet dur aquí un inventari de béns mobles i immobles. Fa quatre anys que a cada debat ens diu que enguany sortirà l'inventari de béns mobles i immobles, s'ha acabat la Legislatura, i l'inventari no està fet. Aquest inventari és imprescindible per poder dur una política de restauracions correcta, per poder fixar unes prioritats, per poder saber on es destinen els doblers, amb quines prioritats, quines necessitats hi ha i quines dotacions pressupostàries s'han de fer. I no s'ha dut aquest inventari.

És més, fa dos anys ja vàrem discutir un tema on vostè em va donar la raó dins la discussió, però no l'han solventat. La Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme encara té un pressupost més elevat que la Conselleria de Cultura per a la restauració de patrimoni històric. Això, Sr. Conseller, és vergonyós, demostra el seu interès en aquests temes, demostra el seu interès.

Arqueologia, bé d'arqueologia, quasi valdria més no parlar-ne. No ha estat capaç ni d'organitzar la seva pròpia Conselleria, no hi ha un servei permanent d'arqueo-

logia. L'any passat, en arqueologia submarina, amb unes necessitats sagnants que hi havia, que varen provocar que hi hagués un expoli al pecium més important que hi ha, la dotació pressupostària de la Conselleria de Cultura, de 2 milions i mig de pessetes va quedar sense gastar ni una sola pesseta, ni una sola pesseta varen gastar en el tema, quan aquest no gastar va provocar que hi hagués una expoliació al pecium de Cabrera. Sr. Conseller, vostè té unes obligacions que no compleix, vostè té, vostè va a remolc del que li va donar el Ministeri de Cultura, continua les feines d'arqueologia que va deixar el Ministeri de Cultura, continua les restauracions que va deixar el Ministeri de Cultura i, pràcticament, sempre amb els doblers del Ministeri de Cultura, perquè en arqueologia vostè tenia doblers i no els va ni gastar, i no és perquè no hi hagués necessitats, necessitats n'hi ha a punta-pala. Però bé, hi ha una falta, jo no sé si de mitjans humans dins la Conselleria, no sé si és falta d'interès, perquè que a aquestes altures estiguin serveis tan importants com arqueologia i restauració sense funcionar no és comprensible, i vostè té la seva Conselleria sense funcionar, atén, com he dit abans, només, els temes puntuals.

La Conselleria encara no ha fet un plànol arqueològic de les Illes, un plànol arqueològic de les Illes és completament imprescindible tant per la Conselleria com per als distints Ajuntaments de les Illes, perquè s'ha de saber on es poden fer obres i on no es poden fer obres, quan es donen llicències municipals, s'ha de saber si hi ha jaciments arqueològics o no hi ha jaciments arqueològics, i això només és possible saber-ho quan hi hagi un plànol arqueològic de les Illes, que vostès no en tenen.

Vostè recordarà, Sr. Conseller, la polèmica que va sortir a la premsa quan es va descobrir que les peces arqueològiques s'estaven deteriorant de forma irreversible al Museu de Mallorca per falta de mitjans, per falta de dotació en restauradors al Museu de Mallorca.

El tema de dansa i teatre, que és un altre subprograma que vostè presenta. Bé, acaben de crear, hi ha un recent nat i ja molt criticat, Centre Dramàtic Balear, que té pocs mesos de vida, en aquests quatre anys passats no han fet res, en els tres anys i mig passats no han fet res, tant en el tema de teatre com en el tema de dansa. Res en absolut, no han estat capaços ni d'organitzar les seccions de dansa i teatre del Conservatori. O sigui, les mancances continuen essent allucinant en aquests temes.

Exposicions, en aquest tema sí que hi han gastat doblers, la llàstima és que hagi estat en una sola exposició que els han gastat tots, després d'aquesta gran exposició, que va ser una bona exposició, excessivament cara, sense cap dubte, però va ser bona, després d'això, no han fet res. Parlen sovint que faran aquesta exposició i aquesta altra i aquesta altra, i després, tot això, acaba en no-res. Després, no en surt cap. No ha fet cap promoció d'artistes de les Illes, no han fet cap gran exposició, cap exposició d'importància organitzada per la mateixa Conselleria, o sigui les úniques exposicions que vostès han fet, excepte la de Paisatges, excepte la de Paisatges, són exposicions que li han vengut donades, o pel Ministeri de Cultura o Fundació March, o l'Associació d'Impressors, però, organitzada, que sigui realment creada per la Conselleria, no han fet res en aquest sentit. O sigui, actuació pròpia, cap ni una.

Normalització lingüística. Bé, l'altre dia es va dir que la gent estava farta de parlar de normalització lingüística, però és que està farta de demanar-li que faci coses de normalització lingüística. Fins que varem tenir la Llei de Normalització, perquè no hi havia la Llei, perquè s'havia de fer la Llei, perquè no valia la pena fer res fins que tenguéssim la Llei, arribam a tenir la Llei, què fa? Baixa el Pressupost. Vostè dins una Llei es compromet a fer tota una sèrie de coses, aproven la Llei i, en lloc de dotar la partida corresponent per poder atendre la Llei de Normalització Lingüística, la baixa. Bé, té un interès brutal, vostè, de dur això endavant.

Alfabetització d'Adults, un altre tema igual. Fan unes normes, unes bases per un Pla d'Alfabetització d'Adults, és que nosaltres ens hi varem oposar, perquè sabíem el que venia, vostè ho aprova, no accepten cap esmena nostra, i no el posen dins el Pressupost. A què jugam? És que realment no se sap, Sr. Conseller, a què juga vostè en aquests temes, si no és una política clara i simple cara a la galeria.

Té el Museu de Mallorca, el Museu més important que hi ha a les Illes, bé, té una vida llanguida, una vida grisa, les dotacions pressupostàries, ja no només per a obres, sinó per al funcionament intern, són ínfimes, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi concretant.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, vaig acabant, Sr. President. Les activitats del Museu no tenen cap reflex dins la societat ni a l'opinió pública, és un Museu que passa completament desapercebut quan és el Museu més important que hi ha a les nostres Illes.

Sr. Conseller, nosaltres creim que hi ha una falta total de política cultural dins la seva Conselleria, que no té un programa, que pràcticament no sap que ha de fer i que vostè està desbordat per la seva Conselleria. No té interès, ja, en la seva Conselleria, i realment creim que l'únic que vol és que passin ràpidament aquests dos o tres mesos que queden per poder anar-se'n a ca seva. Sr. Conseller, si és així, deixi que modifiquem el Pressupost, que les partides que presentam són d'addició, i que, almanco, els que vinguin darrera vostès, podran fer alguna cosa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller de Cultura, té vostè la paraula.

Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Realment començam tota la relació d'esmenes a la totalitat, de diferents Seccions, no només a la Conselleria d'Educació i Cultura, sinó que també a altres Seccions, exceptuant-ne dues. I jo interpreto que el que es pretén, purament i simplement, és el que se'ns ha anunciat dins tota la intervenció del Sr. Nadal, un repàs a aquests darrers quatre anys, amb l'excusa d'un Pressupost, el del 87.

Jo de principi li he de dir, Sr. Nadal, que és lamentable que faci judicis sobre les persones i sobre les intencions de les persones. Vostè el que pot fer és

jutjar uns fets, sota la seva opinió, però, a les persones, entenc que les ha de deixar a part, perquè, si no, hauríem d'entrar en discussions personals, que crec que estan absolutament fora de lloc i que no es troben dins el que ha de ser una discussió parlamentària del Pressupost de la Conselleria d'Educació i Cultura de l'any 87.

Les seves opinions, que hi ha hagut errors, naturalment, naturalment que hi ha hagut errors, és que ha de ser així, perquè és una labor humana, i tots ens podem equivocar, i quan dic tots, m'incloc, no només a mi, sinó a tots, en general. Ens podem equivocar en les qüestions d'ordre polític, com també ens podem equivocar amb les qüestions d'ordre personal, professional, etc., etc.

El Pressupost de la Conselleria d'Educació i Cultura de l'any 87 és la continuació de la plasmació d'un programa que es va presentar a Comissió, en el setembre de l'any 83, i segueix el mateix ideari d'aquell programa amb unes actuacions a llarg termini i unes actuacions a curt termini. I aquest Pressupost s'adequa a aquell programa de la Conselleria d'Educació i Cultura dins tots els ordres i dins les distintes àrees d'actuació. Que són uns Pressuposts que podrien ser més grossos? Efectivament, però jo em deman, i demanaria a totes les Conselleries, si no entenen que els seus Pressuposts també podrien ser més elevats, segurament tots dirien exactament el mateix.

En el fons de l'esmena a la totalitat, si llavors repassam les esmenes parcials, l'únic que veim és que hi ha d'haver un increment pressupostari, però la filosofia global no es veu, en absolut, modificada per cap d'aquestes esmenes parcials. L'únic que fa és incrementar i no modificar.

Vostè m'ha entrat en temes de restauració. Jo li he de dir que s'han iniciat els expedients amb els títols corresponents, que hi ha una sanció que està pendent de recurs d'acord amb la Llei de Procediment Administratiu, pel tema dels hipògenus d'Eivissa, de 20 milions de pessetes, que seguirà el seu curs, naturalment, d'acord, sempre, amb la Llei, que s'ha creat un servei d'inspecció, que les Comissions de Patrimoni Històric-Artístic exerceixen les seves funcions, que en el tema de Can Fabregas hem de tenir en compte les limitacions pressupostàries que hi pot haver, però, efectivament, hi ha una incorporació de l'any 86, del Pressupost de l'any 86 al de l'any 87, per adequar aquesta inversió amb la qual cosa el projecte que està a punt d'acabar-se ens donarà lloc a fer dins Can Fabregas.

Quant al tema d'arqueologia, jo, si no record malament, just l'any passat, entre el que va aportar la Conselleria i el que es va aconseguir del Ministeri, es varen acostar als 40 milions de pessetes, en temes d'arqueologia.

En el darrer Consell de Govern, perquè vegi la preocupació de la Conselleria quant al tema de les futures obres i respecte d'aquells jaciments no descoberts o a aquelles troballes no trobades, valgui la redundància, es va fer la delimitació o es va acabar l'expedient de la limitació del Puig d'Es Molins, d'Eivissa, expedient que haurà de ser elevat al Ministeri de Cultura perquè defineixi, aprovi o no aprovi aquesta delimitació, precisament per adequar aquestes necessitats a les futures obres que es puguin realitzar al Puig d'Es Molins o a qualsevol altra part.

Quant a teatre i dansa, vostè, en certa manera, ha estat un tant contradictori, vostè m'ha parlat del Cen-

tre d'Art Dramàtic, que està en marxa, i resulta que no s'ha fet res. Perdoni, és que el Centre d'Art Dramàtic era una de les funcions o uns dels punts primordials del Programa de la Conselleria, quant a teatre, exclusivament, específicament, independentment del que es volia haver fet a la secció de teatre del Conservatori que, com dèiem abans, era, dins el programa, era una reconversió de la secció de teatre. Quant a dansa, que no s'ha fet res, bé, vostè miri, llegeix els diaris, en tot cas, i així sabrà, jo tampoc no tenc per què informarlo de coses que estan a l'ordre del dia, que són públiques i de les quals hauria d'estar assabentat.

Sempre, quant a exposicions, em fa la mateixa queixa, sempre, que les exposicions que fa la Conselleria, no són de la Conselleria, jo lament dir-li que ahir mateix se'n va organitzar una que està, se'n va inaugurar una organitzada per la Conselleria, amb material recollit per homes i dones de la Conselleria, ahir mateix, a les set de l'horabaixa, i no em venguí ara amb la història que n'hi ha d'altres que sí que són del Ministeri, sí, n'hi ha hagudes dues o tres del Ministeri, n'hi ha hagut una de la Fundació March, però tot el que fa referència a l'exposició, a la primera exposició que jo record en aquests moments, «El Rei de Mallorca i el seu poble», està organitzada, íntegrament per la Conselleria. El percentatge? És que no l'hi puc manifestar, és molt superior, més del 50 % són exposicions organitzades per la Conselleria, i no dutes o fetes o aconseguïdes d'altres institucions de caire públic o de caire privat.

Conseqüentment, jo el que interpreto és que, de tota aquesta esmena o d'aquesta esmena a la totalitat, juntament amb totes les altres esmenes a les altres Seccions, es pretén únicament i exclusivament un tema o una discussió, que entenem que és fora de lloc. Es va discutir un programa en el seu moment, es va discutir l'ideari d'aquest programa, i els Pressuposts de les distintes Conselleries i de la Conselleria de Cultura, concretament, van destinats a donar compliment a aquest programa. Per tant, entenc que no hi ha lloc a l'acceptació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, dir-li que jo no jutjo les persones, no em fic en absolut amb vostè, jo jutjo, políticament, a més, el Conseller de Cultura, que aquesta és la meua obligació. En absolut, em fic amb el Sr. Francesc Gilet, com a persona, mai, no ho he fet mai, fins ara, i no cauré en això, i vostè sap que no és el meu estil ficar-me a nivell personal amb ningú. Ara bé, tenc l'obligació de dir el que pens del que políticament vostè fa. I jo crec que políticament, vostè, en aquest moment, és una persona que ha renunciat, políticament. I tenc l'obligació de dir-ho, perquè ho crec realment.

Vostè diu que dins les esmenes que presenta el Grup Socialista no hi ha una diferència substancial de la política que planteja dins el Pressupost, la Conselleria, jo he de dir que sí, que hi ha una política molt substancial, hi ha una gran diferència. Si vostè no posa pràcticament res a normalització lingüística, i nosaltres

posam molt a normalització lingüística, hi ha una diferència. Si vostès no posen res al tema d'alfabetització, i nosaltres posam al tema d'alfabetització, hi ha una diferència. Si vostès no posen res al Museu de Mallorca, o pràcticament res, i nosaltres feim una gran dotació al Museu de Mallorca, hi ha una gran diferència. Si vostès no posen res al tema de restauració d'edificis o pràcticament res, i nosaltres doblam el que vostès posen, hi ha una gran diferència política. I així, així, a totes les partides. Hi ha una gran diferència, hi ha la diferència de dir, mantendré el que he rebut a faré les inversions necessàries per millorar-lo i per dur-ho endavant, aquesta és la gran diferència, Sr. Gilet. És que vostè complint, cobrint, crec que ja ha cobert el seu programa polític, mantenint, ja ha cobert. I no és això.

Ens diu que ha fet ja, que ha delimitat el Puig d'Es Molins, molt bé, però és que no tota l'arqueologia de les Balears és al Puig d'Es Molins. No senyor, quasi tota, no. Els eivissencs, darrerament, són molt xovinistes en aquesta Sala. Però bé, n'hi ha molta més. I vostè té l'obligació de fer un plànol arqueològic de les Illes, que és una necessitat total. I vostè ens diu que ha delimitat el Puig d'Es Molins, molt bé, és que és la seva obligació, però és que en té moltes altres més i no les compleix.

Ens parla d'exposicions, diu que, bé, que han fet exposicions, la del Rei de Mallorca, etc., molt bé, molt bé, però és que no tenen cap política d'exposicions, no tenen cap calendari d'exposicions, no tenen cap programa d'exposicions. Cada x mesos, cada mig any, ens surt una exposició que ningú no se n'ha assabentat, però que no se sap a quin programa respon, o sigui, una Conselleria de Cultura, sobretot al cap de quatre anys, hauria de tenir un calendari fet de tot un any d'exposicions, i saber que tal mes hi ha tal exposició, tal mes, altra, tal mes, altra i tal mes, altra. I saber tenir una planificació feta i un projecte polític fet, en tots els seus àmbits, i vostè, com li he dit abans, va treient els temes que surten puntuals. Que li ofereixen fer una exposició, es fa, que li ofereix editar un llibre, bé, si hi ha doblers, l'editam; però, quina és la seva política amb aquests temes? Cap ni una, cap ni una.

Ens ha parlat d'un Centre dramàtic, però d'un Centre Dramàtic pel qual han passat, no sé si dos Directors, que han renunciat, que l'ha creat fa tres dies, pràcticament, perquè fa quatre mesos o cinc mesos que l'ha creat, i bé, però és que som al final de la Legislatura, és que d'aquí tres mesos hi ha eleccions generals, bé, és que ha tengut quatre anys per muntar tot això, i no ha fet res. Diu que ara ha creat un Centre Dramàtic, molt bé, però durant aquests quatre anys, què ha fet? No ha fet res, aquesta és la nostra crítica, Sr. Gilet. No ha fet res. No ha fet res, ni ha acabat les feines que vostè es va comprometre a acabar. Ni ha acabat el que vostè mateix es va comprometre.

Sr. Gilet, hi ha molta diferència entre el seu Pressupost i el nostre. El nostre l'ajudaria a vostè i tot a poder dur una política cultural molt més adequada a les necessitats. Per tant, el que demanam és que l'accepti i, almanco, si continuen vostès, que no ho crec, podran, fer una política cultural molt més important de la que fan ara.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo li he de contestar a la primera part de la seva intervenció, Sr. Nadal, que el Conseller d'Educació i Cultura, Francesc Gilet, no ha renunciat. Amb això, crec que la qüestió personal queda tancada, políticament o no políticament. No hi ha res més.

Continu amb les mateixes. Vostès no introdueixen dins el Pressupost de la Conselleria d'Educació i Cultura més que uns increments, però no estableixen ni clarament ni específicament una variant en el programa o en els diferents programes o subprogrames. Fins i tot és més, dins les seves esmenes parcials són contradictoris, vostè aquí em diu que s'ha d'incrementar la dotació del Museu de Mallorca, jo li he dit que quant al Museu de Mallorca hi ha un increment respecte de l'any passat, d'un 40'15 % de Capítol II, i vostès em demanen que rebaixi tot el Capítol II a una de les esmenes, entre elles, específicament, el Museu de Mallorca, cosa que no m'explic.

Segona qüestió o tercera o quarta, delimitació del Puig d'Es Molins, jo li he explicat això com un simple exemple del que fa la Conselleria quant al tema d'arqueologia i a aquesta famosa carta arqueològica.

Política programada, vostè no ho ha volgut entendre així, però la política està programada, hi ha unes activitats programades que figuren dins tot el que ha de ser el Pressupost, dins tot el que és el Pressupost i el que pretén fer la Conselleria.

Vostè m'ha parlat del Centre d'Art Dramàtic, que hi ha hagut dos Directors, perdoni, només hi ha hagut un Director, nomenat, un sol Director. I no n'hi ha més, no n'hi ha d'altre, no em confongui el Director d'una obra concreta, d'un muntatge específic de la Conselleria amb el Director del Centre d'Art Dramàtic.

I al fons de la qüestió al final de la seva intervenció, hi ha el quid del tema, el que vostè vol, amb una esmena a la totalitat, és forçar-me, a mi, a acceptar esmenes parcials, vostè defensi les esmenes parcials, i ja veurem què és el que passa, però no s'escudi amb una esmena a la totalitat, per defensar esmenes parcials.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volien intervenir els altres Grups?

Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damia Pons.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per imperatiu reglamentari, les esmenes han de venir motivades, la motivació de l'esmena del Grup Parlamentari Socialista és molt breu, gairebé telegràfica, però prou expressiva. Es parla d'actuacions inconcretes, desacords amb acords del Parlament, falta de política cultural, mancança d'actuacions en matèria lingüística i ensenyament. Crec que aquestes crítiques, no només són fruit d'un Grup Parlamentari, en aquest cas el Grup Parlamentari Socialista, sinó que responen a una crítica que es fa des de sectors preocupats dins les societats de les Illes Balears, pel tema de l'àrea de la Conselleria d'Educació i Cultura.

El que diu, el que ha dit el Sr. Nadal, i moltes altres coses més que no ha dit, moltíssimes més, són crí-

tiques que estan, no diré al carrer, perquè evidentment al carrer no es fan crítiques, es fan altres coses, sinó dins la preocupació dels ciutadans que legítimament es mostren inquiets per una de les àrees allà on l'Autonomia no es pot excusar davant la falta de competències que és una excusa molt recorreguda, sinó que tenint àmplies competències dins l'àrea cultural, no diré totes, perquè jo crec que competències exclusives no n'hi ha, però dins aquest amplí ventall de competències, hi ha una manca d'actuació notòria i flagrant.

Hi ha una política lingüística? Francament, creim que no, i això no només és una crítica subjectiva, sinó que, si recordam que hi ha una Llei de Normalització Lingüística, que no és matèria opinable, les lleis han de ser complides, sobretot per part dels poders públics, perquè si el mateix poder públic que ha presentat un Projecte de Llei, que l'ha votat afirmativament en aquest Parlament, no és capaç de complir-lo, com podem demanar als ciutadans que s'atenguin al que aquesta Llei mana? I, certament, el Govern de Coalició, de la majoria d'aquesta Cambra, no ha donat compliment, la Conselleria no hi ha donat compliment.

En definitiva, quan es planteja una esmena a la totalitat d'una determinada Secció del Pressupost, en aquest cas, a la Secció 13 de Cultura, està ben clar que s'està en desacord, no només amb la part de números, no és una qüestió exactament de quantitats, d'augmentar o de reduir, sinó que s'està en desacord global i profund amb tot l'esperit que informa aquesta Secció 13 de Cultura.

Per tant, entenem que el plantejament de sotmetre a debat, de sotmetre a crítica la falta de política cultural coherent que hi ha hagut dins aquesta Conselleria, és realment certa i realment precisa. Perquè, és evident que la Conselleria de Cultura no ha respost, en absolut, a les expectatives despertades dins les societats de les Illes Balears, no hi ha hagut una política cultural ni del llibre, ni del teatre, ni dels museus, ni pràcticament de res, hi ha hagut una suma d'accions puntuals i concretes, però moltes vegades descoordinades, contradictòries i, en definitiva, aquesta Conselleria ha fracassat. El que es planteja és una crítica global i una alternativa.

Certament, es podrien plantejar alternatives millors, es podria desglossar la part pressupostària de la Secció 13 de moltíssimes altres maneres, fins i tot, molt més positives, però el cert és que entre l'alternativa i el que hi ha als Pressuposts, no hi ha dubte que es proposa una passa endavant.

Creim, per tant, que aquesta esmena està realment motivada, respon, no només a un estat, a una lectura motivada per un Partit Polític, per un Grup Polític determinat, sinó que és una traducció en termes parlamentaris d'una inquietud social davant un fracàs, un dels més dolorosos fracassos d'aquesta Autonomia.

Una de les bases de per què aquestes illes havien de tenir una Autonomia era per resoldre un tema clau que era la cultura. Tenim totes les competències i hem de dir, per la part que ens toca, que tenim la sensació d'haver fracassat, però, com que els Govern estan sotmesos, periòdicament, a la confiança dels ciutadans dins les societats democràtiques, esperam que prest, no a unes eleccions generals, com, per error, ha dit el Sr. Nadal, sinó que bastaran unes eleccions autonòmiques, per posar-hi remei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Conseller, té vostè la paraula.
Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Damià Pons, jo, com que aquest Conseller ha contestat el representant del PSOE, entenc que no té necessitat de contestar-li a vostè, representant del Grup Mixt.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula per replicar.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Molt respectuosament, jo li diré que he parlat en nom del que parlamentàriament som, aquí li parla el representant del Grup Mixt, si d'aquí un determinat temps, aquest Diputat està dins el Grup Parlamentari Socialista, tal vegada vostè, des de l'oposició em podrà fer moltes crítiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contrareplicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo no he fet referència, en absolut, a la implicació personal del Sr. Damià Pons, senzillament he dit que, com que he contestat al PSOE, ara ja no tenc la necessitat de contestar el Grup Mixt, si ell d'ha donat per al·ludit, que forma part del Grup Mixt essent del PSOE, això és una qüestió seva, no meva.

EL SR. PRESIDENT:

Sebastià Serra, del Grup Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, Esquerra Nacionalista no era partidària, en aquests Pressuposts, de fer esmenes a Seccions, entre altres motius, per no allargar massa el debat dels Pressuposts, i entre altres motius perquè la Legislatura està pràcticament acabada i, de fet, no ho hem fet, però sí ens hem vist obligats a fer un conjunt d'esmenes parcials, llarg conjunt d'esmenes parcials a Cultura, per tot el que nosaltres creim que tocava ser la vertebració de la Conselleria de Cultura.

Però, evidentment, en aquests moments, no tenim altre remei que banyar-nos, que concretar una mica aquests aspectes globals que es presenten a través d'una esmena a tota la Secció, que per a Esquerra Nacionalista-PSM són els que certament, malgrat hi hagi hagut uns Partits Polítics o unes Coalicions diferents, certament pensam que hi ha tot un conjunt de temes culturals que són competència d'aquesta Conselleria i que, al mateix temps, pensam que no han funcionat així com toca.

I nosaltres voldríem ser breus i, a la vegada, molt concrets, i el primer, pentura, és dir-li que en positiu s'han fet coses, per a Esquerra Nacionalista que hem estat, crec jo, el Grup que a aquest Parlament ha venut amb més iniciatives de moltes Conselleries, però

també de la Cultura i que més vegades l'hem fet intervenir i de fet millorar, com a Diputat, crec que ens agrairà a les seves memòries aquesta gran pràctica que vostè ja té, i és per les moltes vegades que ha hagut de comparèixer, però, certament, a partir de tot aquest debat, hi ha uns quants temes que s'han de tenir aclarits.

La qüestió d'actuacions que la Conselleria du, certament es fan exposicions, certament es publiquen llibres, certament es posa en marxa una filmoteca, etc., però aquí ve un poc allà on nosaltres hem d'entrar un poc a tocar fons. Problema de la filmoteca, la filmoteca exitosa quant a públic i fins i tot en l'exposició inaugurada ahir vespre, però aquesta filmoteca té una infraestructura adequada? Tenim una filmoteca d'acord amb el que s'entén jurídicament per filmoteques, sigui la de Madrid, de València, de Barcelona, la que sigui, o estam davant d'unes accions d'una filmoteca que a vegades semblen un poc improvitzades i sense estar suficientment organitzada?

Podem continuar a publicacions. Hi ha una política de publicacions que hagi estat continuïsta, aquesta quatre anys, de publicar llibres que surtin al carrer, que siguin barats, assequibles a la gent, que la gent els pugui adquirir, és a dir, que els conegui i, per altra banda, publicar llibres, pentura d'alta investigació, que pel seu alt cost i pentura per les dificultats de publicar aquest tipus de llibres, només ho pot fer una institució? Jo diria que s'han fet algunes coses, però sense cap tipus de programa globalitzat, i crec, la veritat, que tornar a santificar el Sr. Porcel, era una cosa que no feia cap falta. Personalment i com a Grup, creim que certament per mostrar la política cultural, haver de muntar coses amb el Sr. Porcel, jo no sé si haurem de demanar al Papa que ja el santifiqui en vida, perquè, certament, a aquesta terra i a tot l'Estat, el Sr. Porcel, bé pareix l'únic que existeix en el terreny intel·lectual, i recordant Gramsci diríem a veure si és l'intel·lectual orgànic, el Sr. Porcel.

Per altra banda, entrant dins aquesta política concretíssima de publicacions, hem vist començar col·leccions que s'han interrompudes, hem vist com no es troben aquestes publicacions a la majoria, no ja de Centres Escolars o de Biblioteques populars, sinó ni tan sols a les llibreries, a l'hora de comprar-les.

Continuant amb grans problemes que nosaltres detectam. Ho varem dir una vegada, la política de la dona, i hi tornam a insistir, per molt que hi hagi «el Instituto de la Mujer», que no està transferit, certament, hi ha tota una problemàtica cultural i les accions de la Conselleria s'han reduït, que nosaltres sapiguem, a unes petites conferències i, a la vegada, a una petita publicació.

Comissió del Patrimoni, quantes vegades hi ha hagut denúncies de manca de funcionament d'aquesta Comissió, de burocràcia, en definitiva, de manca de directius polítics en aquesta Comissió?

Institut d'Estudis Baleàrics, encara record els debats del company del Grup Parlamentari Joan López Casasnovas, i vostè també els deu recordar, els debats, proposicions no de llei, etc., sobre el mal funcionament de l'Institut d'Estudis Baleàrics, de la seva burocratització i que s'està perdent una eina, un instrument bàsic per promoure la investigació i la difusió cultural en aquestes illes.

Molt greu pensam que ha estat també el fet que no s'ha fet cap tipus d'activitat cultural engrescadora

per als estudiosos, els investigadors, a mode de beques per a gent que ha acabat la carrera recentment i que necessita d'una ajuda, en part, perquè està aturada, moltes vegades, i és la base que en aquestes illes hi hagi una política cultural, hi hagi uns investigadors i depenguem manco de fora quant a tot el que és la investigació, tant humanística com científica. La Conselleria en aquestes coses ha estat inèdita, amb l'aggravant que l'any passat, a aquesta Llei de Pressuposts, s'aprova una esmena de, precisament, crear unes beques d'investigació i, fins al dia d'avui, encara no s'ha complert el que deia la Llei de Pressuposts de l'any 86.

Fa anys que també desitjam veure la nostra llengua al carrer i veure la nostra llengua al carrer significa una política de retolació tant dels negocis particulars com de tot el que és retolació en termes globals de les institucions. També en aquest sentit, no hem vist una política de dir, es veu la política cultural al carrer, es veu la política lingüística al carrer. Estic per assegurar, i és lamentable, que alguna institució privada es coneix més a nivell popular que la feina cultural que fa el Govern de la Comunitat Autònoma, i això em sembla que és un exemple que no podem, de cap de les maneres, admetre políticament parlant.

La Llei de Normalització Lingüística, n'hem parlat moltes de vegades, però avui només li diré una cosa. El grau de compliment de la Llei de Normalització Lingüística no arriba al 10 % del que la Llei diu, i això després de molts de mesos d'haver-se aprovat aquesta Llei.

En definitiva, Sr. Conseller, per a nosaltres, que hem fet moltes esmenes parcials a aquesta Secció, que hem fet moltes actuacions culturals en aquest Plenari i lingüístiques, certament, creim que avui vostè encara es troba amb una Conselleria que fa coses, jo crec que en fan amb bona voluntat, però es troba amb un mal funcionament global i amb una falta de directrius globalitzades. Jo no he acabat d'entendre, i pentura el Conseller ho podria explicar alguna dia, a veure què passa dins la Conselleria, a què es deu aquest funcionament que està com a col·lapsada aquesta Conselleria. Un estudia les diverses Seccions que té la Conselleria, un estudia d'alguna manera les competències que té, un mira, per exemple, en la temàtica esportiva, la gran importància de la Conselleria en el tema d'esports, i se'n tem del fracàs brutal de l'«Illes Balears», que jo encara record el Diputat Joan Nadal, del Grup Socialista, i jo mateix, donant batalles frontals sobre l'«Illes Balears», i ningú no escoltava, és a dir, pareixia que perquè ho dèiem a uns que no eren dels Grups de la majoria, pareixia que ja ho fèiem per molestar, per desqualificar, per no sé què, fins i tot, amb enfrontaments públics als mitjans de comunicació, provocats entre uns i els altres, en torn a una cosa tan maca i tan positiva. Passen dos anys, i un tema com aquest vaixell de competició, etc., ha acabat en un fracàs total, i vostè, Sr. Conseller dient encara fa pocs dies, als mitjans de comunicació que havia complert l'objectiu que s'havia fixat, si l'objectiu que s'havia fixat era tot això que ha succeït, certament hi ha per estar empenyuts.

Jo crec, en definitiva, que hi ha per fer una certa auto-crítica, però em pareix que el problema va molt per damunt de qui és el Conseller, de qui és la persona que dirigeix la Conselleria, que jo crec, i em consta, que a moltes d'oportunitats ha treballat i ha tingut bona voluntat, ara el que passa és que estam da-

vant una Conselleria que és una eina bàsica del que és aquesta institució d'autogovern, i ens temem que ha fet aigua per tots els costats. Jo crec també, Sr. Conseller, que si a vostè se li han retallat els Pressuposts del 86 i els del 87 els hi han retallat també, ho digui clarament, perquè tendrà com a vetlladors bàsics, i li puc garantir, en aquest moment, el Diputat d'Esquerra Nacionalista, perquè ho hem de dir clar, la cultura, l'esport són dues eines bàsiques d'aquesta societat nostra i, per tant, els hem d'ajudar al màxim.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Molt breument. Jo li agraeix, Sr. Serra, totes les manifestacions fetes quant a l'aspecte de Diputat o millorament de Diputat i les accions positives que vostè ha manifestat que ha dut a terme la Conselleria pel que fa referència al primer aspecte, li manifest, li promet, únicament, que en cas que faci les meves memòries, ho faré constar així.

Pel que fa referència a Baltasar Porcel, francament, no sé a què es referia concretament, perquè, que jo recordi, la Conselleria no ha fet cap edició de cap llibre de Baltasar Porcel, que jo recordi. En aquest moment no la record, l'únic que record és el darrer esdeveniment que es va produir en la presentació del llibre seu, la setmana passada, però en aquest moment no record que jo li hagi editat o que la Conselleria hagi editat alguna llibre.

Les Comissions de Patrimoni Històric-Artístic, bé. Referent a les publicacions, hi ha un conveni amb el Gremi de Llibreters, per la distribució de tots els llibres que edita la Conselleria, però hi ha vegades que vostès confonen l'edició amb la co-edició, que són dues coses absolutament diferents.

Pel que fa referència a la Comissió de Patrimoni Històric-Artístic, s'han introduït tota una sèrie de modificacions i entenc que s'ha alleugerat tot l'aspecte burocràtic creant les subcomissions, entre elles, darremament, al darrer Consell de Govern, la subcomissió d'esport de Maó. Aquest entenem que és el sistema per eliminar tota aquesta paperassa amb la màxima rapidesa possible.

El tema de beques, si no record malament s'ha admès una esmena en aquest sentit.

Pel que fa referència a Normalització Lingüística, hi ha una sèrie d'esmenes que entenc que s'han acceptades, que incrementen considerablement el Pressupost d'aquest programa, i, quant a les directrius, li he de reiterar el que ja he manifestat abans, que efectivament hi ha un programa presentat d'actuacions de la Conselleria el setembre del 83, que aquest programa s'ha d'anar adequant als respectius Pressuposts o, millor dit, els Pressuposts al programa i entenc que els Pressuposts del 87, dins les limitacions pressupostàries que es donen a totes les Conselleries, com he dit abans, s'ajusten a aquesta realització d'aquest programa en aquest quart any.

Tema «Illes Balears», és un tema ja «muy manido», i perdoni que ho digui en castellà, i el que li vaig dir, el que li he de dir, és repetició del que vaig dir quan vàrem discutir el tema «Illes Balears». Era un programa de tres anys, i aquest programa es va complir, i,

una vegada que es compleix aquest programa, amb les qualificacions que li puguem donar quant a l'èxit esportiu o l'èxit polític, que són dues coses diferenciades i que moltes vegades s'entremesclen, el cert i segur és que entenem que al vaixell «Illes Balears» se li ha donat definitivament una solució i és passar-ho a Calanova com es va acordar al darrer Consell de Govern.

Per la resta, li accept totes les seves manifestacions en aquest sentit positiu que vostè ha manifestat, ara, evidentment, ens trobam que hi ha un ajut pressupostari, i totes les Conselleries hem d'estar a aquest ajut pressupostari, i entenem que el suport que vostè li dona, pareix, pareix, a l'esmena del Partit Socialista a la totalitat de la Secció, no consideram que sigui acceptable per part nostra.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Serra, vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, molt breument. Sr. Gilet, la seva Conselleria té problemes molt grossos fins al punt que hi ha hagut qualque matí que més d'un 70 % de la gent que hi està, no fa feina, l'inform, perquè s'ha fet una volta qualque dia, per part de distinta gent, a totes les Conselleries del Govern per saber un poc el grau d'eficàcia i aquestes coses, i a qualcuna ja no s'ha passat del bar d'abaix, però a la seva sí que s'ha entrat i, certament, li he de dir que hi ha un grau importantíssim de poca eficàcia, en termes generals. Això ja sé que és difícil de resoldre, sobretot amb el munt de funcionaris transferits, etc., i que són mals de controlar, m'imagino jo, però hi ha un parell de pisos d'aquell edifici que són autènticament kàfians i són autènticament de pel·lícula d'èpoques passades, més que de l'actual.

Hi ha falta d'agilitat, falta d'eficàcia en termes globals, hi ha uns problemes que jo no sé fins a quin punt es poden resoldre o no, però em fa la impressió que, no sé, pareix que hi ha autoritats polítiques de la mateixa Conselleria que no hi han posat la dedicació, i no parlo del Conseller, que pentura seria el més oportú.

Però, hem d'agrar, i perdoni la bròma, que no proposaran el Sr. Porcel per a la santificació, però sí que em pareix que el Govern va editar un llibre, o la Conselleria, «Illes Balears», o «Islas Baleares», ho dic per si un cas, un llibre bastant luxós, fa estona, això, de tot d'una.

En definitiva, el problema crec que tots el veim, i és un problema un poc mal de resoldre, però, per començar, és posar ordre dins la Conselleria, agilitar totes les seves Seccions i tenir programes definits, perquè programes definits de dansa, de música, de llibres, de televisió, de teatre, etc., no n'hi ha.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol replicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, molt breument. Jo li he de dir, Sr. Serra, pel que fa referència als funcionaris de la Conselleria, siguin transferits o rebuts de l'antic CGI, l'esforç que ha fet el funcionariat transferit ha estat considerable per adequar-se i adaptar els seus modes de feina a un

nou sistema, a un nou estat de les Autonomies. I això ho vull reconèixer, públicament. Ara, si vostè es presenta a la Conselleria de deu i mitja a onze, difícilment hi trobarà algú, excepció feta d'una persona, exceptuant la quarta planta, d'una persona a les diferents plantes, perquè és el moment de l'entrepà, això sí que li ho asseguro. I no hi ha bar a la Conselleria d'Educació i Cultura, eh?, possiblement hi ha una cafetera, però res més.

I jo el que li he dit referent a Baltasar Porcel, que em mereix tots els respectes com a escriptor, i li he dit que jo no recordava que la Conselleria hagués fet cap edició, segons veim, vostè es refereix a un llibre editat per la Conselleria de Turisme, si no record malament en aquest moment, però la Conselleria de Cultura no ha editat cap llibre, cosa que tampoc no seria de lamentar, naturalment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Dins el torn de rèplica al debat general, hi ha intervencions? No.

Aleshores, senyors, passam a la votació de l'esmena de totalitat n.º 243 que ha formulat el Partit Socialista. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena 243, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 20; vots en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam a tractar les esmenes parcials, començant per la 202 n.º 14, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. Don la paraula al Portaveu, Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Ahir, si no ho tenc mal entès, el Conservatori estava en vaga, hi estaven els professors, aquesta vegada em pareix, si no vaig malament. Bé, l'esmena no va cap a la vaga del Conservatori, com és natural, sinó que l'esmena va cap a una necessitat de la Conselleria. El Capítol de Música i Dansa està poc dotat, nosaltres ens referim no a concerts, que la Conselleria en té de prevists, cosa que, a més, n'hi ha hagut d'autèntica qualitat, sinó que ens referim a les activitats habituals d'un programa de música i dansa que inclou, per una banda, Conservatori, per altra banda pot incloure Auditorium i, en definitiva, tot un tipus d'actuacions de foment de l'educació musical i de la dansa. Creim que aquest problema etern de Conservatoris, en plural, a totes les Illes, i aquest problema també que de vegades hi ha de l'Auditorium de Ciutat, es poden resoldre aprovant aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula. Vol indicar si parla com a Conseller o com a Diputat?

EL SR. GILET GIRART:

No, parlo com a Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Com a Conseller. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sr. Serra, jo crec que vostè s'ha confús, perquè, naturalment, és impossible acceptar un increment d'aquesta partida, essent així com és, una partida de famílies i institucions sense fi de lucre i l'Auditori és una empresa privada. El tema del Conservatori, creim que s'arregla per un altre sentit, que són les Escoles Elementals de Música, i hauríem d'anar a la partida 461. Conseqüentment, entenem que la voluntat que vostè manifesta en aquesta esmena no és adequada ni ajustada a la partida que vostè manifesta, per tant consideram que no és acceptable.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, vol replicar?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Molt bé, Sr. Gilet. No és acceptable, pentura, des d'un punt de vista burocràtic, que és el que ara vostè acaba de manifestar. Però ara anem al tema polític, fa falta o no fa falta un programa de música i un programa de dansa?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol contrareplicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Això són subvencions per a ajudes a activitats musicals d'entitats privades. Conseqüentment, entenem que la quantitat que hi ha presupostada és suficient. Tota la resta anirà per altres programes o altres subprogrames.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació d'aquesta esmena 202, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Sr. Diputat, per favor, durant les votacions no es pot entrar ni sortir de la Sala.

Resultat de la votació: a favor, 20 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a l'esmena 202.15, també del mateix Grup, Esquerra Nacionalista-PSM. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Els articles 16, 35 i Disposició Addicional Primera de la Llei de Normalització Lingüística, expliquen que els poders públics de les Illes Balears tenen una competència, una obligació a l'hora d'ajudar, de fer possible que els funcionaris de les distintes Administracions puguin aprendre, conèixer la nostra llengua. El Govern de la Comunitat Autònoma està actuant en aquest sentit dins les diverses Conselleries, no a totes, encara, no a totes, ni amb el nivell que nosaltres desitjaríem, però aquesta esmena no parla de les Conselleries del Govern de la Comunitat Autònoma, sinó que parla del que succeeix amb els funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat.

Per a Esquerra Nacionalista-PSM, és altament preocupant que el Govern de l'Estat, a través dels Pressuposts Generals de l'Estat, no hagi considerat els funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat de les Illes Balears a l'hora de donar unes partides pressupostàries perquè coneguin, aprenguin la nostra llengua. Ho ha fet el Govern de l'Estat per a Catalunya, per al País Basc i per a Galícia, per a nosaltres, per a Esquerra Nacionalista, això és inadmissible totalment i absolutament, i si duràs una mica més aquest període legislatiu, no dubtin que duríem aquí un requeriment d'aquest Parlament al Govern de l'Estat per haver oblidat conscientment que les Illes Balears i el País Valencià també tenim una llengua pròpia, igual que a Galícia, País Basc i Catalunya, la tenen. Ara bé, aquesta situació política a nivell d'Estat que nosaltres denunciem amb fermesa, no deixa de banda que, d'acord amb la nostra Llei de Normalització Lingüística, el Govern de la Comunitat té competència i la pot exercir per ajudar, per organitzar, per concertar, amb qualque entitat perquè organitzi cursos per al coneixement de la nostra llengua als funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat. Si l'Estat, en aquests moments, si el Govern de l'Estat, en aquests moments, margina, en aquest sentit, les Illes Balears, el Govern de la Comunitat pot actuar, ja ho podria fer fa estona des de l'aprovació de la nostra pròpia Llei de Normalització Lingüística. I com que nosaltres som partidaris que el que es pugui fer per nosaltres, no importa se'ns faci des de fora, nosaltres som partidaris d'un mínim de dependència de l'exterior, els mínims possibles, en tots els casos que es pugui, això vol dir exercici ple de l'autogovern, pensam que, en aquest cas, el Govern de la Comunitat hauria de fer un esforç, un esforç doble, i és, per una banda, l'organització d'aquests cursos als funcionaris de l'Administració Perifèrica i, per altra banda, sollicitar del Govern de l'Estat que equipari les Illes Balears estrictament a les altres nacions anomenades: Galícia, País Basc i Catalunya. És a dir, no acceptar mai, el nostre Govern, aquesta actuació del Govern Central de l'Estat.

Perquè, jo no sé vostès, Sres. i Srs. Diputats, però, per a mi, és terriblement distorsionador i negatiu que ens trobem un funcionari de l'Administració Perifèrica que no coneix gens la nostra llengua, no ja la llengua escrita, que la sàpiguen escriure, que això és un problema més, bé, més secundari o en segon nivell, sinó ja que l'entenguin, que la sàpiguen mínimament entendre, que la puguin xerrar una mica i que no passin coses com les que han passat recentment, i és que a gent mallorquina, menorquina, eivissenca o formentera, concretament de Mallorca i de Menorca, això ja ha succeït, que han dirigit un escrit amb la nostra llengua a l'Administració Perifèrica de l'Estat, els han tornat i els han dit que els el tornin presentar amb la traducció castellana. Coses com aquesta, creim que amb una actuació de Normalització Lingüística, a l'àmbit de l'Administració Perifèrica de l'Estat, seria possible anar millorant, anar rectificant, perquè nosaltres, la veritat, de vegades hem dit que no pot ser que a l'àmbit quotidià de les persones hi hagi gens d'aspecte que puguin semblar una mica colonial o neo-colonial. El fet d'una Administració Perifèrica que no entén, que no comprèn la llengua de la gent d'aquesta terra o d'aquestes terres, és, de fet, una actuació que ens pot recordar actuacions de tipus colonials o neo-colonials que nosaltres no voldríem fer.

Està, per tant, en mans del Govern de la Comunitat, en aquests moments, ajudar a començar a ser una realitat, una eficàcia amb uns cursos als funcionaris de l'Administració Perifèrica de l'Estat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esmena positiva i defensa, molt positiva també, d'aquesta esmena. No basta, com he dit fa un moment, tenir aprovada una Llei de Normalització Lingüística, una normativa legal àmplia, positiva, de la qual, en fi, tots n'estam orgullosos, si després no hi ha tota una sèrie d'accions puntuals per donar-li realitat, per fer-la entrar, realment en vigor. Les lleis no entren en vigor quan ho mana la Disposició Final, sinó que, de fet, entren en vigor quan realment s'apliquen, i aquesta Llei no s'aplica.

I una de les causes que demostra l'absoluta manca de seriositat en els plantejaments lingüístics d'aquest Govern, és que no hi ha les previsions pressupostàries adients per donar compliment a l'articulat de la Llei de Normalització Lingüística i moltes altres lleis que després ja anirem veient.

Certament, el tema de la Normalització Lingüística és complicat, per moltes altres raons, perquè ens movem dins àrees competencials diferents. Però també quan l'àrea competencial no és de la Comunitat Autònoma, la Llei ens dona unes disposicions perquè la Normalització Lingüística avanci, en aquest cas, dins l'àrea de l'Administració Perifèrica de l'Estat, que bona falta li fa. Un dels grans obstacles de la Normalització Lingüística en aquest país, és la inèrcia burocràtica, allà on, aquesta màquina inert no avança cap a la normalització, no avança ni dins l'Administració Autònoma amb el grau suficient, cosa que també hauria pogut dir el Sr. Serra, ni avança dins una Administració Perifèrica de l'Estat, perquè, si nosaltres no som sensibles i no normalitzam dins ca nostra, com volem que des de Madrid, que és lluny i, a més, parlen en castellà, es preocupin de la Normalització Lingüística de l'àrea perifèrica d'aquí? Què se n'ha fet? Hi ha hagut iniciatives. L'Administració Perifèrica de l'Estat aquí, no és absolutament monolingüe en els seus impressos, d'això hi ha moltes proves clares i evidents, ara bé, és cert que si nosaltres que hem impulsat l'aprovació d'aquesta Llei de Normalització Lingüística, no dotam pressupostàriament tota una sèrie d'accions puntuals, perquè això avanci, és evident que aquest monstre inert, i els ho diu un funcionari, perquè jo la conec bé a l'Administració, si els funcionaris no són motivats per les vies oficials, no esperin que espontàniament es dediquin a auto-normalitzar-se.

Per tant, crec que aquesta esmena és, francament, molt positiva, per què és que no la volen admetre? Perquè qui no normalitza dins ca seva, és evident que no anirà a normalitzar a casa d'altres. També seria positiu, a part d'aquesta esmena, i jo li ho suggerisc al Sr. Serra, que si des de Madrid, des dels poders centrals, el mateix Parlament, no es fan les accions pertinents per part de l'Executiu per dur endavant la normalització de l'àrea perifèrica de l'Estat, bo serà que aquesta iniciativa que ara discutim aquí, en matèria pressupostària, vagi acompanyada d'altres iniciatives

dins el Parlament, dins les Corts Generals de l'Estat Espanyol.

Per tant, jo crec que és una esmena que no admet discussió, entre d'altres coses, perquè hauria d'entendre que votar-la en contra és una voluntat clara i manifesta de la majoria d'aquesta Cambra d'anar en contra de l'entrada en vigor no formal, sinó real de la Llei de Normalització Lingüística.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Intervendré com a Diputat, no com a Conseller, en aquest cas.

El Grup Parlamentari Popular entén que no és acceptable aquesta esmena, ja que dins la mateixa dotació del Capítol II hi ha quantitats suficients per poder atendre les funcions de reciclatge dels funcionaris, concretament dels funcionaris de la Comunitat Autònoma, independentment dels convenis que es puguin establir amb l'Administració Perifèrica, com es va fer l'any passat amb el tema d'INSALUD, i, conseqüentment, entenem que no hi ha lloc a l'acceptació d'aquesta esmena, sense que això tenguí res a veure amb l'assumpció i la voluntat de fer complir i complir la Llei de Normalització Lingüística.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Aleshores, senyors, passam a la votació de l'esmena 202.15, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: a favor, 20 vots; en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

I passam al debat de l'esmena 202.16, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquest Parlament va aprovar una Proposició no de Llei per tal que avançàssim per fer possible la recepció en aquestes illes de TV3, com es diu, Televisió de Catalunya. I ho vàrem aprovar, entre d'altres motius, perquè era una bona oportunitat d'exercir el que és la llibertat de rebre qualsevol emissió, fos radiofònica o fos televisiva que pogués, que arribàs, de fet, a aquestes illes. És a dir, vàrem exercir, en definitiva, la llibertat d'expressió en passiva i per activa. Ho vàrem fer i crec que ens vàrem congratular tots, i encara ens hem congratulat més, perquè, de cada dia, la gent d'aquestes illes té més opció, televisiva, en aquest cas, tres cadenes i, en definitiva, creim que ha estat un instrument positiu dins aquest marc de llibertat d'expressió i especialment dins el marc de poder percebre emissions en una llengua i una cultura que també ens són pròpies.

En aquests moments, l'esmena que presentam avui és una esmena que senzillament va orientada a poder ampliar i millorar la xarxa de recepció de TV3 a les Illes Balears. Tots sabem que a través d'Obra Cultural Balear hi ha una entitat que es diu Voltor, connectada amb Obra Cultural, que s'ha encarregat fins ara de recaptar doblers de particulars i d'institucions per instal·lar repetidor, per millorar aquesta recepció, i aquests manteniments costen molts de doblers. Ho podem dir tranquil·lament, perquè jo crec que hi ha una sèrie de Diputats que hem pagat ja qualche quantitat, el que parla és un d'ells, per fer possible, precisament, a través d'unes accions, mínimament populars, el fet que vegem TV3 i que, quan hi ha una avaria o un problema de tipus visual, es millori, s'arregli ràpidament. Bé, al marge d'aquesta aprovació al Parlament d'una Proposició no de Llei, al marge que existeix una entitat d'uns accionistes particulars i que algunes institucions públiques, polítiques o no, han ajudat, tots sabem que anualment millorar la xarxa de recepció de TV3 i ampliar-la i mantenir senzillament el que costa el manteniment dels costos anuals, significa una quantitat que està per damunt dels 7 milions de pessetes. Conseqüentment, Esquerra Nacionalista-PSM creu que el Parlament de les Illes Balears, que és allà on hi estan representats una gran part dels ciutadans d'aquestes Illes, és precisament una institució que perfectament pot ser un poquet la primera que digui al Govern que aquesta recepció de TV3 és beneficiosa, és positiva per als nostres pobles de cada una de les Illes, que cal millorar-la, que ajuda la llibertat d'expressió i, per tant, els principis constitucionals i, per altra banda, també, els principis del nostre Estatut, tant en l'aspecte de llibertats com en l'aspecte de normalització lingüística i cultural.

Per tant, creim que sol·licitar del Govern d'aquests mil de milions de què disposa, que destini 5 milions a ajudar l'ampliació i millora de la xarxa de TV3 a les Illes Balears, creim que és una bona cosa, i ens ha estranyat, a Esquerra Nacionalista, haver de dur aquest tema al Plenari, pensàvem que seria un tema que dins Comissió Parlamentària o dins Ponència ja s'hauria aclarit entre tots, perquè pensam que l'objecte d'aquesta esmena és tan senzill, tan clar, que l'entendem tots i, per altra banda, fer la broma o el que es vulgui dir, que políticament no creim que TV3, avui per avui, a qui beneficiï més sigui a la gent d'ideologia d'esquerres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Sí, Sr. Conseller.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, com a Govern, voldria intervenir.

EL SR. PRESIDENT:

Aleshores, té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies. Nosaltres acceptariem aquesta esmena, sempre i quan s'introduís un paràgraf allà on digués que la quantitat de 5 milions de pessetes, s'establís la seva baixa de la partida que indicàs la Conselleria d'Economia i Hisenda.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, i de quina partida la Conselleria d'Economia i Hisenda vol fer la baixa?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula dins la qüestió incidental.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. El que li ofereix el Conseller Gilet en nom del Govern és acceptar aquesta esmena fent, al mateix temps, una transacció per donar de baixa la quantitat corresponent a aquesta altra. En aquests moments, és molt mal de dir ara quina partida serà la que es donaria de baixa de 5 milions de pessetes. Deixi un temps prudencial i es proposarà l'oportuna baixa per donar d'alta aquesta partida de 5 milions.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra,

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Bé, sí, hem de dir que sí, però que la partida sigui, lògicament, de subvencions d'aquestes confuses o de coses d'aquestes, no?

EL SR. PRESIDENT:

De totes maneres, tenint en compte la seriositat del tema que tractam, aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts i demana al Sr. Conseller i al Portaveu del Grup PSM que passin al seu despatx a concretar aquesta xifra.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, vagin prenint lloc als seus escons.

Recomença la sessió. Silenci, per favor.

Record el punt del debat, estàvem dins la qüestió incidental, on s'ha plantejat una esmena transaccional entre el Govern i el representant, Portaveu del Grup PSM, transaccionada aquesta esmena implica la retirada de l'anterior, i deman l'assentiment a la Cambra per poder-la admetre. Es dona l'assentiment. Aleshores, deman a la Secretària que procedeixi a la lectura de l'esmena transaccionada.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Esmena de transacció: Al programa 13.04, subprograma 13.04.13, s'incrementa la dotació de la partida 48.10.331.10 amb la quantitat de 5 milions de pessetes que es finançaran amb la baixa del subprograma 13.01.01, concepte 280.0, amb la quantitat de 4 milions de pessetes, i subprograma 13.01.01, concepte 253.0, amb la quantitat d'1 milió de pessetes.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.
Sr. Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Esquerra Nacionalista-PSM vol fer pública la seva satisfacció pel fet que creim que fins al darrer moment és bo fer política parlamentària, perquè, a vegades, no hi ha sords, tothom escolta, i veu, com en aquest cas.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Volien intervenir els altres Grups dins el debat ordinari?

Sí, Sra. M.ª Antònia Munar del Grup Regionalista de les Illes.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, el nostre Grup donar suport a l'esmena d'Esquerra Nacionalista que vol aconseguir una partida de 5 milions de pessetes per a l'ampliació i millora de la xarxa de recepció de la TV3. En primer lloc, perquè és tenir la possibilitat de recepcionar un canal de televisió més, i això és sempre positiu, més encara vista la qualitat de la Televisió Catalana. En segon lloc, perquè creim que TV és el mitjà de comunicació per excel·lència i la millor eina normalitzadora.

El nostre Grup creu en la recepció de totes les possibles transmissions, inclosos la televisió privada, ja ho hem manifestat en diferents ocasions, és un fet. Creim en la TV3 com a eina normalitzadora, s'ha demostrat amb importants aportacions econòmiques, per part de les institucions que nosaltres presidim, és a dir, el Consell Insular de Mallorca dins la Campanya de Normalització Lingüística.

Esper, de veritat, Sr. Serra, de la seriositat de Votador i del que en un futur, pel que se li ha de tenir en compte, no jugui a afavorir un determinat sector o un determinat Grup Polític, jo quasi n'estic segura, pel que es juga, més que res.

I pel que afecta a la Televisió Catalana, n'estic segura que serà així.

Per tant, el nostre suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President. El nostre Grup vol demostrar la seva satisfacció per haver estat acceptada aquesta esmena d'Esquerra Nacionalista. Creim que és un bon començament aquest debat de la Conselleria de Cultura, esperem que aquesta acceptació és contagiï a totes les altres esmenes o a gran part. I, per tant, manifestar la satisfacció perquè un mitjà de comunicació que tant fa per la normalització lingüística i que ja tant s'ha endinsat dins els ciutadans d'aquestes illes, com és la Televisió Catalana, tenguí el suport d'aquesta Cambra perquè continuï amb la seva marxa endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 202.16, transaccionada. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que aprovin aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Les esmenes 202.17 i 202.18 es tractaran agrupades. Per tant, té la paraula per defensar aquestes dues esmenes del Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President, ja no estam a l'època en què es traduïen al castellà per obligació tots els rètols dels carrers, botigues, etc., això era l'època, com recorden encara alguns Diputats, aquest no, perquè encara no havia nascut o era molt nin, encara, però molts de Diputats encara recorden aquelles bestieses de passar del mallorquí o menorquí o eivissenc o formenterer al castellà els rètols públics per obligació, perquè «aquí se parlava la llengua del Imperio» i coses per l'estil, però la veritat és que després d'una etapa democràtica o dins una etapa democràtica i dins una etapa ja d'autonomia, la retolació en la nostra llengua no ha augmentat al ritme que haurien d'haver augmentat. No ens trobam ni a l'ús particular, de botigues, etc., ni a l'ús públic, de les diverses institucions que existeixi una majoritària retolació en la nostra llengua. I això que els articles 14, 15 i 37 de la Llei de Normalització Lingüística són prou clars en aquest sentit, i, per tant, ens hem vist en l'obligació, en la conveniència que el Govern de la Comunitat Autònoma, amb unes partides pressupostàries, certament nosaltres creim que són modestes, 20 milions per a tot el que és públic i 5 milions, ja serien coses per a l'àmbit més particular o privat, ajudi, posi en marxa un pla, incentivi. És cert que hi ha Ajuntaments que han fet feina en aquest sentit, però mai la suficient. És cert que els Consells Insulars han fet alguna cosa també en aquest sentit, tampoc no és la suficient, però creim que el Govern podria, amb aquests dos programes, posar en marxa una feina positiva, necessària, de retolació i que ajudaria que la nostra llengua fos una mica més present al carrer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volien intervenir els altres Grups?

Grup Mixt.

Per favor, em demana la paraula el Sr. Conseller. Com a Diputat?

Doncs el Grup Mixt. Té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons i Pons.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Crec que en el moment de les transformacions econòmiques i de comunicació que vivim, s'està experimentant un canvi del qual no som del tot conscients, de la importància que té. Elements com era la mateixa retolació, la retolació, sobretot, lingüística, no hi ha només lingüística, sinó que també hi ha la part visual, com la mateixa Llei de Normalització contempla, ha perdut una certa incidència que tenia tradicionalment. Una de les maneres de forçar la castellanització d'aquestes illes va ser l'obligació de castellanitzar totes les retolacions públiques. Avui en dia, aquestes retolacions han vist minvada la seva importància en relació amb l'impacte d'altres mitjans o dels sistemes de comunicació visual que trobam per totes les nostres ciutats, per totes les nostres carreteres. Hi ha molt poca gent que passant per carreteres o camins s'entretengui a llegir-los, són signes visuals els que ens indiquen les pautes publicitàries o electorals, quan hi ha les campanyes, els que demanen l'atenció dels ciutadans. Però, així i tot, és important que el català torni a tenir allò que com a comunitat catalano-parlant, com a comunitat que tenim com a llengua pròpia, única llengua pròpia, el català, s'ha de

tenir, que és una retolació general, pública, no només oficial, sinó també la part publicitària, perquè també aquest aspecte està contemplat a l'article 37 de la Llei de Normalització Lingüística.

Per dur endavant el recobriment lingüístic dins la retolació oficial i no oficial es requereix, certament, un esforç econòmic important. Les previsions de la Llei en aquest sentit són àmplies, són ambicioses, se'ns parla que els topònims de les Illes tenen com a única forma oficial la catalana, ens demanam, la tenen realment? No. Ha determinat el Govern de la Comunitat Autònoma els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbana, etc., ho ha fet? Ho ha fet, està normalitzat això? No hi està. La retolació pública en llengua catalana, acompanyada, perquè la Llei és sensible a aquest canvi que he dit abans, acompanyada si calgués de signes gràfics, això s'ha fet també? No s'ha fet o s'ha fet d'una manera molt embrionària. Els rètols quan són en dues llengües, català i castellà, i també d'altres, perquè hi ha zones on, els mesos d'estiu, no ja el català és una llengua estrangera, sinó fins i tot el castellà mateix, hi ha zones que són de parla alemanya o de parla anglesa, encara que sigui circumstancialment, i hi ha una retolació que l'acompanya, en aquests rètols, allò on el català ha de ser prioritari, ho és? Certament, no. Els serveis públics, els transports públics estan degudament i adientment retolats en llengua catalana i castellana o només en part? Nosaltres creim que només en part o a molts es manté com a única llengua el castellà, moltes vegades no acompanyat del català, sinó acompanyat d'altres idiomes que no són oficials dins l'Estat Espanyol, però que el turisme ha fet que s'utilitzin com a idiomes reals de determinades zones i de determinats serveis.

Tot això, certament a més de les disposicions que preveu l'article 37, quan ens parla de fomentar el català a la publicitat, quin foment s'ha fet? Com s'ha previst això a nivell pressupostari, si és que s'ha previst?

Per tant, tot això, que té com a finalitat global donar una imatge de normalitat del català, que quedi clar als ciutadans que els noms d'aquest país són únicament en català, no són noms en dues o tres versions ortogràfiques o lingüístiques, hi ha únicament la forma catalana, el fet de crear aquesta imatge clara, contundent davant els ciutadans d'aquesta comunitat que tenen com a llengua pròpia el català, no s'ha fet, i aleshores es necessita, es necessiten dos elements claus: en primer lloc, una voluntat política del Govern, de la totalitat pràcticament, de tots els Grups Polítics presents a aquesta Cambra, a més a més, es necessita impulsar tot una sèrie d'accions que han de tenir traducció pressupostària inevitablement, perquè, ja que som a un país allà on la qüestió econòmica és fonamental i, certament, per bé de tots nosaltres tenim un alt nivell de vida dins l'Estat Espanyol, el doblers corren en aquestes illes, i, com va dir Anselm Turmeda, «els diners de tort fan veritat», jo em conformaria que els diners, si no de tort fessin veritat, almenys fessin un poc més de normalització lingüística de la que fan ara.

Per tant, fem un esforç econòmic, signe d'una voluntat política per demostrar als ciutadans que la llengua nostra és clarament la catalana i, a part d'això, certament aquesta esmena es complementa amb moltes altres accions previstes de sensibilitzar els ciutadans perquè dins el seu propi àmbit d'ús, a l'hora de fer

rètols, fins i tot, particulars, la retolació de petites finques, de petits llocs és necessari que també s'impulsi, per fer tot això, es necessita un suport econòmic adient.

Si no s'aproven aquestes esmenes, jo em tem que tornarem a quedar com abans, una declaració de bones intencions, una declaració de voluntat que a l'hora de la veritat no és tal voluntat, es demostra que no hi ha un desig perquè la normalització avanci i, en definitiva, la nostra llengua continuarà essent marginada.

Per tant, donaré suport a aquesta esmena del Grup Esquerra Nacionalista, perquè és positiva i es mou dins el marc d'una llei que va ser consensuada per tot aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Gilet, té vostè la paraula com a Diputat, disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Un moment, per dir que entenem que les dotacions pressupostàries d'aquesta partida són suficients i, per tant, no consideram assumibles les esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Aleshores, senyors, passam a la votació de les esmenes 202.17 i 18, conjuntament. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 20 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a les esmenes 202.19 i 202.20, que també es tramitaran conjuntament.

Té la paraula el representant del Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. La necessitat que en aquestes illes existeixi un material didàctic per a l'ensenyament en la nostra llengua és una necessitat imperiosa. Dins Comissió es va aprovar una esmena i crec que hem d'estar molt satisfets, i es va aprovar amb els vots del Grup Parlamentari Socialista i Esquerra Nacionalista per absència de qualque Diputat del bloc hegemònic, però que aquesta esmena sembla que ja està aprovada i ens hem de satisfer molt, perquè és una esmena de 15 milions per a ensenyament en català, aquest és un gran avanç en aquests Pressuposts, igual que el de TV3, malgrat fos per absència de qualcú, hem de qualificar de victòria grossa. Però, ara ens trobam amb una esmena que té un altre sentit complementari, i és la urgència que hi hagi material didàctic per a l'ensenyament en català, i, a més, i això Sr. Gilet, jo crec que ara vostè em comprendrà perfectament, perquè vostè, jo crec que sintonitzarem ara perfectament. Escolti bé, si vostès creen un gabinet o fan que certs funcionaris facin aquesta feina, aconseguiran que

en aquestes illes hi hagi un material per a l'ensenyament de la nostra llengua que no provindrà ni de Catalunya ni de València. És a dir, que el material per ensenyar en la nostra llengua podrà estar fet des de la realitat mallorquina, menorquina, eivissenca, formenterera, i no passarà com ha passat amb la darrera publicació que ha pagat la Conselleria d'Educació i Cultura del nostre Govern que, per molt que hagi posat edició balear, o no sé què ha posat, certament, el material que es ven és un material editat i fet per gent del continent. Aleshores, en aquest sentit, jo crec que a través de Capítol II, és així com s'han de fer actuacions en aquest sentit. Hi ha o no hi ha professionals a les Illes Balears per fer material didàctic d'ensenyament en la nostra llengua? N'hi ha molts, no vull dir que n'hi hagi massa, però sí n'hi ha molts i suficients, i de bona qualitat, i basta veure fins i tot a vegades com, a través de diaris locals es fan pàgines de tipus escolar on hi ha materials desiguals, però materials aprofitables i positius. També hi ha altres publicacions ja fetes que han servit i serveixen, però ara es tracta que sigui la Conselleria, que sigui el Govern, a través del seu Capítol II, que posi en marxa, en definitiva, aquest servei i que per això, el Govern aconseguiria evidentment un dels objectius que ha tengut des del començament, que és des d'aquestes illes fer també política lingüística i cultural. Aquesta és l'esmena núm. 19, que demanaré, Sr. President, que sigui votada per separat, com és propi.

A l'esmena núm. 20, certament, ja parlem d'una altra cosa. Parlem que a través d'una política subvencionadora hi hagi un foment de la producció de cinema, bàsicament de cinema, insistesc que el cinema és bàsic, cinema, vídeo i evidentment, també, si sobra, també hem afegit, teatral, del llibre i publicacions, en general. Ho deim, perquè, certament, tots sabem que quan hi ha un grup en aquestes illes que vulgui fer cinema en la nostra llengua o teatre o llibre o publicacions, creim que és mereixedor de totes les ajudes possibles, de tots els ànims possibles per part dels poders públics. Però ja dic que és una partida modesta, en aquest cas, 10 milions de pessetes, i davant hem posat cinematografia, hem inclòs el concepte vídeo dins la cinematografia, com és propi de les tècniques actuals, i també després teatre, llibres i publicacions. Tenguem en compte que no només s'ha de tenir el Centre Dramàtic, no només s'ha de tenir per part del Consell de Mallorca el Teatre Principal, sinó que hi ha tota una necessitat d'ajudar grups que no estan a cap de les instàncies que hem anomenat o que tenen dificultats per acostar-s'hi i que seria bo que fossin ajudats.

Són dues esmenes, jo crec, totalment positives, insistir, Sr. Gilet, que això del material didàctic en la nostra llengua, crec que fa que en aquests moments, vostè i jo puguem connectar.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Mixt.

Sr. Conseller, em demana la paraula?

Grup Mixt, té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Creim que aquestes dues esmenes hauria estat tal vegada més adient que fossin defensades per separat, perquè plantegen problemàtiques, com ha dit el Sr. Serra mateix, dife-

rents i van en relació a actuacions bastant distintes que la defensa conjunta, crec que no ha afavorit la seva clarificació.

El tema del material didàctic, com sap el Sr. Conseller, tot i que faci les seves intervencions com a Grup Popular, per evitar les rèpliques, és un dels cavallets de batalla que havien de ser el vehicle, deien, en el seu moment, ara pareix que ja és aigua passada, de penetració del centralisme lingüístic barceloní, etc., etc. Per tant, la proposta del Grup Esquerra Nacionalista és realment prou senzilla, el material didàctic per a l'ensenyament, és més adient, d'acord amb la mateixa Llei de Normalització Lingüística, que es faci, respectant la unitat de la llengua, certament, a les Illes Balears, impulsat per la Conselleria, impulsat pel Govern de la Comunitat Autònoma, de manera que totes les peculiaritats lingüístiques que vostès tant estimen a l'hora de fer declaracions sobre l'idioma, els nostres pedagogs que les coneixen prou més bé que aquest Govern, les tradueixin en un material didàctic, coherent al servei de les nostres escoles. Però es veu que això de les peculiaritats i el foment dels treballs pedagògics a les nostres escoles, també és una de tantes declaracions d'intencions que sol fer aquest Govern. Perquè, si no fos així, aquesta esmena ja no haurien admès que arribàs a Plenari, perquè havia estat rebutjada dins Comissió.

Realment, necessitam donar feina als nostres pedagogs, a la gent que es dedica a l'ensenyament de la nostra llengua, no necessitam que ens hàgim de veure obligats a servir-nos de material fet a fora de les Illes Balears perquè el nostre Govern de la Comunitat Autònoma no es preocupa de donar feina als pedagogs d'aquestes illes preocupats perquè s'ensenyi la nostra llengua, la llengua catalana amb les peculiaritats, amb totes les peculiaritats que vostès vulguin. Vostès prefereixen amagar-se, com he dit abans darrera una intervenció que després no els permetrà rèplica. Això és una mala política i, en definitiva, crec que és una mala pràctica parlamentària.

Després hi ha un altre tema, que és que el català, per tota una sèrie de factors ha estat marginat dels grans mitjans de comunicació del nostre temps. Particularment, aquests mitjans que eren molt onerosos, que necessitaven per ser viables regular-los en català, un suport clar de les institucions públiques, i molt malament podrien tenir aquest suport, al moment que les institucions públiques no només no fomentaven el català, sinó que es dedicaven, com ha dit el Sr. Serra, recordant temps passats, a vetar-lo expressament i imposar, d'una manera bastant expeditiva, la castellanització de tots els mitjans de comunicació del nostre país. Per tant, aquesta esmena núm. 20, que parla de fomentar producció cinematogràfica, teatral, llibre i publicacions, és també una esmena que hauria d'haver estat, que ja no s'hauria d'haver hagut de tramitar com a esmena, tot això hauria d'haver estat inclòs clarament en els Presuposts o és que les pel·lícules fetes en català, també volen que les facin inevitablement a Barcelona, perquè després vostès plorin en nom de les peculiaritats, etc., etc.? O és que la gent que es dedica al cinema, aquí no ha de tenir el suport d'aquest Govern? O han pensat que aquesta gent no vota, entre d'altres coses, o és que la gent que fa activitat teatral en català ha d'estar marginada? O la gent que edita llibres en català s'ha de jugar els seus pressuposts o els d'editorials de vida precària? No han de tenir su-

port? O és que no volen complir la Llei? Les publicacions en català, els han de costejar els mateixos que escriuen, com passa a aquest país amb moltes altres premses que vostès tant estimen a l'hora de fer campanyes electorals, com és la premsa forana, que té una incidència important a aquests pobles, que tenen una estructura sociològica que lentament va derivant cada vegada més lluny de vostès?

Tot això són obligacions legals, senyors del Govern, per tant, vostès, jo crec que com a Govern, no amagats darrera un altre grup, tenen obligació de respondre, per què és que es neguen a donar suport, no a una esmena del PSM, sinó als articles de la Llei de Normalització Lingüística.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, El nostre Grup donarà suport a aquesta esmena, perquè, a més, creim que és una esmena que es complementa perfectament amb la que va ser aprovada dins Comissió, presentada pel Grup Socialista, d'ensenyament en català de 10 milions de pessetes. Com s'ha dit abans, aquesta esmena, diguem, va ser aprovada un poquet d'una forma estranya, per no assistència de qualque Diputat, però bé, a nosaltres ens satisfà molt aquesta aprovació, creim que en aquest moment l'aprovació de l'esmena d'Esquerra Nacionalista és el complement necessari perquè l'esmena presentada pel nostre Grup pugui anar endavant i ho pugui fer amb les garanties necessàries de la seva aplicació, perquè és indubtable que el material didàctic és totalment necessari per poder arribar a una normalització.

L'ensenyament en català és una de les peces bàsiques de normalització de la nostra llengua. Nosaltres creim que qualssevol doblers que es dediquin a aquest tema són uns doblers ben invertits, creim que no seria necessari haver de discutir això a un Ple, són esmenes que amb un mínim de sensibilitat per part del Govern havien d'haver estat acceptades en Comissió, n'han acceptada alguna, perquè no ha quedat, penúltima, més remei, però, indubtablement, n'hi ha moltes de les que estam debatint en aquest moment que ens fan, diguem, perdre temps, en temes que molts de nosaltres creiem que ja estaven superats, perquè si es va aprovar per unanimitat una Llei de Normalització Lingüística, l'estrany és que haguem de dur aquí les esmenes perquè aquesta Llei de Normalització Lingüística sigui aplicada.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gilet té vostè la paraula. Com a Diputat, té un temps de deu minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. El Grup Popular entén que no són assumibles cap de les dues esmenes. Pel que fa referència a la 20 es pot assumir a altres partides i no precisament a aquesta. I, pel que fa referència a la núm. 19, entenent que s'ha acceptat una esmena per un increment de 15 milions de pessetes a Capítol VI i a Capítol VIII, evidentment, d'ensenyament en català,

evidentment hi pot haver una part que vagi destinada a aquest foment de material didàctic, a part de les partides que ja hi ha fixades al mateix pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Vol replicar?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Matisar al Conseller que també aquests 15 milions són per a Capítol IV.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions passam a la votació. Votarem separatament l'esmena 202.19 i 202.20. Quant a l'esmena 202.19, deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 22 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada.

Esmena 202.20. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 22 vots; en contra, 26; abstencions, cap.

Passam a l'esmena 202.21, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista. Té la paraula, en nom d'aquest Grup, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Seré molt breu. Aquesta sí que és una ajuda puntual, concreta als mitjans de comunicació que utilitzin la nostra llengua de forma habitual i a través de Capítol IV. Així de concreta és l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics? Grup Mixt. Té la paraula. Sr. Conseller, em demana vostè ...?

Grup Mixt, té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Em creguin que fer mitjans de comunicació que tinguin com a llengua la llengua catalana com a forma habitual de la seva expressió, en aquest país continua essent una tasca prou onerosa i difícil, tal vegada perquè dins l'àrea d'aquest Govern o dins les seves afinitats polítiques hi ha tan poca gent que s'hagi dedicat a aquesta tasca, no en són vostès prou conscients. Però, en definitiva, no es tracta de discutir polítiques, sinó, com ja he dit tant vegades, i repetiré, perquè encara que sigui per allò, no de «de Lenda es Cartago», però al final Cartago va acabar així com va acabar, en tot cas, aniré repetint aquesta insistència que hem de respectar la Llei, a veure si al final, sobretot quan arribin aquestes eleccions anunciades, hi ha un canvi i es canvien moltes coses dins aquest Parlament.

Aquesta esmena planteja, en definitiva, que els mitjans que utilitzen el català com a forma habitual d'expressió, han de ser potenciat i han de ser ajudats. I per què? Perquè això només es tracta de fer un acte de restitució històrica, és evident que a França, a Alemanya, les publicacions que utilitzen el francès o l'alemany, no tenen cap necessitat que siguin ajudades pels poders públics, però aquí sí, perquè aquí hi ha un acte de discriminació que dura des de fa segles, hi ha hagut una pressió i hi ha hagut una pressió que ha creat un estat de fet, un estat de castellanització i de marginació de la nostra pròpia llengua que està en contra de les previsions que avui tenim, com a norma legal, a l'Estatut d'Autonomia i està en contra del que disposa la Llei de Normalització Lingüística que, a més a més, ens dona un mandat imperatiu, un mandat legal, que hem d'actuar així. I no val l'excusa que hem sentit cada vegada, per part del Sr. Conseller Portaveu del Grup Popular, que hi ha altres partides, i quines?, on són?, amb quina previsió?, o és que resulta que el Grup Esquerra Nacionalista sap llegir tan poc que no s'ha llegit bé els Pressuposts i s'ha equivocat en totes aquestes esmenes?, o no saben vostès, perquè si no ho saben, jo els ho diré, que aquestes esmenes no són fruit només dels entusiasmes lingüístics dels Diputats d'Esquerra Nacionalista, darrera aquestes esmenes hi ha una lectura de Pressuposts feta per uns determinats col·lectius socials i culturals, i que, evidentment, jo admet que el Sr. Serra s'hagi pogut equivocar, però que s'hagin equivocat tots aquests col·lectius, vostès no m'ho faran creure. Aquestes partides no hi són, vostès no volen fer aquestes previsions pressupostàries, vostès no les han fetes, i al moment que Esquerra Nacionalista molt legítimament es fa portaveu de la seva pròpia ideologia i de tota una sèrie d'inquietuds d'aquest col·lectius socials i culturals, i arriben aquí aquestes esmenes, a vostès no se'ls ocorre més excusa que dir, no, és que això ja és a una altra partida. No hi és, perquè, com he dit tantes vegades, i continuaré repetint, aquí no hi ha voluntat de normalització lingüística, no hi ha voluntat de compliment de la Llei, però vaja, pel temps que els queda, fins i tot si voten en contra, no ens preocupa molt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Gilet, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Abans de la votació, per part del Grup Popular, vull manifestar que no es pot assumir aquesta esmena, atès que ja està prevista dins el Pressupost a una partida, en aquest capítol específic, concretament per a ajudes als mitjans de comunicació que utilitzen la llengua catalana de forma habitual, entre elles la premsa forana.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, vol replicar?

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 202.21. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 20 vots; en contra, 24; abstencions, cap. Queda rebutjada.

Passam a l'esmena 202.22. Per defensar aquesta esmena, per part del Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. A tota societat civil, les fundacions formen una de les característiques habituals de participació, de lluita en defensa d'alguns aspectes d'aquesta pròpia societat civil, i, en definitiva, les fundacions, dins el món occidental ens han dut i, per cert, avui podem parlar en plenitud d'aquest món occidental, d'aquesta Europa dels dotze, etc., avui és un bon dia per parlar-ne, o aquests dies són uns bons dies per parlar-ne, més ben dit, que recordam el Tractat de Roma, a aquesta Europa dels dotze, a aquesta Europa occidental, a aquest món occidental, les fundacions són tan clàssiques i tan característiques que vénen des de l'antiquitat clàssica fins avui en dia. Certament, no tenim encara, a nivell d'Estat, i tampoc a nivell de Comunitat Autònoma, una Llei de Fundacions, una Llei de Fundacions que ens satisfaci, que puguem dir que els canals de participació i de fomentar, per part dels poders públics, les fundacions, com una manera més, suplementària del que són els poders públics, i jo aquí sí que també diria que defensar les fundacions vol dir defensar la societat civil i vol dir aturar un poc els intervencionismes dels poders damunt les societats. És a dir que, en definitiva, quan nosaltres defensam en aquesta esmena, ajudar les fundacions i entitats que tinguin per objecte el foment de la nostra cultura, certament pens que estam ajudant a fomentar una mica la participació popular i, en definitiva, tota la societat civil.

Jo pens que un Govern no ha de tenir cap preocupació en aquests tipus de problemes, que es puguin derivar d'intervencions, de vegades, crítiques de les diverses fundacions i entitats, sinó que, més bé, a partir de l'ajuda a aquestes fundacions i entitats, certament, fins i tot els propis poders després se'n beneficien perquè, d'alguna manera les fundacions i entitats podran funcionar millor i el seu nivell crític davallarà.

L'esmena en concret és ajudar a fundacions i entitats que tinguin per objecte el foment de la nostra cultura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Mixt, Grup Popular.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Com vostès saben aquests dies es viu una crisi, esperem que tinguem un final feliç, una crisi política i social dins l'Estat Espanyol, i un dels diagnòstics que s'han fet és la manca d'estructuració que té la societat, que tot i tenir un sistema democràtic, no està degudament organitzada, com a societat civil. Un dels elements, en el cas de la nostra societat, i un dels elements importants de cara a l'àrea de cultura, que és el tema que avui ens ocupa en matèria de Pressuposts, serien aquestes fundacions i entitats que tinguin com a finalitat fomentar el coneixement, ús i divulgació de la llengua

catalana. I, evidentment, aquestes fundacions no són fundacions de caire purament lingüístic, no hi ha fets purament lingüístics, la llengua no és una cosa de laboratori que es pugui aïllar. Aquestes fundacions, aquestes entitats inevitablement complirien funcions culturals molt més àmplies que l'estricta fet lingüístic.

Per tant, és una matèria que el Govern hauria d'haver pres en consideració, ho hauria d'haver atès a nivell de dotació pressupostària i, certament, si resulta que està a una altra partida, que una altra vegada el Sr. Serra s'ha tornat a equivocar i no ha llegit els Pressuposts així com tocava, li han de dir a veure a quina partida està, perquè cada vegada ens remeten a un altre Capítol, d'una manera vagorosa, aquest altre Capítol deu tenir una dotació pressupostària fabulosa, perquè totes quantes esmenes ha fet el Sr. Serra van al Capítol no sé quin, on tot estava perfectament previst. Jo crec, francament, que haurem d'acabar anant a escola per aprendre de llegir i trobar aquest difícil, com a llumeneret blau, que el cerquen i no hi arriben mai.

Per tant, crec que la proposta és absolutament positiva, es tracta d'impulsar, vostès que tanta preocupació tenen contra l'intervencionisme, per què és que no fomenten que la societat s'organitzi, que s'organitzi per a unes finalitats concretes i precises, previstes a l'article 38, apartat 2 de la Llei de Normalització Lingüística. Què és que tenen una prevenció contra l'organització d'aquestes societats que no complirien els seus objectius polítics o no els donarien determinat suport a l'hora de demanar la confiança de l'electorat? Això creim que és, per tant, impresentable, no voler-ho atendre. I recordant una crítica que va fer la Diputada M.ª Antònia Munar al Grup Esquerra Nacionalista, on els va acusar de voler transformar els diferents apartats d'aquesta Llei de Normalització Lingüística en proposicions no de llei, per tenir un cert protagonisme parlamentari, crítica que podria tenir un cert fonament, suposem, admetem aquesta hipòtesi, però el que ja no té fonament és que no s'admeti que el Grup d'Esquerra Nacionalista faci un recordatori puntual en matèria de Pressupost, de doblers, parlam, de doblers, parlam, per donar compliment al que la Llei mana. Per tant, si el que podia ser crítica, l'altre dia, crítica, tal vegada, tal vegada, amb un cert fonament, avui, això els hauria d'haver motivat, que si vostès no volien com a Grup Regionalista, que Esquerra Nacionalista veïgués aquí, amb aquests recordatoris en forma de proposicions no de llei, bo serà que reconsiderin la seva actitud i donin suport, vostès que estan motivats per la defensa d'aquest país i tot això de les nostres coses, que una de les nostres coses fonamentals és la cultura, és la normalització, que article per article de la Llei, les previsions que aquests articles contemplin, s'han de traduir pressupostàriament, i si el Govern, al qual vostès donen suport, no ho ha fet, a pesar que ens remet a aquest Capítol del llumeneret blau, és bo que es desmarquin un poc, i donin suport, no diré a Esquerra Nacionalista, donin suport a una Llei que vostès varen votar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula la Sra. M.ª Antònia Munar. Té un temps de deu minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sí, Sr. President. Però no per intervenir i fixar la posició del meu Grup tan sols, sinó també per al·lusions directes del Sr. Damià Pons.

EL SR. PRESIDENT:

Per al·lusions, ho sent molt, però no li puc donar la paraula.

Té la paraula el Sr. Francesc Gilet Girart.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Bé, idò no ho diré, i faré la defensa de la nostra posició.

EL SR. PRESIDENT:

S'atengui a la qüestió.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. Damià Pons, realment jo vaig dir i ho repetesc, que Esquerra Nacionalista feia proposició no de llei de cada article de la Llei, una Llei ja aprovada per tots els Grups, i que nosaltres no continuariem donant suport i caient que a cada sessió parlamentària hi hagués més de la meitat de temes d'Esquerra Nacionalista que parlessin de Llei de Normalització Lingüística. Això ho vaig dir i això ho mantenc. Per altra part, el meu Grup va decidir, en Comissió, no donar suport a aquesta partida pressupostària de normalització lingüística, i pareix que vostè em demana per què. Jo crec que, perquè, entre d'altres coses, no és una qüestió de partides pressupostàries, el Govern deu fer allò que creu que és més convenient en matèria de normalització lingüística, vostès diuen que no compleix, el poble decidirà si ha complert o no ha complert, però no em preocupen massa les partides pressupostàries de normalització lingüística, perquè existeix el canvi de partides i, per tant, els que el dia 10 de juny siguin al Consolat de la Mar, ja decidiran quines són les partides i quines les quanties, i nosaltres, segurament, donarem suport a qui de qualque manera faci que la Llei de Normalització Lingüística vagi endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Sr. Diputat, Sr. Francesc Gilet, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Per dir que concretament el Capítol IV i la partida 481 on hauria d'anar destinada aquesta esmena, entenem que està suficientment dotada i especificada, a més, per tant, no considerem assumible aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha rèplica? No.

Passam, aleshores, a la votació d'aquesta esmena 202.22. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 19 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a debatre, conjuntament, les esmenes 202.24, 25 i 26. Té la paraula, per defensar aquestes esmenes, pel Grup Esquerra Nacionalista, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Tenim, a les Illes Balears tres museus de titularitat estatal, ja transferits i, per tant, de titularitat de la Comunitat Autònoma, afortunadament: Museu de Menorca, Museu d'Eivissa i Museu de Mallorca. Són tres museus que tenen un funcionament que s'ha discutit moltíssimes de vegades, pràcticament cada any, tres o quatre vegades, o bé dins els Pressuposts o bé en propostes no de llei, interpellacions, etc. La proposta d'Esquerra Nacionalista d'avui no va orientada, no hi va, sobre el fet que si aquests museus de cada una de les Illes estan ben dotats o mal dotats, si han de tenir més personal o n'han de tenir manco, si els doblers que els dediquen a activitats específiques els basten o no els basten, no van per aquí aquestes esmenes. Les esmenes, estrictament, van cap a una funció molt concreta, i aquí sí que pentura la meua deformació professional servirà per explicar-los breument aquesta funció.

En aquests tres museus no hi ha, en absolut, un departament on s'informi els que visiten el museu, on hi hagi un plantejament didàctic per a escolars i per a gent adulta del que és un museu i del que és el Museu de Menorca, d'Eivissa o de Mallorca. És més i més greu, la funció del departament didàctic dels museus està prevista amb la transferència dels museus. És més, en el Museu de Mallorca, concretament, existeix una saleta, uns aparells audio-visuals i unes cadires per fer aquesta feina, i no es fa, i no es fa i no sabem per què no es fa. Per això, no entengui, Sr. Conseller, que donam la culpa al Conseller que no es faci, ben entès, no sabem per què no es fa, però, el que sí volem dir és que un món avançat, com el nostre, amb paràmetres econòmics i socials, un món en què la cultura és important i, sobretot tenint en compte que hi ha aquests tres museus que se'n duen unes partides pressupostàries importants, que són tres museus importantíssims, fa una mica un membre del Govern, el Sr. Mari d'Eivissa, assentava i parlava de la riquesa única del Museu d'Eivissa, el Museu de Menorca, importantíssim en tota la fase talaiòtica i post-talaiòtica, el Museu de Mallorca importantíssim en tot el talaiòtic, gòtic, musulmà, barroc, etc. Aleshores, òbviament, aquests museus són uns museus, i ho hem de reconèixer, estàtics, són uns museus que només serveixen perquè els visiti la gent que es creu cridada a anar-hi, és a dir, amb una actitud gairebé passiva, i observen, miren unes coses molt maques, però sense una funció vital que és la que ha de tenir el Museu, que és acostar l'obra d'art, la història del propi país al que visita aquest Museu i, sobretot, fer una autèntica connexió, una mica de funció proselitista perquè la gent se senti atreta pel Museu on hi trobarà uns mitjans audio-visuals, un material didàctic informatiu que farà que el Museu tenguí vida. Pensem que la utilització que es fa del Museu de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca és mínima en funció del que tocava fer-se a partir d'aquesta funcionalitat didàctica informativa.

Sr. Conseller, Sres. i Srs. Diputats, la nostra proposta és molt simple, és posar en marxa aquests tres gabinets didàctics informatius dels tres Museus de què disposa el Govern de la Comunitat, bé, en disposa d'un

altre, del de Muro, però avui parlem d'aquests tres, ja que el de Muro, de per si, ja té la funció didàctica informativa, perquè és un Museu monogràfic amb unes especificacions molt diferents a aquests altres tres. Jo crec, particularment, que amb unes partides pressupostàries petites, com les que proposam que són, entre tot, 1 milió i mig a cadascun dels Museus, és possible posar en marxa aquest gabinet. Això sí, s'hauria de fer amb una ordre explícita d'aquest Parlament, d'aquest Govern, que aquests doblers o els doblers que es creguin necessaris són per a això, per a la funció didàctica del Museu. Exemples de museus que existeixen a Europa, a l'Estat Espanyol, que fan una bona feina didàctica informativa cap a la població, cap als escolars, i que dins els museus la gent no només es passeja mirant unes obres d'art, sinó que hi participa i que té una certa funcionalitat, bé, els exemples són amples a nivell de Castella, a nivell de Catalunya, a nivell d'Holanda, de França, etc., hi ha tants d'exemples que realment pensam que no importa anar massa enfora, així i tot, per si qualche funcionari o qualche director de museu ens atrevirem a dir que el nostre model és, potser, el Museu de Raïms, a la Bretanya, que potser sigui el que, com a museu departamental i, per tant, semblant a la categoria d'un dels tres museus que hem anomenat, d'Eivissa, Mallorca i Menorca, podria servir més, i, a més, museus connectats des de la Prehistòria fins al segle XX, no museus arqueològics amb un doble sentit d'aquesta paraula.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Serra.

Grups que volen intervenir?

Pel Grup Mixt, intervé el Sr. Damià Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La cultura, com sap prou bé el Sr. Conseller, té, en definitiva, tres moments, tots ells d'igual importància: la creació, perquè és un producte viu, la conservació, això és l'àrea d'arxius i biblioteques, però també hi ha un altre element que moltes vegades descuidam, i que aquesta esmena encaixa perfectament dins aquest tercer moment tan important com els altres dos, que és la divulgació. De res no serveix crear, de res no serveix conservar si després, tot allò que s'ha creat i que ha anat a parar a un determinat museu o a una sala d'exposicions, si tot això no és degudament divulgat, en definitiva, no incideix sobre la societat i, aleshores, com ha dit el Sr. Serra, estam parlant d'arqueologia cultural i no de cultura viva.

I, a més a més, aquesta esmena té un caràcter que jo voldria ponderar. Aquí s'ha parlat de paritat, s'ha parlat de possibles agravis interinsulars, etc., etc., i curiosament, mirin per on, és, ha estat un Portaveu de Mallorca el que ha defensat una esmena que, en definitiva, és absolutament paritària, i curiosament aquesta paritat, anant a ponderar els termes exactes, hauria de ser un agraví, en tot cas, per als mallorquins, però ho deixaré a la consciència dels defensors de la paritat, a fi que es pensin el sentit del seu vot.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Francesc Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Jo admet que, efectivament, les esmenes presentades pel Sr. Serra tenen un caire molt positiu, però li he de dir que, pel que fa referència al Museu d'Eivissa, aquest material didàctic i informatiu ja s'ha editat, pel que fa referència al Museu de Mallorca es troba en marxa, mitjançant un conveni amb el Ministeri de Cultura i, pel que fa referència al Museu de Menorca, difícilment, difícilment, avui per avui, es pot fer una previsió d'aquesta quantitat per a aquesta activitat específica, essent així que encara ens trobam amb el Museu de Menorca embalat o sense una adequació normal, que esperam definitivament que pel Ministeri de Cultura qualche dia se'ns doni la solució definitiva. Per tant, entenem que no es poden acceptar les tres esmenes.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Gilet. Vol intervenir, Sr. Serra?
El Sr. Serra té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, el problema del Museu de Menorca el coneixem, desgraciadament encara està, en gran part, embalat en caixes i així, endemés, la gent que ha entrat i sortit, ara podrà escoltar un poc la problemàtica dels museus de titularitat de la Comunitat Autònoma. Però el Museu d'Eivissa, que és tan important i que funciona tan bé en l'aspecte d'investigació, supòs que hi està d'acord el Sr. Conseller, i el Museu de Mallorca, que és riquíssim, i que també supòs que hi estam d'acord, realment, que no funcionin aquests dos gabinets, és una cosa perjudicial per a tots els escolars i, a més, pensem que el que demanam és el gabinet didàctic i que, si vostè ho tregués d'una altra partida, ens semblaria bé, és a dir l'esmena que no s'aprovi, perquè llavors vostè el posi en marxa, perfecte, però creim, Sr. Gilet, que seria una bona mesura posar-ho en marxa i, endemés, es tracta només de procedir a l'ordre i la dotació concreta de la partida pressupostària que nosaltres entenem que bastaria una persona, pintura, del mateix museu per posar-ho en marxa.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Serra.

Hi ha altre Grup que vulgui intervenir?

Gràcies. Passarem a la votació de l'esmena 202.24, 202.25 i 202.26, conjuntament.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Gràcies, Srs. Diputats.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen aixecar?

Gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 19 vots; en contra d'aquesta esmena, 21 vots. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes. Gràcies.

Passarem a debatre l'esmena 202.27, del Grup Esquerra Nacionalista.

Té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres pensem que l'excursionisme és una de les activitats que mai no ens cansarem de dir que s'ha de fomentar. A més en aquestes illes hi ha una tradició excursionista prou important.

Aleshores, nosaltres dins aquest concepte tan poc clar de l'esport de temps lliure, pensem que hi ha d'haver una mica de potenciació de l'excursionisme i de l'esport no competitiu en general, i quan deim una mica, volem dir un poc més del que es fa, i sobretot, el concepte excursionisme. I sabem que hi ha hagut alguna petita acció o actuació com l'esport de la neu, llàstima que hi hagués poca neu en el moment que es va fer la promoció, sí, sí, no criticam ningú, que no hi hagués neu quan els excursionistes varen anar a la neu, ens va saber greu, fins i tot, pobra gent, no trobar la neu, però això és un problema del temps i no és un problema polític. Alerta, que no fos el telediari que fes que no hi hagués neu, però vaja, vaig de bromes, ara.

No, en definitiva, del que es tracta és de continuar fomentant l'excursionisme i fer-ho molt seriosament, existeix una tradició excursionista i entitats que es dediquen a l'excursionisme. Per tant, pensem que és una esmena que així com l'any passat es va aprovar, enguany ens podrien alegrar i també aprovar-la.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Serra.

Grups que vulguin intervenir?

Té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Per dir que no és necessària aquesta esmena, que no només hi ha en aquest programa específic de temps lliure o d'esport de temps lliure, sinó a les activitats concretes de la Direcció General de Joventut hi ha una partida o un programa específic per al tema d'excursionisme amb activitats concretes no només aquest de «Joves a la neu», sinó d'altres, que fan referència a tot el litoral i a la part de tramuntana, etc.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Gilet.

Altres Grups vol intervenir? Moltes gràcies.

Passarem a la votació de l'esmena 202.27.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena es volen aixecar, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen aixecar?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 19 vots; en contra, 23 vots. Queda rebutjada, per tant, aquesta esmena.

A continuació, passam a debatre l'esmena 202.45, d'Esquerra Nacionalista.

Té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Supòs que aquesta esmena es dona per aprovada, ja d'entrada, ja que el vaixell Illes Balears, des del moment que ja el tenim a Calanova i ha complert amb la seva funció, ens imaginam que no fa falta, de cap manera, gastar-hi 2.100.000 Pts., aquest any. Pensem, Sres. i Srs. Diputats, que és l'única esmena de reducció que feim a aquesta Conselleria, d'Educació, Cultura i Esports, i és precisament a una cosa que, en fi, que ens pareix que és de sentit comú.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Serra.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, l'únic que ens satisfà, de tot això, és que abans ens ha dit que hi ha hagut un Consell de Govern que ha acordat ja enviar-lo al Calanova, a la fi sabem ja on va, aquest vaixell. Perquè, bé, no fa vint dies, ens deia que es vendria i que la voluntat seva, exposada al Consell de Govern, era que aquest vaixell es venés. Ara ja sabem que vostè ha perdut i que han guanyat els altres, que s'envia a Calanova. Ens agradaria saber també per què s'envia a Calanova aquest vaixell, si entra en els Pressuposts de Calanova, si ara ja passa a dependre de Calanova i, si és així, indubtablement, no es necessita aquesta partida per a aquest vaixell de tan desgraciada trajectòria.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Nadal.

Té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Evidentment, aquesta partida o aquest subprograma, Illes Balears, una vegada que s'ha pres la decisió d'enviar el vaixell a Calanova, naturalment, com a tal subprograma desapareixerà i es destinarà la quantitat a d'altres activitats dins Calanova mateix.

Per tant, entenem que no és acceptable, de totes maneres, l'esmena.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Gilet.

Grups que vulguin intervenir?

El Sr. Serra té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, bé. És que ara aquí entrem amb una certa contradicció. Si el Pressupost de Calanova és un pressupost autònom, aleshores, des del moment que el vaixell Illes Balears està a Calanova, no necessita una partida pressupostària específica del Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, aquest Grup entén que pot ser una illegalitat mantenir una partida després de l'acord del Consell de Govern de fa pocs dies.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Serra.

Té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Per corroborar un poquet el que ha dit el Sr. Serra, és un vertader absurd el que ha dit el Conseller, diu que el vaixell passà a Calanova, però que no es pot admetre l'esmena, presentada per Esquerra Nacionalista, quan aquesta esmena, no només hauria d'haver estat admesa sinó que el Grup d'Aliança Popular o el Govern havia d'haver retirat ja aquesta esmena. O sigui, que l'esmena de supressió ha d'esser completament acceptada, perquè no es pot mantenir un subconcepte d'una cosa que no existeix.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Nadal.

El Sr. Gilet, té la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Nosaltres entenem que esment un subconcepte 259, d'activitats específiques, és

completament assumible dins les activitats específiques de Calanova. Això és tot.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Gilet.

Passarem a la votació de l'esmena 202.45.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquesta esmena, 20 vots; en contra, 23; abstencions, no n'hi ha. Gràcies.

A continuació, passam a debatre l'esmena 244, 245, 246, totes agrupades, del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Sr. Alfonso, té vostè deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Intentarem, no sé si ho aconseguirem, ajudar que el Conseller perdi i aclarir-nos si és Conseller o si és Diputat. Ens ha dit que era Conseller i que era Diputat, ... (Murmuris)

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Sr. Alfonso, jo pregaria que retiràs aquestes paraules i que no constassin al llibre de sessions.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Per mi es poden retirar, però, com sap, són dues personalitats, això, i una és de Diputat i l'altre és de Conseller. Supòs que no és cap insult, dir això, em pareix. Si el Sr. Conseller actua com a Conseller, és Conseller, i si actua com a Diputat, és Diputat, o no entenen el mallorquí o el català? Pareix mentida.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Quedam que queda retirada aquesta expressió del Diari de Sessions.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

No, no queda retirada. Déu meu. Bé, és igual. M'agradaria saber si em contesta després com a Conseller o com a Diputat, no és res més, perquè no ho entenc, com es pot contestar com a Conseller o com a Diputat, Sr. President. No és res més.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Per una senzilla raó, si va com a Diputat, té el temps taxat, i si és com a Conseller, obri una qüestió incidental.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Precisament, a posta hi ha aquesta actuació en doble versió, direm, per no utilitzar l'altra paraula.

Bé, proposam, en aquesta esmena, que es redueixi el Capítol de Personal, el Conseller ens deia que el Grup Socialista no presenta alternatives al Pressupost, i la Sr. Conseller li hem de dir si una reducció de 60 milions de pessetes no és una, en un sol Capítol, ja no comença a ser alternativa de Pressuposts, si un increment de 300 i busques de milions, no és una alternativa als Pressuposts. Evidentment, és una alternativa als Pressuposts. Però, de totes maneres, a aquest Capítol I, el Conseller de Cultura ha fet un increment salarial, el més reduït de totes les Conselleries, i òbviament, també per això, és la reducció percentual més petita que fa el Grup Socialista.

Sr. Conseller, amb un increment important de plantilla, pràcticament passa de 326 treballadors prevists a 351, només augmenta un 15 % de cost de personal. Perdó, un 16-20 %. El que ve a donar-nos la raó completa que les explicacions que a Secció de Presidència ens donava ahir el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, no es corresponen amb la Conselleria de Cultura, perquè si, pel mateix principi, fent números, el Conseller de Cultura hauria d'haver augmentat, com a mínim, un 24 %. Si només ha augmentat un 16, pareix que, de moment, o la raó la té el Grup Socialista, que proposa aquestes reduccions, o la raó la té el Conseller de Cultura, perquè ha aconseguit no homogeneïtzar, ha aconseguit que als seus convenis no s'incrementin els costos de personal.

Li proposam, exactament, una reducció a dos programes, al 1503, perdó, al 1305, que té 141 treballadors i té un increment d'un 23 %, li proposam 10 milions de reducció, que suposen un 4'5 % sobre el Pressupost, quasi un 5, i al d'esports, amb 54 milions de Pressupost, que té un increment del 25'5 %, i li proposam un 8 % de reducció. Reducció que quant a cost de personal, trobam realment petita, perquè el Conseller, com deïem abans, i només en aquest Capítol, s'ha comportat dins les línies normals d'increment i que varem explicar. I que ara les hi podem tornar a explicar. S'ha comportat de mode que ha incrementat un 5 % normal, que al final surt un 6'5, ha fet l'homologació que pot ser un 5 % més, i té un increment de plantilla. Per tant, aquests 16-20 %, nosaltres només proposam que es quedi en un 14 %.

Sr. Conseller, vostè, en aquest cas, ens ha donat un exemple de, no contenció de la despesa pública, sinó un exemple que no fa falta inflar un presupost de personal per tenir disponibilitats econòmiques de la Conselleria. No sé si és que després ho ha passat al Capítol II, però això ja ho veurem més endavant. En definitiva, Sr. Conseller, només amb les partides de personal, aquestes, d'altres en parlarem més endavant, li proposam una reducció de 60 milions i increment global de 300 milions. Vostès ens donin alternatives que redueixin la despesa corrent tant i augmentin l'activitat de la Conselleria en igual quantitat.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Alfonso.

Grups que vulguin intervenir?

Com a Govern?

Té la paraula el Sr. Gilet.

S'obri qüestió incidental.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sr. Josep Alfonso, jo passaré per damunt de la primera part o de les primeres paraules de la seva intervenció, perquè crec que vostè mateix se n'ha adonat, que ni les ha utilitzades correctament, vostè sap que és una cosa molt diferent a la duplictat d'actuacions i que, en aquest Parlament està consentida, perquè entengui vostè que som Diputat, a part de Conseller d'Educació i Cultura. Conseqüentment, entenc que no ho ha fet amb cap mala intenció, que la paraula li ha sortit un poc ...

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Sr. Gilet, jo li pregaria que no anàs per aquest temes, aquesta Presidència ja ha fet retirar del llibre

de sessions les paraules que havia pronunciat el Sr. Alfonso.

Gràcies. Continui.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Disculpi.

Estam davant les esmenes 244, 245 i 246, allà on s'estableix una reducció global de 14.300.000 Pts. a Capítol I, referida al programa 1305, Instal·lacions de Cultura, 10 milions de pessetes, i el programa 1306, Esports, 4.300.000 Pts. Jo, lamentablement, no puc entendre, de cap de les maneres, com es pot produir aquesta petició de rebaixa, atès que les vacants que llavors, segons veim, es discutiran, a l'esmena següent, l'increment de Capítol I de la Conselleria de Cultura, quant al Pressupost 86, més l'increment del 5 %, en relació amb el Pressupost del 87, han estat o pareix que són 57 milions de pessetes, que es refereixen, uns 11 o 12 milions de pessetes, en números rodons, a places de nova creació, pressupostar íntegrament les vacants de l'any passat que estaven pressupostades per mig any, la Seguretat Social dels Alts Càrrecs i l'homologació, és que, en cas que acceptàs aquesta reducció, en aquests programes específics, ens trobaríem concretament amb els 4.300.000 Pts. del programa 1306 que les convocatòries que s'han fet i que estan a punt de cobrir-se o les que es faran, els exàmens, el pròxim dia 2, es trobarien sense les dotacions pressupostàries adequades, conseqüentment entenc que de cap de les maneres són assumibles cap de les dues esmenes, perquè, com vostè mateix ha dit, en certa manera, el pressupost de Capítol I de la Conselleria està ajustat a una realitat.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):

Gràcies, Sr. Gilet. Vol intervenir, Sr. Alfonso?

Té la paraula el Sr. Alfonso.

Té cinc minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. Conseller, jo comprenc que vostè no coneixi bé el Capítol I, i és lògic, el fan els Secretaris Generals Tècnics. M'ha parlat de 4.300.000 Pts. en el tema d'esports, bé, jo li he de dir que en aquest programa, precisament, vostè té 22 persones i en tenia 19, són 3 milions de pessetes amb un increment d'un 25 %, ja ho havia tengut en compte, això, quan havia fet el càlcul dels increments de plantilla per pressupostar, etc. Igual que ho havia tengut en compte amb el 1305, tenia 127 treballadors i en planteja 131, en el cost mitjà que té la seva Conselleria, també s'ha de tenir en compte.

I li he de dir una cosa, i la hi he dit abans i, bé, les coses s'han de reconèixer, vostè està donant la raó al Grup Socialista que aquest Pressupost, tots els comptes que ens feien a la Secció I, a la Secció 11, del Conseller, bé, són uns comptes per Secció 11, unes altres per Secció 13 i tal vegada unes altres per Secció 17. Ja veuran com sortiran uns altres comptes. Per què? Perquè vostè té un augment d'un 16-20 % amb 25, exactament amb 25 treballadors més, 25 treballadors pressupostats més, pot estar segur que vaig de ver, 25 sobre el primer pressupost, i 39 sobre el segon pressupost, tenia 312 treballadors, jo no sé, per les cares que fa, és que em posa en un compromís, jo no sé si les plantilles pressupostàries són ver o no, per les cares que fa. La plantilla pressupostària del 86 tenia, la dar-

ra, 312 treballadors, la plantilla pressupostària del 87 té 351 treballadors, 39 de diferència. És evident que nosaltres proposam una reducció de vacants important, però és que amb l'increment que em fa, em dona la raó en tot el que no me la donava el Conseller d'Economia, i és que vostè fa un increment moderat, i la reducció que li plantejam dins un Pressupost de 600 milions de pessetes és molt moderada, molt moderada, i es limita a dos programes. Fent tots els números que ens va fer el Conseller d'Economia, vostè hauria de tenir uns Pressuposts de quasi 700 milions de pessetes, amb els que ens va fer el Conseller d'Economia abans d'ahir, ahir, bé, a mi m'agradaria que qualcú m'explicàs com una Conselleria, després ho veurem a altres, com una Conselleria pot augmentar un 16-20 %, homologació, increments salarials, no sé què de vacants, no sé quin endiumenjat, i la Conselleria que possiblement més vacants tenia previstes l'any passat i més vacants segur té previstes enguany, aquesta Conselleria només augmenta un 16-20 %. Nosaltres continuem mantenint que aquests Pressupost en el Capítol I estan tan mal fets que no hi ha explicació possible de les contradiccions entre cadascuna de les Conselleries i cadascun dels programes.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):
Gràcies, Sr. Alfonso.
Té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. L'únic que li he de dir és que jo no puc fer comparacions amb els altres Capítols I de les altres Conselleries, perquè puc conèixer les quantitats globals i d'una manera molt relativa. Ara, el que jo sí li he d'especificar és que no em calculi el promedi de les vacants de nova creació del 87, el mateix promedi per a totes les places, perquè resulta que hi ha places del Conservatori, una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit concretament, que són a mitja jornada, conseqüentment, el preu d'aquestes places és rebaixable, és rebaixa. Per la resta, ens podem trobar amb diferències que són de places que no es troben dotades, concretament, que poden ser les plantilles ideals de determinades institucions o instal·lacions, com, per exemple, el Conservatori, i que vostè pot incloure com a dotades quan realment no estan dotades i com, també li he de repetir, que hi ha dotacions pressupostàries que es refereixen a mitja jornada, específicament totes aquelles que fan referència al Conservatori de les Illes Balears.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):
Gràcies, Sr. Gilet.
Altres Grup?
El Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

M'ha preocupat molt la darrera expressió que ha dit el Conseller, això, dins una plantilla pressupostària, que hi hagi una plaça no dotada, de ver, desvirtua totalment un Pressupost.

EL SR. PRESIDENT (Sr. Aguiló Fuster):
Gràcies, Sr. Alfonso.
Vol tancar, Sr. Gilet?
Altres Grups que vulguin intervenir?

Com que no n'hi ha, passarem a la votació de l'esmena 244, 245 i 246, conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen aixecar, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, d'aquestes esmenes?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor d'aquestes esmenes, 17 vots; en contra d'aquestes esmenes, 23 vots; abstencions, no n'hi ha. Gràcies.

A continuació, passam a debatre l'esmena 247. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

Té vostè deu minuts per contestar.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Entram ara en l'esmena de vacants. He dit que la Conselleria és, si mal no record, excloent la 17, la d'Obres Públiques, la Conselleria que més vacants té previstes de cobrir l'any 1987. Té previstes de cobrir 53 vacants, quantitat considerable, les vacants posades a plantilla, a mi és que em sap molt de greu, em sap un greu enorme que el Sr. Conseller digui, faci cara que no és ver, és que si no és ver, me'n vaig, me'n vaig, perquè això ho diu un document oficial que és la plantilla pressupostària. És que és així. Si és ver, si no és ver, no hem de discutir res, parlem d'un pressupost inexistent o d'un pressupost mal presentat o ens n'hem d'anar; si és ver, són 53 vacants, poden ser 52, tal vegada m'he equivocat comptant, però són 53, i les coses són així.

I aquestes 53 vacants, Sr. Gilet, les hem calculades, tal vegada equivocadament, tampoc no ens cauen els anells per dir, bé, poden ser 2 milions més o manco, a un cost mitjà, perquè és absolutament impossible per qualsevol Diputat o Grup Parlamentari poder saber el cost de personal individualitzat de cada una de les vacants, entre d'altres coses, perquè no hi ha cap pressupost del món que el doni, una cosa normal i, en segon lloc, perquè fer un càlcul individualitzat, si un té un nivell 12 o 14, 22, quan ens han dit està pressupostat amb el 22 i es paga amb el 12, bé, la veritat és que seria absolutament impossible calcular ni mínimament exacte el tema de les vacants, a posta optam per un mètode universalment reconegut com a vàlid, en principi, que és el del cost mitjà d'una plaça de personal. Evident, que mitja jornada val manco, sí, però entre 351 i 600 milions de pessetes, el cost mitjà és bastant significatiu, es poden equivocar de 2.000 Pts., 3.000, en definitiva, al final 4 milions de pessetes. Per tant, crec que és important. Això com a aclariment que no calculi una cosa o l'altra, la calcul.

Però és que hi ha un altre tema que quasi m'ha fet aixecar de la cadira quan el Sr. Serra ho ha dit, i vostè no l'ha rebut, i m'ha preocupat moltíssim més. Vostè proposa en aquest Pressupost 53 vacants, i el Sr. Serra li ha dit aquí damunt, fa una estona, que hi ha aproximadament, jo crec que ha tirat per gros, però ja és gros, el 70 % dels treballadors de la Conselleria que no fan feina. De ver que m'ha fet aixecar de la cadira, quan ho ha dit, el Sr. Serra i, sobretot, m'ha preocupat molt més que vostè no digués ni una paraula, que no li contestàs, val la pena contestar-ho, no és una acusació petita, això és una acusació enormement grossa, que hi hagi 200 treballadors que no facin feina o que en facin tan poca que es pugui considerar que no fan feina. Però és ja significatiu, i ja deixem el 70 %,

ja és significatiu, Sr. Gilet, que es pugui dir que hi ha una part important, 20, 10, 15, 70, ja m'és igual, de treballadors que no facin feina, que no tinguin feina a fer, perquè jo crec que tots els treballadors, en general, fan feina quan n'hi ha, que no tinguin feina a fer, i encara se'ns proposin 53 places de vacants. Nosaltres, Sr. Gilet, l'únic que li proposam a aquesta esmena i dins aquesta exposició l'esmena és absolutament lògica, que no creï 53 vacants, no les cobreixi i que en cobreixi 28, la meitat, un poquet més de la meitat. Nosaltres li demanem una reducció de 25 places, de 25 vacants.

I no vull tornar a utilitzar els mateixos arguments, però el procés de racionalització i de reorganització de l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma fa quatre anys que deim que és urgent, i vostès pareix que ho tenen encara, no vull dir en avantprojecte, però sí està en projecte caminant. Crec que és greu el tema i que continuar creant vacants i vostè enguany en crea bastants, es converteix ja en una pura acumulació de treballadors que fan o que no fan molta feina. Jo voldria que, si pot, em contestàs a dues preguntes, si això és ver, si és ver que són 53 vacants les que hi ha previstes i s'han de crear i, si tant m'he equivocat amb el càlcul mitjà de personal, també m'ho digui. Un altre tema, si vostè considera, després del que ha dit el Sr. Serra, que és necessari cobrir aquestes vacants o és molt més imprescindible reorganitzar la seva Conselleria igual que la resta de les Conselleries del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo crec que el que es fa en aquests moments és una acumulació de vacants, tant les no cobertes o en via de cobertura l'any 86, com les de nova creació de l'any 87. De qualsevol manera, li he de dir, Sr. Josep Alfonso, que als serveis generals, és a dir, a la central de la Conselleria, no hi ha cap increment específic, exceptuant-ne tal vegada un, que fa referència a esports, de vacants del 87 i sí del 86. La diferència de quantitats en què ens trobam actualment, es troba, sota la meua opinió, purament i exclusivament a una quantificació de les places del Conservatori, jo li dic i li torno a repetir que les places del Conservatori estan dotades amb un 50 % a mitja jornada, per tant el promedi del cost o del cots mitjà no és assumible ni es pot considerar globalitzable. D'altra banda, les restants vacants cobertes o que s'han de cobrir, dotades, es refereixen exclusivament a altres departaments o a altres seccions, específicament d'esport. I jo li torno a repetir que si aquestes vacants o si aquesta rebaixa, exactament igual que la de les esmenes que hem estudiat fa un moment, representaria la paralització, en aquest cas concret, del Conservatori en tot el seu programa i, naturalment, una sèrie d'impediments a tot el que fa referència a arxius o a biblioteca de Palma, que també tenen un increment de personal, molt petit, en aquests dos darrers casos. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Jo, Sr. Conseller, o els meus números no em quadren o no li quadren els que li donen a vostè. La veritat és aquesta, em diu que no es creen vacants, li llegesc els meus números i, si vol, ho comprovam, que hi ha el tom de Pressupost aquí. Vacants 1985, previstes al llibre famós de Pressupost de llocs de feina: 15; vacants de l'any 1987, previstes en els llocs de feina: 53. No importen més comentaris.

El tema del Conservatori és evident que varia un poquet la mitjana, però li estic parlant de mitjanes de mitjanes, i no és una redundància, li estic parlant d'una retribució mitjana de la Conselleria que també té en compte totes les places de mitja jornada del Conservatori, amb la qual cosa fa que redueixi el cost mitjà de treballador, tenguin en compte que només el té a 1.700.000 Pts., precisament perquè té mitges jornades, perquè té gent a Campaments i tot això, és el cost mitjà més barat o més baix de tot el Govern, és lògic, perquè hi ha moltes jornades d'aquest tipus, com que això ja està en cost mitjà, quan apliques les vacants, les distorsions o la desviació és molt més petites. Això no, són números de 3, 4 milions de pessetes, a favor o en contra, encara no ho sé.

Ara bé, continua sense contestar-me el que li he dit: és ver o no que té 53 vacants? Supòs que sí. És ver o no que tenia 15 vacants l'any 86, supòs que sí, perquè, tal vegada són 18, són 16, tal vegada m'he equivocat comptant, m'estranyaria, però que hi ha aquesta diferència, això és ben ver. I és ver o no que necessita reorganitzar la Conselleria, perquè no m'ha contestat al que ha dit el Sr. Serra i jo li ho he repetit. I m'agradaria també que m'ho contestàs.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. GILET GIRART:

Sí. Jo crec que al que ha dit el Sr. Serra, jo li he contestat, si efectivament ell fa una inspecció, o el que li vulgui dir, de deu i mitja a onze, es trobarà amb una Conselleria, exceptuant la planta 4.ª, que té unes limitacions quant a les persones que hi fan feina, perquè aquesta mitja hora és de llibertat, quant al famós berenar. Aquesta és la resposta que jo li he donat al Sr. Serra i que li don a vostè mateix, i això succeeix a totes les Conselleries si és que han pres aquesta decisió d'unificar aquesta mitja hora.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Passam a la votació de l'esmena 247. Deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 18 vots; en contra, 25; abstencions, cap.

Entrarem en el debat del darrer punt d'avui matí, que són les esmenes 248, 49, 50, 51 i 52, agrupades. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Josep Alfonso Villanueva.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. Conseller, li he donat abans les gràcies o l'enhorabona perquè al Capítol I havia estat prudent amb la despesa. Aquestes coses s'han de dir. Ara li he de dir que en el Capítol II s'ha passat de bon de ver. S'ha passat fins i tot un poquet més que a Presidència, que ja és passar-se. S'ha passat fins arribar a aquest Capítol II amb un 54'71 % d'augment. I aquí, jo crec que poques coses més s'han de dir, són 100 milions de pessetes quasi, 93 milions de pessetes de diferència de Capítol II de despesa corrent, i el tema no és de broma, sobretot quan veim a quin article es produeix fonamentalment aquest increment: article 25. Bàsicament a l'article 25. 167 milions l'any 1984, perdó, 87; 95 milions l'any 1986, i això no té una explicació clara quant a increment de dotació de serveis. Ho he dit abans i no ho repetiré. Tot increment de Capítol II es justifica, sempre, per increment de funció de la Conselleria, aquest increment de funció de la Conselleria no es veu ni a les memòries, ni a les seves exposicions ni en el camp de la normalització lingüística, que ha vingut aquí en debats, ni es veu en el camp dels esports ni es veu a quasi cap camp. Què ha passat?

Em permet, sense que es molesti, que li faci una explicació? La hi intentaré fer. L'any passat, Sr. Gilet, vostè havia pressupostat 238 milions de pessetes. L'any passat, Sr. Gilet, a vostè li deixaren reduït en 191 milions, li pegaren una tallada de pressupost de 40 milions de pessetes, i vostè s'ha trobat, segurament, que amb aquests 191 milions de pessetes, no li ha bastat per les activitats que vostè tenia, però vostè va acceptar l'any passat 191 milions de pessetes, per tant, vostè i el Govern han de ser conseqüents amb el que feren. Enguany proposa l'increment de l'any passat, el doble de l'increment de l'any passat, el 40 milions de l'any passat més els 60 milions d'enguany, amb la qual cosa l'increment de Capítol II hagués estat gros, però no tant. I diu, supòs, supòs, que el que no vaig poder fer l'any passat, ho faré enguany, i el que no vaig poder pagar l'any passat, ho pagaré enguany, el que vaig haver de passar perquè el Grup Regionalista ens va fer la clau, ens va posar una corda al coll, la va estirar i quasi ens va ofegar, ho faré enguany. Però això és molt poc seriós. El Govern de la Comunitat Autònoma no hauria d'haver passat, en la nostra opinió, perquè el Grup Regionalista, si no podia ser, que ho dubto, però si no podia ser, el Grup Regionalista els fes reduir el 20 % del seu Pressupost. Això, li vaig dir l'any passat, no ho entenia, i li dic que enguany, ho entenc manco. Enguany, perquè enguany no els han fet passar? També és bo d'explicar.

El Grup Regionalista té obsessió pel deute públic, té obsessió per l'endeutament de la Comunitat Autònoma, enguany, via transferència, és a dir, via percentatge, via increment dels impostos cedits, via increment considerable de taxes, resulta que la Comunitat Autònoma es troba amb 4.000 milions més que tenia d'entrada per a ingressos, l'any passat. I no ha hagut de plantejar un deute públic. Aleshores, què hem de fer amb aquests 4.000 milions? El Sr. Gilet ha dit molt bé, aniré alerta, el Sr. Gilet o els seus Secretaris Generals Tècnics, jo no ho sé, aniré alerta amb el Capítol de Personal, l'ha calculat més o manco bé, a part de les vacants, que és un altre tema, però en Capítol II cobriré tot el que teòricament no podia cobrir l'any passat perquè s'ofegada, la corda pel coll del Grup Regio-

nalista, d'Unió Mallorquina, m'havia realment ofegat. I, com li repetesc, això és poc seriós.

Nosaltres li proposam una reducció molt important d'aquest Capítol II per una raó simple, si vostè l'any passat va acceptar 192 milions de pressupost per a Capítol II, enguany no pot proposar a aquest Parlament, encara que no proposi, no té raons clares suficients per proposar a aquest Parlament un increment de quasi 100 milions de pessetes, un increment del 54'71 %. Jo crec que vostè no em donarà l'explicació que toca, però crec, també pens i quasi quasi veig que em dona la raó, que el que li he dit de la corda pel coll d'Unió Mallorquina, és la pura veritat, i sàpiga, Sr. Gilet, que, en política i en pressupost, s'ha de ser, vostè i tot el Govern, perquè no és la culpa només de vostè, i tot el Govern, molt més seriós en la qüestió dels pactes i no s'ha de passar per aquí per on no es pot passar, com varen passar vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Evidentment, evidentment, Sr. Josep Alfonso, tots els programes de la Conselleria d'Educació i Cultura tenen un increment de Capítol II del promedi total, del 54 %, atès, però que qualcun d'ells té un increment del 13'75 %, del 14'3 %, altres, una rebaixa, altres un 3'5 %, i fonamentalment el pes d'aquest 54 % es troba a dos programes específics, que són les instal·lacions de cultura, el que és la promoció esportiva i amb més incidència, activitats juvenils i instal·lacions de joventut.

Això, la seva raó i la seva explicació pot ser la que vostè ha donat quant a la problemàtica sorgida als Pressuposts del 86, també es pot donar la circumstància que totes aquestes, aquest article 25 fa referència específicament a activitats, la qual cosa representa tota una part d'alimentació, fonamentalment, dels camps, albergs, etc., la part de material tècnic té molt poca incidència, però sí a la partida 259 d'activitats específiques, també té una forta incidència, a causa de, primer, el cost no estimat l'any passat d'una repercussió d'imposts, per exemple, l'IVA, que no es va tenir en compte i que ha repercutit fonamentalment, sí, no em miri amb aquesta cara, no es va tenir en compte, i que va repercutir fortament amb tot el que fa referència a la 255. A part d'això, amb el que ens trobam és amb un increment considerable de tot el que és activitats d'esport i de joventut, activitats específiques de joventut fonamentalment que fan que aquest increment de Capítol II sigui el que vostè ha manifestat, estam d'acord en el 54 %, ara, evidentment del que no es pot acusar és del fet que això no tenguí la seva contrapartida, la contrapartida d'increment de 259 representa el suport econòmic d'aquestes activitats específiques dins el terreny de la joventut, concretament, que és allà on li dic que té la més forta incidència.

Especificat això, i tenint en compte també el que fa referència a instal·lacions de cultura, no només al Conservatori, sinó Museus, Arxius, etc., que també tenen un increment considerable, un poquet per damunt d'aquest promedi, entenem que el que s'ha fet, purament i simplement, ha estat un ajustament a la realitat pressupostària dels Pressuposts d'acord a la realitat d'activitats.

Feia menció a un altre tema, que també és important i que ha tengut la seva incidència, que és el tema de lloguers, a pesar que no està a l'article 25, sinó al 22, tot el que són lloguers ha sofert un gran increment que es considera un poc, així per damunt, aproximadament d'un 66 % per a adequació dels lloguers fonamentalment de la part d'Eivissa, fins i tot també de la Rabaleta, de lloguers que estaven a uns preus molt baixos i que, a causa de tota una sèrie de circumstàncies, s'han hagut d'adequar i s'han incrementat també fortament, fins i tot, ja li dic, amb aquest 66 %.

Jo entenc que amb això li he donat una explicació bastant, suficientment raonable, si l'accepta o no l'accepta ja és un altre tema, de quin és el motiu d'aquest increment de Capítol II, que, de qualsevol manera, és un increment ajustat a les activitats, a les necessitats de la Conselleria, no només pel que fa referència a l'article 25, sinó a d'altres articles.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Alfonso, vol fer ús de la paraula?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Començaré pel darrer. Seria curiós que el Capítol II no estigués ajustat a les necessitats econòmiques de la Conselleria, segons l'opinió del Conseller, del Conseller, perquè això és el manco que es pot demanar al Capítol II, ha de ser per a això, no serà per a altra cosa, no ho he pensat mai, per favor. Però, jo li accept la seva explicació perquè m'ha donat la raó, sí, hi ha vegades que a un li surt qualque cosa i em dona la raó. M'ha dit, i és ver, perquè es veu, que bàsicament l'increment, jo li havia dit l'article 25, i activitats específiques, bàsicament instal·lacions de cultura. I això dona la raó al que li deia, l'any passat li estrenyeren el coll, i tot el que va ser activitat en aquest tipus d'accions de Capítol II, de manteniment, d'instal·lacions de cultura, de millores, etc., etc., que no poden ser inversions ni poden anar a un altre article, que han d'anar a aquest tipus d'activitats específiques, vostè va haver de tancar l'aixeta, i enguany la vol obrir i vol que hi hagi aigua per tot. I nosaltres, volem que s'obri l'aixeta bé, i un increment de 40 i busques de milions, perdó, de 50 i busques de milions no és poca cosa, un increment de quasi un 30 %, que és el que nosaltres, després de baixar l'esmena li deixam, que encara s'hauria de reduir, perquè hi ha hagut una esmena aprovada que s'hauria de reduir, no sé si 6 milions de pessetes o 5 milions de pessetes, encara seria un poquet manco, ja crec que és important, ja creim que és important.

Sobretot, creim que el conte que hem de contar aquí és el conte que Unió Mallorquina, a vostès, l'any passat, els va fer baixar unes despeses sense poder-les baixar. Enguany no han tengut necessitat de baixar aquesta despesa, enguany han obert, almanco la Conselleria de Cultura i altres Conselleries, que encara tenen molta manco explicació que la seva, han obert l'aixeta per compensar, i esperem que només sigui compensar l'any 1987, compensar tota la despesa que no varen poder fer, no vull dir, perquè pens que no pot ser així, que no varen poder pagar, no vull dir això, que no varen poder fer l'any 1987. Però és important això de dir que no varen poder fer, perquè tot

el que no es va fer l'any 1986, encara que tenguí el pressupost d'enguany, encara tampoc no ho podrà fer enguany, perquè un any perdut és bastant més que no tenir 30 milions a un Pressupost, és perdre ocasions magnífiques, per exemple, d'adequar instal·lacions a unes futures olimpíades, és, per exemple, crear equips, que tampoc no hi ha passat, perquè els nostres possibles bons esportistes de l'any 92, aquests nins de 12, 13, 14, 15 i 16 anys, que estan en possibilitats d'accedir a aquestes Olimpíades, faci feina, si vostè m'hagués explicat que aquestes activitats específiques van per aquí, si vostè m'hagués dit tot això, pot ser que m'hagués replantejat l'esmena. Vostè això no m'ho ha dit, i l'únic que m'ha donat la raó és que l'any passat li varen deixar un pressupost que no havia d'admetre, el va admetre, és el seu problema, enguany, la proposta del 54 % és molt alta perquè el nostre Grup l'admeti.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Molt breument. Jo li he fet la resposta damunt el global dels articles, i ara li especificaré les activitats específiques 259 del programa 13.06.01. Són, allà on es diu que precisament l'increment de la partida 259 ve motivada per la realització de campanyes esportives en col·laboració amb les Forces Armades i amb els Centres Penitenciaris, així com plans de promoció amb les diferents federacions esportives de cara als Jocs Olímpics 1992. I això no és sinó continuïtat, continuïtat del que vàrem fer, concretament amb la Federació Balear de Vela i que es repetirà amb altres Federacions. Aquí tenim un increment de 9 milions de pessetes, en aquest cas concret, segons el que vostè m'ha dit, que li justifica plenament.

EL SR. PRESIDENT:

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Passam, senyors, a la votació de les esmenes 248 a 252, totes incloses. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Resultat de la votació: a favor, 15 vots; en contra, 24; abstencions, cap. Queden rebutjades les esmenes. Atenint l'hora de què es tracta, s'aixeca aquesta sessió que recomençarà avui horabaixa a un quart per a les cinc.

Bones tardes i fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Prec als Srs. Diputats que vagin prenint lloc als seus escons.

Sres. i Srs. Diputats, continuam la sessió. Érem a la Secció 13, esmena 253, formulada pel Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena i en nom d'aquest Grup, té la paraula el Diputat.

EL SR. JUAN MARÍ:

Ildefons Juan, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ildefons Juan.

EL SR. JUAN MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller d'Educació, aquesta esmena d'addició fa referència a l'alfabetització d'adults. No em referiré ara a la situació del col·lectiu al qual es refereix l'esmena, ja que aquest tema l'hem tractat recentment, amb motiu de la presentació i discussió del Pla d'Alfabetització, presentat pel Govern a aquesta Cambra. La nostra va ser una postura molt crítica, ja que pensam que no es tracta d'un vertader Pla, no obstant això, he de recordar-li, Sr. Gilet, que aquesta Cambra el va aprovar, i ara, amb gran sorpresa trobam que als Pressuposts no hi dedica partida, davant, això, la nostra postura només pot ser de denúncia, i demanar que s'aprovi aquesta esmena, que representa una assignació de 20 milions, quantitat suficient per realitzar la campanya d'alfabetització, amb la necessitat de la qual hi estarem d'acord tots els Grups en el moment de la discussió en aquest Ple.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir?

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

Sr. Diputat, té vostè la paraula com a Grup Popular.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Entenem que una vegada assumida l'esmena 402/87, que demostra ben clarament la voluntat de dotar amb una partida inicial de 1.000 Pts., el Pla d'Alfabetització o d'Educació d'Adults, queda ben clara aquesta voluntat. Conseqüentment, entenem que no hi ha lloc a l'assumpció d'aquesta esmena del Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol replicar?

EL SR. JUAN MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a mi em fa la impressió que vostè torna a posar la cinta que ens ha posat el matí, a mi m'agradaria que m'explicàs per què, si hi ha aquesta intenció de fer-ho, per què l'ha dotada només amb 1.000 Pts., pens que és una assignació ridícula, jo el que puc dir, el que pens és que això és una incongruència, per una banda, vostès aproven un Pla, no li assignen partida, perquè el que han fet és no assignar-la-hi, i, bé, pens que és una manca de sensibilitat i una falta clara de voluntat política cap al tema de l'alfabetització.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol replicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo li he de dir que de manca de sensibilitat política, en absolut, prova d'això és que posam 1.000 Pts., perquè encara no està quantificat el Pla, mentre que vostè, amb la seva voluntat hi posa 20 milions de pessetes, com n'hi podria posar 30.

EL SR. PRESIDENT:

Volen intervenir altres Grups?

Passam a la votació d'aquesta esmena. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15 vots; en contra, 22; abstencions, cap.

Queda rebutjada l'esmena.

L'esmena 254 del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat

EL SR. FERRER MARÍ:

Bartomeu Ferrer.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Bartomeu Ferrer.

EL SR. FERRER MARÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tots sabem que Formentera és molt pobra en monuments històrics, però els pocs que hi ha estan absolutament abandonats. És el cas de les torres de defensa i del camí romà de La Mola. S'estan fent diferents actuacions a les illes majors, i nosaltres creim que ja és hora que a Formentera es comenci a fer alguna cosa. Per començar a Formentera, és per a això que demanam que s'accepti aquesta esmena d'addició a la Secció 13 de 10 milions per a les torres i de 5 milions per restaurar el camí romà de La Mola.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gilet, com a Diputat, té vostè la paraula. Ara, de totes maneres, em permeti. Altres Diputats, volen intervenir? Altres Grups?

No, Aleshores, té vostè la paraula. Disposa de deu minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Entenem que, per part del Govern s'han dut a terme actuacions referents a Formentera, concretament al Castell de Can Blai, i, a part de tot això, també entenem que amb l'aplicació de la nova Llei de Defensa del Patrimoni que es va aprovar recentment, no té pressupost a incloure o al seu moment serà la defensa o la restauració d'aquestes torres, així com el camí de La Mola, quan hagi estat aprovat aquest Pla i amb l'aplicació de la Llei de Defensa de Patrimoni, es podran tenir en compte, mentrestant consideram que no és assumible l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bartomeu Ferrer i Marí, vol replicar?

EL SR. FERRER MARÍ:

Bé, estam assistint al mateix que ja se'ns ha dit a diferents anys, que sí, que es començaran a restaurar les torres, però, de moment, han passat tres anys, quasi quatre, i no se n'ha restaurat cap, esperem que aqueixa volta sigui veritat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquesta esmena. I deman a la Cambra: Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 254, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 15 vots; en contra, 23; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam al debat de les esmenes 255, 277 i 353, que es defensaran agrupadament.

Té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, nosaltres demanariem si pot passar davant la 256.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no hi ha cap inconvenient per part d'aquesta Presidència. Per tant, passam a l'esmena 256 i després passarem a la 255. Té la paraula, pel Grup Polític, el Sr. Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Bé, és una esmena que ja vam fer l'any passat, amb manco quantitat, és una esmena que va dirigida que es pugui fer una actuació de restauració al Castell d'Eivissa, un dels monuments històrics més importants que té l'illa d'Eivissa, i que està en una degradació molt grossa, sense que les Administracions Públiques hi hagin posat cap solució, salvant unes petites actuacions heretades del Ministeri de Cultura i que tenc coneixement que començaran enguany. Nosaltres creim que el Conseller de Cultura i el Govern en general, perquè no es pot responsabilitzar només un membre del Govern d'una actuació sobre un tema tan important com és la cultura i concretament el patrimoni històrico-artístic, han mostrat la seva falta de sensibilitat per aquests temes. El que proposen als Pressuposts de la Comunitat Autònoma és clarament insuficient per prendre mesures que d'alguna manera puguin començar a rehabilitar aquesta part del Patrimoni. Nosaltres, a aquesta esmena, que va territorialitzada i dirigida a una obra concreta, pretenim que el Govern se sensibilitzi, que comenci a actuar i que no s'hagi de dir, a través dels mitjans de comunicació i a través de l'opinió pública, en general, que els poders públics no fan res per mantenir el seu patrimoni cultural, els poders públics tenen l'obligació moral i política d'actuar en aquests temes, i no és moral deixar degradar d'aquesta manera el nostre patrimoni.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Antoni Costa i Costa.

Pel Grup, volen intervenir els altres Grups?

Grup Mixt. Té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Fa alguns dies, des d'aquesta mateixa tribuna, recordàvem que la defensa del patrimoni històrico-artístic dins l'ordenament constitucional era un fet relativament recent. Era recent perquè al segle passat, segle d'abundoses, lamentablement abundoses, constitucions, signe d'instabilitat, hi havia més preocupació per impulsar indústria i comerç, que no per restaurar monuments històrics, perquè, en aquells moments, no estaven en perill de degradació o de desaparició, com es troben avui. Però,

a partir de la Constitució Republicana de l'any 31, i avui, amb la Constitució de l'any 78, vigent i que a tots ens obliga, tenim una responsabilitat clara com a poders públics de defensar el patrimoni històrico-artístic. I quan els elements que estam obligats a protegir en un caire general, tenen inevitablement una simbologia, representen molt per la història d'un poble, és evident que a més de les obligacions i els imperatius constitucionals i de la competència que ens atorga l'Estatut d'Autonomia, tenim un deure com a ciutadans de la Comunitat Autònoma, d'assegurar-ne la seva protecció. Entenc que el Castell d'Eivissa, que, per cert, fa molts anys que no he vist i m'agradaria veure prest, que aquest Castell d'Eivissa, que és un símbol de la història d'aquesta illa, que ha estat una illa saquejada, amb una economia difícil, precària, etc., i que avui ja no té unes funcions, evidentment, per les quals va ser construït, avui, que s'ha convertit en un símbol de la mateixa Eivissa, ha de ser objecte d'un tractament i que, des d'aquest Parlament, Parlament de les Illes Balears, bo serà que des d'aquest Parlament interinsular, que representa totes les Illes, facem un acte de solidaritat, un acte positiu per a una illa que moltes vegades hem vist arribar aquí, en boca d'alguns Diputats, certament amb un caràcter reivindicatiu i com si aquest Parlament, en alguns moments, des d'un plantejament interinsular, hagués pogut pensar, no és el cas, agraviar aquesta petita illa que té un passat difícil i, sortosament, un present molt més esponsorós econòmicament.

Aquesta esmena implica destinar amb un caràcter finalista una partida no gens desdenyable, ja sabem que les restauracions de monuments són capaces de devorar si es fan amb seny i amb cura, qualsevol pressupost, 50 milions de pessetes, n'estic ben segur, no basten, ni d'enfora, per invertir en una restauració així com cal, del Castell d'Eivissa. Però, sí que estic segur que són una aportació, i no certament petita, perquè aquesta restauració vagi endavant i Eivissa disposi d'una obra que representa el seu passat i que demostra, també, la sensibilitat d'aquest Parlament el dia d'avui, de cara a aquesta obra, que és alguna cosa més que patrimoni, que és símbol i que és història.

Per tant, entenem que seria molt difícil, no sé si sortirà el Sr. Conseller en nom del Govern o sortirà en nom del Grup Popular, perquè jo, francament, no m'arribo a aclarir, però sí que m'agradaria sentir sòlides i fonamentades raons per part del Portaveu del Govern o del Grup que hagi d'intervenir sobre aquesta esmena, perquè sigui rebutjada i no es doti adequadament aquesta restauració d'una obra que és un símbol per a tots els eivissencs. I bo serà recordar que la defensa d'Eivissa no només es limita a propostes electorals, sinó que s'ha de traduir en fets puntuals i concrets, i per això jo convidaria a tots els que som aquí, com a representants de les Illes Balears a demostrar la seva sensibilitat, i als eivissencs també, a demostrar, també, que estan en condicions de manifestar la seva independència de criteri i de votar afirmativament aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Popular té la paraula el Portaveu. Pel Grup Popular, el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quasi no feia comptes d'intervenir, però per tranquil·litzar, diria jo, alguns que volen aclarir a veure si un parla o si parla el Conseller en nom del Govern o si és el Grup o etc., i tal vegada s'hauria de tornar l'oració per passiva i veure ells com parlen, també, i en nom de qui parlen, per tranquil·litzar això i per, d'alguna manera, enllaçar amb alguna afirmació que s'ha fet avui matí sobre el xovinisme pitiús. Ara resulta que, segons es veu, s'estima que pot ser rendible aquest xovinisme, el mal és que es fa precisament i es parla d'electoralisme, es fa precisament ara, quan estam a dos mesos de les eleccions o a dos mesos i un poc, que això no som nosaltres qui ho decideix. Per tant, jo diria que això, aquest xovinisme que avui ha estat alludit de forma, quasi més bé, despectiva, en tot cas, s'hauria de practicar sempre, perquè si no, no enganya ningú, és com aquells senyors que no han rigut en la seva vida, i que ara, davant les eleccions, se'ls diu que han de fer cara així i somriure molt, i això, llavors, quan s'acaben les eleccions, aleshores s'acaben fins i tot les distensions facials. Jo voldria remetre'm a aquestes peticions que s'han fet de col·laboració de l'Administració Pública, i voldria començar demanant que quan el Senador de les Pitiüses va demanar a l'Administració de l'Estat, primera responsable del patrimoni històrico-artístic, una dotació de 300 milions en els Pressuposts d'enguany per al Castell d'Eivissa, ni se li va contestar, sinó que es va rebutjar, i crec que ningú no s'ha d'estranyar aquí, perquè tenim l'autor de l'esmena, precisament, que es va fer al Senat. Però, torno a repetir, que això, naturalment és més bé, no per copiar res a ningú, sinó senzillament per recordar que sí, que tots som responsables, però tota, tota l'Administració Pública. L'any passat també s'esperaven 75 milions per ajudar a això de la restauració del Castell, i tampoc no se n'ha sabut res més de l'Administració de l'Estat, com, jo demanaria, a l'hora de practicar aquest xovinisme pitiús que, per exemple, si ens volem tots responsabilitzar, és tractàs que amb alguna cosa amb què no ha estat impassible ningú, sinó fins i tot demanant l'assistència tècnica del Consell d'Europa, es miràs de col·laborar perquè no s'obstaculitzàs, per part del Ministeri de Cultura aquesta intervenció. No obstant això, que des d'Europa ens volien ajudar, siguin arribades totes les bones intencions, i no es que vulgui territorialitzar res, però fins i tot, d'alguns senyors que aquí no sé exactament, però crec que deuen parlar en nom d'un Grup Mixt, però que també són d'una illa determinada, fins i tot, d'un lloc d'aquesta illa de Mallorca, també determinat. Totes aquestes col·laboracions siguin ben rebudes, però torno a dir que hi ha moltes maneres de matar mosques i, segurament, nosaltres podem aconseguir matar la mosca sense utilitzar les canonades, perquè, en aquest moment, precisament a dos mesos de les eleccions, el que manco importa a alguns és matar la mosca, sinó fer renou, i sense cap dubte, jo li puc dir que si cerquen això, d'aquest tro no plourà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Antoni Costa, vol replicar?

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sincerament, esperava que hi hagués una resposta a aquesta petició del Grup Socialista, perquè és impossible que passi sense resposta. L'eivissenquisme polític s'ha basat en reivindicacions impossibles sobre temes emocionals, l'illa més retardada a nivell cultural de totes les Illes Balears és l'illa d'Eivissa, l'illa que té més analfabets de totes les Illes Balears és l'illa d'Eivissa, els polítics que estan al front d'aquesta illa han estat incapaços de fer que tenguéssim un nivell de cultura equiparable a les altres illes. Quan deim que el Govern de les Illes Balears no és sensible als temes culturals, ho mantenim, i nosaltres ens sentim xovinistes, no és despectiu que ens diguin que feim xovinisme a l'illa d'Eivissa, creim que tenim un patrimoni cultural, en alguns casos, molt important, per exemple, el Museu d'art púnic que tenim a Eivissa, que és el més important de les Illes Balears, reconegut per tots els especialistes. Però també tenim un patrimoni històric, un patrimoni que va ser, a més, cedit pel Ministeri de Defensa a l'Ajuntament d'Eivissa, i que des que va ser cedit no s'hi ha fet una sola actuació. Al patrimoni històrico-artístic d'Eivissa, les úniques actuacions que s'hi han fet han estat fetes pel Ministeri de Cultura, per aquesta Comunitat Autònoma no s'ha iniciat cap nova inversió, és una vergonya, senyors del Govern, que amb un patrimoni tan important com hi ha a l'illa d'Eivissa, amb un grup amb majoria a aquest Parlament i a aquest Govern, no s'hagin preocupats mai ni en el més mínim, per actuar sobre aquest patrimoni.

Què és el que els preocupa realment al Grup Popular? Fer populisme, anar amb la bandera de l'eivissenquisme buit per davant realitzar accions concretes que beneficiïn als ciutadans de l'illa d'Eivissa? On són aquestes actuacions amb aquests tres anys, quatre anys, ja, que duim d'Autonomia? O ha quedat tot en paraules buides? Quan venim aquí i exposam, enfront de la seva trista realitat, que és una actuació inútil, totalment plena de despeses de pompa, de despeses corrents i de personal que després no saben què fer, quan els posam davant d'aquesta realitat, vostès no saben què dir, i quan vostès ho hagin d'explicar als ciutadans de les Illes Pitiüses, també als ciutadans de les altres illes, tampoc no sabran què dir, perquè no té resposta, perquè a vostès no els preocupen els mateixos problemes que preocupen els ciutadans, que preocupen la societat, i aquests són els que nosaltres intentam dur aquí. Totes les obres que proposam avui, el Grup Socialista, referents a les Illes Pitiüses, són obres que la societat demanda des de fa molts anys, són obres que seria possible executar amb aquest Pressupost, que hem de recordar que és de més de 15.000 milions de pessetes, en aquests Pressuposts, quan cercam l'illa d'Eivissa, l'hem de cercar amb lupa, i surt molt poques vegades i per coses absolutament supèrflues. I nosaltres demanam la solidaritat de les altres illes, perquè la mereixem, perquè és necessari que s'actui, i allà on volem més actuar és en els temes culturals, perquè fa falta una nova sensibilitat política, i si vostès no la duen, la duren els ciutadans, no es preocupin.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Moltes gràcies. Bé, en realitat, és el que s'esperava, no? Perquè és el que hem dit abans, el de manco és matar la mosca, el que interessava era fer renou, ja l'hem provocat, ja s'ha fet el renou, però el que no s'ha contestat en absolut és, amb aquesta responsabilitat, amb aquesta cosa concreta, que la implicació més grossa ha de ser del Partit que està al Govern de la Nació i que la col·laboració des d'aquest, tant aquesta solidaritat que es demana com, en realitat, hauria de venir a través, precisament, del Grup Politic que pot fer que el Govern de la Nació faci alguna cosa, és precisament quan amb aquestes coses fonamentals, no s'ha ajudat, en absolut, a l'inrevés, s'ha fet la traveta tant com s'ha pogut. I jo voldria dir una cosa, perquè ja està bé d'aquesta, com si fos una concessió que es fes a alguns que tenim certa responsabilitat a les illes menors, l'analfabetisme, diu que més gros és a l'illa d'Eivissa, jo no tenc dades estadístiques d'aquesta afirmació que s'ha fet aquí, però sí que les tenc de la immigració que ha rebut l'illa d'Eivissa i que, d'alguna manera, tots sabem la consolidació que la cerca, i, per tant, tal vegada, la responsabilitat d'aquest analfabetisme o d'aquest rècord d'analfabets que diu que té la nostra illa, no vengui, precisament, per una responsabilitat dels que la governen. Jo voldria recollir, d'alguna manera, també, fer ressaltar aquí que l'analfabetisme no es tracta només de saber o que el que està alfabetitzar no es cregui que no hi pot haver analfabets que saben llegir i escriure. Això, de vegades, hi ha més analfabetisme en gent que creu que en saber llegir i escriure, ja en té prou. Però, clar, això, amb aquestes, diguem, esmenes que a dos mesos i mig abans de les eleccions s'introdueixen avui aquí i que volen fer veure que s'està discriminant l'illa d'Eivissa, respecte de les altres, i es demana solidaritat, jo només vull dir una cosa aquí, per acabar, que si algú em demostra que l'illa d'Eivissa i la de Formentera, naturalment, les Illes Pitiüses, als Pressuposts de la Comunitat Autònoma de l'any 1987, sofreixen alguna discriminació respecte de les altres illes, jo, de tot el que he dit aquí, torn enrera, si algú m'ho pot demostrar. Ara, el que torno a dir és que la intencionalitat d'aquest d'això de les illes menors, precisament, orientats cap a la banda pitiüsa, no sé per què serà, perquè avui matí el digne representant del PSM ha parlat que a Menorca, fins i tot, quan es tracta d'un Museu que tenen allà, està tot embalat, jo no sé si embalat vol dir que tot està, com diuen en castellà, «ata-do y bien atado», però, pareix que aquesta insularització que ara es diu o territorialització que es vol practicar precisament va orientada cap a les Pitiüses, i torno a dir, si em poden demostrar, acabo Sr. President, que les Pitiüses estan discriminades en els Pressuposts, tant en els de Cultura com en els altres, en els Pressuposts d'enguany, respecte de les altres illes, respecte d'aquesta solidaritat que han demanat, de tot el que he dit em torno enrera. No crec que hi hagi de tornar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats, de les seves intervencions. Acabat el debat, passam a la votació de l'esmena 256.

S'ha acabat el debat.

EL SR. COSTA COSTA:

Perdoni, Sr. President, però jo entenc que el Grup

proposant acaba el debat, no el Grup, aquí hi ha hagut contradiccions, a més, que no es poden contestar.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, s'equivoca vostè. Passam a la votació de l'esmena 256, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 256.

I ara passam a debatre les esmenes 255, 277 i 353, d'una manera agrupada. Per defensar aquestes tres esmenes, té la paraula el Diputat Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Presentam tres esmenes, una d'increment de partida, una altra de reducció, de supressió, i l'altra de creació de nova partida. La d'increment i la de reducció són dues partides que es complementen, són de la mateixa quantitat i es basen en la creença, que ja vàrem discutir aquí fa dos anys, aproximadament, que tot el servei de restauració del patrimoni històric-artístic s'havia de concentrar a la Conselleria de Cultura. Hi va haver un debat fa, crec recordar, dos pressuposts, sobre aquest tema, i continua duent-se a aquest moment el manteniment i restuació del patrimoni històric-artístic per dues Conselleries separades, en completa descoordinació d'aquestes dues Conselleries. Nosaltres creïm que, en aquests moments, i, a més, una cosa que és curiosa, té més pressupost la Conselleria d'Obres Públiques que la Conselleria de Cultura, o sigui, dóna més importància a la restauració la Conselleria d'Obres Públiques que la Conselleria de Cultura, per a la Conselleria de Cultura és un tràmit més, com s'està demostrant.

Nosaltres demanam que se suprimeixi la partida de la Conselleria d'Obres Públiques per import de 52 milions de pessetes i que aquests 52 milions de pessetes s'incrementin a la partida, al subconcepte 6120 de la Secció 0301, de restauració de patrimoni històric-artístic, perquè, de qualque forma es concretin dins una sola Conselleria, dins la Conselleria que realment ha de ser, la Conselleria de Cultura, tots els temes de restauració de patrimoni històric-artístic.

L'altra esmena, la 277, esmena d'addició, de creació de nova partida, és la creació d'una partida de 15 milions de pessetes per a inversions en edificis històric-artístics, perquè creïm que la Conselleria de Cultura en aquests moments té una tasca important a fer amb la consolidació i restauració d'edificis històrics que es troben en una situació de deteriorament important i que hi ha molts d'edificis, en aquests moments, on l'acció de la Conselleria hi podria arribar d'una forma decidida i important. Creïm que la labor de la Conselleria ha de ser una labor de recuperació dels cascals històrics de les ciutats, també, i aquesta labor de consolidació i recuperació dels cascals històrics, que nosaltres propugnam, indubtablement s'ha de dur d'acord amb una política, amb una política cultural dirigida a la utilització d'aquests edificis, no com s'ha fet fins ara, que s'han comprat edificis i després de la

compra no s'hi ha fet res més. Creim que s'ha de tenir una partida oberta, que nosaltres aquí hem valorat amb 15 milions de pessetes, per a la possible actuació directa sobre determinats edificis, que en aquests moments estan en el cas de la ciutat de Palma, que estan en una situació de precarietat enorme, que perfectament podrien ser o adquirits o assumits per la Comunitat Autònoma, per la Conselleria d'Obres Públiques o per una altra Conselleria qualsevol, hi ha moltes Conselleries que tenen, en aquests moments, una mancança d'edificis d'ubicació important, i que la labor del Govern hauria d'anar encaminada a la recuperació d'aquests edificis històrics per a ubicació de Conselleries. Per tant, nosaltres demanam que es creï aquesta nova partida, amb 15 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Em demana la paraula com a Conseller o com a Diputat?

EL SR. GILET GIRART:

Com a Diputat, Sr. President, vostè ha dit Grups que vulguin intervenir, però li especifíc.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Popular, el Sr. Francesc Gilet Girart. Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Entenem que cap de les dues esmenes són acceptables. En primer lloc, la que fa referència, la núm. 255, és clar que la Direcció General d'Arquitectura ha fet el traspàs d'aquesta dotació a Ordenació del Territori, i Ordenació del Territori gasta els doblers en la defensa o en la restauració de patrimoni històric-artístic.

Pel que fa referència a l'esmena 277, entenem que no és acceptable, perquè ja està assumida, en certa manera, dins els Pressuposts de la Comunitat Autònoma i de la Conselleria, quant a una partida creada, la 781, de 10 milions de pessetes, i que ha merescut un ordre singular, precisament, destinat a la restauració de patrimoni històric-artístic. Conseqüentment, entenem que no hi ha lloc a l'acceptació de cap de les tres esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol replicar?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Jo crec, Sr. Conseller, que vertaderament continuem com abans, vostè no vol assumir les competències que podria assumir, no vol assumir les responsabilitats que podria assumir, en el tema de conservació i restauració de patrimoni, això és evident, s'estima més, si pogués passar el seu pressupost, també, a la Conselleria d'Obres Públiques, estic convençut que també li passaria. O sigui, que si s'ho pogués llevar, s'ho llevaria, tot per quedar amb les mínimes competències possibles. Vostè seria, crec que seria el millor favor que li podrien fer, acabaria essent un home feliç en aquest Govern de la Comunitat Autònoma. La resta creim, Sr. Conseller, que bé, és una voluntat política anar cara a aquesta recuperació d'edificis, si vostè creu que aquesta no ha de ser la política del Govern, allà

vostès, quan arribi un altre Govern, indubtablement, crec que aquesta política canviarà.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de les esmenes 255, 77 i 353, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 23; vots en contra, 25; abstencions, cap. Queden rebutjades les esmenes.

Passam seguidament a debatre les esmenes 257 i 258, també agrupades, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquest és un tema prou debatut a aquest Parlament, el de l'arqueologia, i és que la sensibilitat del Conseller sempre ha brillat per la seva absència. En aquests moments, el Govern de la Comunitat Autònoma continua fent les restauracions mateixes que feia el Ministeri de Cultura, que li varen ser transferides ja en marxa, pràcticament amb els mateixos pressuposts que li vénen del Ministeri de Cultura i amb una nul·la actuació de la Conselleria. És més, aquesta nul·la actuació de la Conselleria ha arribat fins al punt que els pressuposts que li arriben, els reparteix malament i tard, l'any passat no varen ser repartits els Pressuposts del Ministeri de Cultura fins passades la campanya de l'estiu. Què passa amb els temes d'arqueologia? Per què aquest desinterès en el tema d'arqueologia? Per què, en aquests moments encara no s'han creat els serveis d'arqueologia? Per què encara no s'ha fet el mapa arqueològic de les Illes Balears? Per què tenint necessitats tan importants com tenim en aquests temes, vostè no gasta ni el 50 % dels seus pressuposts de l'any passat? Per què en temes tan importants com aquests, on tantes necessitats tenim, vostè deixa partides senceres, com l'arqueologia submarina de l'any passat, sense gastar ni un duro? Nosaltres creim, ja ho hem dit avui matí, perquè com que aquest debat que feim ara per a l'organització de tot el debat dels Pressuposts ve malgirat, perquè s'ha fet un debat avui matí que pràcticament s'està repetint avui horabaixa, si no és culpa seva ni nostra, però ens veim ja amb una desillusió de veure que, bé, totes les crítiques i esmenes que s'han pogut presentar han estat rebutjades completament, no hi ha cap interès d'acceptar cap esmena, per molt constructiva que sigui, perquè són esmenes que van dirigides a dotar de major pressupost la Conselleria de Cultura, que van dirigides que la Conselleria de Cultura pugui tenir una actuació més important, més decidida en un camp tan important com és el de l'arqueologia. Hem de tenir en compte que a l'illa de Cabrera hi ha el pecium més important del Mediterrani avui en dia, i aquest pecium per a l'any passat, perquè la Conselleria de Cultura no va donar subvenció, va haver de deixar-se destapat, i aquest pecium, perquè es va haver de deixar destapat ha estat expoliat. I l'altre any, quan d'aquest pecium es varen treure les troballes més importants dels darrers

decennis d'aquestes illes, aquestes troballes es varen dur al Museu de Mallorca, i perquè no hi havia presupost, segons va dir el Conseller, es varen deteriorar d'una forma irreversible. Tot el monetari romà que s'havia tret, es va deteriorar d'una forma irreversible, i el Conseller no va tenir ni la capacitat de negociació amb l'INEM per posar restauradors pagats per l'INEM. Nosaltres demanem un poquet de responsabilitat amb aquestes coses, que són patrimoni de tots, que són patrimoni nostre i dels nostres fills i que el Conseller no té cap dret a tractar-los com els tracta. Nosaltres feim una proposta d'addició de doblers, d'addició de presupost, d'addició de partida, perquè es pugui fer una labor important sobre temes que nosaltres considerem importants. El Conseller, segons veim, no els hi considera i el Govern que el suporta, que dona suport a aquest Conseller, tampoc.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

Pel Grup Popular, té la paraula, el Sr. Francesc Gilet Girart.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Entenem que les dotacions pressupostàries que hi ha quant a aquesta partida, subconcepte 6014 i 6133 són suficients, atès precisament que, pel que fa referència a l'esmena 257 hi ha un increment ja amb un conveni amb el Ministeri de Cultura que, precisament, és de la mateixa quantitat que s'estableix a l'esmena. I pel que fa referència a l'esmena 258, hi ha un altre conveni amb el Ministeri, també, precisament, de la mateixa quantitat. Per tant, no són assumibles cap de les dues esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sr. Conseller, no esperàvem res més que ho trobàs suficient, sobrer havia de dir que ho trobava.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquestes dues esmenes, 257 i 258. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queden rebutjades les dues esmenes.

Passam al debat de l'esmena 259 del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Antoni Costa i Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, gràcies. Sres. i Srs. Diputats. No faré jo amb aquesta esmena el mateix que un Senador, que va fer moltes esmenes molt importants als Pressuposts i que quan li varen contestar puntualment a quines partides estaven aquestes esmenes, ni tan sols va comparèixer a defensar-les. Les defensaré perquè són jus-

tes, són necessàries, i creim que milloren el nivell de prestació de serveis de la Comunitat Autònoma a l'illa d'Eivissa, i que es poden aprovar, es poden aprovar. No és només una traca, no és només una traca, bastaria que els Diputats de les Illes Pitiüses aquí presents, al Grup Popular, els donassin suport, bastaria això perquè fossin una realitat, però clar, això és bastant difícil a un Grup que vostès han tensat molt, però que no han aconseguit que invertís ni tan sols, ni tan sols l'equiparable a altres illes, a l'illa d'Eivissa. I em remet al Tom III de la Llei de Pressupost, el miri, Sr. Vidal, Sr. Portaveu del Grup Popular, miri el Tom III de la Llei de Pressuposts, allà on hi ha una territorialització de les inversions, allà on el 80 % de les coses diuen indeterminat, i allà on Eivissa quasi no es veu escrit enlloc, sense cap dubte, no hi ha comparació amb les altres illes.

Aquesta esmena és una esmena que considerem que aborda un problema totalment seriós, que hi ha una mancança que no es dona a altres municipis d'aquestes illes, ens trobam que ni tan sols al municipi d'Eivissa, capital de l'illa, hi ha un espai escènic o un espai polivalent, allà on les institucions públiques puguin fer representacions o puguin fer actes culturals, han d'anar sempre de prestat a altres aules i sense que els poders públics que han dominat aquestes illes, tampoc no hi hagin sabut posar remei. No és una mancança de pressupost, el que fa això, és una falta de sensibilitat, insistesc. Una falta de sensibilitat, una falta de capacitat d'actuació en els problemes que preocupen els ciutadans, aquesta és la realitat, aquesta és la realitat que ens trobam aquí, en aquest Parlament, que no hi ha capacitat per dur els problemes que té la societat, de dur les preocupacions que tenen grups culturals, grups preocupats per les Illes, en aquest Parlament. Les esmenes que duim nosaltres aquí són preocupacions de grups, com deia un Diputat avui matí, són esmenes que són absolutament necessàries per fer una política cultural, que són prèvies a poder fer aquesta política, perquè, si no, sempre hem d'anar de prestat i a mesura que ens ho deixin fer institucions privades que poden tenir molt bona intenció, però que creim que no és el necessari per poder actuar dins una política cultural en aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Grup Mixt. El Sr. Damià Pons i Pons, té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Fa un moment, en nom de no sé quines canonades i quines mosques, hem deixat d'aportar 50 milions de pessetes a la restauració del Castell d'Eivissa, i esper que ara, en nom de no sé quin altre insecte, deixem també d'aportar 10 milions de pessetes per a aquestes aules polivalents per als municipis de les Pitiüses.

En definitiva, jo crec que per part dels Grups d'esquerrers, Esquerra Nacionalista, Grup Mixt, el Grup Socialista, no es ve aquí a fer cap insularisme, encara que afecti una illa determinada, o dues, com és aquest cas, que es refereix a les Pitiüses. Es vénen a fer plantejaments de justícia, plantejaments d'una visió global que pretén dotar a totes les illes i a cadascun dels seus

municipis, independents, completament independents del color polític circumstancial, perquè el color polític d'un determinat municipi no es pot prendre mai com a norma de conducta a l'hora de fer inversions, aquí es ve a fer un acte de justícia, un acte de dotar tot el nostre país, totes les Illes Balears, d'una infraestructura determinada. I aquesta infraestructura, com l'ha explicada el Sr. Costa, en el cas de les Pitiuses, siguin els municipis d'Aliança Popular o siguin els municipis de color socialista, això és indiferent, no hi són, i aleshores es proposa un acte positiu per a les Pitiuses, de dotar aquests serveis als municipis d'aquestes dues illes. I quina és la resposta? Aviat ho sabrem, no sabrem si, com avui matí se li ha cansat de repetir al Sr. Serra, que hi ha altres partides, altres capítols, altres conceptes, allà on hi ha aquests doblers disponibles per a aquesta finalitat, jo crec que avui matí el Sr. Serra ha demostrat prou bé que s'havia llegit els Pressuposts, i confii també que el Sr. Costa els hagi llegit degudament i certament l'esmena no sigui una esmena equivocada de plantejament.

Aquests 10 milions que es proposen per a aquesta finalitat o s'aprova aquesta esmena o no hi ha dotació ni hi ha el que proposa l'esmena, i això significa una mancança per a les Pitiuses, i aquí, i ho repetiré tantes vegades com faci falta, crec que el Sr. Costa, també ho ha insinuat, sobren plantejaments visceral, emocionals, místics, d'un pitiusisme totalment infantil i manipulat, i falta un acte de justícia per a les Pitiuses que és el que reclama aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Francesc Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sense entrar en el fons de la qüestió, entenem que no és assumible pressupostàriament aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, vol replicar?

EL SR. COSTA COSTA:

Sí. M'agradaria que el Sr. Conseller es dignàs a explicar per què no és assumible pressupostàriament, nosaltres li deim que pressupostàriament sí que és possible, que no hi hagi la voluntat política, és una altra cosa, possible és fer un pressupost totalment distint al que tenen, i això és el que intentam fer, fer un pressupost més ajustat a les necessitats reals de la nostra Comunitat. Vol dir que vostè i el seu Grup no volen donar suport a aquestes esmenes que suposarien una millora qualitativa i quantitativa important de tota la Secció 13, que és Cultura, aquest deu ser el plantejament del Sr. Conseller, com que no explica res més, hem de suposar que això és així.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 259. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguen? No n'hi ha.

A favor, 22 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a l'esmena 260, del Grup Parlamentari Socialista, que defensarà el Diputat Sr. Tirs Pons i Pons.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. Hi ha un programa dins els Pressuposts que presenta el Govern de la Comunitat Autònoma per a l'any 1987, que contempla unes actuacions de música i dansa, certament que no hi entra en les activitats dins el ja discutit Conservatori, i entra en les actuacions concretes que a totes les Illes, esperam, durà a terme aquest Govern durant el 1987. Si llegim la Memòria, que moltes vegades hem dit les diferències que hi havia entre les intencions expressades dins una Memòria i la veritat de les xifres, que per a nosaltres estan bastant allunyades unes de les altres, quan entrem dins les intencions del Govern de la Comunitat Autònoma, les seves actuacions en música i dansa veim, primer de tot, que hi ha tres objectius fonamentals, que és planificació i potenciació de la infraestructura musical a les Illes, per la qual cosa creen Escoles Elementals de Música, amb col·laboració amb els Ajuntaments, no és moment de discutir aquesta política, per una altra banda, potenciació de l'oferta musical i coneixement o propiciar les actuacions dels músics de Balears, per la qual cosa proposen fer uns ajuts a col·lectius musicals, a intèrprets, etc., que possibilitin la creació d'un ambient musical adequat. Sempre, dins aquest objectiu, també proposen una cosa que es diu concerts itinerants, i darrer, un dels objectius és que es duguin a terme esdeveniments musicals de gran magnitud, que supòs que no tenen res a veure amb esdeveniments musicals que facin molt de renou.

Per això, volen programar grans concerts i fer muntatges d'espectacles de dansa, que jo dubto que durant el 86 i l'experiència dels anys passats, aquests espectacles de grans concerts i espectacles de dansa s'hagin dut a terme a Mallorca, Menorca i Eivissa, de rebot, i totes aquestes actuacions pretenen dur als següents resultats: consolidar el desenvolupament de l'activitat musical, tant professional com lúdica, i diu que ja l'any 85, amb el programa que es va dur a terme, en base a l'Any Europeu de la Música, vol continuar amb la mateixa política. És indubtable que l'actuació de grans grups o petits grups o de grans intèrprets de valua reconeguda, nacionalment o internacionalment, provoca que hi hagi un sector de la població que demandi uns serveis i tenguí una atenció especial cap a aquesta activitat, així ha succeït en aquest país en multitud d'esports, que a través de l'actuació de grans equips o de grans figures, han promogut que un sector de la població tenguí accés a aquestes arts, li agradin i que, posteriorment, hi hagi un clima favorable a la demanda, tant de música com de dansa. Però, quan totes aquestes bones intencions que ens presenta el Govern de la Comunitat Autònoma es tradueixen en diners, veim que hi ha 9 milions de pessetes de Capítol IV, de subvencions o a famílies o a ens, siguin públics o privats, i que per a muntatges propis, tenen solament 15 milions de pessetes, 15 milions de pessetes que, efectivament, no crec que bastin per als am-

biciosos programes que deu tenir el Sr. Conseller, coneguda la seva especial sensibilitat per aquestes Belles Arts de música i dansa. Tenint en compte que aquestes manifestacions artístiques solen ser a pagament, se solen cobrar unes entrades, són 15 milions, que hi ha una part important que torna a la caixa comuna, per tant, no són en realitat 15 milions els dedicats a espectacles, a promoure aquesta sensibilització especial que es pretén del poble de les Balears, i, com que no creim que amb 15 milions sigui suficient per la gran demanda d'aquests espectacles que es demanen a totes i a cadascuna de les Illes, li demanem que n'hi posi 5 més, que no són perduts, n'hi posi 5 més, en faci 20, i tal vegada ens farà contents a tots. Sap vostè que del cobrament de les entrades corresponents a aquests espectacles, la pèrdua o els diners gastats amb un benefici social notable, que tornen a les arques de la Comunitat Autònoma, no representen una pèrdua, representen un benefici social. Jo li demanaria que fes un esforç i que posi 5 milions més, satisfaci també l'interès que tenim tots els illencs, no solament els de Mallorca, de veure aquests grans espectacles musicals i de dansa, que contribuiran a augmentar la nostra sensibilitat i el nostre, la nostra cultura, hi haurà més demanda de música. Jo estic convençut que això té alguna cosa a veure amb la qualitat de vida, amb la bona qualitat de vida que mereixen tots els habitants d'aquestes illes, i estic convençut que vostè també espera el mateix, i, per això, no crec que tenguim molts d'inconvenients a fer possible aquesta Arcàdia feliç que des dels bancs d'aquí, a l'esquerra, nosaltres li proposam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Francesc Gilet Girart.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Entenem que no és assumible aquesta esmena, d'acord amb el programa que inclou, no només Mallorca, sinó també Menorca i Eivissa, està suficientment dotada aquesta partida, la quantitat de 15 milions de pessetes, independentment dels ingressos que es puguin produir, com vostè ha dit, per a majors ingressos.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sí, Sr. President. Gràcies. Sres. Diputades, Srs. Diputats, Sr. Conseller, Sr. Diputat, perdoni. Sr. Diputat del Grup Popular, Portaveu del Grup Popular, que vostè a una cosa tan sensible l'hagi despatxada amb manco de quinze segons d'intervenció, és preocupant. Vostè no té arguments en contra, vostè té voluntat contrària. Els ingressos que es produeixin, ja sabem que no els pot gastar, que han d'anar a una caixa comuna, no es poden manipular, però, si amb 15 milions vostè pot fer X, si vostè augmenta amb un 33'33 % més les dotacions a muntatges propis, estarà en una disposició millor per donar satisfacció, però no s'hi oposi, no sigui tan avar a presentar arguments contraris, hi pensi bé, li ho agrairem tots. La música no és de dretes ni d'es-

querres, la dansa, tampoc, i vostè, amb aquesta qüestió, no prengui aquestes postures tan tancades, o ens doni arguments o em digui, senzillament, miri és que no vull posar-hi més diners, que crec que és l'única raó que vostè pot posar avui en aquesta Cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contrareplicar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo l'he de rectificar, Sr. Pons. No utilitzaré el mateix to, perquè crec que si no, aquí pareixerà un altre, ens dormirem tots, però jo li record, o és més, li comunic, perquè crec que no ho sabia, que hi ha un Decret de la Conselleria d'Educació i Cultura, que estableix, quant a preus, que precisament els concerts són incorporables directament a la partida aquesta que de Capítol VI, miri per on.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 260, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 22; vots en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a debatre l'esmena 261, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta és una nova partida d'increment, i bé, ens la votaran que no, ens dirà que no és necessària, ens diran que tenen partides suficients, realment és ver, perquè és un increment d'arts plàstiques i exposicions, i, pel que fan, és sobrer quasi tot el que tenen, és sobrer quasi tot el que tenen, perquè, a més, estam ja al mes de març, no hi ha cap exposició important feta des de principi d'any, no sabem que n'hi hagi cap, i, per dos mesos que li queden, els 10 milions que té pressupostats, no els gastará. Per tant, realment, jo crec que, és mantenir aquesta esmena pel que vengui després, perquè nosaltres sabem que vostè, maldament guanyàs i repetís, no els gastaria, perquè ho ha demostrat durant quatre anys, perquè no té cap política d'arts plàstiques i exposicions, però volem mantenir la il·lusió del que el succeeixi, perquè tenguim aquesta inquietud i, realment, si té aquesta inquietud, els 10 milions de pessetes que vostè té pressupostats no basten en absolut.

Per tant, si tengués un poquet d'amplitud de mires i no ves només el seu no existent programa, ens votaria aquesta esmena, jo realment crec que és un parlar per parlar, perquè, indubtablement, sortirà amb el disc que ja ens han posat en totes les esmenes que no és necessari, que les necessitats estan cobertes amb els Pressuposts. Nosaltres creim que no és així i, per tant, no ens queda més remei que sortir i dir-ho, i ja dic que crec que amb això no es va enlloc.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir?

Grup Esquerra Nacionalista-PSM?

Sr. López Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Ho farem des de l'escó, perquè vull recordar al Portaveu del Grup Popular i, en aquest cas, coincident, també, Conseller de Cultura, que el Parlament de les Illes Balears va aprovar una Proposició no de Llei on es comprometia el Govern de les Illes Balears, o l'instava millor dit a intervenir en matèria cultural en els actes de commemoració del setè centenari de la Conquesta de Menorca. I un dels actes proposats era senzillament que una de les exposicions que tenien muntades en aquell moment, arribés a l'illa de Menorca, com supòs que també hauria agradat que arribés a l'illa d'Eivissa. Bé, nosaltres donarem el suport a aquesta esmena, senzillament perquè encara esperam que la política d'arts plàstiques de la Conselleria de Cultura es faci present a les altres illes, que surti un poc de l'encapçalament, perquè, si no hi ha hagut iniciativa, realment no poden arribar tampoc a les illes menors, però si n'hi ha hagut, i vostè, supòs que dirà que n'hi ha hagut alguna, doncs haurien d'arribar també a tots els ciutadans de les Illes. En aquest sentit, creim que no ve gens malament que hi hagi una aportació superior en aquest programa.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Francesc Gilet Girart.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Entenem que no és assumible aquesta esmena, ja que la partida està suficientment dotada.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar, Sr. Joan Nadal?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, Sr. President. Agraïm al Conseller la seva extensa i detallada contestació, no esperàvem més. L'únic, demanar-li que no ens prengui més el pèl, que per què fa Memòries? Per què diu que farà tres o quatre o sis exposicions, grans exposicions, que durà per totes les Illes, que farà set o vuit exposicions menors, que durà als pobles principals, que farà, que farà i que farà. I cada any ens diu el mateix, i després no fa res, Sr. Conseller. I després no fa res. Està prenguent el pèl, vostè, a tota la Cambra i a tots els ciutadans. Per què presenta un Pressupost de Cultura, com diu, que vol fer quantitat de coses, quan nosaltres li deim que per a això que vostè vol fer, no basten els diners, diu que està suficientment dotat, que per a les previsions basta. I després no fa res, clar, indubtablement, que per no fer res, li sobren els doblers.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, senyors, no havent-hi més intervencions, a la votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, 261, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 22 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 261.

Passam al debat de l'esmena 262, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President. Una altra esmena històrica. Can Fàbregas. Cada any repetim la mateixa història, i cada any Can Fàbregas està pitjor, més abandonat, més brut, el pati fet un femer, i ja no li afecten ni els reportatges de premsa, que normalment hi ha un tipus polític que quan veu un reportatge de premsa on li treuen els colors, actua, hi ha hagut una actuació a Can Fàbregas, hi ha hagut una actuació, posar unes fustes a la porta perquè no es vegi dins, no han fet net, perquè han deixat un forat, i hi va haver un reportatge fotogràfic que per aquest forat va fer la foto, i sortia tota la porqueria de dins. Però, bé, han tapat, han tapat, això sí, ja ha fet una gran cosa.

Fa tres anys que es va comprar Can Fàbregas, primer hi volien un Museu, després no sé què hi volien dur, després una Biblioteca, després no sé què de la Conselleria, ens han dit que hi han volgut fer quasi tot, que el projecte no estava acabat, que s'acabaria, fins i tot, i ara vull contar una anècdota, varen negociar fa dos d'anys, amb el Conseller, que nosaltres posàsim una partida de 15 milions de pessetes, que el Grup no li havia acceptat, i bé, ja veuríem dins la discussió si s'aconseguia que s'aprovàs o no s'aprovàs.

Bé, hi ha una voluntat totalment definida de no fer res. Jo realment, el que no entenc és per què varen comprar aquesta casa, perquè, indubtablement, quan estava en mans privades, fins i tot estava més cuidada, perquè vostès, el que varen fer va ser desmuntar tot el que consolidava aquella casa, deixar les obres d'enderroc a mig fer, i així ho han deixat. I ara tenim un edifici que és històric, un edifici catalogat, un edifici d'on han sortit uns arcs i unes troballes importants, que està completament abandonat. I jo em deman si és que amb aquestes 100 pessetes, 100 pessetes que vostès posen als Pressupost de Can Fàbregas, també ens sortirà dient que la partida és suficient per restaurar Can Fàbregas, perquè, si no, miri, jo fins i tot li proposaré fer una colecta amb el meu Grup per, almanco, pujar-li a 1.000 pessetes, perquè, bé, és un poquet, el tema, de vergonya. Renunciï vostè a aquestes coses, passi-les a una altra Conselleria, el Conseller d'Ordenació del Territori té més partida que vostè, li passi a ell, a veure si aconseguim fer alguna cosa, perquè és que amb vostè ens caurà tot, és que tot el tema de Cultura cau per tots els costats. Si vostè no es considera capaç i no se'n vol anar, ho passi a un altre Conseller, pintura n'hi haurà qualcun que ho voldrà, i pintura n'hi haurà qualcun que ho voldrà restaurar o que ho tornaran a la iniciativa privada, però el que no es pot fer és comprar un edifici que estava més o manco cuidat, llevar-li tot el que el cobria i tot el que el conservava i deixar-lo així, perquè s'arruïni definitivament. I això és el que vostè ha fet, i això és el que du tres anys, i això és el que vostè està dient cada any, que no accepta les partides pressupostàries d'addició que nosaltres li presentam.

Sr. Conseller, no és el camí, no és el camí, jo no sé quina resposta té en això, però, realment, és una assignatura que té pendent des de fa molts d'anys, i no és una maria, aquesta, com les altres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir?

Grup Mixt.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo em pensava que en aquesta Cambra només hi havia un tema recurrent, que era el tema de la normalització lingüística, però veig que els temes recurrents, eterns es van acumulant, no crec que en aquestes Illes Balears la gent amb sensibilitat política i cultural hagin lluitat perquè arribàs una Autonomia, perquè s'acumulassin els temes un any, un altre any, un altre any, sempre pendents de solució, i, en definitiva, fossin despatxats amb excuses pobríssimes i impresentables.

Com ha dit el Sr. Nadal, el tema de Can Fàbregas és un d'aquests que any rera any van compareixent, i no només es troba al mateix punt que estava, que sembla que el Sr. Nadal, i jo mateix, pel que ell ha dit, no sabia tants de detalls, ja firmariem, és que el tema de Can Fàbregas no està igual, el tema de Can Fàbregas de cada vegada està pitjor. És aquest el resultat de la seva política cultural, en la matèria referida a Can Fàbregas? És això el que es pretén, quina solució hi ha? Hi haurà resposta o ens tornarem a remetre a un altre Capítol, concepte, partida, totalment fantasma, que només servirà per fer una pseudo-intervenció parlamentària en nom de Grup Popular, o en nom del Grup del Govern, pas completament, o ens donarà d'una vegada la resposta que com a poder públic, com a representant d'un Executiu de les Illes Balears, està obligat moralment i políticament a donar-nos? Després ho sabrem.

Si em permet una mica d'ironia, que crec que és necessària, per no plorar, el tema de Can Fàbregas a mi em fa l'efecte que ja això sembla com la Sagrada Família de Barcelona, que després de moltíssims d'anys d'haver-se iniciat, encara està pendent d'acabar-se, i Can Fàbregas és, certament, molt més petit, però la Sagrada Família, hi ha hagut intents de fer-la anar endavant i, fins i tot, hi ha hagut un eslogan que deia, mirau com creix, no sé si l'eslogan que vostè prepara de cara a les pròximes eleccions referit a Can Fàbregas no serà, certament, mirau com creix, perquè certament no creix, en tot cas, haurà de ser, li ho suggeresc, mirau com cau.

Què diu de tot això? Hi haurà resposta? Jo, certament, li he de dir que segons quina excusa que ens hagi de donar val més que guardi silenci, perquè el silenci és expressiu i, en aquest cas, crec que serà un silenci prudent, perquè damunt aquest tema no hi ha hagut, no hi ha actuació, se li proposa una actuació, quina és la seva resposta? Una excusa i un rebuig en forma d'aconsellar un vot negatiu al seu Grup per a aquesta esmena. Certament, crec que amb tot el seu Pressupost, no té previst, i si no, ja ens ho dirà, si és capaç, solventar aquest tema. Veig que el tema de les excuses d'altres Capítols es va repetint, el Sr. Serra, el Sr. Costa, el Sr. Nadal, no sé quants de Diputats més seran convidats, supòs, a través de la seva intervenció, a llegir

millor el Pressupost a fi de trobar aquestes partides i actuacions fantasmes que jo, particularment, he estat incapaç de trobar-les.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Gilet, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, Can Fàbregas té una partida oberta amb aquesta quantitat de 100 pessetes, a la qual, com he dit avui matí, s'havia d'haver fet ja la incorporació del romanent de l'any passat, i una vegada que el projecte estigui acabat, suposam que a finals d'aquest mes, s'haurà d'ampliar naturalment aquesta partida amb els doblers d'allà on els trobem. Aquesta és la intenció de Can Fàbregas, quant a Can Fàbregas, i en aquest sentit entenem que, independentment de la bona voluntat i de les bones expressions, etc., etc., estarà cobert, en el seu moment, per part de la Conselleria i per part dels Pressuposts de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, vol replicar?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, Sr. President. L'any passat varen tenir vostès 15 milions de pessetes per a Can Fàbregas i no se'n varen gastar ni un. Amb tot, no en un any, en tres anys, no han estat capaços de fer el projecte de rehabilitació d'una casa del tamany de Can Fàbregas, Can Fàbregas no és una casa, com tots els Diputats d'aquesta sala saben, que es distingeixi per la seva grandària, no és una casa que es distingeixi per la seva amplitud, és tot el contrari, pentura era una casa mallorquina que no s'havia d'haver comprat per la seva, pel poc espai que té, és una casa petita, és una casa mallorquina que no té una certa utilitat per a una institució pública com pugui ser una Conselleria. Però bé, fa tres anys, més, tres anys i mig que fan un projecte i encara no l'han acabat, jo no sé a quin arquitecte han encarregat aquest projecte, realment crec que no l'han encarregat, que no l'han encarregat, perquè no és normal que en tres anys i mig no li hagin presentat, el projecte.

Vostè diu que els 15 milions de l'any passat vénen a aquesta partida, jo li deman que aprovi aquesta esmena que nosaltres presentam, que en posi 15 més, que, si és possible que n'hi hagi 30, que n'hi hagi 30, que 15 milions per a Can Fàbregas, així com vostès l'han deixada, no basten per a res, en absolut, que no en té ni per començar, que en té per fer feina, si s'aprova el projecte, cosa que dubto, té per fer feina durant dos o tres mesos i tornar a aturar les obres. Aprovi aquesta esmena, que ja no és una qüestió seva, és una qüestió de tots els ciutadans, que ja no és una qüestió de voluntat política seva, que és un patrimoni històric de tots nosaltres. No faci voluntarismes en aquests temes, no faci política barata en aquests temes, aprovi aquesta esmena i jo deman als Grups que monolíticament donen suport avui horabaixa al Govern que pensin també que hi ha esmenes que tenen una raó de ser que s'aprovin, que no són esmenes simplement polítiques, sinó que són esmenes de sentit comú, i, el Portaveu d'Unió Mallorquina, que sempre s'ha volgut

distingir per fer propostes, i quan surt a parlar en aquest Parlament, surt sempre amb un to patriarcal de sentit comú, jo el que li proposaria és que aquest sentit comú l'aplicàs avui horabaixa a les esmenes que duïm, perquè a mi no em cap dins el cap com es poden oposar que un edifici que han comprat malament, que duen tres anys i mig que s'està arruïnant, però és que sí, que no l'haguessin comprat, però és que la responsabilitat és nostra, també, la responsabilitat és del Govern en primer lloc, però també és de tots els Diputats que aquí ens manifestam d'una forma o d'una altra, que, amb aquesta manifestació, nosaltres donam suport a una equivocació, a una mala administració, a una mala gestió o no li donam, i, en aquests termes, també hem d'assumir la nostra pròpia responsabilitat, en aquests temes, i avui ens duen una partida pressupostària per a Can Fàbregas de 100 pessetes, i amb això no es va enlloc, això és una presa de pèl, això és continuar no fent res i que Can Fàbregas continuï deteriorant-se.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam, Sres. i Srs. Diputats, a la votació, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena 262, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 22 vots; en contra, 24; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 262.

Passam seguidament a debatre l'esmena 263, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, en nom d'aquest Grup, el Diputat Sr. Joan Nadal i Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Companys d'Esquerra Nacionalista, aquesta és una esmena perduda, avui matí n'hem debatut una igual, i més baixa, demanava manco doblers, per tant, aquesta està completament perduda. Nosaltres demanam que a la partida de normalització lingüística, s'hi afegeixi una quantitat de 10 milions de pessetes per a subvenció a la premsa forana en català. Aquesta partida ve donada, un pòc, per l'aplicació, entre altres coses, de la Llei de Normalització Lingüística, ve donada per la labor important que fa dins tot el que és la part forana, aquesta premsa que té una difícil subsistència, que té unes enormes dificultats per poder-se mantenir i sortir cada dia o sortir setmanalment o mensualment, és una premsa que fa una labor important, és una premsa com s'ha dit avui matí, que si de qualque cosa no se la pot atacar és d'esquerrana, o sigui no pot ser una esmena amb intenció política, en tot cas, la intenció política estarà als altres costats, perquè, bé, es donen subvencions, fins ara s'han donat subvencions, però subvencions en sobres, hi va haver un any cèlebre en què es varen donar amb un cóctel i en sobres, les subvencions a la premsa forana. Nosaltres creim que no és d'aquesta forma, creim que s'ha de regular el tema de les subvencions a la premsa forana, que han de venir dins els pressuposts, que s'ha de saber amb quins criteris es dona i s'ha de fer amb llum. Nosaltres creim que la premsa forana, en el tema de normalització lingüística fa una gran labor, fa una gran labor normalitzadora, fa una

labor que és molt important i que la Conselleria o el Govern no podrien fer amb els seus escassos mitjans.

Ja no sé que més dir-li, Sr. Conseller, perquè, tanmateix em dirà que està cobert i que no hi ha res a fer. Només recordar-li una cosa. Miri, vostè, l'any passat, per a normalització lingüística tenia 21 milions de pessetes, enguany, que té la Llei de Normalització Lingüística, que té unes obligacions importants a cobrir, que no ha posat en marxa, enguany té 15.400.000 pessetes, o sigui, va com els crancs. No és ver, perquè van aprovar una partida nostra a un moment en què es varen equivocar vostès, no em vengui, per tant, sí que és ver, sí que és ver, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

No, li ho dic, li ho dic, amb el Sr. Conseller no hi ha cap virulència, sinó en el pla d'ironia que ell utilitza moltes vegades, també. Jo li vull dir que no, que bé, que si hi ha alguna partida per a normalització lingüística, és perquè s'han aprovat esmenes nostres, no perquè hi hagi hagut cap voluntat del Govern d'augmentar aquestes partides. Enguany, el que és ben cert, és que vostès han posat manco doblers que l'any passat per a normalització lingüística. Vostès, l'any passat varen posar 21 milions, i enguany, 15, i enguany tenen unes obligacions molt més superiors que l'any passat. Nosaltres demanam que aquesta subvenció de premsa forana l'aprovin, es doni d'una forma reglada, es doni d'una forma clara, es doni d'una forma que no sigui política, sinó que hi hagi el partit que hi hagi governant, hi hagi unes normes per donar aquestes subvencions, que ningú no es pugui botar. Això és el que nosaltres volem, això és el que nosaltres demanam, creim que es faria un gran bé per a la normalització lingüística, però bé, supòs que aquesta partida està inclosa dins altres partides que hi ha dins els Pressupots que, com molt bé diu el Sr. Damià Pons, nosaltres no hem estat capaços de trobar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats.

Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Mixt, el Sr. Damià Pons.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A una de les meves intervencions d'avui matí, he recordat que una societat democràtica ha d'estar, a part de representada a les institucions, ha d'estar civilment organitzada, i va't aquí un dels exemples per a mi més emotius de capacitat d'organització espontània quant a crear unes determinades institucions, unes determinades infraestructures de caire cultural i amb una gran capacitat de comunicació que, si bé es limiten a un àmbit geogràfic relativament petit, al redol d'un terme municipal o a un petit redol comarcal, tenen una importància realment extraordinària. La premsa forana no ha nascut, i tal vegada per això és tan dinàmica, no ha nascut de cap planificació d'aquestes que tant inquieten al Govern liberal-conservador, sinó que ha nascut espontàniament de la preocupació, del nucli culturals dels diversos pobles de Mallorca que han vist la necessitat

d'establir uns canals de comunicació estables, de comunicar, no només missatges culturals, sinó de tota mena, la premsa forana és molt rica de contingut, i han connectat molt amb aquests ciutadans, amb els ciutadans del seu petit espai. Les xifres són prou expressives, i els ho puc dir per experiència pròpia, perquè particip d'una d'aquestes publicacions de premsa forana, i només per posar un exemple els diré que damunt una petita demografia d'uns 2.000 habitants escassos, que és el del meu poble, s'ha aconseguit impulsar una publicació que ha assolit un tiratge estable i es consumeix, no queda dins l'arxiu, d'uns 500 exemplars. Això voldria dir que si un diari d'aquestes illes aconseguís dins la demografia insular un tiratge semblant, s'hauria d'acostar a uns 175.000 exemplars de tirada. És a dir, és una premsa petita, quant a difusió, però extraordinàriament eficaç quant a penetració social, parla de les coses que interessen a aquell poble, encara que a un altre poble li semblin localismes i nimietats, i per això, ha aconseguit un suport que es manté dia a dia per part dels que va destinada. Fins i tot hi ha casos també molt emocionants, com pugui ser el mateix fet, citaré una publicació, com és S'Arenal de Mallorca, que es fa dins un nucli, no exactament municipal, perquè està mig partit entre dos municipis, Palma i Llucmajor, que ha assolit un tiratge de 3.500 exemplars damunt una demografia d'una vintena de mils, la majoria dels quals són de parla castellana, són immigrants que no estan lingüísticament integrats, tots i que aquesta publicació es fa, íntegrament, en català. Això, aquesta espontaneïtat, que a vostès tant els agrada, vostès que estan en contra de la planificació, etc., etc., aquesta espontaneïtat ha de ser degudament protegida i impulsada i cuidada, perquè això és un tresor que té un valor extraordinari i que només va envant perquè hi ha moltíssimes persones, modestes, desconegudes, que moltes vegades ni tan sols firmen les seves col·laboracions perquè algú fa mitja revista, en alguns casos, per tant, això ha de ser protegit perquè és un vehicle extraordinari de comunicació, de normalització lingüística, perquè aquesta premsa utilitza moltíssim el català, ha aconseguit que el català fos llegit, i llegit de manera espontània, i tal vegada per motius que, vists des d'enfora, semblen una miqueta localistes, per veure el fill que fa la primera comunió, per veure quants de litres haurà plogut aquest mes o per veure una entrevista amb el darrer mestre d'aixa del poble. Tot això ha de ser protegit, ha de ser protegit, per què? Perquè la cultura és una competència exclusiva d'aquesta Comunitat Autònoma, i ja està bé d'anar a plorar a Madrid, a demanar competències quan hi ha una notòria, evident i flagrant incapacitat per exercir les competències exclusives que es tenen.

A més a més, si això fos poc, això no és un tema del Grup Socialista ni del Grup Esquerra Nacionalista ni del Grup Regionalista, és una matèria obligada quant a la Llei de Normalització Lingüística, article 32, apartat 1r: «els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual». I, senyors meus, un Pressupost és un document econòmic, és un document polític, però, sobretot, document econòmic, si no el traslladam a aquest article amb una determinada partida pressupostària, ja em diran com volen donar compliment a l'article 32, apartat 1 de la Llei de Normalització Lingüística. O és que creim que aprovant aquesta Llei, com també els recordava, ja ha-

viem acabat les feines? No. La Llei de Normalització Lingüística, com l'Estatut, és l'inici d'un camí, i aquí n'hi ha que volen caminar, i n'hi ha que ho demostren i n'hi ha que l'únic que han fet és donar un suport purament formal a la normalització lingüística, però a l'hora de la veritat, a l'hora d'aquests diners que cantava el Sr. Anselm Turmeda, mallorquí il·lustre, a l'hora de quantificar aquesta voluntat política no hi ha partida, i, per favor, no em repeteixin les excuses que han donat al Sr. Serra avui matí, tot i que el Sr. Serra ha plantejat el tema, tal vegada ingènuament, crec jo, en forma d'una rebaixa, a veure si així li ho aprovarien, i no, ni amb rebaixes ni sense rebaixes, aquí no hi ha cap voluntat, ni tan sols rebaixada, de normalització lingüística, encara que els hagués demanat 1.000 pessetes per obrir una partida, estic completament convençut que amb aquesta actitud numantina i tancada li haurien dit, evidentment, que no. Però, en tot cas, és tanquín, perquè tots els que s'amaguen darrera les muralles, com diu aquell lema napoleònic, al final acaben derrotats, i la derrota, ja s'acosta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Joan Francesc López Casasnovas, pel Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula.

Disposa d'un temps fins a deu minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Nadal, és evident que és una esmena perduda, però des de la posició d'una moral més gran que la que tenia Alcoià, en el seu moment, el Grup Esquerra Nacionalista li diu que no es desanimi, perquè de gota en gota s'omple la bota, diuen, i per aquest camí, algun dia hem de veure reconegudes qüestions que són òbvies, que han de caure, perquè ja estan suficientment madures.

El tema de la normalització lingüística és un tema que aquí, en aquest Parlament s'ha tractat a bastament, i que tenc la impressió, tenim la impressió que el Conseller de Cultura, quan el Parlament va aprovar la Llei de Normalització Lingüística, devia fer un gran alè. Ja tenim normalització, i no, senyors. Perquè hi hagi normalització lingüística hi ha d'haver una voluntat que s'ha de traduir en mitjans perquè es pugui realitzar una tasca d'invertir una tendència que no ha estat desitjada pel poble de les Illes, sinó que ha estat provocada per anys i anys d'actuacions econòmiques, actuacions reals, que han causat greus perjudicis a les nostres illes, als nostres conciutadans. I amb aquesta solidaritat de temps enrera, amb aquesta intenció d'emprar l'autonomia per a refer una situació de malversació estam aquí demanant, ara i avui, 10 milions de pessetes per impulsar la lectura en llengua catalana, en la pròpia llengua. I vostès saben, Srs. Diputats i Diputades, que a les Illes patim un greu dèficit d'analfabetisme en la nostra pròpia llengua, i les enquestes donen aquests resultats, tristos resultats, encara que l'enquesta estigui ben o mal feta, els resultats obliguen el Govern a fer una tasca molt més seriosa en aquests temes.

Senyors del Grup Popular, no deixin capitalitzar aquest tema, el tema del suport a la part forana, per part del Grup Regionalista, que és el seu aliat, no deixin capitalitzar aquest tema. Jo entenc que mentre el Govern deixa de fer, hi ha un Consell de Mallorca que

entén que fa alguna cosa, i això, mirim, enmig de tot és un consol, és un conhort. Però feta la Llei, feta la trampa. El Diputat del Grup Mixt ha parlat de l'article 32, apartat 1r de la Llei, la Llei es va fer, però enguany hi ha manco diners per a normalització lingüística, com quedam? És que la Llei per si sola, una volta publicada al Butlletí Oficial d'aquesta Comunitat Autònoma, ja té la virtualitat de normalitzar, ja té la virtualitat d'invertir la situació? No, evidentment, llegir, en aquest cas, no fa perdre l'escriure. Hem de llegir, hem d'escriure en la nostra llengua, i així podrem aconseguir, passant el temps, que la nostra llengua sigui parlada, sigui usada a tots els usos i funcions i, en definitiva, que tenguí futur.

I Esquerra Nacionalista no està a favor de donar diners per les bones a la premsa forana, perquè publica en català, ja han passat els temps en què aquell canonge viguetà va dir allò de «puix parla en català, Déu li don glòria», ja ha passat aquest temps, nosaltres voldríem que 10 milions, el que fessin falta, anessin a parar a les publicacions que realment fan aquesta tasca d'arrelament al poble, d'informació objectiva, d'aprofundiment a la democràcia, que només les publicacions de la part forana estan en condicions de fer, d'arribar. No estam, per tant, a favor d'una folklorització del tema, per tant, Esquerra Nacionalista no fa més, aquí, a aquesta Cambra, que reafirmar una qüestió que venim defensant d'estona. I clar, el Grup Socialista, el més gros, demana 10 milions, nosaltres amb 5 ens conformàvem, però avui s'ha dit, ara mateix, que amb 1.000 pessetes, obrint la partida, també podríem obrir una porta a l'esperança. En aquest moment, les portes estan tancades, i tenc por que l'edifici no caigui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Gilet, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Srs. President com ja he dit avui matí, dins el subconcepte 481 de normalització lingüística, del programa de normalització lingüística, hi ha previst un conveni amb la premsa forana que és repetició del de l'any passat, independentment de la quantitat, el cert i segur és que s'ha aprovat una esmena quant a una campanya de normalització lingüística, que entenem que també és podria ampliar a la premsa forana, quant al conveni i quant a la quantitat. Entenem, idò, que no hi ha lloc a l'acceptació d'aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, vol replicar?

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sí, Sr. President. Jo tenia raó, eren 15.400.000 pessetes el que havia pressupostat el Govern per a normalització lingüística. I el subconcepte 481 són 2.800.000 pessetes, són totes les transferències a famílies i institucions sense fi de lucre que pressuposta el Govern de la Comunitat Autònoma, quan acaba d'aprovar, li han dit i li han llegit l'article i tot, una Llei de Normalització Lingüística que l'obliga a moltes coses. És que una llei és un començament, és un caminar endavant, no és aprovar una llei, publicar-la al Butlletí i arxivar-la, que és el que vostès fan, es creuen que duent

aquí una llei i aprovant la llei ja han cobert l'expedient, que és que ara sortiran a fer campanya dient, hem aprovat la Llei de Normalització Lingüística? No és això, la normalització lingüística no és aprovar una llei, aprovar una llei és una passa, però aquesta llei l'hem de posar a caminar, i aquesta llei, vostès, no tenen cap intenció de posar-la a caminar, perquè, bé, tant de bo que es varen aprovar dues esmenes del Grup Socialista, una de 15 milions per a l'ensenyança en català, perquè estaven en minoria, perquè estaven en minoria, i una altra de 20 milions de pessetes de campanya de normalització lingüística, perquè el Grup d'Unió Mallorquina no els va secundar, varen fer un vot particular, però després varen trobar que políticament no devia ser gaire bo mantenir-lo, i varen renunciar a aquest vot particular, però les dues esmenes que han dotat aquesta partida de normalització lingüística són esmenes nostres. La voluntat del Govern era no fer res, manco que l'any passat que no hi havia normalització lingüística, perquè, com he dit abans, l'any passat tenien vostès pressupostats 21 milions de pessetes, i aquestes partides que nosaltres hem posat són partides, i que vostès no han acceptat, que vostès s'han vist obligats a assumir dins el Pressupost, en contra de la seva voluntat, en contra de la seva voluntat, aquestes partides són partides destinades a unes finalitats molt concretes, no són partides que nosaltres haviem inclòs per destinar-les a subvencions a premsa forana, eren partides, una per a ensenyament en català, i l'altra per a la campanya de normalització lingüística, però nosaltres, per completar aquest subprograma, nosaltres presentàvem una esmena, de 10 milions de pessetes per a subvenció a la premsa forana que tan necessària és i que tant bona labor fa en aquests moments.

Sr. Conseller, ja que el subprograma aquest de normalització lingüística, amb les dues esmenes incloses per nosaltres, que pugen 35 milions de pessetes, contra els 15 que tenien vostès, aquest subprograma ja és més nostre que seu, ens el deixi completar, ens aprovi aquesta esmena, i almanco podrem dir que amb aquest subprograma és podrà fer alguna cosa, perquè almanco ha estat dotat suficientment pressupostàriament.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació d'aquesta esmena 263. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 20 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 263.

Passam a l'esmena 265, del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Tirs Pons i Pons.

Disposa d'un temps de deu minuts.

Srs. Diputats, són lliures per fer el que volen dins aquesta Sala. Té vostè l'ús de la paraula.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. Tornarem a parlar del tema de normalització lingüística,

no deixarem el tema, farem un poc la gota d'aigua, fins que hi hagi un forat, serà qüestió de temps, només, però ens convertirem en una gota d'aigua.

Jo me'n record de quan estudiava, que si els temes d'estudi eren prou diferents dels d'ara, que hi havia molts de textos que s'havien d'aprendre per definició, «pas coeur», de memòria, i quan parlàvem de la veritat, hi havia una veritat ontològica, una veritat lògica i una veritat moral i tractava de les correspondències, dels diferents valors i de quina forma encaixaven. Jo demanaria que hi hagués veritat pressupostària, també, perquè a la vista del que pretenen les memòries i a la vista de la dura realitat de les xifres, això no enganya bé. Són dues peces contràries, de dos puzzles diferents.

Una llei tan important, com la de normalització lingüística, no li faré cap retret perquè consider que és una passa prou important, que crec que vostè també assumeix, però a l'hora de llegir als pressuposts com es tradueix aquesta activitat, veim quins són els objectius que té prevists el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i veim, primer, fer efectiu i normal l'ús de la llengua catalana, normalització de funcionaris, activitats, continuació reciclatge funcionaris, subvencions a Ajuntaments per a programes de funcionaris, addició d'un aplec que contengui els principals impressos, expressions administratives usuals en llengua catalana. Enhorabona, Sr. Conseller de l'Interior, vostè normalitza, els funcionaris són una competència del Conseller de l'Interior, però no de Cultura.

Segon, actuació dins l'àmbit de l'ensenyament amb l'edició d'un vocabulari bàsic en cicle mitjà —no riguin, Srs. Consellers—, a aquest vocabulari li diuen de nom «Canya», i les subvencions a edició de llibres en català. Després volen fer que els mitjans de comunicació social, i tornam un poc a l'esmena anterior, utilitzin el català, i així anava, en aquest sentit, l'esmena que ha defensat el Grup Socialista. Darrer de tot, aconseguir l'extensió social del coneixement i ús del català, i per açò preveu ajudes a iniciatives privades i ajudes a institucions que promociónin la normalització lingüística. I a l'hora de dur-ho a terme, es proposa que de publicacions es dediquin 4 milions, de promoció i estudis, 3.800.000, a través d'un capítol IV de subvencions a Corporacions Locals, 2 milions i mig, les empreses privades, 2.800.000 pessetes, i a famílies, 2.800.000 pessetes.

La posició de la població d'aquestes illes, no és solament de gent que quan neix parla català, que tenguí la llengua materna, que sigui la catalana, aquí, les xifres aproximades, segons els estudis que s'han fet i s'han publicat, no dubtaré de la seva veracitat, si hi ha algú que tenguí més dades, també les hi puc acceptar, consideram que hi ha un 14 % de la població que és castellano-parlant, com podem pretenir la normalització de l'ús de la nostra llengua si hi ha un 14 % que utilitza el castellà, i que a un programa que es diu normalització lingüística, no es contempli ni una sola partida, ni intenció d'acció perquè aquesta gent, aquests ciutadans que parlen castellà, com a llengua materna, tot el dret tenen, es puguin atracar a la cultura, al coneixement de la llengua i de la història d'aquesta terra que els ha rebut amb els braços oberts, perquè no hem d'oblidar que de vegades els han estret fort per problemes de tipus econòmic, però que també tenen dret a sentir-se integrats dins aquesta socie-

tat a la qual han fet feina, on han crescut els seus fills, que per dificultats, les que siguin, han mantingut la seva llengua, que els hem de respectar tota la llibertat que puguin tenir per emprar-la, però que des de la Comunitat Autònoma no hi hagi ni un sol programa perquè els castellano-parlants, un 14 %, puguin atracar-se al coneixement de la nostra història, dels nostres costums, i a la utilització correcta de la nostra llengua, és que no existeix dins les intencions. Dins el programa, dins la literatura no existeix, no existeix cap partida finalista, no existeix la intenció, per part de la Conselleria, per part del Govern de la Comunitat Autònoma de donar atenció al 14 % dels ciutadans d'aquestes illes. Per això, des d'aquests bancs de l'esquerra i sabent que estam en minoria, encara que carregats de raó, demanam que s'admeti posar 15 milions de pessetes per fer un programa per permetre als castellano-parlants que coneguin la nostra llengua, els nostres costums, la nostra història, perquè se sentin integrats, perquè no siguin ghettos, perquè siguin millors ciutadans de les Illes Balears, perquè creguin que l'Autonomia, que l'Estatut d'Autonomia és un instrument vàlid que pot col·laborar per tenir més llibertat, per ser més iguals que els altres. George Orwell, a una novel·la que escriu, «La Granja dels Animals», en una discussió famosa que hi ha, arriba un moment en què, no és per senyalar, el porc diu o hi ha un altre animal que diu, tots els animals són igual, i el porc contesta i diu, sí però n'hi ha uns que són més iguals que els altres. Açò és una situació pareguda, tots els ciutadans de les Illes són iguals, n'hi ha uns que tenen un programa de normalització lingüística i n'hi ha uns altres que no. Açò és una situació insostenible, no perquè vengui de l'esquerra hi ha manco raó, no perquè hi hagi manco gent en aquests bancs hi ha manco raó, vostè sap que en tenim, de raó, faci un esforç. Ho celebrarem tots, fins i tot, tal vegada encara el convidam si vostè ens diu que sí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Grup Mixt, Esquerra Nacionalista, Grup Popular.
Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Quan parlam de normalització lingüística correm sempre el risc de pensar que tractam un idioma destinat únicament i exclusivament a aquells que el tenen com a llengua pròpia, llengua materna o com se li vulgui dir, i de vegades oblidam que aquest idioma té un caràcter, i volem que el tenguí així, l'Estatut vol que sigui així, un caràcter clarament territorial. El català és la llengua pròpia, no dels ciutadans de les Illes Balears, que la tenen com a pròpia, perquè l'han rebuda del nucli familiar, sinó que és pròpia de les Illes, del territori de les Illes, i certament hi ha hagut una immigració importantíssima, fonamental per a la configuració social, política i cultural de les Illes tal com són avui, hi ha hagut una immigració no integrada, que si no s'exerceix una acció molt prudent, però molt clara, amb un caràcter positiu, aquesta gent no s'integrarà, i no només quedaran com un ghetto no integrat lingüísticament, sinó, com que tots sabem una mica de sociologia, ja sabem, perquè ho hem vist a determinades enquestes, que el fet dels matrimonis mixtos en-

tre gent de llengua diferent, sempre sol dur com a resultat el detriment del català, perquè hi ha una llengua hegemònica, perquè hi ha tota una sèrie de factors històrics, però també de present que és el castellà, i hi ha una llengua que lluita per aconseguir un status de normalitat, que és el català. Si aquesta gent no se sent implicada, no se sent compromesa amb la normalització lingüística del nostre idioma, la normalització és absolutament impossible, la no normalització d'aquest grup va inequívocament en contra de tota la situació lingüística de les Illes Balears.

I ho diu clarament la Llei, em permetran que els ho citi, i em permetran que no citi més articles, perquè podria ja citar tota la Llei, de cap a peus, em limitaré a citar un determinat apartat, però prou expressiu de l'Exposició de Motius, perquè les exposicions de motius tenen un caràcter clarament intencional, que és el que a vostès els manca, vostès no van de res, en matèria de normalització lingüística, com he dit tantes vegades, la Llei, una vegada aprovada, l'haguessin poguda dur a un llibreter vell, per l'ús que vostès en fan. Diu l'Exposició de Motius: «També cal comprometre tots els ciutadans de les Illes Balears, qualsevol que sigui la llengua habitual, amb la salvaguarda i extensió de la llengua catalana, dins una situació social en què tots els ciutadans coneguin les dues llengües i assumeixin la defensa i normalització de la catalana, perquè és un component essencial de la identitat nacional del poble de les Illes Balears». I això no és un document d'Esquerra Nacionalista, això és un document digent, perquè va ser aprovat per consens, per unanimitat d'aquest Parlament. Per tant, quines accions pensen fer en matèria dels castellano-parlants per fer realitat aquestes previsions de la Llei? S'ho han plantejat? Jo tenc la impressió que fa molt de temps que no l'han rellegida, aquesta Llei, si es que la llegiren, supòs que sí, quan la vàrem aprovar.

La motivació d'aquesta esmena, diu: «Complir acord plenari de dia 10 d'octubre del 85 d'aquest Parlament». I molt més, es queda molt curta, aquesta motivació, hi ha la necessitat de complir un acord de Parlament i hi ha la necessitat de complir de dalt a baix aquesta Llei, i per complir aquesta Llei no es pot fer realitat la normalització, sense la integració amb els termes que acabo de llegir, que figuren a l'exposició de motius, que afecten directament el col·lectiu importantíssim de castellano-parlants que hi ha a les Illes Balears.

Després de sentir tantes excuses del Conseller o Portaveu, perquè així li convé per argücia parlamentària evitar rèpliques, de remetre'ns a capítols i partides i etc., que jo confés que no els sé trobar, crec francament que el que ens proposa o ens proposarà el Sr. Conseller serà no-res. I, què hem de fer quan ens proposen un no-res? «Quan em donen un no-res i jo veig que el joc s'embulla, quan em donen un no-res, jo l'agaf per on se vulla».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Joan Francesc López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Srs. Diputats, gràcies, Sr. President. Quan Esquerra Nacionalista va presentar una Proposició no de Llei, fa molts pocs dies, dues setmanes, demanant que l'en-

questa realitzada per l'Institut Nacional d'Estadística sobre el cens del padró d'habitants de les Illes Balears, fos feta pública, ho fèiem amb un coneixement de causa molt concret, i és que aquesta enquesta permet conèixer una realitat socio-lingüística que no podem ignorar. L'enquesta parla de cadascun dels habitants de les Illes, diu on van néixer, d'on vénen, si no han nascut a les Illes, quants d'anys fa que han arribat, quin nivell cultural tenen, si estan ocupats o no tenen ocupació, etc. Aleshores, açò és una font de coneixement socio-lingüístic imprescindible per dibuixar una política correcta en aquest camp, idò bé, ara tenim l'oportunitat, aprovant aquesta esmena, d'iniciar un dels punts, jo diria que transcendents d'aquesta política, el punt que afecta, no a la normalització lingüística dels propis habitants de les Illes, dels propis catalano-parlants, sinó de fer possible que la llengua pròpia d'aquest territori, sigui també la llengua coneguda i amb possibilitats de ser emprada per tots els habitants d'aquestes illes. Es, per tant, un fet importantíssim, que lliga amb la idea que ningú no ha de ser discriminat dins una Comunitat Autònoma que proclama els valors democràtics com els proclama tot l'Estat Espanyol, la Constitució.

Fins ara hem tengut una idea inversa de la situació, els que discriminaven eren els que parlaven en català, quan n'hi havia un, només n'hi havia un, que era castellano-parlant. Idò no, el que hem de fer és impossible aquesta situació, i com?, mitjançant que hi hagi, si més no, en primer estadi, un bilingüisme passiu del qual n'hem parlat tantes vegades, és a dir, que ningú no hagi de modificar la seva llengua d'expressió per mor que n'hi hagi un altre que afirmi, que digui que no l'entén, això implica senzillament una política d'ensenyament massiu de la llengua pròpia del territori, de la llengua catalana als castellano-parlants. I, a més a més, voldria assenyalar una altra cosa i acabo, Srs. Diputats, el fet lingüístic està, moltes vegades, en relació amb el fet social, sempre hi està en relació amb el fet social, i normalment, les persones que tenen més dificultat d'integració, més dificultat de coneixement de la nostra llengua i, en definitiva de contacte amb la nostra cultura, són precisament aquelles persones de classe social més baixa, persones que no han tingut oportunitat d'accedir a un nivell cultural més gran i, en definitiva, persones que en aquest sentit, estan, també, àmpliament discriminades.

Nosaltres sabem que la sensibilitat d'aquest Govern no s'ha distingit, precisament en quatre anys, per dur a terme una tasca de sensibilitat cap als sectors marginats de la nostra societat, idò mirin, els castellano-parlants, però no tots, sinó aquests concretament, els de les capes socials més baixes, són uns dels principals marginats dins aquesta problemàtica, va't aquí com ens podríem començar a salvar d'una situació injusta, mitjançant una cosa tan senzilla com és destinar una partida mínima d'un Pressupost de 15.000 milions de pessetes, de 15.000 milions de pessetes, 15 destinats a una primera campanya, dirigida exclusivament i àmpliament als castellano-parlants d'aquestes illes. Facin açò, ho facin, aprovem aquesta esmena i comencem a refer les coses, que és la nostra obligació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Gilet, té vostè la paraula pel Grup Popular.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, el fons de l'esmena tendria un caràcter positiu, ara, si contemplan la globalitat d'esmenes, ens trobaríem que més que pretendre una aprovació, el que volen, purament i simplement, és establir les circumstàncies que vostès ho han presentat, ho han deixat aquí, en aquest Parlament. Jo li he de dir que altres institucions públiques que no es troben molt enfora d'aquí, han iniciat o varen iniciar un programa destinat a castellano-parlants, i el varen iniciar així, a la brava, i ha resultat que el seu resultat ha estat més negatiu que positiu. Nosaltres entenem que en aquests moments en què ens trobam, vist l'increment que ha sofert el programa, gràcies a la seva ajuda, no tenim per què no reconèixer-ho, de normalització lingüística, aquesta campanya per a castellanoparlants ha de tenir una prèvia campanya que és la mateixa que hem aprovat aquí, la campanya per a la normalització de la nostra llengua. Conseqüentment, vista l'experiència de les altres institucions i vist el contingut de les altres esmenes i tot el programa, així com ha resultat, entenem que no hi ha lloc, avui per avui, i, en tot cas, ho deixariem per a l'any 1988, segurament serem els mateixos, establir aquesta modificació o aquest increment de dotació pressupostària dins el programa de normalització lingüística.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Sr. Tirs Pons, vol replicar?

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat del Grup Parlamentari Popular, Sr. Portaveu, l'esmena és del Grup Socialista, li ho record, i les altres també ho eren, en aquests moments estam discutint i, efectivament, hi va haver 20 milions de pessetes que van entrar, si no estic equivocat, en Comissió es van aprovar, n'hi havia 20, trobo que eren 10 per a premsa forana i n'hi havia 15 per als programes de castellanoparlants, i assumim la globalitat de les tres, perquè hi ha una filosofia que li he explicat abans, i no perquè el to sigui amable vol dir que tenguí manco raó, o no crec que sigui la violència un sistema adequat de comunicació, sobretot quan estam tan enfora i tan separats en el grup, a l'espai i a les idees. Miri, vostè pot dir que té un programa previst, perquè l'any 1988 vostè diu que hi serà i no se què, m'és igual, tant si ho és com si no ho és, depèn d'altra gent que s'ha de pronunciar, i no ara, s'ha de pronunciar en el futur, però quan s'aprova un Pressupost, vostè té l'obligació de plasmar la política de normalització lingüística que el seu grup vol dur a terme i posar les quantitats adients. Si després de dia 10 de juny o de dia 7 de juliol o de, no sé quin dia, m'és igual, hi ha altres majories o altres persones i el mateix grup, podran seguir o modificar la política que vostè vol dur a terme a través d'aquest Pressupost. Per tant, si vostè no té quantitats per preparar ningú, açò de la preparació és una cosa que no la tenc gaire clara, l'hauria d'explicar un poc més, senzillament, posi una quantitat de diners suficient per a atenció als castellanoparlants, perquè tenen uns problemes diferents als que tenim el català com a llengua materna, absolutament diferents. Doncs preparació des de les instàncies de Govern, des de les instàncies que determinen la utilització dels diners públics, es pot fer possible que trobin institucions, que trobin

organitzacions, que trobin diners, gent preparada que els doni una mà per fer-los manco diferents dels altres per fer possible que aquest 14 % es vagi reduint de cada vegada més i que se sentin ciutadans de cadascuna de les Illes amb igualtat de condicions amb els que, per accident, han nascut aquí. És l'únic que li demanam, per a açò no es necessita preparació, es necessita voluntat de fer-ho, i l'expressió de la voluntat és aprovar aquesta esmena, no n'hi ha una altra.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 265. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 20; vots en contra, 27; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena 265.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Tractarem a continuació les esmenes 267 i 268, agrupades. Per defensar aquestes esmenes, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, en primer lloc, i dirigint-me directament ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, per favor, que hi ha un orador, per respecte.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

... al Conseller, voldria, de qualque forma, despersonalitzar tot aquest debat que duim, i dir públicament que estic convençut, a més, que els Pressuposts aquests no són una labor exclusiva del Conseller, sinó que, així com tot el Pressupost és una labor del Govern, en aquest Pressupost concret, crec que realment els seus companys de Govern no li han deixat fer més coses, ho vull creure així, vull creure que realment ha estat el dèbil de la discussió, que el seu Pressupost ha estat on tothom ha mossegat i d'on tothom se n'ha dut el que ha pogut. Però, al final de tot, el responsable és ell, com a Cap de la Conselleria de Cultura.

I les esmenes que presentam són dues esmenes al subprograma 0505, del Museu de Mallorca. El Museu de Mallorca és, indubtablement, el museu més important de les nostres illes, és el museu del qual depenen els altres museus, és un museu que té una labor de coordinació amb els altres de les illes de Menorca i d'Eivissa, és un museu del qual depèn el de Pollentia, d'Alcúdia, és un museu, en una paraula, que fa de cap i coordinador de tots els altres museus. Aquest museu, que duia una labor important, que duia una labor de recuperació de la nostra història important i de restauració important, des que va esser transferit ha anat baixant de forma espectacular el seu Pressupost, les seves inversions, la seva actuació, les seves

activitats. Ens trobam que darrerament no hi ha partides, com, me'n record que hi va haver un debat, fa aproximadament un any, no hi havia partides ni per comprar bàscules de precisió per al laboratori de restauració, ni per a això, el gabinet de restauració està pràcticament aturat tot l'any, fan contractes de dos mesos amb l'INEM, després s'obliden de demanar la renovació del contracte, és fa un nou, una nova sol·licitud al cap d'un parell de mesos, tarden vuit mesos a tenir un nou, total, que no hi ha restauradors. Varem fer una esmena també, recordin els membres del Govern, al Pressupost de l'any passat, per a dotació de nous restauradors al Museu de Mallorca, se'ns va rebutjar l'esmena.

Hi ha sales al Museu de Mallorca que es varen lliurar en perfectes condicions, i no han estat capaços ni de posar un deshumidificador, i actualment són totalment inservibles per la humitat que hi ha a aquestes sales. S'han hagut de treure les peces que hi havia en aquestes sales perquè s'estaven deteriorant d'una forma alarmant. Hi ha un abandó total en el tema de catalogació i de restauració. Hi ha un abandó total en els temes d'investigació. No s'ha fet una sola publicació, no s'ha fet una sola publicació del Museu de Mallorca, nova.

Es un museu que actualment està aturat, pràcticament, és més, els membres del Museu diuen, i ho diuen públicament, i jo ho dic aquí, perquè no només m'ho han dit a mi, sinó que ho han dit a molta gent, a tothom que els ha volgut escoltar, que enyoren quan el Museu depenia del Ministeri de Cultura. Perquè hi havia una organització molt superior de la que hi ha ara, perquè no estaven sotmesos a voluntats polítiques, de petita política, sinó que hi havia una planificació i hi havia una organització, quan en aquests moments no hi és. El Museu de Mallorca des de fa aproximadament quatre anys, no fa cap actuació realment important, no fa cap exposició realment de pes, no ha fet cap exposició que hagi tengut cap itinerari pels altres pobles o per les altres illes, no ha tengut labors realment organitzades i importants. Ha estat un tenir oberta la porta perquè no es pot tancar, perquè si es tanca es torna al Ministeri, i bé, pentura, pentura seria el que convendria, si no es vol dotar, però és que la responsabilitat d'haver assumit aquesta transferència és la de dotar-la, i és, no només que dels doblers que ens donin per mantenir el Museu facem un transvasament, i nosaltres, els doblers que ens doneu els destinarem al Museu, la responsabilitat d'una transferència no només és aquesta, és que si ens donen un museu l'hem de fer funcionar, hem de fer activitats i hem de fer una projecció pública d'aquest Museu, i hem d'editar fullets i hem d'editar llibres d'investigació i tots els temes que es projecten dins un museu, s'han de projectar al públic, i allà hi ha investigadors, hi ha arqueòlegs, hi ha restauradors, bé, totes aquestes feines s'han de publicar, s'han de donar a l'abast de tothom, i no costa tant dotar-lo, un museu sobretot amb els contractes de l'INEM. I, en aquests moments, ens trobam que es mantenen unes dotacions, unes dotacions realment penoses, unes dotacions, realment, que és un continuïsmes que no ens du, indubtablement, a cap recuperació de l'activitat del museu. Per una altra part, és lògic, perquè en la Liquidació de Pressuposts, hem vist que el Museu de Mallorca ha gastat, només, el 60 % del Pressupost de l'any passat. Això què vol dir? Això vol dir que no hi ha una direcció, que no hi ha una organització, perquè

si el Museu avui en dia ha gastat el 60 % del seu Pressupost, i no ha fet res, és que alguna cosa falla, la direcció política, la direcció funcional, alguna cosa falla. I bé, i vostès tenen la responsabilitat que això que falla, a un museu de la importància d'aquest, no falli, i vostè, Conseller de Cultura, té l'obligació de prendre mesures, li ho hem dit moltes vegades, li ho hem dit dins Comissió i ho hem dit a compareixences seves, vostè, en privat ho reconeix i en públic ho assumeix, perquè no li queda més remei, perquè no li queda més remei o perquè se sent completament incapaç de prendre les mesures necessàries perquè aquest museu funcioni. Perquè aquest museu funcioni, el primer que han de fer és dotar-lo d'una forma seriosa, d'una forma suficient i a partir d'aquesta dotació fer un pla d'actuació, d'activitats, de cobrir les places necessàries, d'organització de les distintes seccions del museu, que actualment fallen miserablement. Per no tenir ni tenen vigilant dins la Biblioteca del Museu, desapareixen els llibres més importants de la Biblioteca del Museu de Mallorca, i això, si vostè té la informació que crec que ha de tenir, com a responsable polític del Museu de Mallorca, ho sabrà. No tenen ni vigilància, per tant, Sr. Conseller, vostè té una responsabilitat important allà dins, l'assumeixi, l'assumeixi i accepti aquestes partides que, si bé aquí pareixen importants, són, una de 20 milions i l'altra de 5 milions, no són partides que siguin molt importants en relació amb les feines que té obligació de fer aquest museu. Nosaltres demanem que el seu grup li doni suport, que almanco una vegada el deixi satisfet i el deixi aprovar una esmena que, realment, si vostè vol fer feina la necessitarà i la gastarà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Grup Mixt.

El Sr. Damià Pons i Pons, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat d'un temps de fins a deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No caldrà despersonalitzar els temes referits a la Conselleria de Cultura, tota vegada que crec que en cap moment d'aquest debat no ens hem referit al Conseller com a persona, que tots respectem i estimem, sinó que ens hem referit a una política, en aquest cas, a una política pressupostària, que no compartim globalment, hi ha hagut unes esmenes a la totalitat que no han estat votades per la majoria d'aquest Parlament, però sí que han tengut el nostre vot, i, en conseqüència, hem de discutir una política, no una persona, en cap moment.

El tema del Museu de Mallorca, El tema del Museu de Mallorca és també, i perdoni que sigui reiteratiu, un d'aquests temes recurrents d'aquest Parlament. El tema del Museu de Mallorca ha vengut una i una altra vegada a aquesta Cambra, hi ha hagut problemes, hi ha hagut problemes anecdòtics, però també molts desagradables dins ell, i en tot moment, durant tot aquest temps de funcionament de la nostra Autonomia, dins aquest museu no hi ha hagut, i li ho ha dit el Sr. Nadal, i a mi també se'm va dir, per part dels responsables d'aquest museu, que hi havia una certa enyorança dels temps passats, tot i que els temps passats eren uns temps centralistes. Perquè, ens hem de

desenganar, l'autonomia, en abstracte, no obté l'adhesió dels ciutadans, és l'autonomia que serveix per acostar els problemes als ciutadans, i que els ciutadans els vegin resolts amb més celeritat, si resulta que el Museu de Mallorca està en mans de la Comunitat Autònoma, la gestió correspon a la Comunitat Autònoma, i els problemes d'aquest Museu no es resolten, és evident que aquestes persones preocupades per la seva feina, preocupades per la labor de catalogació, restauració, creació d'infraestructures, fer exposicions, divulgar el contingut del Museu, etc., etc., tenir-lo en condicions òptimes, i perdonin, tenir-lo en les condicions que s'ha de tenir un museu d'una regió insular d'Europa, l'any 1987, si tot això no ho veuen solventat, i resulta que aquesta competència està en mans de la Comunitat Autònoma, poca estimació poden sentir per l'Autonomia, tota vegada que l'Autonomia es demostra en ésser incompetent, no l'Autonomia, sinó una determinada política o una certa falta de política, que és el que nosaltres creim que hi ha.

El Museu de Mallorca hauria de ser, i té totes les possibilitats de ser-ho, el centre de dipòsit cultural més important, no de Mallorca, sinó de totes les Illes Balears, hi ha unes grans possibilitats, hi ha gent molt vàlida, encara que limitada, certament hi hauria d'haver una dotació d'infraestructura i una ampliació de personal al seu moment, si hi ha una política adequada de museus, vostè veurà com es pot impulsar una política d'ampliació del personal d'aquesta Comunitat Autònoma, no per servir, per col·locar, com hem tingut ocasió de veure, certes persones a certs llocs, sinó dotar d'infraestructura burocràtica, d'infraestructura de professionals aquest museu i obtenir un òptim rendiment.

Està adientment dotat aquest museu? No. Està el Conseller satisfet, com a responsable d'una política determinada, de la situació, del funcionament o del mal funcionament d'aquest museu? Estic absolutament segur que no hi està. I quines previsions fa, per solventar això, quines previsions pressupostàries?, altra vegada, el tema econòmic. Si no hi ha previsions econòmiques, és indicatiu que no hi ha voluntat política de resoldre els problemes. No és que li faltin doblers, és que jo crec que el sistema de prioritats que han establert, va en contra del museu, i crec també, i compartesc la valoració que ha fet el Sr. Nadal, de la seva Conselleria hi han posat mà i li han llevat moltes possibilitats que hauria tingut si l'acció de govern s'hagués enfocat d'una altra manera.

Nosaltres entenem, les persones que ens preocupam perquè el museu funcioni, que aquest museu és un pèssim exemple d'ineficàcia autonòmica, i li ho diu una persona que no només és Diputat que està en aquest Parlament, sinó una persona que ha col·laborat, fins i tot, amb alguna exposició i ha fet algun catàleg d'aquest museu, durant aquests anys. És a dir, hi ha una notòria ineficàcia en relació amb el Museu de Mallorca, és evident que dins tot aquest Pressupost no hi ha unes previsions responsables per afrontar la situació de degradació, de fet mal dotat, com està el Museu de Mallorca, i, en conseqüència, no hi ha una política seriosa per donar solució a aquests problemes.

Ha parlat amb els responsables per demanar-los com està el tema de cara a elaborar el Pressupost? Quines previsions li han fet arribar aquests responsables? No pot contestar com a Conseller, ha de con-

tar com a Grup Popular? En fi, vostè mateix té tota la llibertat que correspon tenir a un parlamentari d'aquesta Cambra, però, em consta que sí, que li han fet arribar tota una sèrie d'elements, que vostè està perfectament informat, que el Museu no està en condicions òptimes de res, ni de vigilància, ni de personal, ni de restauració, ni de neteja, ni de control de les humitats, ni d'acabar les obres que estan inacabades per allà dins, etc., etc., etc.

En conseqüència, és evident que el Museu de Mallorca que hauria d'exemplificar la preocupació cultural d'una Comunitat Autònoma per la seva pròpia cultura, que hauria de ser un símbol d'eficàcia, una mostra patent del que es pot fer quan se sap governar, s'ha convertit exactament en tot el contrari, s'ha convertit en un exemple d'uns plantejaments culturals inexistents i tercermundistes i hem donat un espectacle que les persones amb sensibilitat que visiten aquest museu, si saben veure el que hauria de ser i constaten el que és, senten dolorosament.

Crec que les esmenes són prou clares, si alguna crítica s'hauria de fer a aquestes dues esmenes és que són molt precàries, són molt petites i les necessitats del Museu són moltes més. Però, com he dit abans, en el cas del Sr. Serra, ni fins i tot anant de rebaixes, vostès estan disposats a acceptar res.

Moltes gràcies.

*EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

Volien intervenir altres Grups?

Té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. En primer lloc, li he de dir, Sr. Nadal, que el Museu de Mallorca és absolutament independent del Museu d'Eivissa i del Museu de Menorca, són tres instal·lacions absolutament diferents, que no estan lligades per cap direcció ni per cap supradirecció. Els dos únics centres que depenen del Museu de Mallorca són el Museu de Muro i el futur, a inaugurar pròximament, Museu de Pollentia, a Alcúdia. Jo el que li he de dir, en primer lloc, és que hi ha hagut un increment de personal, no enguany, sinó el 85, si no record malament, concretament de cinc persones, i parlo de memòria. L'atenció al Museu de Mallorca, jo entenc que és suficient, tenint en compte que just de Capítol II hi ha hagut un increment en el Pressupost del 87, d'un 40'15 %, és a dir, concretament, al Museu de Mallorca s'incrementa quasi un 50 % les dotacions de Capítol II.

I jo m'he de referir, lamentablement, bé, no lamentablement, però sense cap ànim, al Sr. Pons, que l'esmena 267 està malament, pressupostàriament, per a mi, és incorrecta. Si estam parlant d'activitats pròpies, hi ha una partida, que és la 259, que té la seva pròpia partida i està dotada, conseqüentment, no és una excusa, és que aquesta per a aquest Diputat que li parla, està mal redactada, tal vegada, no amb mala intenció, sense voler. I no fa referència en absolut al que li he dit al Sr. Serra, perquè pareix que cada dos per tres, vostè m'ha de treure el que he manifestat al

* En aquest moment, s'absenta de la Sessió el Molt Il·lustre Sr. President i és substituït pel Vice-president Primer, Il·lustre Sr. Pere Gonçal Aguiló i Fuster.

Sr. Serra, que ell ha acceptat, bé o malament, crec que bé, però no té per què convertir-se en defensor del Sr. Serra, crec que el Sr. Serra és suficientment hàbil per defensar-se tot solet.

Jo, a més, he de dir una altra cosa, aquí resulta que hi ha una disparitat o una confusió entre el que és el Museu de Mallorca, tenint en compte que el Museu de Mallorca està gestionat per la Conselleria d'Educació i Cultura purament i simplement en base al Decret de Transferències, totes les obres que es realitzen al Museu de Mallorca, són obres del Ministeri de Cultura, per quina raó?, senzillament, perquè no hi ha transferències d'aquestes obres del Ministeri de Cultura, i el Ministeri de Cultura, com a propietari del Museu, és l'encarregat de realitzar aquestes obres. Entenem, a més, que la partida 259, i en això he de fer referència al Sr. Pons, tot el pressupost o avantprojecte de pressupost de les distintes instal·lacions passa, des de la Direcció a les diferents direccions generals, en aquest cas des de la Direcció General de Cultura, per passar posteriorment al Conseller d'Educació i Cultura i després al Govern. En aquesta partida d'activitats específiques, si no record malament, hi havia per part del Director una petició d'1.200.000 pessetes, s'ha produït una rebaixa de 200.000 pessetes, independentment de l'increment del 40 %. Entenem, aleshores, que no hi ha lloc a aquesta preocupació econòmica, per part de les esmenes, atès que dins el Pressupost de la Conselleria aquesta dotació i aquest increment de dotació és suficient.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gilet.

Per replicar, té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. Conseller, la partida de dotació, serveis nous, de 5 milions de pessetes, és una partida completament necessària, vostè ho sap, avui dia, perquè hi ha noves sales a dotar, hi ha noves obligacions a assumir allà dins, i bé, vostè està que és un museu transferit, és un museu en què les obres, no estam parlant d'obres, estam parlant de fer funcionar un museu, que si vostè no està disposat a fer-lo funcionar, el que ha de fer és tornar-lo, però el que no es pot fer és mantenir el museu més important de les nostres illes en la situació en què està de deteriorament. Nosaltres li deim que posam a la seva disposició 20 milions de pessetes perquè faci funcionar el museu, vostè diu que fa dos anys va enviar cinc persones noves, varen contractar cinc persones noves, avui, estan sense restauradors, avui estan sense restauradors. Fa mesos, però ja que ho duen, eh?, no és d'ara, alguna cosa deu passar. Hi ha sales, no sé si vostè ha visitat el Museu darrerament, hi ha sales on no es pot entrar, la humitat degota per les parets. Bé, que és que si no hi ha pressupost, buidam aquestes sales, les tancam i punt. Hi ha una falta de vigilància total al Museu, han tengut problemes en aquest sentit, i vostè ho sap que han tengut problemes, i seriosos. I bé, què és que no el pensen dotar perquè és un servei transferit o m'envien els doblers o no ho dotaré, ho deixaré com està?

Tenguem la sort que un dia no passi res allà dins i desapareixi alguna cosa important. Tenguem aquesta sort, perquè si no, la responsabilitat, Sr. Gilet, serà seva, serà seva per no haver dotat el Museu de les mesures necessàries, mesures de vigilància, mesures de

seguretat, per no haver dotat a un museu, quan li hem oferit, hem presentat nosaltres les esmenes, i li hem oferit consensuar qualsevol tema del Museu, per dotar-lo, cada vegada han estat esmenes positives, per dotar-lo de forma important, per posar-nos a la seva disposició en el tema del Museu. I cada vegada ens ha dit que no, i si vostè accepta que el Director del Museu li digui que amb 1 milió de pessetes li basta per a activitats pròpies, o ha de canviar el Director del Museu o vostè ha d'assumir la seva responsabilitat, perquè vostè sap positivament que un museu com el Museu de Mallorca, amb 1 milió de pessetes per a activitats pròpies, no li basta per a res, i, Sr. Gilet, això és el que nosaltres li demanam, que assumeixi la seva responsabilitat, no que ens digui aquí que el Director m'ha dit que amb 1.200.000 li basta. I si el Director li diu que no necessita res, què és que també vostè dirà, com que el Director m'ha dit que no necessita res, ja no li he enviat res. La responsabilitat no és del Director, la responsabilitat és seva, perquè vostè és el que pot posar o llevar el Director.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies. En primer lloc, li he de dir que des-humidificadors se'n varen adquirir l'any passat. En segon lloc, li he de dir que el Director del Museu de Mallorca és un funcionari en propietat titular del Museu de Mallorca, com a tal Director, difícilment es podria produir una modificació a la persona. Els problemes que han sorgit han estat conseqüència de les obres que es realitzen al Museu de Mallorca, i resulta el següent, vostè ha manifestat fa un moment que el personal del Museu de Mallorca volia tornar al Ministeri de Cultura, les meves informacions són unes altres, precisament perquè el Ministeri de Cultura ha paral·litzat les obres i pareix que no les vol continuar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gilet.

Com que no hi ha més intervencions, ...

No, perdoni, vostè ha esgotat el temps de rèplica i contrarèplica. Perdoni.

En aquests moments passam a la votació de les esmenes 267 i 268, en conjunt.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen aixecar, per favor?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquestes esmenes, es volen aixecar, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. Vots a favor, 21; vots en contra, 27; abstencions, no n'hi ha.

Sí, Sr. Alfonso, té vostè la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. És per exposar una qüestió d'ordre amb petició, a veure si es podria debatre ara l'esmena 275.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha cap inconvenient.

En aquests moments, passam a debatre l'esmena 275.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR TORRES:
Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:
Té vostè deu minuts.

EL SR. TUR TORRES:
Gràcies. Sres. i Srs. Diputats, més d'una vegada s'ha dit en aquesta Sala que el Govern no té un autèntic interès de fer política de joventut, i ho prova el fet que aquesta esmena presentada pel Grup Socialista, que pretén incrementar la partida destinada al Consell de la Joventut, encara es mantengui viva i hagi de venir al Ple sense haver estat aprovada abans. Aquesta és una esmena parcial, d'aquelles que el Sr. Conseller diu que no canvien la filosofia dels Pressuposts, però que nosaltres creim que sí, que la canvien substancialment, Sr. Conseller. Simplement, la diferència està que pugui funcionar o no el Consell de la Joventut.

Per argumentar la defensa d'aquesta esmena d'addició, jo crec que basta recórrer al text de la Llei que regula la creació del Consell Assessor de la Joventut de les Illes Balears on a l'article 1r, apartat 2, diu: «La finalitat primordial del Consell de la Joventut de les Illes Balears és de servir de camí de lliure adhesió, amb l'objecte de propiciar la participació de la joventut en el desenvolupament social, polític, econòmic i cultural de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears». I què és això, Sr. Conseller, sense una autèntica dotació presupostària? Jo crec que lletra impresa o paraules buides.

Però també, a l'article 2, diu: «El Consell de la Joventut de les Illes Balears exercirà les següents funcions a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma», no les llegiré totes per no cansar-los, a les seves senyories, però en llegiré algunes, diu: «Col·laborar amb l'Administració Autònoma, mitjançant la preparació i realització d'estudis, emissió d'informes, etc. Participar en els consells o organitzacions consultius per a l'estudi de la problemàtica juvenil. Fomentar l'associacionisme juvenil. Fomentar la comunicació, la relació i l'intercanvi entre les organitzacions juvenils dels diferents ens territorials de les Balears». I altres objectius que no llegiré. Vostès creuen que amb 800.000 Pts. que hi destinen és possible dur a terme qualsevol, no diria totes, d'aquestes activitats o d'aquests objectius que fixa i que es proposa el Consell de la Joventut? Jo crec que és evident que resultaria impossible, i per això demanam, Sr. Conseller, que accepti incrementar aquesta partida de 800.000 Pts. i la posi en 5 milions de pessetes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:
Moltes gràcies.
Grups que volen intervenir?
Per Esquerra Nacionalista, el Sr. López Casasnovas.
Té vostè deu minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:
Gràcies. El Grup Esquerra Nacionalista, Sres. i Srs. Diputats, no pot fer altrament que donar suport a aquesta esmena d'addició, perquè és una qüestió ob-

via, que per poder fer una política concreta en qualsevol sector, en qualsevol àmbit, fan falta recursos, fan falta mitjans. I una vegada més constatarem com el Govern de les Illes Balears, quan té una llei aprovada pel Parlament, sembla que ja té tota la política sectorial que aquesta llei toca, feta, acabada, perfecta. I no és així, no és així realment. El Consell de la Joventut, quan es va crear per llei, va ser saludat com una cosa important, positiva, que havia de dur, havia de ser canal de comunicació amb aquest sector tan important, tant tòpic, de vegades, de dir que és el nostre futur, etc., etc. Ser jove és un fet important, tan important com absolutament inocua és la política de joventut que estam veient en relació amb aquest tema del Consell de la Joventut. Participació dins la vida social, econòmica, política de la Comunitat Autònoma, açò és el que diu la Llei, però després resulta que no volem que els joves, organitzadament, participin dins la vida política, exercint la democràcia, assessorant el Govern de les Illes Balears en matèries tan importants com el repartiment dels seus recursos econòmics. Em referesc, per exemple, a les Comissions Assessoras que havien de dictaminar les subvencions als Grups Polítics, i aquesta Cambra ha vist, l'any 85, com a través d'una Interpellació del Grup Esquerra Nacionalista, valoràvem com i quan i on havien anat a parar els diners de la Comunitat Autònoma. I veïem qüestions d'escàndol, d'escàndol, com, per exemple, determinades subvencions a Grups Polítics que no es justificaven degudament. I bé, una volta dit açò, on és ara l'estructura del Consell de la Joventut, que ha de permetre aquesta nova política, que parteixi d'una Autonomia real, l'Autonomia que la joventut reclama per poder gestionar els seus propis interessos, açò sí, de comú acord, participadament amb el Govern? Doncs la Llei hi és, però els recursos, no, no podem fer aquesta política. Aquest vaixell no podrà sortir de port, senzillament, no perquè hi falti vent, sinó perquè no hi ha ni obra morta, no hi ha absolutament res.

800.000 Pts. es demostren absolutament insuficients. Amb 800.000 Pts. difícilment podrem fer possible que el Consell de la Joventut de les Illes Balears sigui aquella estructura que connecti amb els Consells de la Joventut de cadascuna de les Illes, amb el Consell de la Joventut de Palma, amb el Consell de la Joventut local. I record perfectament que vam saludar aquí l'Any Internacional de la Joventut amb grans paraules i amb una Comissió molt encorbatada i molt presidida, però després, els resultats s'han demostrat absolutament inoperants, perquè no basta que hi hagi una Direcció General de Joventut, si després, els protagonistes d'aquesta política no són els propis joves.

Per tant, 5 milions de pessetes, sense cap dubte, seran, seran, si vostès tenen la consideració, la sensibilitat juvenil suficient, cosa que dubto, un punt de partida per encetar una política nova.

Miri, ara fa un moment, sabíem de l'existència d'una mostra d'arts plàstiques exposada a la Misericòrdia, aquesta mostra, organitzada pel Consell de la Joventut de Palma i amb el suport del Consell de la Joventut de les Illes i del Consell de Mallorca, si no vaig errat, podria, també, tenir una presència a cadascuna de les Illes, allà hi ha obra de pintors menors, joves, i segurament també n'hi podria haver de pintors eivissencs. Doncs bé, amb 800.000 Pts. no es pot fer una política de joventut que arribi a tots els sectors allà on pot anar. Aquesta mostra només és una,

un botó de tot allò que s'està perdent, s'està malversant en aquesta temàtica.

Autonomia del món juvenil, participació democràtica, una política integral, una direcció general al servei del jove, grans paraules.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula, pel Grup Regionalista, la Sra. Maria Antònia Munar.

Té vostè deu minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President. Srs. i Sres. Diputats. El Grup d'Unió Mallorquina és conscient de les necessitats, sempre creixents, en matèria de cultura, el que fa que els Pressuposts siguin sempre insuficients. La llista del que es podria fer en matèria de cultura és sempre més llarga que la llista del que s'ha fet o que la llista del que es pressuposta a uns Pressuposts com els que aquí debatim, i és lògic, és lògic, atès que la quantitat de matèries a tractar i els diferents collectius als quals afecta, són també molts. Avui mateix, aquí, a l'escó, quan qualsevol de nosaltres està fent alguna cosa tan habitual com llegir el diari, crec que podríem, tranquil·lament, fer cinquanta esmenes o més, a un tema de cultura, i totes, sense dubte, serien raonables i totes serien positives. L'oposició, en aquest cas, ho té molt fàcil. Demana sempre més doblers per als diferents collectius i increments per a les diferents partides pressupostàries. Així queden bé amb tothom i diuen que ells, si hi fossin, farien moltes més coses. Jo em pregunto, no som cap entesa en economia, amb quins doblers? Amb els doblers de les altres Conselleries? Perquè les altres Conselleries també tenen moltes necessitats, i vostès proposen esmenes incrementant aquests Pressuposts de les altres Conselleries. Amb deute públic? Es contradiuen. Fa un moment, parlant d'altres temes, deien que el Sr. Conseller de Cultura era pràcticament inepte, que no sabia com gastar els diners que tenia pressupostats i a la vegada li volen multiplicar el Pressupost. No ho acabo d'entendre. S'ha dit també avui aquí que els béns són de tots els ciutadans, tenen vostès tota la raó, el problema és que els doblers que es gasta el Govern també són de tots els ciutadans, també hem de cuidar el que es farà amb ells. I desgraciadament, avui per avui, són encara un bé escàs.

El nostre Grup, per circumstàncies de tots conegudes, i en pro de la governabilitat, ha hagut de renunciar a la demagògia i a la utopia que quasi sempre és molt positiva electoralment, molt brillant, a l'hora de l'oratòria. Les nostres esmenes, sens dubte positives, en aquest cas de cultura, la Universitat Nacional d'Educació a Distància, el Centre Coordinador de Biblioteques, el tema de normalització lingüística que ha sortit tantes vegades aquí i que s'ha aprovat gràcies al nostre suport, i que en aquests moments, són 55 milions, encara que pens que s'ha dit que era manco que l'any passat, totes aquestes esmenes han fet que hi hagi més temes dins cultura i temes tan importants com els que l'oposició vol que també se li aprovin. Però, no obstant això, aquestes esmenes normalment són assumides abans d'arribar al Plenari, cosa que fa que Unió Mallorquina no tenguí cap tipus pràcticament de protagonisme, qualque vegada també s'ha dit, hi renunciem, és veritat, és el cas del vot particular

que ahir vam retirar en el cas d'una enquesta sociolingüística, que segons la Llei de Normalització Lingüística havia de fer la Conselleria i que hi vam renunciar atès que el Consell Insular de Mallorca ja la tenia feta, i que podíem assumir el compromís del pagament, és a dir, no s'ha perjudicat el tema de la normalització.

No obstant, per tot això, per aquest paternalisme que normalment tenim quan sortim aquí i per aquesta paciència que hem de tenir, no obstant això, dic, tenim criteris clars i també establim prioritats. Per raó de la matèria i per raó dels mateixos collectius. Per raó de la matèria, es tracta, entenem nosaltres, d'atendre prioritàriament totes aquelles matèries que de no rebre una immediata atenció, seran el dia de demà irrecuperables, i pel que fa als collectius, sens dubte, el tema de la dona i la joventut, són per a nosaltres els collectius més importants i uns temes a defensar.

Els joves són a l'esdevenir, al demà, i la dona és la que més pot influir en aquest esdevenir de la joventut. Per aquestes raons no podem deixar de donar suport a l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, que no és més, creim nosaltres, que el desig de totes les diferents organitzacions juvenils de les nostres illes, de tots els joves, inclosos els d'Unió Mallorquina, encara que m'ha fet la reflexió, el Sr. Conseller, abans de pujar, que aquestes subvencions no es donarien als joves d'Unió Mallorquina, ho tenia més o manco clar.

La tasca d'aquestes organitzacions és positiva i és important, i, sens dubte, la nostra ajuda econòmica farà que col·laborin més i més il·lusionadament en aquest futur social, polític i econòmic d'aquestes illes. És això el que nosaltres pretenim.

I pel que fa referència al que ha dit Esquerra Nacionalista sobre el tema de la Mostra d'Art dels joves, li he de dir que la fan a la capella de la Misericòrdia, perquè no han trobat suport de ningú més, ni tan sols de l'Ajuntament de Palma, i la fan amb el suport del Consell Insular de Mallorca, i també Menorca hi participa perquè el Consell de Menorca no ha organitzat cap mostra d'art jove.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

Pel Grup Parlamentari Popular, ... (Murmuris).

Perdoni, perdoni, però si vostè llegeix l'article 70 sabrà el que són al·lusions i el que són contradiccions. Per tant, vostè no té dret a aquest torn de rèplica.

Perdoni, Sr. Diputat.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Contempla que hi ha al·lusions a Grups Polítics, i també hi ha al·lusions a institucions, en aquest cas s'ha dit una inexactitud sobre el Consell Insular de Menorca, i em sembla, ...

EL SR. PRESIDENT:

Em pareix molt bé la seva interpretació, però no hi ha lloc.

Té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Una qüestió d'ordre, només per afegir a les coses que s'han dit aquí, com a qüestió d'ordre que, a part d'al·lusions a Grups Polítics, a persones o a institucions, també es poden donar inexactituds, i aquí n'hi ha haguda una, però, d'enorme magnitud.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè no entrava en debat, per tant, aquesta inexactitud no anava per vostè.

Té la paraula, pel Grup Popular, el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Per part del Grup Popular, acceptam l'esmena. S'han de fer una sèrie de precisions a les manifestacions fetes per l'esmenant, quant que no hi ha una atenció a la joventut, jo li he de dir que l'increment global de la Direcció General de Joventut en el Pressupost del 87, és el més gros de tota la Conselleria, un 118 %. I li he de dir que aquesta partida 481, del subprograma 130705, de 800.000 Pts., anava destinat al Consell de la Joventut de les Illes Balears, però que també hi havia, en el programa 130713, partida 280, una altra quantitat d'1.200.000 Pts. per a conveni amb el Consell de Joventut de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gilet.

Sí, per què em demana la paraula? Per contrarèplica deu ser, per rèplica, per rèplica, per contrarèplica.

Té la paraula el Sr. Tirs Pons.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Que un Govern de la Comunitat Autònoma hagi creat un instrument com és el Consell de la Joventut, i que en els seus pressuposts no hi figuri partida específica per al seu funcionament, ja és greu. Específica, destinada al Consell de la Joventut. Pensem en l'articulat que té el Consell de la Joventut. Que vostè no hi havia pensat, que està subsumit dins les subvencions que vostè diu que vol donar no sé a qui? Perfecte.

Però hi ha una cosa més important, encara, que és que des d'un altre Grup que dona suport a la majoria del Govern és diguin perversitats, coses faltes de veritat, inexactituds i posin en solfa una sèrie d'actuacions d'altres institucions de les quals hi ha un desconeixement notable, de la matèria se'n sabia poc, i el poc que se sabia es deia malament.

El Consell Insular de Menorca, i els ho dic per a coneixement, Srs. Diputats, des de l'any passat fa mostres d'art jove, ja n'hi ha una en funcionament, que ha anat a Ferreries, ha anat a Ciutadella i està en marxa, i anirà a tots els pobles de l'illa, que siguin possibles. Per tant, posar en solfa altres institucions, utilitzant aquest escó, són males arts i no s'han de permetre dins un Parlament democràtic, perquè són judicis d'intencions basades en la ignorància.

Sr. Conseller, vostè pot acceptar o no aquesta esmena, la veritat és que tenim un Consell de la Joventut que està creat, i sembla lògic que el Govern que és responsable, ja que es va aprovar per unanimitat, arbitri els fons necessaris per al seu funcionament, i seria un tant polític si ho hagués fet així, no pot dir que estigui subsumit dins una altra partida de Capítol IV, de Política Juvenil, no senyor, Consell de la Joventut, sí senyor, assumim el que és el Consell de la Joventut, amb la quantitat de protestes i problemes que pot donar qualsevol Govern, però li donam doblers perquè s'organitzin. El greu que ens sap, a aquesta banda de l'esquerra, és que només quedi contem-

plat com un fet de cultura, allà on és un fet social, on hi ha altres Conselleries que també són responsables, perquè també la problemàtica de la joventut les fer. La visió global que s'ha de tenir dels problemes juvenils, un Consell de la Joventut que no té ni doblers per poder funcionar, per això li demanam que hi hagi una partida específica de 5 milions de pessetes. S'hi pot estar d'acord o en desacord, si hem de crear organitzacions, com és el Consell de la Joventut, i les hem de matar d'inanició, per a aquest viatge, les beques hi sobraven.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tirs.

Sí, per contrarèplica té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

(Murmuris).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Srs. Diputats.

La Sra. Maria Antònia Munar té la paraula.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Acabada aquesta música, atès que s'ha dit que s'han utilitzat males arts, falta de veritat, inexactitud, dir-li a veure si és o no veritat, és o no exacte, que existeix un Consell de la Joventut de Palma, que em va visitar fa poc temps, i que va dir que no tenia doblers, que va dir que el Consell Insular de Mallorca l'ajudàs per fer una mostra d'art jove i també que va demanar un lloc on poder exposar, a la capella de la Misericòrdia, i se li va cedir. I crec que tampoc no és inexacte, perquè van ser ells mateixos, el Consell de la Joventut de Palma, que en aquesta mateixa visita em van dir que hi participaven artistes d'altres llocs, entre ells i concretament, de Menorca, atès que allà, enguany no s'havia de fer aquesta mostra d'art. Si això no és així, si realment em van dir una inexactitud, deman disculpes, però ells em van dir això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. M.ª Antònia Munar.

Sí. Té tota la raó, li don el torn de contrarèplica.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Moltes gràcies per l'amplitud de mires que mostra aquesta Presidència en la interpretació del Reglament. Li don, de ver, les gràcies.

L'honora reconèixer quan hi ha una inexactitud, en el Consell de Menorca, els Diputats que hi ha aquí presents del Consell de Menorca coneixen perfectament, per tant, havia de sortir, no com a Grup Socialista, només, sinó per defensar la feina que des d'oposició i majoria es fabrica. Però el tema no és el Consell Insular de Mallorca i el de Menorca, ni és el Consell de la Joventut de Palma, senyors, és el Consell de la Joventut de les Illes Balears, açò és el tema. I no pot quedar desvirtuat per actuacions parcials o sectorials. Senyors, per favor, 5 milionets per a la joventut, que s'organitzin i facin feina, açò és el tema.

(Rialles i murmuris).

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

Gràcies, Sr. Tirs.

Com que aquesta esmena està suficientment debatuda, passam a la votació.

Les Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, ...

Pel Govern, té la paraula el Conseller Sr. Soler.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sí, Sr. President. No, és que el Sr. Gilet havia manifestat a la seva anterior intervenció que s'acceptaria aquesta esmena, i, en virtut d'això, per no desquadrar els pressuposts, proposaria que es transaccionés amb una baixa dins el subprograma 130806, partida 271, per un import de 4.200.000 Pts. Així quedaria aquesta nova partida amb 5 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Voldria demanar als Grups Parlamentaris si estan conformes amb aquesta transacció.

Sí, té la paraula, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, se'ns ha proposat reduir una partida de despesa corrent, està dins la nostra filosofia, lògicament hi estam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha altre Grup Polític que s'hi oposi.

Per tant, demana aquesta Presidència a veure si li voldran fer arribar un escrit per veure com ha de quedar posat al text.

(Pausa)

Gràcies, queda incorporat.

Els Srs. i Sres. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a debatre les esmenes 269 i 270. Per defensar aquesta esmena, té la paraula, ...

EL SR. JUAN MARÍ:

Ildefons Juan.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, el Sr. Ildefons Marí.

EL SR. JUAN MARÍ:

Juan Marí, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Ildefons Juan Marí.

EL SR. JUAN MARÍ:

Sí, Sr. President, pens que hi ha una equivocació ja que la 270 perquè queda inclosa en els Pressuposts, perquè hi ha hagut una transaccional amb Unió Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, es debat la 269.

EL SR. JUAN MARÍ:

270, per tant, seria, només la 269.

EL SR. PRESIDENT:

269.

EL SR. JUAN MARÍ:

Sí, gràcies, Sr. President. Srs. Diputats, Sr. Conse-

ller d'Educació i Cultura, com vostè coneix, la situació quantitativa a les illes d'Eivissa i Formentera, quant a museus, no es pot considerar òptima, però qualitativament, jo m'estic referint al Museu del Puig d'es Molins, pens que és molt positiva. Comptam amb un important museu, un dels més importants dins el seu àmbit, que pensam que no s'aprofita suficientment, que no és prou conegut. Aquesta esmena d'addició va encaminada a dotar-lo d'un gabinet de divulgació ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Srs. Diputats, volen guardar silenci?

EL SR. JUAN MARÍ:

... dedicant-li, com deia, una partida de 2 milions.

Aquest gabinet, al front del qual hi hauria un titulat de grau mitjà, tendria la funció de planificació, coordinació i organització de tota l'activitat encaminada a donar a conèixer el museu, fonamentalment, obrint-lo als centres d'ensenyança d'Eivissa i Formentera. És a dir, que les visites dels alumnes i dels centres passassin a ser una realitat quotidiana de l'esmentat museu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juan Marí.

Hi ha altre Grup que vulgui intervenir?

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí, Sr. President. Entenem que el Museu d'Eivissa té un increment ja considerable, del 50 %, concretament per als temes de despeses corrents, que el Museu d'Eivissa té un audio-visual, l'únic audio-visual que avui per avui hem acabat, que perfectament possibilita aquesta divulgació. A part de tot això entenem que 2 milions de pessetes serien més que insuficients per poder dur a terme aquesta labor de divulgació que, de totes maneres, entenem que tal com està funcionant actualment el Museu d'Eivissa, és més que suficient amb la dotació pressupostària, i és el museu més visitat dels tres museus, dels tres grans museus de les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar el Sr. Juan Marí?

EL SR. JUAN MARÍ:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo sent molt no estar d'acord amb vostè, amb el personal que hi ha actualment en el Museu d'Eivissa, és impossible fer l'activitat que nosaltres proposam. Quan vostè em diu que és el més visitat no ens estam referint al tipus de visites que nosaltres proposam, les visites de les escoles representen una problemàtica que no representa el tipus de visites que té actualment. Nosaltres pensam que amb 2 milions hi ha suficient quantitat per dedicar una persona, de titulació mitjana, per cobrir aquest funcionament, perquè tot el personal que té ara el Museu és incapaç de complir això. I l'audio, com diu, és que no es pot utilitzar, precisament, per falta de personal.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Sí. Molt breument. Jo no m'explic com ara, m'estan demanant increment de Capítol I quan avui mati m'estaven modificant, precisament, la partida de Capítol I.

EL SR. PRESIDENT:

Com que no hi ha altre Grup que vulgui intervenir, passam a la votació de l'esmena 269.

Els Srs. i Sres. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen aixecar, per favor?

Gràcies.

Els Srs. i Sres. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen aixecar, per favor?

Vots a favor de l'esmena, 21; vots en contra de l'esmena, 24. Per tant, queda rebutjada.

A continuació, passam a debatre l'esmena 272. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Bartomeu Ferrer.

EL SR. FERRER MARI:

Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller de Cultura, fa més de dos anys es va començar un poliesportiu cobert a l'illa d'Eivissa, enguany, s'ha acabat, per tant, ja només queda l'illa de Formentera, sense una instal·lació similar. Amb una partida de 20 milions de pessetes, enguany es podria començar a l'illa de Formentera un poliesportiu de les mateixes característiques, encara que fos més petit, i al Pressupost següent, se li podria dedicar una altra partida per acabar-lo. És per això que nosaltres demanam una esmena d'addició a la Secció 13 que permetria començar aqueixa obra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer.

Grups que vulguin intervenir?

Per Esquerra Nacionalista, té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista donarà suport a aquesta esmena, però també volem assenyalar que és evident que una esmena que posi exactament uns diners, 20 milions, per realitzar un pavelló esportiu a una illa concreta o a un lloc concret, si entra dins el Pla de Necessitats Esportives, s'ha de tenir en compte, no pot ser altrament. Però, la política esportiva de la Comunitat Autònoma ha patit sempre del mateix defecte, i aquesta esmena no fa més que posar-la més en evidència. Hi ha un Pla d'Equipaments Esportius, pagat per aquesta Comunitat Autònoma, hi ha un Pla d'Instal·lacions Esportives, fet pel Consell Superior d'Esports, a les Illes Balears, també, contemplats. I ni un ni altre han estat tinguts en compte a l'hora de planificar la política esportiva de la Comunitat Autònoma, i açò, encara que no els agradi la planificació als senyors del Govern, ho hem de tenir molt en compte. Hi ha unes necessitats i aquestes necessitats han de rebre una resposta prioritzada, prioritzada, i és evident que l'illa de Formentera necessita un poliesportiu, com el necessiten també altres poblacions de les Illes. Allò que nosaltres hauríem volgut veure, contemplat en els Pressuposts, juntament amb una partida suficient, suficientment àmplia per al Pla d'Equipaments Esportius de les Illes Balears, són uns criteris, una política nova, diferent, i aquí l'hem

assenyalada moltes vegades. Aquesta política passa perquè les inversions dels Consells Insulars, dels Ajuntaments i del Govern Autònom, demanant també el suport al Consell Superior d'Esports, es facin conjuntament, i amb unes normatives que tenen, però que no apliquen. En aquest sentit, 20 milions de pessetes no faran més que començar una infraestructura que en val molts més, però és cert també que les necessitats a les Illes Balears no poden anar a remolc d'iniciatives esparses i disperses. En conseqüència, entenem que hem de donar suport a aquesta esmena, perquè és necessària, però les necessitats responen a una planificació que el Govern no ha fet fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Cosme Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Avui estam condemnats, Sr. President, perdó per la falta d'introducció, Sres. i Srs. Diputats, dic que estam condemnats, però ho dic en sentit melioratiu, a haver de parlar de les institucions insulars, perquè, quan jo com a President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera vaig anunciar la intenció d'aquella institució de construir un poliesportiu a l'illa de Formentera, tot d'una hi va haver un senyor de l'Ajuntament de Formentera que va dir que ell l'havia vist primer, i, naturalment, va dir que això, bé, que era una cosa que ells ja tenien tramada, etc. I com que, de totes maneres, nosaltres volem col·laborar amb els Ajuntaments se li va oferir, a l'Ajuntament de Formentera que cedís uns terrenys i allà es construiria un poliesportiu, perquè ara diuen i acusen el Consell Insular d'Eivissa que vol construir molts poliesportius, però resulta que vàrem dir que a Formentera seria el prioritari, i a això ens hi vàrem comprometre formalment en Ple. I, per tant, ja s'ha fet o ja s'ha manifestat per part de l'Ajuntament aquesta voluntat de cedir els terrenys, estam a punt que es concretin, i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera anirà a la construcció d'aquest poliesportiu. Ara, aquells senyors que ho havien vist primer, també volen veure primer o volen dir que ells són els que s'apunten el tant d'alguna subvenció que pugui arribar, perquè no és més que una subvenció, del Govern Balear. Jo dic que dins el Capítol corresponent, nosaltres, el Consell Insular ja mirarem que estigui subvencionat, i com que del que es tracta, abans, és fora d'oportunismes que es reiteren massa aquí, és fer les coses, que estiguin tranquils a Formentera, que es faran les coses, tant si les han vistes primer uns com si les han vistes primers els altres, i que aconseguirem alguna ajuda, tal vegada no molt gran, però que l'aconseguirem, la necessària del Govern de la Comunitat Autònoma, que s'haurà d'aconseguir, segurament, perquè la construcció d'una instal·lació d'aquest tipus no es fa així, en pla electoralista com es vol dir, és que a Eivissa ha acabat ara, però fa molts anys que s'estava tramitant, tal vegada, qualsevol altre Govern que pugui ser aquí, regint la Comunitat Autònoma, serà prou generós i ens ajudarà. Per tant, que estiguin tranquils en aquest aspecte, que d'una banda o de l'altra hi haurà prou mitjans per construir el poliesportiu de Formentera, que és del que es tracta, si no hi ha altres intencions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per replicar, té la paraula el Sr. Bartomeu Ferrer.

EL SR. FERRER MARI:

Bé, és clar que aquest Govern no té cap planificació en matèria de llocs esportius, perquè si la tengués aqueixa esmena que hem presentat no hagués estat necessària. Per altra banda, he de dir que l'única notícia que nosaltres hem rebut que el Consell volgués fer un poliesportiu a Formentera, va ser en una reunió del Grup d'Aliança Popular. Seria molt greu que el President del Consell, o sigui, que en aquella reunió, el Sr. Cosme Vidal hi hagués assistit com a President del Consell, nosaltres creïem que hi assistia com a Portaveu o com a representant del Grup d'Aliança Popular. Per altra banda, he de dir que si el Consell mostra la seva intenció de fer aquest poliesportiu, ens sorprèn molt, perquè, que nosaltres sapiguem, en els Pressuposts no té cap partida, per tant, deixem-nos anar d'electoralisme i de no electoralismes, nosaltres proposam una esmena que contempla una partida de 20 milions de pessetes en aquests Pressuposts, i crec que de moment és l'única cosa seriosa que en aquests moments es presenta. Per tant, votar a favor d'aqueixa esmena és donar la possibilitat que l'illa de Formentera comenci a estar equiparada amb els mateixos establiments i els mateixos llocs que tenen ja les altres illes. Tota la resta serà electoralisme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Per contrarèplicar, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL JUAN:

Bé, senzillament, Sr. President, només és per aclarir, en primer lloc, que estigui un on estigui i sigui del Grup que sigui, si es diu que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera té aquesta idea de construir el poliesportiu i transcendeix, perquè hi ha premsa davant, els que s'assabenten de la notícia, tant té que sigui en una reunió de Ple, com en una reunió, diguem, oficiosa, però, de totes maneres, sí que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera ha oficial a l'Ajuntament de Formentera, donant-los aquesta seguretat, si ara ells volen canviar de terç i volen que el poliesportiu, aquest de Formentera, que, li record, no construirà l'Ajuntament de Formentera, sinó el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, mitjançant la cessió d'uns terrenys, crec que estic més legitimat, malgrat estigui en aquesta Cambra, per demanar aquesta ajuda que no uns senyors, en aquests moments, que només posen i cedeixen els terrenys. Això que quedi aclarit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de l'esmena 272.

Les Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen aixecar, per favor?

Gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen aixecar, per favor?

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor de l'esmena, 19 vots; en contra de l'esmena, 23 vots; abstencions, no n'hi ha. Per tant, aquesta esmena queda rebutjada.

A continuació, passam a debatre l'esmena 273. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tirs Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. A la justificació de l'esmena presentada pel Grup Socialista, hi figura una paraula que ha estat de moda i ha tingut, jo crec que una presència important dins el funcionament d'aquests tres anys i busques, de funcionament del Parlament, i és la famosa frase, per contradiccions, i darrera les contradiccions, hi ha hagut de tot i molt. Però revisant el Pressupost que presenta el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que té també obligació de presentar els pressuposts de les entitats autònomes i empreses públiques que en depenen, ens trobam amb l'Institut d'Estudis Balearics, que no sé si ha fet córrer molta tinta, però quantitats de paraules, hores de feina, de discussió, de disseny, de gent que no està d'acord, de Diputats que no estan d'acord amb el seu funcionament, amb la seva composició, etc., ha estat prou notable.

De moment, els objectius de l'Institut d'Estudis Balearics sembla que són publicacions, publicació de la revista d'Estudis Balearics i monografies, exactament quatre números de revista, quatre títols, la posada en funcionament de dos seminaris d'investigació, un d'història i un d'art, dins una activitat que es diu estructuració de seminaris d'investigació dins uns objectius genèrics que són activitats, la continuació d'unes jornades ja celebrades, la segona convocatòria, vol dir que hi ha dues convocatòries, un esdeveniment prou important, i això és una opinió personal, que és el III Congrés d'Història de la Corona d'Aragó pel setembre del 87, que creim que té una entitat suficient per no està ficada dins l'Institut d'Estudis Balearics, però ho han volgut així, tampoc no ho discutirem, jo crec que hi hauria d'haver hagut un protagonisme cert del Govern de la Comunitat Autònoma dins una efemèride tan important com la celebració del III Congrés d'Història de la Corona d'Aragó. Els treballs de la Comissió editora, que té relació amb el Patronat Ramon Llull i la benemèrita fundació ACA, que he sabut que era el Sr. Antoni Caimari, que fa una labor encomiable quant a unes trobades de compositors. Tot això està molt bé. Però si abans, a una altra intervenció he parlat del que era la veritat pressupostària, quan arribam aquí devora, és que ja no entenem res, aquí devora hem perdut els papers. Encara que sigui un poc farragós, si vostès tenen l'exemplar dels Pressuposts d'enguany, de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, em podran seguir perfectament. L'Institut d'Estudis Balearics està subvencionat directament per la Comunitat Autònoma, li dona uns diners, té uns ingressos propis de la venda d'una sèrie de publicacions, té uns interessos previsibles d'uns comptes bancaris, que poden ser més o manco, però no són molt importants, i a partir d'aquí devora presenta un pressupost que s'adjunta als Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma. I miram què és el que preveu com a aportació la Comunitat Autònoma, a l'Institut d'Estudis Balearics, a la pàgina 2.021 del Pressupost, al programa 1309: Total per programa, 19.181.466 Pts., aquests 19 milions estan dividits en les

següents parts: Capítol I, 5.181.466, però, oh sorpresa!, quan miram quin pressupost ha fet l'Institut d'Estudis Balearics veim que en el Capítol I, només hi ha 4.519.129 Pts., amb una diferència notable quant a Capítol I, que no sabem molt bé, el Conseller d'Economia i Hisenda, com ho podrà fer perquè els comptes al final quadrin, o el que ha previst el Pressupost està equivocant o el Pressupost que ha fet l'Institut d'Estudis Balearics, està equivocant, la veritat és que no coincideixen. Ja l'any passat hi havia 4 Pts. de diferència, però així com està la pesseta, per quatre pessetes no varem fer una guerra civil, però ara són més importants. A Capítol IV i a Capítol VII divideix l'aportació a la Comunitat Autònoma, amb 7 milions a cada Capítol d'aportació a l'Institut d'Estudis Balearics que al seu capítol d'ingressos hi posa 24.058.000 Pts. Si sumam els 14 milions més els 4 i comencem a confrontar les quantitats, no sabem si la previsible amistat del Conseller d'Economia i del Conseller d'Educació s'ha deteriorat pel camí o que hi ha hagut qualque manganya estranya que ha fet impossible de quadrar el pressupost que presenta la Conselleria i el pressupost que presenta l'Institut d'Estudis Balearics. No vull discutir quines són les finalitats de l'Institut d'Estudis Balearics, el que veig és una cosa molt clara: Pressupost total de l'Institut d'Estudis Balearics, de despesa i d'ingressos, 24.371.000 i busques de pessetes; pressupost previst pel Govern de la Comunitat Autònoma, 19.181.000, em falten a prop de 5 milions de pessetes, on són?

O la Direcció de l'Institut d'Estudis Balearics ha trobat, no la multiplicació dels pans i dels peixos, sinó la multiplicació dels diners, o aquí hi ha una cosa que no quadra. Per açò, demanam la retirada d'aquesta partida, se la'n duguin, la tornin a elaborar i la presentin.

El que hi ha a Capítol IV, 7 milions de pessetes, el senyor que les rep diu que de Capítol IV n'hi ha 24, quan hi ha 7 milions de transferència de capital, de transferència de capital només es reben 3.000 Pts., quin és dels dos pressuposts el que aprovam? Aprovam el Pressupost de l'Institut d'Estudis Balearics? Aprovam les previsions del Govern de la Comunitat Autònoma? Sr. Conseller, açò és greu, açò és molt greu. I miri, dins el respecte i superant un poc la tensió que hi ha hagut a altres intervencions, m'acús, però bé, de vegades l'apassionament també és bo, li vull fer una reflexió, hi pensí, Vladimir Iliánovianof fa, a un escrit seu, una famosa frase, a la qual ponderava aquelles persones que no serien capaces de veure la revolució que passàs per davant, per davant la porta de ca seva, sembla difícil que una revolució passi per davant de la casa d'algú, sense que aquest se'n temí, per tant, el que volia significar era que l'afudit no sols quedava com un contra-revolucionari, sinó com una persona, i m'estalvi el qualificatiu, perquè vostès hi puguin posar el que vulguin.

Açò és una frase, tal vegada, que sondeja tot el profund de l'ésser. Tant es pot referir a una revolució, com a un terratrèmol, com a una torrentada com a un Pressupost mal fet. Si l'ocupant d'aquesta casa, per la qual passa la revolució o el pressupost, no ho vol veure, no ho veurà, un ocupant d'una Conselleria que està ben atrinxerat darrera la porta, només mira l'objectiu, la realitat que succeeix fora de l'Institut d'Estudis Balearics li ha fugit, no se n'ha temut, açò és horrorós dins un pressupost, ens falten 5 milions,

on els anam a cercar? Sr. Conseller, s'ho faci mirar, açò és molt seriós.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Per Esquerra Nacionalista té la paraula el Sr. López Casanovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Jo em pensava que el tema de l'Institut d'Estudis Balearics era un tema que no tornaria a tractar-se en aquesta Cambra, i no perquè hi hagués una solució al problema que aquí s'ha detectat tantes vegades, sinó senzillament perquè no hi hauria temps. Ara trobo que sí que n'hi ha de temps, per tornar-ne a parlar, i n'hem de parlar, perquè el Parlament, que està per a açò, va aprovar una instància al Govern que modifiqués, en un sentit democratitzador els Estatuts de l'Institut d'Estudis Balearics, i açò, que jo sàpiga, resta per fer, i com que resta per fer i no se l'ha dotat de la suficient autonomia científica per elaborar els seus propis programes i no se l'ha dotat de la suficient autonomia perquè l'execució dels pressuposts sigui una mera gestió, i no un intervencionisme polític impropï d'un Govern que es diu liberal, aleshores, per aquests motius, potser ens explicarem, Sr. Pons, que hi hagi hagut aquestes dissonàncies, aquestes dissonàncies tan preocupants. Però no vénen d'aquí, els Srs. Diputats saben que l'any 85, els Pressuposts de l'Institut d'Estudis Balearics es van haver de prorrogar, per manca, precisament, de claredat en la liquidació dels anteriors pressuposts, i en funció, també, d'un greu error pressupostari. I és que, com a ens autònom, d'aquesta Comunitat Autònoma, el Pressupost havia de figurar, no al Capítol IV, de transferències corrents, sinó que havia de comptar amb autonomia pròpia. Ara sí que en té, estructuralment és correcte, però ens esvera observar aquesta diferència de 5 milions de pessetes.

Miri, si s'haguessin seguit els tràmits reglamentaris, amb els Estatuts anteriors, que no eren precisament molt democràtics, que ho haurien pogut ser molt més, però que sens cap dubte ho són més que els que hi ha ara, s'hauria pogut arribar a evitar aquesta situació, que jo diria que és molt embarassada. I per què? Perquè és necessari, prèviament, que sigui l'Institut d'Estudis Balearics, en Consell Rector, qui, a proposta d'un Consell Científic, elabori i proposi i aprovi, després, els Pressuposts, que són recollits pel Govern i contemplats dins l'estructuració global dels Pressuposts Generals d'aquesta Comunitat, en aquesta Llei que avui discutim. Açò no s'ha fet, i com que no s'ha fet, no s'ha fet almanco d'aquesta manera, i vostès ho saben, ens trobam ara amb aquestes perendengues. I, en conseqüència, jo crec que és mínimament prudent i justament necessari que aquesta esmena s'aprovi, que no prosperi endavant aquest punt concret, perquè, d'altra banda, l'olor, no diré jo de corrupció, però sí almanco d'una greu dissonància, ja ho he dit abans, seria, en definitiva, un punt negre, un dels tants que hi ha dins aquesta Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, hi ha una diferència entre el que és el pressupost presentat al subprograma 130901, que es podria desglossar en dos conceptes, un, el que és Capítol I i l'altre, el que són els diferents capítols, en relació amb el Pressupost de l'Institut d'Estudis Baleàrics i la despesa, l'explicació de les despeses o concretament els ingressos. L'explicació és clara. Quant al que fa referència a Capítol I, el que ha fet la Conselleria ha estat incrementar les remuneracions de règim laboral fix, concretament el Secretari General i l'Administrativa o Auxiliar Administrativa que està adscrita a l'Institut d'Estudis Baleàrics, mentre que, supòs que per error, el mateix Institut no va, quan va aprovar els pressuposts, no va incrementar ni el 5 % ni l'altre concepte.

En segon lloc, vostès em parlen d'una diferència de 4 milions de pessetes, en números rodons, 4 milions i busques de pessetes, de Capítol IV per a ingressos, a causa que la Conselleria només aporta 14 milions de pessetes, però és que els mateixos Estatuts de l'Institut d'Estudis Baleàrics estableixen que les vies de finançació no només seran de la Comunitat Autònoma o per part de la Comunitat Autònoma, sinó subvencions per a altres Corporacions, donatius intervius o llegats, que no és aquest el cas, jo li he de dir que, concretament, la CAIFIT, que vostè sabrà el que és, té establert un conveni amb l'Institut d'Estudis Baleàrics, allà on hi ha una transferència concreta pendent, en aquests moments, de 2 milions de pessetes. Això representa la diferència d'ingressos entre el que aporta la Conselleria i el que ingressarà, ingressarà l'Institut d'Estudis Baleàrics.

Pel que fa referència, i molt breument, a les manifestacions del Sr. López Casasnovas, li he de dir que dia 2 o 3 d'abril, no record exactament la data, està assenyalada una reunió de la Junta de Govern i del Consell Acadèmic per, precisament, tractar el tema que vostè ha manifestat, i de qualsevol manera li he de dir que difícilment hi pot haver un dirigisme en aquests Estatuts, i estic disposat que, d'acord amb el que digui el Conseller Acadèmic i la Junta de Govern, es modifiquin, si així ho entén el percentatge, les persones designades de la Conselleria, són cinc, mentre que els altres són set, sense incloure el Secretari General. Per tant, difícilment es pot donar un dirigisme allà on només hi ha cinc designats per la Conselleria i els altres depenen dels Consells Insulars o de les entitats científiques.

Amb això, entenc que l'explicació de la diferència queda bastant clara, si ho volen entendre així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per replicar, té la paraula el Sr. Tirs Pons.

Té vostè cinc minuts.

EL SR. PONS PONS (TIRS):

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. El Sr. Conseller de Cultura val el que pesa, no volia sortir, la veritat és que li volia contestar de l'escó, però m'ha dit unes coses tan increïbles que m'han fet sortir. Escolti, no és un problema de cultura, és un problema de pressupost mal fet, el que no està escrit en els Pressupost no existeix, els convenis amb la CAE no sé què

o amb, m'és igual, si no estan reflectits ni s'especifica d'on ve, no existeix. Això no ho coneixem, perquè ni a la memòria d'ingressos es contempla d'on surten els 24 milions de pessetes de Capítol IV.

Però anem a un altre tema, i no és per vostè, Sr. Gilet. A mi m'agradaria que vostè que és un home de lletres i arts i joventut i esportista, també perdés alguna estona mirant l'estructura del pressupost, ha de perdre qualche estona. Miri, vostès diuen que de Capítol IV, transferències corrents, donen 7 milions de pessetes, al projecte o al pressupost, al pressupost de l'Institut d'Estudis Baleàrics n'hi consten 24; de transferències de capital, Capítol VII, al Pressupost consta que hi ha 7 milions de pessetes, a ingressos, a operacions de capital, transferències de capital, —gràcies, perdoni la molèstia—, a transferències de capital, al Pressupost de l'Institut d'Estudis Baleàrics hi figuren 3.000, en aquest estat d'ingressos em falten, no em faci fer la resta de memòria, perquè a aquestes hores és difícil, però bé, 7 milions manco 3.000 Pts. I açò és un fet i està escrit, està mal fet, però els 4 milions i busques més que contempla l'Institut d'Estudis Baleàrics ens ha d'explicar d'on els pretén treure, perquè és un ens que depèn fonamentalment del Govern, de la Comunitat Autònoma, no del Govern, de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i aquest Parlament té dret a saber que si l'Institut d'Estudis Baleàrics, a través d'un Capítol IV de transferències corrents, des d'una altra entitat, sigui Ajuntament o sigui privada, sigui per conveni o sigui per un altre sistema, té dret de saber d'on surten. Però açò no ho diu, el que no està escrit als Pressuposts, no existeix. Si nosaltres aprovem aquest Pressupost, al final, aixines com està, ens falten 4 milions, prop de 5, de pessetes de l'Institut d'Estudis Baleàrics, encara que vostès sàpiguen on són, però és que resulta que els altres no ho sabem. Aquest Pressupost està mal fet, no quadra el que diu l'Institut d'Estudis Baleàrics amb el que diu el Govern de la Comunitat Autònoma. El Capítol d'ingressos està mal posat.

I, passant al personal, vostè diu que ha estat, em sembla que ha dit, que era la Secretària General i una altra funcionària que li pujaven el sou, si ens miram el Pressupost de l'Institut d'Estudis Baleàrics, hi ha un increment del 7 %, referent a l'any passat, si ens miram el pressupost de Capítol I, I, no hi ha subvencions d'un altre lloc, I, que fa la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, hi ha un increment del 22 %. Si el Govern presenta un pressupost, amb un Capítol I de despeses a l'Institut d'Estudis Baleàrics, de 5.181.000 Pts., i l'Institut d'Estudis Baleàrics en fa un de 4.519.000, hi ha 800.000 Pts. que no sé on són, per tant agafin el pressupost, no el pressupost de la Comunitat Autònoma, mantenguin els 19 milions, però agafin l'Institut d'Estudis Baleàrics, els reuneixin, convoquin no sé qui, els posin d'acord i que ens presentin uns pressuposts que no ens causin cap nerviosisme haver d'aprovar, perquè siguin aprovables, senyors.

Retiri, retiri el pressupost, i digui a l'Institut d'Estudis Baleàrics que ho faci bé.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Altres Grups, volen contrareplicar?

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Miri, miri, Sr. Pons, el Pressupost de l'Institut d'Estudis Balearics està desglossat en dos conceptes, un, despeses, i l'altre, ingressos. Els ingressos són una estimació que es fa, i en aquest cas concret, es fa una estimació d'ingressos per Capítol IV de 24 milions de pessetes, i jo li dic que la diferència entre el que aportarà la Conselleria d'Educació i Cultura i el que poden aportar altres corporacions, entre elles la CAIFIT, Comissió Assessora, Interdepartamental de Ciència i Tecnologia, està fixat aquí dins, per què? Perquè l'estimació que fa, precisament, el Consell o la Junta Rectora, està en aquesta casta d'ingressos, és que si no féssim estimacions d'ingressos, resultaria que tot el pressupost, sota la meua opinió, humil opinió, ens cauria, perquè tenim una estimació d'ingressos calculada perquè els pressuposts siguin ajustats. Perdoni, aquesta és l'explicació, el que passa és que, tal vegada, no és una qüestió d'esser sords, sinó que és una qüestió de voler entendre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de l'esmena 273.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquesta esmena, es volen aixecar, per favor?

Gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen aixecar?

Gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor d'aquesta esmena, 20 vots; vots en contra, 22; abstencions, no n'hi ha. Per tant, queda rebutjada aquesta esmena.

A continuació, passam a debatre la darrera esmena d'aquesta secció, esmena 274. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'esmena que surt a defensar és una esmena referent a la creació d'una escola de vela, a Eivissa, en la seva primera fase. Cal dir que a l'illa d'Eivissa hi ha una gran traïció, tradició, perdó, en temes mariners, i concretament en vaixells de vela, hi ha moltes activitats ja actualment en aquest tema, i creim necessari o creim convenient que es creï aquesta escola, que pogués anar connectada, a més, amb l'escola que hi ha aquí, a l'illa de Mallorca, i que pogués formar als nostres joves en l'ús i a familiaritzar-se amb la mar.

Ja sabem quin és el destí d'aquesta escola, com hem vist a les esmenes que feien referència a les Pitiuses, una darrera l'altra, anar caient quan provenen del Grup Socialista. A Eivissa, si de cas s'aprova aquesta esmena, ningú no s'ho creuria, ja fariem com amb els ovnis, que diríem, de totes maneres és impossible que hi sigui, perquè no n'aproven ni una de les que vénen del Partit Socialista. A pesar d'això, creim que és una reivindicació social que hi ha a l'illa d'Eivissa, que és una necessitat, que a les nostres illes precisament hem de fomentar l'esport nàutic i que no es fa, en aquests moments, i l'única manera de fer-ho, al nivell que nosaltres consideram necessari, és a través d'aquesta escola. Com que ja és molt tard i aquesta esmena tanca la Secció 13, vull fer-hi una reflexió, que continuï la insensibilitat d'aquest Govern en els temes

d'esport, de joventut, de cultura, d'arqueologia, de museus, que continuï, perquè així, cada vegada, es trobarà més llunyà dels ciutadans, i els ciutadans s'adonaran de la necessitat que hi ha d'un canvi polític en aquestes illes perquè canviïn aquestes actituds d'una manera radical.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Grups que volen intervenir?

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Damià Pons.

Té vostè deu minuts.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, coratge, que el camí del Calvari ja s'acaba i arribam a dalt. Hi arribam en vela, encara que, segons veim, aquesta vela o aquests velers no navegaran, perquè ja sabem el destí a què està condemnada aquesta esmena, a ser crucificada com totes les altres que han recorregut aquest llarg i penós camí que els ha tocat avui.

El tema de les Illes Menors no el tornaré a treure, perquè ja han parlat d'àules, no van d'àules, ja hem parlat de restauracions del Castell, no van de restauracions, i ara, una cosa, fins i tot, que ja no pot ser més popular, més tradicional, més nostrada, per a aquesta illa d'Eivissa, com pugui ser una escola de vela, que fins i tot apellant als famosos agravis comparatius, mirin per on, ara un agraví comparatiu que té una base, que és que a Mallorca hi ha una escola de vela, en canvi a Eivissa això no hi és, i això contrasta amb la necessitat i amb la tradició marinera, com vostès saben, no els ho he d'explicar, d'aquesta illa d'Eivissa. I per què és que no es vol donar aquesta passa? Perquè com en tantes altres coses, basta que es proposi des d'un determinat Grup Polític, perquè es tenguí una actuació sectària, no en contra del Grup Polític, perquè els assegur que als socialistes de les Pitiuses, el rebuig d'aquesta esmena, crec que els va de perles, de perles per a la pròxima campanya electoral que ja s'acosta.

En canvi, als que perjudiquen és als ciutadans d'Eivissa, vostès perjudiquen, amb aquest sectarisme, els ciutadans d'Eivissa, i després s'han d'aferrar, com he dit tantes vegades, i ho torn a repetir, per què no?, s'han d'aferrar als irredemptismes visceralis i als agravis inexistents. Per tant, creim que aquesta esmena és una esmena positiva, és una esmena que proposa una cosa que hi ha una demanda social, que enllaça amb una tradició, i només des d'una lectura sectària, no del Pressupost que és titulació seva, sinó de les esmenes positives, i crec que ho són totes, presentades, es poden aferrar al rebuig d'aquesta proposta de creació d'una escola de vela a Eivissa, primera fase, dotada amb 20 milions de pessetes. Són molts de milions de pessetes que avui aquesta illa d'Eivissa, tan malmanada, crec que precisament per vostès, avui s'han perdut, gràcies al seu sectarisme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Per Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Diuen que com més mar, més vela, i unes illes abocades geogràficament a la mar, històricament a la mar i esportivament a la mar, haurien d'esperar d'aquesta majoria del Parlament que una proposta tan interessant des del punt esportiu, com aquesta, no anàs a parar a la mar, d'altra banda, no contaminaria.

Pensem, però, a què respon aquesta esmena addicional que presenta el Grup Socialista, al nostre entendre, respon a una desesperada necessitat de comptar amb instal·lacions que permetin una nova política que aquí s'ha dit moltes vegades i que mai no s'ha fet, que sigui seriosament planificada a partir d'unes prioritats, i aquestes són, primera, un programa d'esport de base, un programa d'esport participatiu, un programa d'esport que iniciï a l'esport, i, si se'm permet que digui des de la perspectiva d'Esquerra Nacionalista, l'esport nàutic, l'esport de vela, alerta, no tot l'esport nàutic, és l'esport nacional dels pobles de les Illes, no hem de menester anar amb motor quan els vents són favorables, però em sembla que els vent no ho són favorables, per aquesta proposició, i ho hem de dir així, es parla ja d'electoralisme, nosaltres no en volem parlar, volem, senzillament, que hi hagi el que no hi ha hagut fins ara, una planificació. Mirin, escola de vela, si n'hi ha a Mallorca, és important que tenguï la infraestructura suficient perquè pugui donar abast i solució a l'esport ja de competició, a l'esport de preparació d'esportistes d'élite de les Illes Balears, però hi ha d'haver escoles d'iniciació a cadascuna de les Illes, i, per què no?, o no és just el que demana Eivissa? Doncs també ho volem veure a totes les Illes, i açò no s'ha fet fins ara. No ens passi, idò, com a aquella dona marinera, que sempre mira d'on ve el vent, i tant si és llevant com ponent, el mal temps sempre l'espera. I em sembla que aquesta és la nostra perspectiva si no barata la climatologia en aquesta Cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Gilet.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Pareix que arribam al final d'aquesta llarga singlatura, i ens trobam, ens topam amb la mar i ens topam amb una esmena que pretén la creació d'una escola de vela a Eivissa. Sense cap dubte, molt loable, de fons acceptable, però entenc que té un inconvenient. I és que una escola de vela, forçosament ha de dur connexes unes instal·lacions esportives, perquè supòs que no volen una escola de vela enmig d'Eivissa, i aquestes instal·lacions esportives connexes són uns ports esportius, un port esportiu. I resulta que el Partit Socialista ha prohibit, per una resolució d'aquesta Cambra, fer ports esportius, així m'ho han recordat a mi, i crec que és ver. Si el Sr. Costa no se n'ha recordat, és un problema seu, no meu. Conseqüentment, o ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Srs. Diputats, volen guardar silenci?

EL SR. GILET GIRART:

... o eliminam l'anterior, i podrem donar lloc a l'actual, o naturalment, l'actual, decau per la mateixa

postura, en aquest cas, de contradiccions, del Grup Socialista.

Moltíssimes gràcies, de totes maneres, per tot el dia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gilet.

Per contrareplicar, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, a mi em deixa molt preocupat, Sr. Gilet, el seu desconeixement geogràfic, el cultural deu ser millor, però avui no ho ha demostrat, tampoc, vull dir, el coneixement de la realitat cultural. Vostè sap, efectivament, que a Eivissa hi ha ports esportius, hi ha un Club Nàutic que té unes instal·lacions que es podrien aprofitar perfectament per fer aquesta escola si hi hagués interès i hi ha la possibilitat, per tant, de fer aquesta escola. Que no es vulgui fer, que no hi hagi la voluntat política de fer-la, que aquest Govern no la vulgui acceptar perquè ve del Grup Socialista, tot això són raons que per a vostè seran suficients, però per a nosaltres no ho són. Aquest pressupost és un pressupost que és molt important, són més de 15.000 milions de pessetes els que maneja la Comunitat Autònoma, poden atendre necessitats dins els sistemes culturals i esportius i, per tant, nosaltres hem de mantenir aquesta esmena, que consider, a més, que n'ha fet una millor defensa el Grup Esquerra Nacionalista i el Grup Mixt, cosa que els agraesc sincerament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Srs. Diputats.

Grups que volen contrareplicar?

No havent-hi cap Grup que vulgui contrareplicar, passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 274, per favor, es volen aixecar?

Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta esmena, es volen aixecar?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de l'esmena, 20; vots en contra de l'esmena, 22; abstencions, no n'hi ha. Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada.

El Grup Parlamentari Popular tenia un vot particular, però l'ha llevat, per tant, no passam a votar-lo.

Passam a la votació de la Secció 13. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Secció, es volen aixecar?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra d'aquesta Secció, es volen aixecar?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Per tant, la Secció ha estat aprovada per: a favor, 22 vots; en contra, 20 i abstencions, no n'hi ha.

S'aixeca la Sessió. Demà matí recomençarà a les 10 del matí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, prec que vagin prenint lloc als seus escons respectius.

Bon dia, Sres. i Srs. Diputats, recomençam la Sessió.

En aquests moments, passarem a debatre la Secció 12, amb la primera esmena, que és de totalitat, la núm. 234.

Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Antoni Costa.

Té vostè deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sres. i Srs. Diputats. La motivació de l'esmena a la Secció 12 ve donada perquè hi ha un continuïsmes absolut en la política turística del Govern. Un continuïsmes absolut, amb quina política? Serà el que haurem de determinar. Un continuïsmes absolut, no en la política que ens deia el programa de la Conselleria, que és el primer fet que haurem de tenir en compte, sinó un continuïsmes absolut amb una política que ha tengut o que té com a resultat exactament el contrari del que ens deia el Sr. Conseller en el seu programa.

Quin grau d'efectivitat ha tengut la Conselleria de Turisme en el compliment dels objectius que ens va proposar en aquest Parlament en el seu programa? Començarem a repassar algun d'aquests objectius: l'escola de turisme, apartaments il·legals, millora i adaptació de l'oferta existent, millora de les condicions socio-laborals, millora del nivell de prestació professional.

En promoció turística es negava a entrar en els mercats, a una moció que va presentar el Grup Socialista, sabem que això no és així a la realitat, o sigui, que és una part més de dues dialèctiques diferents, la dialèctica que s'utilitza al Parlament i la dialèctica dels fets, de la realitat quotidiana dels fets. Quines actuacions s'han fet sobre l'oferta interna, que creim nosaltres que és fonamental per a la promoció turística? Quina política s'ha dut a terme en relació amb Consells Insulars i Ajuntaments per coordinar una efectiva política turística, una efectiva política turística que hauria d'acabar amb una xarxa de tota la Comunitat allà on estassin absolutament informades cadascuna de les parts, de les realitats que tenen cadascuna d'elles? Quin tipus de canalització d'activitats extrahoteleres, vull dir, activitats que no són purament de servei turístic, s'han pitjat per aquesta Conselleria? Quin increment de l'activitat inspectora davant dels greus problemes que té l'oferta actualment, i especialment referents a seguretat, a mesures de seguretat, mesures d'higiene, publicitat de preus i control de l'oferta il·legal? Quina actualització de les dades estadístiques que no quadren per cap costat quan les comparam amb les dades, les més fiables que tenim en aquests moments, que són les dades d'entrada de clients pels aeroports i estància mitjana d'aquests clients? Quines actuacions per diversificar l'oferta turística dins la Comunitat? Tots aquests camps hauran de ser analitzats avui per veure si la política del Govern és una política correcta o no per al sector turístic.

Si miram la política d'apartaments il·legals, és innegable que aquesta política no ha estat efectiva, jo crec que tots hem de coincidir que no hi ha hagut voluntat política que aquesta política fos efectiva, perquè, tal vegada per raons polítiques que no són exclusives de la Conselleria de Turisme, sinó que transcendeixen, són extramurs d'aquesta Conselleria, i van plenament als interessos del Govern o del Partit que suporta el Govern, perquè ningú, ningú no es pot creure a aquestes illes que tenint voluntat d'erradicar l'oferta il·legal, no se li posi remei d'una vegada, no hi ha hagut aquesta voluntat i, per tant, continuem al nivell que estàvem o a un nivell superior d'oferta il·le-

gal del que estàvem en el moment en què aquest Govern es va fer càrrec d'aquestes competències.

Millora i adaptació de l'oferta existent. Amb la política d'ordenació del territori que té aquest Govern amb la política conjunta d'aquest Govern, no hi ha possibilitats de fer una política de millora i adaptació de l'oferta existent, perquè aquesta política, és una política cara, que necessita, efectivament, de línies preferents com se n'hi han estat donant, amb comptagotes, però mentre es pugui construir indiscriminadament, mentre es pugui fer nova oferta creant-la absolutament de nova planta, no hi haurà una actualització de la vella oferta i vostè ho sap tant bé com jo i, per tant, el que hem de fer és posar uns límits, uns límits raonables a la nova oferta turística, i uns límits que, endemés, vagin acompanyats que sigui una oferta distinta, complementària amb un nivell de qualitat distint del que hi havia en aquests moments.

Millors socio-laborals. Han notat, els treballadors d'aquests sector, d'alguna manera, alguna actuació positiva d'aquest Govern en aquest sector? Han incrementat els mesos de treball dins aquest sector? Tenen unes millors condicions socials als seus llocs de treball aquests treballadors avui, que les que tenien fa tres anys? Si n'hi ha alguna que hagi millorat no ha estat gràcies a la política d'aquest Govern. La política d'aquest Govern ha estat encaminada a un economicisme clar, un economicisme que no té per què està renyit en millorar les condicions de vida dels ciutadans d'aquestes illes, dels treballadors del sector turístic, molt concretament.

Millora del nivell professional del sector. Tots coincidim que aquesta és una necessitat real que té el sector turístic. Aquesta millora professional es pretenia dur a terme a través d'una escola de turisme de la qual se n'ha parlat molt, se n'han fet maquetes, hi ha raons que poden ser reals per al retard en la seva construcció, a pesar que era un objectiu a aconseguir en els dos primers anys de mandat d'aquest Govern, però hi ha altres actuacions, moltes altres actuacions possibles, en convenis amb l'INEM, en formació des d'aquí de treballadors d'hostaleria, la Conselleria hi hagués pogut entrar de ple en aquest camp, vostè sap que el sector turístic té un atur molt gros durant els mesos d'hivern, vostè sap que els treballadors es troben desamparats totalment, sense possibilitats, tan sols, de poder millorar el seu nivell professional, de poder accedir a un i a un millor nivell també professional que els donaria i a un millor nivell també professional que els donaria lloc també, naturalment, a millors retribucions. La Conselleria de Turisme s'ha inhibit absolutament en aquest tema, només paraules, no hi ha hagut, efectivament, una política que dugués els treballadors d'aquest sector a poder millorar el seu nivell professional i per tant, a poder millorar, substancialment, l'oferta turística d'aquestes illes.

En promoció turística, no ho han fet tan malament, han seguit les directrius que majoritàriament va manifestar aquest Parlament, han seguit les directrius que li va donar el Grup Regionalista i el Grup Socialista, i que vostès van votar en contra, al final, han acabat anant als països escandinaus, han acabat anant a Centre-europa, han acabat fent promocions a Itàlia, han diversificat l'oferta turística a altres països que no fossin Anglaterra i Alemanya, que és el que estàvem demanant a crits, no només aquí dins, sinó també molts de professionals, molts d'empresaris d'aquests sector. Per

tant, en aquest tema, li hem de dir que vostè és va equivocar, però, com que ha reconegut la seva equivocació, benvingut sigui allà on hi havia la raó.

Quines actuacions ha fet el Govern de millora de la infraestructura turística en general? No a través de la seva Conselleria, ja sabem tots que ha de ser una política coordinada que implica tot el Govern, quines actuacions s'han fet? El programa més important d'aquest Govern sobre la infraestructura era el de sanejament, aquest programa ha estat reiteradament incomplert pel seu Govern i no s'han fet actuacions determinants en aquest sector, perquè és una política equivocada, i que després discutirem a la secció corresponent. Però, l'actuació principal que s'havia proposat aquest Govern ha estat nul·la, de fet, no ha estat una actuació que solucionàs, els problemes, es continuen vertint aigües brutes a totes les Illes, en quantitats astronòmiques, i es continuen vertint perquè és una política irreal, que no contempla els fets reals d'aquestes illes i que, a més, no té possibilitat de ser aplicada, perquè implica altres institucions, i les altres institucions no estan en condicions de poder-la dur a terme.

Quina política en relació amb aconseguir que tota l'Administració d'aquestes illes sigui una administració dirigida al fet turístic? Quina política de conscienciació dels Ajuntaments, de Consells Insulars, que qualsevol actuació que duguessin a terme era una actuació que podia ser determinant al sector turístic? No l'hem vista per cap costat cadascú ha actuat per lliure, sense saber a quin camí havíem d'anar, a quin fi ens diríem.

Quin increment de l'activitat inspectora? Es compleixen les mesures de seguretat als establiments turístics? Es compleixen les mesures d'higiene als establiments turístics, al sector turístic? Hi ha publicitat de preus en aquest sector o continuen abusant en molts casos, de la bona voluntat de persones que arriben a un lloc, s'asseuen i sense que hi hagi els preus se'ls cobra segons la seva procedència?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. COSTA COSTA:

Nosaltres consideram que això no s'ha fet, que aquestes coses continuen essent actuacions pendents de la Conselleria de Turisme, i que serien actuacions que durien a una política totalment distinta d'aquest sector, bastaria aplicar la voluntat, algunes vegades manifestada pel Conseller, però que ara comencem a dubtar que sigui certa, perquè no es pot insistir a fer una política progressista, una política que efectivament enfrontava els problemes del sector, sense que després les actuacions l'avalin. Les seves actuacions han estat en línia a totes les que hi havia hagut anteriorment a vostè, no ha fet res substancialment distint, vostè ha seguit una política de defensar interessos determinats dins aquest sector turístic, no de renovar aquest sector, no de renovar aquesta oferta. I això es contradiu clarament amb el programa que ens va dur a aquest Parlament i, per tant, consideram que s'ha estat engançant a aquest Parlament durant quatre anys, perquè se li va dir que es faria una cosa que avui veim que no hi havia voluntat de fer-la.

Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern té la paraula el Conseller Sr. Jaume Cladera.

S'obri una qüestió incidental. Té el temps que vulgui.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, de pràctiques parlamentàries, no n'entenc molt, i ho reconec humilment, el que succeeix és que una cosa és discutir els Pressuposts, i l'altra és discutir polítiques d'actuació. És evident que hi ha polítiques d'actuació que van completament lligades al Pressupost, perquè tenen un cost econòmic, però de tot el que el Sr. Costa ha mentat, llevat del tema de promoció, que sí té un cost, tota la resta no val cap doblar ni un, tot és una qüestió de voluntat política, de fer-ho o no fer-ho. Per tant, jo no entenc aquesta esmena a la totalitat, quant a xerrar de política turística a aquestes altures. Entenc que se xerrí del tema de la promoció, perquè és un tema al qual hi destinam 300 milions de pessetes i és estrictament econòmic. Però el tema de diversificar l'oferta quant a ordenar el territori, quant a ordenar el turisme, tot això no té res a veure amb la valoració dels Pressuposts.

Però, de totes formes, per correcció, li contestaré a les referències que vostè ha fet, encara que sucintament. Ens parla de continuïsmes, a falta de quatre mesos d'acabar aquest període legislatiu, és de suposar que no es pot esperar un gran canvi, primer, perquè no seria correcte, perquè no seria, a les darreries, anar fent grans canvis, no seria honest des del punt de vista polític. I segon, perquè estam convençuts que el que feim està ben fet, i per això ho hem mantingut aquests quatre anys. I per això vàrem fer un programa, que jo de vegades estic penedit d'haver estat tan generós i haver-lo donat per escrit, perquè vostès, durant quatre anys, l'únic que han fet ha estat venir aquí amb el programa i dir, no s'ha fet l'escola d'hostal·leria, dos, no s'ha fet tal, si no tenguessin el programa, segurament no el sabrien repetir. Segurament, no el sabrien repetir.

Vostè diu, per exemple, que no hi ha hagut coordinació amb els Ajuntaments i amb els Consells Insulars, bé, jo li vull dir que amb els Ajuntaments i amb els Consells Insulars hi ha hagut reunions periòdiques, sobretot amb els Ajuntaments, i el tema primordial del tractament amb els Ajuntaments, ha estat a veure si érem capaços que aquesta competència tan absoluta i tan equivocada que tenen els Ajuntaments, i ho dic amb respecte perquè ho contempla la Constitució, que tenen els Ajuntaments d'ordenar el seu territori, a través dels seus plans, això que pot ser molt positiu a moltes bandes, a les nostres illes no ho és, perquè cada Ajuntament fa el seu Pla sense tenir en compte la resta dels Ajuntaments. I a vostès, aquí, els han dut una Llei d'Ordenació del Territori, que aquesta Llei d'Ordenació del Territori és la base perquè en el futur es pugui fer un pla que permeti coordinar o que tots els Ajuntaments, sobretot els Ajuntaments turístics, hagin de seguir les directrius d'aquest pla.

Quant a actuacions que vostè treu a relleu de de cara al seguiment de les lleis dels apartaments il·legals. S'ha fet un seguiment, s'han destinat els inspectors al tema d'apartaments il·legals, s'han sancionat els apartaments il·legals, s'han posat multes als apartaments

il·legals. El que succeeix, i això ja no és una frase nova, és que hi ha una predisposició important per part de certs sectors de la població de botar-se aquesta Llei, i resulta que a vegades es fa d'una forma, fins i tot no pensada, perquè al final hem arribat a la conclusió que hi ha un munt de gent que fa blocs de tres i quatre apartaments, d'una forma, que els declara el que es titula, vivenda vacacional, que aquestes vivendes vacacionals ens les varen fer posar vostès dins la Llei dels Apartaments, i jo les vaig admetre perquè em pensava que seria una bona solució, i ha estat una solució nefasta. Li explicaré el que és. Resulta que un senyor fa quatre o cinc apartaments, de vivenda vacacional, que no necessita cap permís més que enviar una comunicació a la Conselleria que funciona com a vivenda vacacional, i resulta que així en munta quatre o cinc. És a dir, les habilitats pels administrats d'emular les legislacions vigents, en aquest país tradicionalment sempre han estat importants. No succeeix així als blocs d'apartaments grossos, als blocs d'apartaments, diguem, des d'un nombre aproximadament de vint unitats, això no succeeix així, i jo li puc dir que en aquests apartaments no crec, no crec que n'hi hagi molts en una situació nivellada. Els inspectors han tengut, en tot moment, com a objectius prioritaris, dedicar-se a la detecció d'aquests tipus d'apartaments.

Em diu que l'oferta existent no és millor que la de fa quatre anys. Jo, això, crec que no té raó. Crec que l'oferta que hi ha avui en dia, la que s'ha creada, aquests darrers quatre anys, és bastant superior, i no només perquè els materials siguin millors i més moderns, sinó perquè la concepció de l'oferta és completament distinta, em referesc a l'oferta important, no a aquesta que deia abans de petits blocs de tres apartaments o de quatre apartaments. I això està avalat per totes les opinions de tots els professionals del turisme, no d'aquí, sinó de fora.

Em diu que no ens hem preocupat, en absolut, per les relacions socio-laborals dels treballadors del sector turístic. Miri, jo l'emplaç a vostè que demani al Sr. Jesús Pérez, d'UGT, a veure per què és que hi ha el conveni més progressista d'Espanya al sector turístic, li deman que li contesti gràcies a qui es va firmar aquest conveni i gràcies a qui els fixos discontinus tenen sis mesos de feina. Evidentment, gràcies sobretot a la Central Sindical, sense cap dubte, però també li demani gràcies a qui. Si això es valora, no hi ha cap regió de tota Espanya que tenguin un conveni com el que hi ha a Balears, on els fixos discontinus tenguin assegurat el seu lloc de feina. Li demani, al representant d'UGT, a veure si s'han fet cursets amb ells, li demani al representant de Comissions Obreres a veure si s'han fet cursets amb ells, perquè, clar, si vostè ho expressa de la forma que ho ha fet, pareix que la Conselleria no se n'ha preocupat, d'aquests temes, i això no és així.

Quant a la millora professional del sector, miri, hi ha una cosa indubtable, i vostè, els Diputats de fora, que tenen l'obligació d'haver de venir de les illes menors aquí, moltes de vegades necessiten per anar a restaurants i fer utilització de l'oferta turística, i no em podrà negar que l'oferta de restauració és infinitament superior ara que fa quatre anys. Això està acceptat per la majoria de gent. A l'oferta de restauració, quant a nivell de matèries primes, l'opinió generalitzada és que amb els cursos que s'han fet amb les federacions de restauració, han millorat sensiblement,

tal vegada encara hi ha parts que són susceptibles de tenir, en el futur, encara, un increment de qualitat com són sobretot les confeccions de les taules, cosa que tal vegada per a vostès són secundàries, però què vaixella, cristalleria, tot això, totes aquestes coses que a nivell europeu, hem de reconèixer que encara són a una situació molt retardada.

Em parla de temes que no són concretament competència de la nostra Conselleria, però que sí que duen coordinadament amb altres Conselleries. Els mesos de Sanitat i Higiene, a la majoria d'establiments avui, es poden trobar habitacions fredes que fa quatre anys no es trobaven, avui s'han imposat, s'han fet una sèrie de cursos o de cursets importants per a formació quant al respecte que han de tenir totes les persones que fan feina en aquest sector, als temes sanitaris.

I, després, em parla de la promoció. Jo li vull dir una cosa, perquè pareix que en aquest tema de la promoció s'ha fet una espècie de contenció. Jo mai li vaig dir, aquí, quan vàrem tenir el debat de promoció, que nosaltres no volguéssim fer promoció a determinats mercats, jo el que li vaig dir és que a aquells temps, nosaltres disposàvem d'un pressupost de 70 milions de pessetes i que amb 70 milions de pessetes havíem de seleccionar els mercats i no podíem anar a tots. I li vaig dir que si tenguéssim pressupost jo no tendria inconvenient a fer una repartició d'aquest pressupost perquè, endemés, hi creia i estava segur que s'havia de fer així. I tot d'una que es va arribar al pressupost de l'any passat de 300 milions de pessetes, es va reconduir la promoció i es va arribar a tots els mercats. I li vull dir, i clar, jo a aquestes coses les dic, i vostès em poden creure o no, que, per exemple, a la campanya que es fa ara a Estocolm i la reunió amb els professionals d'Estocolm, la imatge que avui tenen Mallorca i Menorca és la millor que han tengut durant molts d'anys, la imatge que tenen les Illes Balears al mercat alemany, és la millor que ha tengut en molts d'anys, la imatge que tenen les Illes Balears en aquest moment al mercat belga-holandès, és la millor que han tengut durant fa molts d'anys.

Supòs que la nostra feina, modesta, humil, ha servit perquè aquests resultats hagin arribat a aquest nivell. I només dir-li que em sap greu que sempre, les seves intervencions hagi de sortir qualque paraula que sempre pareix acusatòria. Sempre acaben dient vostès no han fet això, perquè defensen interessos. Miri, jo li asseguro que no defensam els interessos de ningú, però de ningú, i de qui hem de defensar els interessos, i per què? La gent que té els doblers nom té un vot. Escolti, val molt més defensar interessos a molta gent que tenen més vots que interessos de poca gent. I vostès, amb això, tenen com una espècie de martellet que el repiquen cada dia, i van equivocant precisament si es volen guanyar eleccions, el que s'ha de fer és anar allà on hi ha vots, que és el que fa vostès, i ho fan bastant ben fet. I tampoc no vol dir que no defensin interessos.

Res més, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Continua.